

PRESS CLIPPING

Субота 01.08.2009. год

ОПТУЖНИЦЕ ЈОШ ПЛАШЕ

Вечерње Новости, Датум : 1.8.2009, Страна : 7

ВЛАДИМИР ЦУЦИЋ КОМЕСАР ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ, УОЧИ ГОДИШЊИЦЕ "ОЛУЈЕ"

Срби без станарских права, пензија, радног стажа

СРБИ у Хрватској и данас, годинама после "Олује", имају исте проблеме. Нису им обновљене куће, не могу да врате станарска права, регулисање радног стажа тек је покренуто и даље их плаше тајним оптужницама... У "Олуји" је прогнано 250.000 Срба, а бар 200.000 стигло их је у Србију. И данас у регистру Комесаријата за избеглице имамо око 65.000 избеглица из Хрватске, који су дошли од почетка деведесетих. А, ова земља одбија да седне за преговарачки сто.

Овако Владимир Цуцић, комесар за избеглице, говори о проблемима који муче повратнике у Хрватску или избеглице, уочи обележавања 14 година од акције хрватске војске, која је почела 4. августа, и у којој је убијено или нестало око 2.500 Срба.

- Колико људи чека повраћај имовине?

- **Од око 18.000 захтева за обнову кућа, скоро 8.000 дуже од годину дана чека одлуке другостепеног суда. Према нашим проценама, укупно 32.000 Срба у Хрватској потражује своја станарска права. Између 200 и 300 повратничких насеља дуго је било без икакве инфраструктуре. Наравно да нико неће да се враћа у насеља без струје, воде, школе, амбуланте...**

- Признавањем радног стажа из ратних година требало би да се исправи бар једна неправда...

- **Реч је о три милиона година радног стажа, које треба да буду признате. А, још 40.000 људи чека на исплату заосталих пензија.**

- Могу ли Срби да очекују да макар буду отворене тајне оптужнице из деведесетих?

- **То је огроман проблем за повратнике, јер људи нису сигурни хоће ли их неко ухапсити када пређу границу. То их не кошта ништа, а сврха заплашивања одавно је постигнута. Многе неправде мораће убрзо да буду исправљене, јер све док не буду поштовали сва људска права, нема им пута ка Европи.**

Антрфиле : ХРВАТСКА НЕЗАИНТЕРЕСОВАНА

- ЗБОГ чега су пропали последњи преговори са Хрватском?

- **Три месеца хрватска страна премишљала се да ли хоће да дође на преговоре у Женеви, децембра прошле године, који су организовани под покровитељством Генералног комесаријата за избеглице УН. На крају се, без објашњења, нису ни појавили.**

ЦУЦИЋ: ВРАТИТИ ПРАВА ИЗБЕГЛИЦАМА

Пресс, Датум : 1.8.2009, Страна : 8

БЕОГРАД - Комесар за избеглице Србије Владимир Цуцић изјавио је јуче да би један од предуслова за било какву врсту европских интеграција земаља бивше Југославије морали бити поврат и гарантовање свих права свим држављанима на идентичан начин. - Ми смо и даље на становишту да, ако је Србија било кога оштетила за зрно песка зато што припада другом етносу, другој религији или је на било који начин доведен у ситуацију да је ратом погођено лице, Србија је у обавези да то право врати или компензује. Исто очекујемо од свих суседа - рекао је Цуцић.

ЈОШ НЕМА УСЛОВА ЗА ПОВРАТАК СРБА

Курир, Датум : 1.8.2009, Страна : 2

Избегличка удружења

БЕОГРАД - Избегличка удружења из Хрватске указала су јуче да ни 14 година после акције „Олуја“ Срби немају услова да се врате у своје домове, јер им у Хрватској нису загарантована лична, пре свега станарска права. Представници избегличких удружења подсетили су да је у акцији „Олуја“, која је почела 4. августа 1995. године, протерано више од 200.000 Срба, убијено је више од 2.500 Срба, док се око 2.300 особа води као нестало.

- **На обнову кућа још чека више од 8.000 породица. Више стотина кућа није враћено првобитним власницима српске националности, док око 40.000 носилаца станарских права чека реституцију - рекао је председник Асоцијације избегличких удружења Милојко Будимир**

ЗАБОРАВЉЕНИ ИЗА БОДЉИКАВЕ ЖИЦЕ

Борба, Датум : 1.8.2009, Страна : 11

За повратнике у Живињане још нема кућа

Осморо Срба повратника који су се прошлог августа самоиницијативно вратили у село Живињане код Призрена, чека већ годину дана да почне изградња њихових кућа. Кажу да су заборављени иза бодљикаве жице коју је Кфор поставио на уласку у село како би повратници били заштићени од провалника који су пролетос покрали њихов привремени смештај. Косовски министар за повратак и заједнице Саша Рашић тврди, међутим, да његово Министарство није заборавило на повратнике у том селу и да са донаторима и партнерима настоје да помогну у изградњи кућа за Србе који су одлучили да се врате и наставе да живе на Косову. Координатор за повратак у село Живињане Тихомир Стојановић рекао је за агенцију Бета да су се расељени Срби још 2003. године пријавили за повратак.

„До прошле године долазили смо више пута годишње на састанке са представницима УНМИК-а, локалних власти Призрена, УНХЦР-а и невладиних организација. Једанаест наших породица са 35 чланова уписано је још 2005.године за повратак у Живињане, али

наш повратак надлежни никада нису организовали“, рекао је Стојановић. Уместо повратка, додао је он, све те године представници међународних организација и УНМИК-а су ,без правих објашњења, одлагали повратак Срба у Живињане. У свим селима Средачке жупе, наводе повратници, изграђене су нове куће, само у њиховом разруш еном селу није учињен никакав помак. Зато су се прошле године одлучили на самоиницијативан повратак о чему су обавестили надлежне на Косову.

„Када смо се прошлог августа вратили, тадашњи косовски министар за повратак Бобан Станковић дошао је у село и обећао да ће за наше породице изградити шест нових кућа, а да ће ове године обнова села бити настављена“, рекао је Стојановић. Министар Станковић је, кажу повратници, смењен, али пре тога је са представницима УНХЦРа и локалне заједнице Призрен обезбедио два дрвена контејнера за повратнике. Такође је реновирана и једна викендица за привремени смештај за повратнике, а набављени су агрегат, нафта и нешто алата.

После одласка Станковића и његов наследник, актуелни министар Саша Рашић, помогао је повратницима прошле јесени у одећи и храни. Стојановић истиче да су после тога, од прошле јесени, надлежни на Косову нагло прекинули све контакте са повратницима. Он тврди да су неки локални политич ари повратнике називали „викендаш има“, а чуле су се и приче да повратници не испуњавају услове за индивидуални повратак јер имају куће и станове у Призрену. „Ти станови и куће у Призрену су углавном власништво родитеља повратника и после 1999. године су окупирани и реокупирани. За ту проверу није требало годину дана. Ја, иначе, немам сазнања да неко од повратника издаје неке од тих станова и кућа“, рекао је Стојановић.

„По нашем уверењу“, нагласио је он, „нема законске препреке да се и нама изграде куће на нашим разрушеним имањима у селу Живињане где једино имамо услове за нормалан живот“. Писане захтеве за обнову села, разрушеног после доласка међународних мировних снага на Косово, повратници су ове године упутили на адресе косовског министра за повратак Саше Рашић, као и Министарству за Косово и Метохију у Влади Србије. Одговоре још нису добили. Од како су препуштени сами себи код повратника су долазили само поједини међународни добротвори који су помогли да буду уведени струја и вода што је повратницима подгревало наду да ће почети и изградња кућа.

Антрфиле :

Незадовољавајући критеријуми за индивидуални повратак

Бивши шеф УНДП-а Фроде Мауринг крајем прошле године је рекао да није задовољан критеријумима за индивидуални повратак расељених. Зато је, према тврдњи Мауринга, прошле јесени покренута иницијатива за њихову измену како би се олакшао повратак расељених припадника мањинских заједница. У косовском Министарству за повратак и заједнице кажу, међутим, да критеријуми и приручник који „бирокуратизују“ индивидуални повратак ни данас нису поједностављени.

Позиве Сејдиуа и Тачија повратници доживљавају као трачак светла

Министар Саша Рашић рекао је да његово Министарство никада није заборавило Србе повратнике у селу Живињане. „И поред ограничених фондова за повратак расељених, а у складу са веома бирократизованим критеријумима и процедурама за повратак, ми у свакодневним контактима са донаторима и нашим партнерима, настојимо да нађемо најбоље решење да помогнемо повратницима који су искрено изразили жељу да остану и живе у селу Живињане“, рекао је Рашић. Министар је изразио наду да ће његово

Министарство ускоро успети да са својим партнерима помогне изградњу кућа и да после тога настави да им помаже да као „припадници косовске заједнице“ нормално живе на Косову. Повратници у селу Живићане кажу да тврдње министра Рашића, као и позиве председника и премијера Косова Фатмира Сејдиуа и Хашима Тачија да се врате расељени, доживљавају као трачак светла на крају тунела кроз који пролазе последњих седам година.

ЈОШ НЕМА УСЛОВА ЗА ПОВРАТАК СРБА

Глас Јавности, Датум : 1.8.2009, Страна : 3

ИзбеглиЧка удружења из Хрватске поводом 14. годиШњице акције „Олуја“

БЕОГРАД - Избегличка удружења из Хрватске указала су јуче да ни 14 година после акције „Олуја“ Срби немају услова да се врате у своје домове, јер им у Хрватској нису загарантована лична, пре свега станарска права. Представници избегличких удружења подсетили су да је у акцији „Олуја“, која је почела 4. августа 1995. године, протерано више од 200.000 Срба, убијено је више од 2.500 Срба, док се око 2.300 особа води као нестало.

- На обнову кућа још чека више од 8.000 породица. Више стотина кућа није враћено првобитним власницима српске националности, док око 40.000 носилаца станарских права чека реституцију - рекао је председник Асоцијације избегличких и других удружења Милојко Будимир. Он је навео да, када је реч о решавању станарских права прогнаних Срба из Хрватске, очекује добру сарадњу са новом председницом Владе Хрватске Јадранком Косор.

- **Она би, пошто се након рата и сама уселила у један српски стан, могла личним примером да покаже добру вољу и сада се из њега исели - навео је Будимир. Комесар за избеглице Владимир Цуцић истакао је да би један од основних предуслова за европске интеграције требало да буде и решење питања повратка.**

- **За више од 300 повратничких насеља ништа се није изменило, социјална, комунална и економска инфраструктура је тамо где је била и пре 14 година. Више од 120.000 Срба пробало је повратак, али се на простору Хрватске задржало свега 43 одсто, што је око 60.000 - навео је Цуцић.**

Председник Управног одбора Удружења погинулих и несталих Чеда Марић навео је да подаци тог удружења указују на то да у Хрватској постоји још неидентификованих гробница српских цивила.

- У нашој бази података води се око 2.300 несталих особа. Када се зброје бројке у познатим гробницама 574 тела, с бројем обдукованих на институту 249, онда се намеће питање где се налази још 1.407 несталих - навео је Марић. Представници избегличких удружења из Хрватске годишњицу „Олује“ 4. август обележиће парастосом у београдској цркви Светог Марка, а после тога одржаће се и скуп на којем ће бити прочитана декларација тих организација у којој се од власти у Хрватској тражи решење свих спорних избегличких питања.

ВРАТИТИ ЉУДСКА ПРАВА ИЗБЕГЛИМ ИЗ ХРВАТСКЕ

Борба, Датум : 1.8.2009, Страна : 7

Комесар за избеглице Србије Владимир Цуцић изјавио је у петак да би један од предуслова за било какву врсту европских интеграција земаља некадашње СФРЈ морао бити поврат и гарантовање свих права свим држављанима на идентичан начин.

Цуцић је поводом 14. годишњице хрватске војне акције „Олуја“ према наводима Фонета изјавио да је повратак избеглих и њихових права један од основних предуслова на путу Загреба ка Европској унији и исте важности као спор са Словенијом око границе. Председник Асоцијације избегличких и других удружења из Хрватске у Србији Милојко Будимир рекао је да ни после 14 година грађанска и људска права избеглица из Хрватске нису остварена и да су све резолуције остајале мртво слово на папиру.

РЕШИТИ ПРОБЛЕМЕ ПРОГНАНИХ

Данас, Датум : 1.8.2009, Страна : 4

У уторак у цркви светог Марка обележавање 14. годишњице акције „Олуја“

Београд - Представници избегличких удружења из Хрватске најавили су јуче да ће 14. годишњица „Олује“, хрватске војно-полицијске акције против Републике Српске Крајине у којој је убијено и нестало више од 2.500 и протерано 200.000 Срба, бити обележена 4. августа парастосом и комеморативним скупом у цркви светог Марка на београдском Ташмајдану.

Организатори су нагласили да неће бити протестних шетњи и нагласили да ће ове године посебна пажња бити посвећена проблему кршења станарских права у Хрватској, о чему ће бити донета и резолуција. Обнову кућа у Хрватској чека 8.000 породица, више стотина кућа није враћено легалним власницима, а преко 40.000 носилаца очекује реституцију.

Милојко Будимир, председник Асоцијације избегличких удружења, оценио је јуче на конференцији за новинаре у Медија центру да политика „Олује“ у Хрватској још траје“ и да „ни после 14 година нису решена питања несталих лица, повратка српских избеглица и заштите њихових основних људских права“. Будимир сматра да нерешени проблеми „превазилазе могућности државе Србије и да је неопходно да се у њихово решавање укључи и међународна заједница“.

Како се јуче чуло, Влада Србије упутила је документ о кршењу права Срба прогнаних из Хрватске на адресе више од 80 држава света. Са јучерашње конференције за новинаре апеловано је на хрватске власти да не славе 5. август као „Дан победе и домовинске захвалности“, јер је „акција ’Олуја’ злочин који је држава Хрватска починила над својим народом“. Новом хрватском премијеру Јадранки Косор упућен је позив да се изјасни која од спорних питања је спремна да решава, а представницима српских странака у Хрватској да учешће и сарадњу са Владом услове решавањем проблема прогнаних Срба.

Антрфиле : Парастос

Како је Данасу незванично речено у седишту Српске православне цркве, парастос жртвама „Олује“ требало би да служе епископи банатски Никанор (Богуновић), захумско-херцеговачки Григорије (Дурић), иначе члан Светог архијерејског синода и хвостански Атанасије (Ракита), викар патријарха српског.

Косор да прва врати кључеве

- Јадранка Косор би, пошто се након рата и сама уселила у један српски стан, могла личним примером да покаже добру вољу и исели се. Она би могла да учини тај први гест који би други следили - рекао је Милојко Будимир, одговарајући на питање шта Срби из Хрватске очекују од новог хрватског премијера.

НЕМА УСЛОВА ЗА ПОВРАТАК У ХРВАТСКУ

Блиц, Датум : 1.8.2009, Страна : 4

РЕЧ ПЛУС

Милојко Будимир, председник Асоцијације избегличких удружења из Хрватске

Милојко Будимир, председник Асоцијације избегличких удружења из Хрватске, каже за „Блиц“ да 14 година након акције „Олуја“ Срби немају услова да се врате у своје домове, јер им нису загарантована права.

- Желимо да скренемо пажњу јавности на то што се десило. Прошло је 14 година, а људи нису успели да се врате у завичај. Очекујемо да се врате наша одузета права која смо имали, јер људима до сада нису обновљене куће, одузета су им станарска права, пензионери очекују да им се исплати разлика у пензијама и низ грађанских и имовинских права јер смо сви овде без ичега, а нашу имовину користе други. Када би нам имовина била враћена сигурно бисмо се вратили, а сада заправо немамо услове. Иако наши људи партиципирају у власти у Хрватској, они се не боре за нас у оној мери у којој очекујемо да би требало. Ми ћемо 4. августа у цркви Светог Марка имати парастос да се присетимо свих који су страдали у „Олуји“ - истиче Будимир.

На обнову кућа још чека више од 8.000 породица, наводи он. Више стотина кућа није враћено првобитним власницима српске националности, док око 40.000 носилаца станарских права чека реституцију.

ОБИЧНИ ЉУДИ БОЉЕ САРАЂУЈУ ОД ПОЛИТИЧАРА

Дневник, Датум : 1.8.2009, Страна : 2

ЖАРКО ПУХОВСКИ О ОДНОСИМА ХРВАТСКЕ И СРБИЈЕ

– Заоштрена реторика између Београда и Загреба и изјаве и гестови политичара с обе стране воде погоршању односа двеју земаља и они ће и у догледно време, у најмању руку, бити лоши као што су сада – оцењује у разговору за „Дневник“ професор Филозофског факултета у Загребу Жарко Пуховски, коментаришући изјаве каднидата ХДЗ-а за председника Хрватске Андрије Хебранга да се према

Србији неће водити блага политика Стјепана Месића и, с друге стране, појачавање реторике званичног Београда.

– Више-мање сваке седмице се догађа да барем неко од политичара каже нешто што не би требало и онда се наредних дана поправља то што је речено. Каткад из непажње политичари кажу нешто што заправо нису мислили, али у јавном животу то је неважно. Битне су чињенице, а чињеница је да су на обе стране политичари пречесто неопрезни у исказима. Стара немачка пословица каже „У кући обешеног се не говори о ужету“. Код нас уже значи рат, последице сукоба... Говорити тако неодговорно, дакле, може имати катастрофалне последице – каже Пуховски. Он подсећа на то да се примиче годишњица акције „Олуја“ те ћемо опет имати ситуацију која се сваке године понавља: једни ће говорити о једној страни, други о другој, а и једни и други ће заправо само делимично рећи истину, упозорава наш саговорник, питајући се како политичари и с једне и друге стране не могу никако да схвате нешто што је у филозофији давно познато – да је истина целина.

– Сви покушавају да редукују истину на државну, односно националну позицију а то, с обзиром на то да смо недавно имали рат, води подгревању сукоба, односно повређивању незараслих рана. Сада само тако видим општу ситуацију – каже Пуховски. Веома важно у целој тој причи је што у реалности постоји нешто што уопште нисмо очекивали, додаје он. **Наиме, друштвени односи су знатно бољи него односи држава. Људи иду на одморе, разговарају, сарађују, трговина добро функционише чак и у кризи, а број инцидената, с обзиром на све што се догодило, релативно је мали, напомиње Пуховски.**

– Тиме не желим инциденте да умањим или учиним неважним. Напротив. Али да ми је неко пре десетак година рекао да ће за оволико времена колико је прошло од рата број инцидената сразмерно броју посета Хрвата Србији и обрнуто, бити тако мали, то бих сматрао тешко вероватним. На срећу, сада се показало истинитим. Другим речима, обични људи боље сарађују од политичара. Наравно да и међу њима има екстремиста који ће искористити прилику за провокацију, али уопштено – друштва сарађују боље од државе – указује Пуховски. **Међутим, с друге стране, формални односи ће, како каже, бити још заоштренији зато што се, измеђ у осталог, мења политички миље у Хрватској. Одлази Месић, који је био веома важан у поправљању односа с Београдом, а истовремено, влада те земље у овом тренутку нема много разлога да се концентрише на односе са Србијом. Најпре зато што је притистнута привредним недаћама, а други разлог је што су сада, парадоксално, главни хрватски непријатељи Словенци, а не Срби.** Заиста се догађају ствари које се пре неколико година не би могле очекивати, закључује Пуховски.

Антрфиле :

ОД НОВЕ ХРВАТСКЕ ВЛАДЕ СЕ ОЧЕКУЈЕ РЕШАВАЊЕ ИЗБЕГЛИЧКИХ ПИТАЊА
Чека се потез Јадранке Косор

Комесар за избеглице Републике Србије Владимир Цуцић изјавио је јуче да очекује бољу сарадњу у решавању отворених избегличких питања са председником хрватске владе Јадранком Косор, а пре свега, представницима српског народа у хрватској влади. „Претпостављамо да ће нова влада у Хрватској бити социјално одговорна, а то није могуће без решења избегличких права“, рекао је Цуцић на конференцији за новинаре уочи 14. годишњице „Олује“. По његовим речима, реституција свих одузетих права избеглим и прогнаним „обезвеза земаља региона на заједничком путу евроинтеграција“.

Он је подсетио да протеклих година у решавању проблема избегличких права није било битнијег напретка и да се у Хрватску вратило свега 60.000 или 18 одсто прогнаних и избеглих. У Хрватској је, како је навео, узурпирано на хиљаде хектара пољопривредног земљишта избеглих Срба, а потпуно су искључени из приватизације предузећа а чијем су развоју дали пуни допринос. Председник Асоцијације избегличких и других удружења Милојко Будимир такође очекује да би нова председница хрватске владе могла више да учини за права избеглица, при чему је напоменуо да би било добро да Јадранка Косор, која се, како је устврдио, „и сама уселила у стан српског избеглице“, начини први корак, „односно личним примером покаже добру вољу и сада се из тог стана исели“.

БАНАТСКИ РЕП И ХИП-ХОП НА СТРАНИМ ЈЕЗИЦИМА

Дневник, Датум : 1.8.2009, Страна : 14

ЕВРОПСКА УНИЈА ВЕЋ ВРАТИЛА 800 РОМСКИХ ФАМИЛИЈА У ЗРЕЊАНИНСКИ АТАР

У процесу реадмисије, према подацима Зрењанинског реинтеграционог центра и локалних ромских организација које се баве овом проблематиком, до сада се у општини Зрењанин, Житиште, Сечањ и Нови Бечеј из европских земаља, вратило око 800, најчешће ромских породица.

Оне су враћене по уговору о реадмисији који је Србија потписала с Европском унијом, али се велики део тих фамилија поново обрео у нашој земљи и по ранијим споразумима, појединачно склопљеним с неким европским државама. Координатор Зрењанинског реинтеграционог центра Огњен Михаић каже за “Дневник” да ова организација, која свој програм реализује у оквиру пројекта подршке реадмисији кроз одрживу реинтеграцију повратника из Западне Европе у Србију, а који финансира ЕУ, чини све што је у њеним, нажалост, скромним могућностима да се тим људима овде омогуће најосновнија права. Подршку пружају и поједине ромске организације, нарочито Ромски центар “Ванеса” и Удружење Рома “Нови Бечеј”.

– Правна компонента пројекта подразумева да се повратницима пружи неопходна помоћ везана за решавање њихових стечених, статусних и имовинских права. Правни тимови Српског демократског форума, кроз индивидуални рад с корисницима, пружају правне савете и бесплатно обезбеђују личну, здравствену и осталу неопходну документацију. А ти папири су предуслов за остваривање свих законских, социјалних, здравствених и права на рад – објашњава Михаић. Посебна пажња посвећује се младима, међу којима су многи рођени у иностранству и не познају српски језик. Михаић истиче да се организује радионичарски рад с децом, адолесцентима и женама.

– Дечи школског узраста омогућујемо додатну наставу у школама како би лакше савладали српски језик и уопште школско градиво. Адолесценте који су прекинули школовање припремамо за ванредно дошколовање, а са женама и породицама тренутно радимо здравствене радионице и прегледе у сарадњи с домовима здравља – напомиње Михаић. Међу младим Ромима повратницима има и оних који су одлучили да своју енергију и таленат усмере у стварање музике. Тако је основано неколико ромских реп и хип-хоп састава.

– У Зрењанину постоје заиста сјајни млади, нажалост неафирмисани, ромски бендови, чија сам извођења имао прилике да чујем и видим. Међутим, за разлику од претходне

године, кад смо у раду с омладином фокус стављали на културу и афирмацију младих бендова, решили смо да ове године већи акценат ставимо на образовање, те смо помало запоставили креативне радионице и приредбе – напомиње координатор Зрењанинског реинтеграционог центра.

„ОЛУЈА“ ПРЕ, ПОСЛЕ И САДА
Правда, Датум : 1.8.2009, Страна : 8

Навршава се 14 година од масовног прогона Срба из Хрватске.

Нову личност на челу Хрватске владе, председник Асоцијације избегличких удружења Срба из Хрватске, види као прилику да се учини нешто више на решавању проблема, али да би Јадранка Косор, као симболичан гест, требало да напусти српски стан у који је ушла још почетком рата Срби протерани из својих станова у Хрватској понеће ове године у Цркву светог Марка, где традиционално на дан акције „Олуја“, 4. августа, пале свеће, кључеве својих станова како би међународну јавност упозорили на станарско, као једно од најважнијих права која су им одузета - најавили су представници избегличких удружења, породица несталих и Комесаријата за избеглице Републике Србије.

- Србима је у Хрватској одузето око 40.000 станова, проблем превазилази могућности Србије и мора да се укључи међународна заједница, јер од свега што је потписано ништа се не реализује - рекао је Милојко Будимир, председник Асоцијације избегличких и других удружења Срба из Хрватске. Он је додао да охрабрује то што Јадранка Косор, нови премијер и особа која се бавила проблематиком Срба, познаје проблем, али да би за почетак, као симболичан гест, требало да напусти српски стан у који је ушла још почетком рата у Хрватској.

- Сада би и Срби којих има у власти, и то на значајним функцијама, могли да искористе ову прилику и не би смело да се понови да се наши проблеми решавају споро или никако као када је на челу владе био Сенадер. Ако Хрватска жели у ЕУ онда не верујем да може да се прескочи ова проблематика - рекао је Будимир.

Владимир Цуцић, комесар Комесаријата за избеглице Републике Србије рекао је да је 11 одсто протераних умрло, а да је само 43 оних који се воде као повратници остало да живи у својим предратним домовима. Он је оценио да „нема битног помака“ у решавању проблема.

- Имамо „Олују“ пре, „Олују“ после, „Олују“ сада, нема битнијег помака у решавању 12 битних питања и били бисмо задовољни да се након промене на челу Владе следеће године реши бар шест. Питаћемо српске представнике у Влади Хрватске које мере и активности намеравају да предузму - рекао је Цуцић.

Председник Удружења породица погинулих и несталих лица у Крајини и у Хрватској Чедо Марић рекао је да ће паљење свећа у цркви Светог Марка на дан „Олује“ бити достојанствен скуп и да не жели да догађај добије било какво дневнополитичко значење.

- Скуп је нестраначког карактера. Наша је порука је „пустите нас да на миру оплакујемо своје мртве тих 40 минута“ - рекао је Марић.

Антрфиле : Резолуција и захтеви Србији

Поводом 14 година од прогона на Петом илинданском крајишком сабору биће донета Резолуција којом се најоштрије осуђује етничко чишћење, затирање српског народа и његових културних и друштвених вредности, покрштавање, рушење црквених светиња, стамбених објеката, хапшење, прогањање и онемогућавање повратка. Учесници Сабора ће у Резолуцији захтевати да Република Србија „хитно отклони овогодишње законске акте којима се уводи плаћање здравствене заштите за избеглице - хрватске пензионере ако се не одјаве у Хрватској”

Цуцић: Срби једни у Европи изгубили конститутивност

Цуцић је нагласио да су Срби једни народ у Европи који је изгубио своју конститутивност. Одузета прва морају се вратити или компензовати, а након тога, људима ће бити лакше да одлуче шта даље са собом и са својом породицом. Битно је да имају избор - рекао је Цуцић и додао да више од 8.000 захтева за обнову кућа годинама чека на решавање.

PRESS CLIPPING

Недеља 02.08.2009. год

ИВАНОВИЋ: ДРЖАВА ЋЕ ПОМОЋИ ПОВРАТНИЦИМА

Дневник, Датум : 2.8.2009, Страна : 2

У КЛОБУКАР КОД НОВОГ БРДА ВРАТИЛО СЕ 18 СРПСКИХ ПОРОДИЦА

Државни секретар у Министарству за Косово и Метохију Оливер Ивановић изјавио је КИМ радију да ће ових дана посетити повратнике у Клобукару код Новог Брда и најавио да ће његово министарство пружити помоћ свим повратницима на Косово. Додао је да ће већ колико следеће недеље посетити Србе повратнике у Клобукару како би у разговору са њима пронашао најбољи начин да им се помогне.

"Добио сам информацију да се људи враћају у Клобукар. Нисам био упознат са њиховим припремама да се врате, али планирам да их обиђем, што је пре могуће и да видим шта им недостаје и који су њихови проблеми", рекао је Ивановић. Он је објаснио да ће на терену и у разговору са њима увидети које су њихове потребе, на основу чега ће Министарство направити план за помоћ. "Важно је да са њима разговарам, да видим колико њих се вратило и да ли има још заинтересованих, да видимо које су њихове потребе. На основу тога одлучићемо који ће бити следећи потез Министарства", нагласио је Ивановић.

"Ми њима морамо помоћи, као уосталом и свима другима који су се вратили и који се враћају", истакао је Ивановић. У Клобукар код Новог Брда средином јула вратило се 18 српских породица. Према речима мештана, највећи проблеми су водоснабдевање, лош квалитет новосаграђених кућа и недостатак кућних апарата. Клобукар се налази на тремеђ и пута који води ка Гњилану, Косовској Каменици и Новом Брду. Пре рата село је имало педесет кућа, које су потпуно уништене током 1999. године.

СРПСКЕ ИНСТИТУЦИЈЕ ПОСЛЕДЊЕ НА СПИСКУ

Политика, Датум : 2.8.2009, Страна : А12

Загреб

– Враћање имовине одузете после Другог светског рата у Хрватској регулисано је Законом о накнади за имовину одузету у време југословенске комунистичке владавине, како му је пуни назив. Из тога се види да се не односи на имовину која је одузета у време квислиншке НДХ, а која је после рата „подруштвљена“. Закон је донет 1996, а допуњен 2002, када су интервенцијом Уставног суда изједначени домаћи и страни држављани, јер дотадашњим прописима странцима није дато право враћања и накнаде за одузету имовину.

Затим је кренула процедура подношења захтева за враћање имовине и на крају решавање појединачних случајева, што је до сада поприлично одмакло. **Остали су,**

међутим, и неки отворени проблеми – национализовани станови у којима су затим неки други стекли станарско право, па су настали проблеми када се кренуло у откуп. Бивши власници таквих кућа и станова сматрали су да су оштећени, јер им они нису враћени, него су имали могућност накнаде (али знатно испод тржишне вредности) а ни новим станарима се није могло ускратити право да под истим условима као и други носиоци станарских права откупљују такве станове. Проблеми су се појавили и у враћању одузете имовине Српској православној цркви и Српском културном друштву „Просвјета“, што иде знатно спорије и с пуно већим препрекама него у односу на сличне институције с хрватским предзнаком.

Тако „Просвјета“, којој је враћена главна зграда где има седиште, већ годинама води судски спор за враћање објеката у Прерадовићевој 23 (до последњег рата ту је била штампарија „Борбе“) и сада је то најзад пред решењем. Многе некретнине још нису враћене ни СПЦ-у. Недавно је митрополит загребачко-љубљански и целе Италије Јован о овој теми имао састанак с министром културе Божом Бишкупићем, када му је обећан већи ангажман државе у решавању тих питања и убрзавању процедуре за враћање преосталих некретнина.

ПОМОЋ ПОВРАТНИЦИМА

Курир, Датум : 2.8.2009, Страна : 5

ГРАЧАНИЦА - Државни секретар у Министарству за Косово и Метохију Оливер Ивановић изјавио је КиМ радију да ће ових дана посетити повратнике у Клобукару код Новог Брда и најавио да ће његово министарство пружити помоћ свим повратницима на Косово.

Додао је да ће већ колико следеће недеље посетити Србе повратнике у Клобукару како би у разговору са њима пронашао најбољи начин да им се помогне.

- Добио сам информацију да се људи враћају у Клобукар. Нисам био упознат са њиховим припремама да се врате, али планирам да их обидем што је пре могуће и да видим шта им недостаје и који су њихови проблеми - рекао је Ивановић.

PRESS CLIPPING

Понедељак 03.08.2009. год

ОЛУЈА ЈОШ ТРАЈЕ

Курир, Датум : 3.8.2009, Страна : 6

Интервју Саво Штрбац

Саво Штрбац, директор Веритаса, уочи 14. годишњице хрватске геноцидне акције тврди да егзодус Срба практично није ни престао

БЕОГРАД - Пред сутрашњу 14. годишњицу хрватске геноцидне акције "Олуја" Саво Штрбац, директор Информативно-документационог центра Веритас, који је у то време био секретар Владе РСК, у интервјуу за Курир подсећа да је Хрватска извршила агресију упркос томе што је Крајина била под "заштитом" УН.

- Против 230.000 Срба (под оружјем је било око 30.000) Хрватска је ангажовала више од 200.000 војника, од чега је 138.500 директно било укључено у етничко чишћење, а ту треба додати агресорски НАТО и муслиманске снаге, тако да је непријатеља било више него становника Крајине! Однос бораца био је 7:1. За неколико дана сломљен је отпор Крајишника и протерано више од 220.000 Срба.

- Ни после 14 година нема повратка прогнаних Срба, или се враћа незнатан број, углавном стараца?

- Хрватска тобоже зове Србе да се врате, али им ми поручујемо: Хоћемо, само нам створите предуслове. Тражимо да нам се врати оно што нам припада - станови, станарска права, куће, имања, право на рад, сигуран живот... Процењује се да је окупирано између 42.000 и 50.000 српских станова и ми водимо борбу да се Србима врати имовина, али и станарска права. Међутим, Хрватска је дозволила само некакво стамбено збрињавање носиоцима станарског права. Они траже да се Србима забрани да имају имовину на територији бивше СФРЈ и да се ти станови не могу ни откупљивати ни наслеђивати. То је апсурдно, тога нема нигде у свету! Такође, преспоро тече обнова српских кућа. Више од 8.000 предмета још чека на решење. Посебна прича је процесуирање и хапшење Срба. По ко зна који пут праве се спискови, ове године ухапшена су три Србина. Један од проблема је и добијање личне карте, држављанства... Тихи егзодус Срба, то јест "Олуја", још траје!

- На мети су чак и Срби који летују у Хрватској?

- За последњих месец дана претучени су туристи у Дубровнику и Шибенику. Мислим да је хрватска мржња према Србима много јача него корист коју имају од туриста. Управо на том феномену Хрвати одгајају млађе генерације. Они који су рођени пре 1995. одгајани су да мрзе све што је српско! Онај ко са 14-15 година каменује српског туристу, постаје херој у друштву!

- Пример хајке на Србе дала је својевремено и премијер Јадранка Косор, која је отела стан двојници српских дечака који су остали без родитеља?

- Јадранка Косор је само једна од 50.000 Хрвата који су окупирали или отели српске станове. Нема Хрвата који је на некој функцији а који се није "огребао" за српску имовину. У Хрватској ван Крајине од Срба је судским путем одузето више од 23.000 српских станова. Јадранка Косор би морала хитно да се исели из тог стана.

- Зар не чуди такво понашање хрватске премијерке с обзиром на њено српско порекло?
- Потурице су увек биле већи Турци од самих Турака! Ако је тачно оно што причају сами Хрвати о њеном српском пореклу, она се непрестано мора доказивати и то оправдава њену мржњу према Србима. Ми јој највише замерамо што намерно прећуткује или сакрива српске жртве, а непрестано говори о хрватским.
- Очекујете ли осуђујућу пресуду за тројицу ратних злочинаца, хрватских генерала у Хашком трибуналу?
- Свакако! Не могу да замислим другачију пресуду осим највеће могуће казне, јер су оптужени за етничко чишћење Срба у Крајини. Нема сумње да ће та пресуда имати велики значај за Крајишке Србе. То би нам пружило могућност да повратимо имовину и остваримо сва друга права, па и да тражимо политичку аутономију по плану 3-4. Да ли ћемо то знати да искористимо, друго је питање.

Антрфиле : Убијени деца, жене, старци...

- За време геноцидне "Олује" убијено је или нестало 1.922 Срба, од чега 1.192 цивила (чак 62 одсто). Од тог броја око половина је била старија од 60 година. Међу убијенима су биле 534 жене (две трећине старије од 60 година) и 19 деце, од којих је деветоро било млађе од 14 година - указује Штрбац. Од укупног броја решена је судбина њих 813, док се 1.109 још води као нестало, од тога 756 цивила.

"Олуја" основ српске противтужбе

- Ви сте у српском правном тиму који припрема противтужбу по тужби Хрватске против Србије за наводни геноцид. На чему се она базира?
- Основ наше противтужбе биће "Олуја", али и све друге крваве акције Хрватске од 1991, које су допринеле да Срба у Крајини готово да више нема.
- А злочини над Србима за време тзв. Независне државе Хрватске?
- Тужба се заснива на Конвенцији о геноциду из 1948. и зато се, нажалост, не примењује на Други светски рат. Ми ћемо ипак детаљно објаснити читаву генезу хрватских злочина и указати и на све покоље за време НДХ.

ПРОГОН ЈОШ ТРАЈЕ!

Глас Јавности, Датум : 3.8.2009, Страна : 2

Интервју

Саво Штрбац, директор Информативно-документационог центра „Веритас“, о годишњици „Олује“

Премијерка Хрватске Јадранка Косор је због свог српског порекла као потурица која је већи Турчин и од самих Турака! Она је само једна од 50.000 Хрвата који су окупирали, или отели српске станове. Тихи егзодус Срба траје деценију и по

Четвртог августа 1995. године оружане снаге Хрватске уз подршку НАТО снага, Хрватског вијећа обране и армије БиХ извршиле су геноцидну акцију „Олуја“ којом је завршено етничко чишћење Срба у Хрватској и Републици Српској Крајини (РСК). Директор Информативно-документационог центра „Веритас“ Саво Штрбац, који је у време агресије на Крајину био секретар Владе РСК, у интервју за Глас јавности подсећа

да је Хрватска извршила агресију на РСК упркос чињеници да је Крајина била под „заштитом“ УН и да су у Женеви само дан раније представници УН прихватили предлог да се преговори воде на бази плана 3-4.

- Истовремено, Крајина је добила „чврсте гаранције“ да неће бити агресије. Против 230.000 Срба (под оружјем је било око 30 хиљада бораца) Хрватска је ангажовала више од 200.000 војника, од чега је чак 138.500 директно било укључено у етничко чишћење и протеривање Срба из РСК. Кад се томе додају агресорске НАТО и муслиманске снаге, јасно је да је непријатеља било знатно више него свих становника Крајине! Однос бораца био је најмање 7:1. За неколико дана сломљен је отпор Крајишника а са вековних огњишта протерано је преко 220.000 Срба. За време агресије Хрватске и друге непријатељске снаге употребиле су најмонструозније методе убијања Срба - ватреним оружјем, гранатама и бомбама, ножевима, камама, разним хемикалијама и отровима... - истиче Штрабац.

Сведоци смо да готово деценију и по од ове крваве акције Хрватске нема повратка прогнаних Срба, или се враћа само незнатан број, углавном стараца. Како то коментаришете?

Тачно, повратка нема и за то постоји много препрека. Хрватска, додуше, декларативно тобоже зове Србе да се врате, али им ми поручујемо: Хоћемо, само нам створите предуслове. Тражимо од Хрватске да нам после 14 година врати оно што нам припада - станове, станарска права, куће, имања, право на рад, сигуран живот... Према евиденцији, процењује се да је између 42 и 50 хиљада српских станова окупирано. И ми још од тада водимо непрестану борбу да се Србима врати сва та имовина, али и станарско право на њу. Међутим, Хрватска то упорно одбија и само је дозволила некакво стамбено збрињавање носиоцима станарског права. Они траже да Срби не смеју да имају кућу или стан на територији бивше СФРЈ и да се ти станови не могу ни откупљивати ни наслеђивати. То је апсурдно, тога нема нигде у свету!

Такође, преспоро тече обнова српских кућа. Преко осам хиљада предмета, којим се тражи обнова, још чека на решавање. Посебна прича је процесуирање и хапшење Срба. По ко зна који пут праве се нови спискови, ове године ухапшена су три Србина. Оно мало повратника који одлуче да се врате на своја огњишта у непрестаном је страху од напада или лишавања слободе. Један од проблема је и добијање статусних папира (личне карте, држављанства). Једном речју, у Хрватској се стално прави таква атмосфера да се Срби не осећају нимало пријатно! Због свега наведеног стално постављамо питање - где и како Срби да се врате. Непрестано упозоравамо да тихи егзодус Срба, односно „Олуја“, још траје!

На мети су и Срби који летују у Хрватској. Како видите овај проблем?

То је посебан феномен. Прво се Срби на све стране позивају да летују у Хрватској, а онда их нападају. За последњих месец дана претучени су туристи у Дубровнику и Шибенику. Мислим да је хрватска мржња према Србима много јача него корист коју имају од туриста. Управо на том феномену Хрвати одгајају млађе генерације. Они који су рођени у периоду од 1991. до. 1995. године одгајани су кроз све сегменте друштва (школа, Католичка црква...) да мрзе све што је српско! Онај Хрват који са 14 - 15 година каменује српског туристу или му разбије кола постаје херој у друштву! О њему сви причају, то је исто као да је попио прво пиће или попушио прву цигарету.

Очигледан пример хајке на Србе дала је и председница Владе Хрватске Јадранка Косор која је својевремено отела стан и протерала двојицу дечака српске националности чији су родитељи преминули?

Јадранка Косор је само једна од педесет хиљада Хрвата који су окупирали или отели српске станове. Нема Хрвата који је на некој функцији, а који се није „огребао“ за српски стан или другу имовину. Преко 23 хиљаде српских станова који су остали у

Хрватској ван Крајине одузето је од Срба судским путем и за најбезазленије разлоге. Јадранка Косор би морала, као морални чин, да се хитно исели из тог стана.

Шта Срби могу да очекују ако се премијерка Косор тако понаша?

Несумњиво је да ће и други Хрвати следити свог премијера! Али, наш народ лепо каже - отето-проклето!

Зар не чуди такво понашање хрватске премијерке, с обзиром на њено српско порекло?

Потурице су увек били већи Турци од самих Турака! Тај феномен изражен је и код Јадранке Косор, која је сада већи католик од папе. Ако је тачно оно што причају и пишу сами Хрвати о њеном српском пореклу, она се непрестано мора доказивати и то оправдава њену мржњу према Србима. То је њен усуд. Оно што јој ми највише замерамо је што намерно прећуткује или сакрива српске жртве, а непрестано говори о хрватским.

Очекујете ли осуђујућу пресуду за тројицу ратних злочинаца хрватских генерала (Готовина, Чермак, Маркач) у Хашком трибуналу?

Свакако! Не могу да замислим другачију пресуде, осим највеће могуће казне за ове зликовце. Они су оптужени за етничко чишћење Срба у Крајини. Нема сумње да ће та пресуда имати велики значај за крајишке Србе. Пошто очекујемо да ће пресуда бити осуђујућа пружиће нам могућности да повратимо имовину и остваримо сва друга права, па и да тражимо политичку аутономију по плану 3-4. Да ли ћемо то знати да искористимо - друго је питање.

Антрфиле : Убијани деца, жене, старци...

За време геноцидне „Олује“ убијено је или нестало 1.922 Срба, од чега је 1.192 цивила (чак 62 одсто). Од овог броја око половина је старија од 60 година. Међу убијенима је било 534 жене (две трећине старијих од 60 година) и 19 деце, од којих је деветоро било старости до 14 година - указује Штрбац. Он каже да је од укупног броја убијених и несталих решена судбина 813 лица, док се 1.109 још воде као нестали (од тога 756 цивила).

„Олуја“ основ српске противтужбе

Ви сте у српском правном тиму који припрема противтужбу по тужби Хрватске против Србије за наводни геноцид. Шта ће бити основ противтужбе? Основ наше противтужбе биће геноцидна акција „Олуја“, али и све друге крваве акције Хрватске од 1991. године, које су допринеле да Срба у Крајини готово да нема. Противтужба Србије биће поднета на време (рок је март 2010. године). А бројни злочини над Србима за време тзв. „Независне државе Хрватске“? Тужба се заснива на основу Конвенције о геноциду из 1948. године и зато се, нажалост, не примењује на период Другог светског рата, када су Срби масовно страдали широм Хрватске. Међутим, ми ћемо у противтужби детаљно објаснити читаву генезу хрватских злочина и указати на историјски пресек тих злочина, па и на све покоље за време „НДХ“.

ИВАНОВИЋ: ПОМОЋ ПОВРАТНИЦИМА НА КОСОВО

Пресс, Датум : 3.8.2009, Страна : 4

ГРАЧАНИЦА - Државни секретар у Министарству за Косово и Метохију Оливер Ивановић изјавио је да ће то министарство учинити све да помогне повратницима у Клобукару, на Косову, који су се недавно вратили у то село. Ивановић ће данас

посетити Србе повратнике у Клобукару, где се средином јула вратило 18 српских породица. Њихов највећи проблеми су недостатак воде, лош квалитет саграђених кућа и недостатак кућних апарата. Пре рата у овом селу било је педесетак српских домова, који су током 1999. године у потпуности уништени.

НЕМА СПОМЕНИКА

Вечерње Новости, Датум : 3.8.2009, Страна : 14

ПОСЛЕ 10 ГОДИНА СРБИ НА ГРОБЉУ У ВУЧИТРНУ

ВУЧИТРН - Поводом Светог Илије неколико стотина Срба који су до рата на Косову живели у Вучитрну посетило је јуче цркву у том граду и обишло православно гробље, што је за већину њих први боравак у Вучитрну откако су га напустили 1999. године.

На гробљу готово да нема читавих споменика, а црква светог Илије, након спаљивања и рушења у марту 2004. године, обновљена је споља. Срби су, одлазећи из Вучитрна, гробље оставили читаво. Данас нису затекли готово ниједан споменик на свом месту.

На православном гробљу у Вучитрну има више од 200 гробница. У неким су сахрањене читаве породице. Споменици на гробљу су рушени годинама, а највише у марту 2004. Тада је оскрнављена и запаљена црква светог Илије, подигнута у 19. веку. Цркву су споља обновили косовске институције и реновирале црквени дом. Звоник и унутрашњост цркве су само очишћени. До пре два месеца гробље је било у корову и шибљу.

За јучерашњу славу цркве у Вучитрну гробље је очишћено на иницијативу вучитрнске општине, а уз помоћ Министарства за Косово и Метохију у Влади Србије. Председник те општине Зоран Ракић уверен је да је ово један вид повратка Срба у Вучитрн и да данашње окупљање представља подстрек за министарство да крене у акцију повратка Срба.

„ОЛУЈА" СЕ НАСТАВЉА И ДАНАС

Правда, Датум : 3.8.2009, Страна : 6

СНС ПОДСЕТИЛА НА 14 ГОДИНА ОД ПРОТЕРИВАЊА СРБА ИЗ ХРВАТСКЕ

Српска напредна странка подсећа на 14 година од протеривања Срба из Хрватске у „зликвачкој акцији 'Олуја'" и позива на неодложно стварање услова за повратак Срба.

- Реч је о једном од највећих злочина у Европи након Другог светског рата. „Олуја се наставља кроз онемогућавање повратка Срба на њихова огњишта, кроз њихову неравноправност пред законима Хрватске, која стално тврди да ствара услове за повратак, али се понаша супротно томе - рекао је члан Правног савета СНС-а Никола Селаковић. Он је као пример навео тајне оптужнице, на основу којих се хапсе Срби. Према његовим речима, додатни проблем је и генерисање мржње према Србима.

- Мислим на емитовање Томпсоновог концерта на хрватској државној телевизији, са кога су послате нацистичке и шовинистичке пароле, а којима је присуствовало две трећине посланика хрватског Сабора - образложио је Селаковић. Напредњаци су

оценили да би повратак био могућ када би се српским инвеститорима омогућио продор на хрватско тржиште, као што је то, само у овој години, Србија омогућила за 200 хрватских компанија.

- Ми смо за реципроцитет у економским односима. Јасно је да је долазак српских компанија тамо предуслов за повратак, јер би се са српским компанијама отворила радна места за Србе повратнике - објаснио је Селаковић.

ПРОСЈАЧКИ ШТАП СВЕ БЛИЖЕ

Вечерње Новости, Датум : 3.8.2009, Страна : 5

КОЛИКО СУ СРБИЈА И ЊЕНИ ГРАЂАНИ ЗАИСТА СИРОМАШНИ И ЗАШТО СЕ О ТОМЕ ЋУТИ

На ивици беде живи два милиона људи. Оскудица и глад не могу више да се сакрију

Смрт Д. М., житеља села Влахово, који се пре две недеље убио јер није био у стању да издржава своју породицу, није изненадила његове суграђане из Прокупља. Многи Топличани мисле да је самоубиство Д. М. очекивана последица све беднијег живота у овом делу Србије.

- Ситуација у Топличком крају је очајна. Запослени примају плате које једва достижу 15.000 динара. Чак 80 одсто људи је без посла. Комплетна привреда не ради. Фабрика „Милан Топлица“ затворена је. Њена минерална вода отиче у реку. Нова опрема је купљена, али није инсталирана, па је четворица радника чувају да је неко не украде. Вишње није имао ко да обере, а ни да откупи, па су се сасушиле на стаблима. Жене у Прокупљу просе два килограма брашна да би могле деци да умесе хлеб - открива нам позадину ове драме Витомир Михајловић, посланик из Прокупља.

Као члан скупштинског Одбора за сузбијање сиромаштва у Србији, посланик Михајловић упозорава нас да је ситуација иста и у другим општинама на југу и истоку Србије.

- НиШ је завијен у црно, јер је у овом граду без посла 30.000 људи. И у Куршумлији индустрија не ради. А „Бања“ је отишла под стечај, јер МУП није платио смештај полиције током НАТО бомбардовања. У Прокупљу су потпуно замрли и културни и спортски живот. Највећи догађај у граду био је концерт београдске певачице на базену. Људи немају од чега да живе, па се бојим да ће самоубиства бити још више - категоричан је Михајловић.

Према статистици, званично је у Србији 2007. године било 490.000 сиромашних људи, или 6,6 одсто. Граница њиховог сиромаштва било је месечно примање од 8.883 динара. Како тврде наши саговорници, због избијања економске кризе, раста трошкова живота, незапослености и отпуштања радника, сиромаштво грађана рапидно се увећава.

- На основу прелиминарних података, јасно је да се број сиромашних ове године повећао на девет одсто укупног становништва, и да ће тај број бити још већи - каже Жарко Шундерић, менаџер владиног Стратешког тима за смањење сиромаштва. Снежана Стојановић-Перишић, посланик из Лесковца, појашњава да је субјективно сиромаштво људи у Србији дупло веће од објективног и статистички мереног.

- Довољно је да границу сиромаштва подигнемо на 10.000 динара, па ће се показати да имамо дупло више сиромашних људи него што је званично регистровано - објашњава нам Снежана Стојановић-Перишић, председник скупштинског Одбора за сузбијање сиромаштва.

- Стратегија Владе Србије за смањење сиромаштва дефинише сиромаштво не само као недостатак новца за нормалан живот, већ као вишедимензионални феномен који подразумева и немогућност запошљавања, неодговарајуће стамбене услове и неадекватан приступ социјалној заштити, здравственим, образовним и комуналним услугама. У кључне аспекте сиромаштва убројано је и неостваривање права на здраву животну средину и природна богатства, пре свега на чисту воду и ваздух - наводи Жарко Шундерић.

Ако прихватимо ту чињеницу, данас у Србији на ивици беде живи око два милиона људи. Сиромаштво се највише смањило код 600.000 расељених и избеглица, јер је већина њих успела да се интегрише у нову средину, а највише се повећало код деце. Близу 155.000 деце живи у тешком сиромаштву, док је још толико њих на ивици беде, потврђено је у Министарству рада и социјалне политике. **Поред деце, у великој оскудици су 120.000 старих лица, Роми, њих 200.000, и незапослени - 400.000.**

Како тврде наши саговорници, главни узроци све већег осиромашења грађана су рат, економска криза, незапосленост, лоша приватизација, присилне миграције, отпуштање радника, пад прихода и куповне моћи становника.

- Пазар у киосцима ми је пао са 50.000 на 7.000 динара дневно. Многи други киосци су затворени због слабог промета. Моја плата је са 15.000 динара смањена на 12.000. Стигла нас је беда - кратко нам је објаснила продавачица Мирјана Мараш из Земуна.

Међутим, нису сви грађани Србије подједнако у кризи и оскудици. Од просечне плате, која је, према последњим статистичким подацима, износила 32.000 динара, многи грађани Србије једва подмирују основне потребе. А за 8.883 динара, колико износи сиротињски минимум, може да се купи 70 векни белог хлеба, 66 јаја, 33 литра слатког млека и јогурта месечно.

- **Јаз међу сиромашнима је све већи и износи чак један према шест. Јер, у Београду је стопа сиромаштва три одсто, а у Босилеграду, Лебану, Црној Трави чак 19 одсто.** Статистички гледано, најсиромашније је рурално становништво југоисточне Србије, које живи у беди - каже Снежана Стојановић-Перишић.

- **Бела Паланка је једна од најсиромашнијих општина у Србији, у којој скоро пола радно способног становништва не ради, а они који раде примају мање од 10.000 динара месечно. Зато смо ми житељи одлучили да је од сада зовемо „црна Паланка“.** Сви који имају имало школе или неки занат побегли су у велики град. Уосталом, у Србији се активно и добро живи само у четири града - Београду, Новом Саду, Суботици и Апатину. У осталим насељима се животиари - прича Драган Перковић, партијски активиста.

Он открива да су у општини Бела Паланка рачуни јавних предузећа и школа месецима у блокади и да општински службеници три месеца нису примили плату. Међутим, државне установе и даље важе за најсигурније место за посао.

- У сиромашним срединама раде само запослени у државним институцијама - општини, полицији, пошти, суду и дому здравља. А да би се криза пребродила, странке запошљавају своје чланове у те институције, па многе општине, уместо 30 чиновника, колико им је потребно, имају по 200 запослених. И због тога општински буџет оде на плате а не у развој привреде и културе - тврди Снежана Стојановић-Перишић, на основу свог искуства у Лесковцу.

Већина грађана Србије једва саставља крај с крајем. Највећи део прихода троши се на храну и пиће, док се остале потребе стављају у други план, за „неко боље време“.

- **Последице су много дубље. У селима Србије има 10.000 напуштених кућа, 40.000 празних стаја и 260.000 момака који су прегурали четрдесету** - речено је недавно на Међународном научном скупу „Власински сусрети“. У Србији, као једној од најсиромашнијим земљама у Европи, 160.000 особа месечно добија чек са

символичним износом од 2.500 динара као социјалну помоћ. **За то је држава само у овој години наменила око четири милијарде динара. У Београду постоји 28 народних кухиња у којима се храни 5.655 суграђана. У Нишу храну од државе тражи 4.000 људи.** А држава планира да штрајкачима у 30 насеља додели једнократну помоћ од 5.000 динара.

Међутим, народни посланик Снежана Стојановић-Перишић сматра да излаз из кризе није у давањима, већ у оспособљавању сиромашних да се боре за посао, зараду и живот.

Држава је свесна овог проблема и зато је формирала и стратегију и одбор за борбу против сиромаштва. У владином тиму за спровођење стратегије за сузбијање сиромаштва тврде да постоје три стратешка правца борбе.

- То су динамични привредни раст и развој, с нагласком на отварање нових радних места и повећање зарада, и спречавање настанка новог сиромаштва као последице реструктурирања привреде. Двадесетак пројеката из овог програма већ је реализовано - наглашава менаџер овог тима Жарко Шундерић. У Србији се, међутим, најављују масовни откази у државној администрацији, нафтним компанијама, великим привредним системима... Свима је јасно да предстоји нови талас осиромашења. И мада се држава труди да финансира развој неразвијених и сиромашних општина, она за то нема довољно новца.

- Држава ће пакетом социјалних мера помоћи деци, старима и радницима који су остали без посла, јер су то категорије које је економска криза највише погодила. Око 220 милиона динара месечно за овај пакет социјалних мера обезбедиће се замрзавањем и смањењем плата запослених у државним и јавним предузећима - изјавио је министар Расим Љајић.

Председница парламентарног Одбора за сузбијање сиромаштва Снежана Стојановић-Перишић признаје да је ипак најбоље решење овог проблема улазак Србије у ЕУ.

- Пошто ЕУ има посебне фондове за сузбијање сиромаштва, Бугарска је, на пример, одмах после уласка у Унију, подигла стопу друштвеног развоја, решила проблем незапослености и чак изазвала повратак стручних кадрова из иностранства у земљу - рекла је Снежана Стојановић-Перишић.

Антрфиле : МЕЊА КУЋУ ЗА “ВЕСПУ“

У селу Стара Моравица, код Бачке Тополе, недавно је на бандери освануо необичан оглас: „Продајем кућу и воћњак за веспу! “Паори продају своје куће да би имали од чега да живе, или да оду код деце у Нови Сад, Суботицу или Београд. **Процене говоре да на северу Бачке има више од 2.000 напуштених кућа, које се са економским двориштем могу купити и за 1.000 евра.** Толико кошта један метар квадратни стана у Суботици. Сличних огласа има и у Семберији, а посебно у Богатићу и Батровцима. Проблем је што због оскудице нико неће да купи те сеоске куће и имања.

ПОСЛЕДЊИ У ЕВРОПИ - РЕАЛНОСТ КОЈА УПОЗОРАВА

Ми живимо једним нереалним животом, јер себи нећемо да кажемо да смо сиромашан народ, а наша земља једна од најзаосталијих у Европи - отворено каже Витомир Михајловић, народни посланик.

Према (не)званичним подацима, Србија је последња у Европи по куповној моћи становника, лошим друмовима и безбедности у саобраћају, реформи универзитета, наводњавању обрадивих површина, стопи наталитета, заштити деце, доприносу за пензије, употреби средстава контрацепције, заштити од канцера, донацији и

трансплантацији органа, производњи рибе, формирању институције државног ревизора, усвајању закона о реституцији, брзини издавања грађевинских дозвола, реформи тајних служби, отварању тајних досијеа и архива, броју грађана продемократске оријентације, транзицији и европској интеграцији.

КАТЕГОРИЈЕ СИРОМАШНИХ

У категорији перманентно сиромашних налазе се Роми - 49,2 одсто, незапослени - 10 одсто, житељи села - 9,8 одсто, избегла и расељена лица - осам одсто, старији од 65 година - седам одсто, деца - шест одсто, особе са инвалидитетом - два одсто, градски житељи - 4,3 одсто, као и домаћинства са више чланова - 3,3 одсто.

Испод линије сиромаштва у Србији живи око 120.000 грађана старијих од 65 година, а Србија месечно „произведе“ још 6.500 нових пензионера.

PRESS CLIPPING

Уторак 04.08.2009. год

БОРИС ТАДИЋ ПРИМИО ДЕЛЕГАЦИЈУ СРБА ПРОГНАНИХ ИЗ ХРВАТСКЕ

Пресс, Датум : 4.8.2009, Страна : 2

БЕОГРАД - Парастос поводом 14-годишњице хрватске војне акције „Олуја“, у којој је прогнано 200.000, а убијено и нестало око 5.000 Срба, биће одржан данас у цркви светог Марка, у 11 сати. Тим поводом, председник Србије Борис Тадић примио је јуче делегацију Удружења несталих и погинулих у Крајини и Хрватској.

Председник Удружења Чедомир Марић каже да је делегација добила пуну подршку председника Тадића око решавања проблема ексхумације и идентификације тела убијених Срба.

- Председник нас је изненадио познавањем проблематике, и сложио се са нама да није довољно да само једна страна жели решавање тог проблема. Добили смо и обећање да ће покушати да се убрза процес - каже Марић. Према његовим речима, након парастоса, у порти цркве биће одржана и комеморација, а биће постављен и пано на који ће присутни моћи да окаче кључеве својих некретнина у Хрватској. Председник Документационог центра „Веритас“ Саво Штрбац каже поводом годишњице „Олује“, да прогнани Срби траже активирање и примену међународног плана 34 из 1995. године.

- Хрватска ни 14 година после егзодуса није успела, или не жели, да реши српско питање по европским стандардима. Међународна заједница је планом 3-4 гарантовала Србима државу у држави. Прогнани и широм света расељени Срби још очекују значајнију помоћ међународне заједнице на решавању свог питања, посебно на имплементацији плана 3-4. Тиме би се донекле исправила велика историјска и људска неправда према Србима из Хрватске, којој је и сама увелико кумовала - рекао је Штрбац. Он додаје да се нада да ће хрватски генерали који су учествовали у акцији „Олуја“, у којој су погинула и нестала 1.922 Србина, бити осуђени у Хагу.

„Олуја“ је почела 4. августа 1995. офанзивом хрватске војске, полиције и Хрватског вијећа одбране, војске босанских Хрвата, на подручја Баније, Лике, Кордуна и северне Далмације. Дан касније, Хрвати су ушли у готово напуштен Книн и истакли хрватску заставу.

ДАН КАДА СУ СРБИ ПРОТЕРАНИ ИЗ ХРВАТСКЕ

Политика, Датум : 4.8.2009, Страна : А5

За злочине у акцији „Олуја“ Хашки трибунал суди хрватским генералима Анти Готовини, Ивану Чемраку и Младену Маркачу

Република Српска Крајина, иако је била под заштитом Уједињених нација, нападнута је пре тачно 14 година, уз прећутну сагласност САД и Немачке, али и НАТО-а. Напад је почео око пет сати изјутра 4. августа 1995. године артиљеријском ватром по Книну, Банији, Лици, Кордуну и северној Далмацији.

Дан касније хрватска војска је ушла у готово напуштен Книн и шаховница је истакнута на книнску тврђаву. Сутрадан стижу и хрватски званичници са Фрањом Туђманом, тадашњим председником Хрватске, на челу. **Од почетка ове акције са територије Хрватске протерано је више од 200.000 Срба. Убрзо је готово целокупно српско становништво напустило територију захваћену офанзивом. Колоне избеглица кренуле су ка Србији.**

Милојко Будимир, председник Асоцијације избеглих и других удружења из Хрватске, подсетио је да је у акцији „Олуја” погинуло и нестало 1.992 лица, од којих су 1.192 цивили старији од 60 година.

– **Они су остали у Хрватској на позив Фрања Туђмана уз обећање да им се ништа неће догодити. А убијени су. Жртве ове акције су и 534 жене, од којих су две трећине, такође, биле старије од 60 година. У укупном броју убијених је и 19 деце – наводи Милојко Будимир податке из евиденције центра „Веритас”.**

На списку несталих данас стоје имена још 1.109 лица од којих су 756 цивили, међу којима 364 жене. Будимир, такође, за наш лист објашњава да Хрватска избегава да врши есхумацију, „јер би пред Хашким трибуналом, где се суди генералима, то био јасан доказ да су починили злочине”. Он наводи и чињеницу да се у Заводу за судску медицину у Загребу налази и 250 посмртних остатака који још чекају идентификацију.

За злочине почињене током операције „Олуја”, хашки Трибунал је подигао оптужницу против Анта Готовине, пензионисаног хрватског генерала и команданта ове операције, као и против генерала Ивана Чемрака и Младена Маркача. Они се терете по личној командној одговорности за злочине против човечности и кршење закона и обичаја ратовања током, али и након „Олује”. У знак сећања на жртве „Олује” данас ће у цркви Светог Марка у Београду у 11 часова бити одржан парастос.

ЧЕТРНАЕСТ ГОДИНА ОД АКЦИЈЕ „ОЛУЈА“

Преглед, Датум : 4.8.2009, Страна : 2

Данас се навршава 14 година од почетка хрватске војне акције „Олуја“ која је довела до егзодуса више од 200.000 Срба из Хрватске. Акција „Олуја“ почела је 4. августа 1995. године офанзивом Хрватске војске, полиције и Хрватског вијећа обране (војска босанских Хрвата) на подручја Баније, Лике, Кордуна и северне Далмације (самопрокламована Република Српска Крајина).

Дан касније, хрватска војска је ушла у готово напуштен Книн и истакла хрватску заставу. У операцији „Олуја“ учествовало је 138.500 припадника Хрватске војске, МУП-а и Хрватског вијећа обране. Тим снагама су се, према хрватским изворима, супротставиле српске снаге од око 31.000 војника. Подручје захваћено хрватском офанзивом напустило је готово целокупно српско становништво. Колоне избеглица на тракторима и другим пољопривредним возилима су преко подручја под контролом босанских Срба у западној и северној Босни кренуле ка Србији. **Војна акција „Олуја“ убраја се у једно од најсуровијих етничких чишћења на подручју бивше СФРЈ.**

БЕСПЛАТАН ВОЗ ДО БЕОГРАДА

Преглед, Датум : 4.8.2009, Страна : 5

Железнице Србије данас ће свима који поседују избегличке легитимације омогућити бесплатан превоз на српским пругама, како би присуствовали обележавању 14 година од страдања цивила у акцији „Олуја“, најављено је из тог предузећа.

Право на бесплатан превоз у првом и другом разреду свих врста возова без возне карте имаће сви они који са собом понесу избегличку легитимацију. На тај начин Железнице Србије омогућиће свим заинтересованима да присуствују парастосу жртвама Олује у Цркви светог Марка у Београду, наводи се у саопштењу.

ФОРМИРАТИ ФОНД СОЛИДАРНОСТИ ЗА ПОВРАТАК ИЗБЕГЛИЦА

Политика, Датум : 4.8.2009, Страна : А1

ИНТЕРВЈУ: МИЛОРАД ПУПОВАЦ

У последњих неколико година дошло је до застоја у решавању проблема повратника

Загреб, 3. августа – Србија и Хрватска треба што пре да, на највишем нивоу, постигну договор о решавању проблема избеглица, а нужно је формирати и фонд солидарности, каже за „Политику” председник Српског народног већа и саборски заступник Самосталне демократске српске странке Милорад Пуповац поводом годишњице хрватске војне акције „Олуја” и егзодуса српског народа из Хрватске.

„Требало би на највишем нивоу између Хрватске и Србије постићи споразум о томе како ће наставити да се решавају и како ће се решити преостала избегличка питања – и питања станарских права, суђења за ратне злочине, питања права из радног стажа и друга. Затим, врло је важно да и наша влада и владе у региону јасно дају до знања да су спремне да сарађују у тој материји, да су спремне да наставе политику повратка као део својих обавеза према ЕУ и уопште према међународној политици. Владе треба да позову ЕУ, УН, Савет Европе, земље чланице ЕУ да им помогну у формирању фонда солидарности, који би на одређено време био у функцији решавања повратка још око 100 000 избеглих Срба”, рекао је он.

Да ли су већ учињени неки кораци како би се реализовала та два циља?

Ми – СДСС и СНВ – учинићемо све да се та два услова испуне. Већ сада разговарамо с нашом владом о потреби формирања тог фонда солидарности. Упутили смо писмо још пре два месеца земљама чланицама ЕУ и Европској комисији и оно што се сада очекује јесте да наша влада буде на потезу и од ЕУ и њених чланица затражи солидарну помоћ у решавању преосталих питања.

Како оцењујете темпо повратка српских избеглица у Хрватску?

У последњих неколико година дошло је до одређеног застоја у повратку, као и до застоја у решавању неких избегличких питања која су била дефинисана Сарајевском декларацијом или међународним документима као што је, на пример, питање станарских права, листа за ратне злочине и питање пензија. Нажалост, нарастање економске кризе у Хрватској је створило претпоставке за то да се почиње штедети у различитим правцима, па онда и на средствима која су резервисана и договорена за избеглице.

Осим тога, односи између Хрватске и Србије у последње две године, посебно након што је покренуто признавање Косова, доспели су у фазу у којој у неким подручјима, укључујући и подручје повратка избеглица, нажалост, нема потребне сарадње. Изостанак те сарадње између Хрватске и Србије представља озбиљан проблем за наша настојања као заступника СДСС-а, за настојања избегличких организација и појединих међународних организација као што је УНХЦР и уопште то представља препреку у новом отварању простора за повратак.

ТАКО ЈЕ БИЛО 4. АВГУСТА

Политика, Датум : 4.8.2009, Страна : А14

Милојко Будимир,
председник Асоцијације избегличких и других удружења Срба из Хрватске

Ових дана навршава се четрнаест година како су хрватске оружане снаге извршиле агресију на територију бивше Републике Српске Крајине, која је била под заштитом Уједињених народа. После Миљеваца, Масленице, Медачког цепа и „Бљеска“ уследила је „Олуја“. До напада је дошло 4. августа 1995. године, и поред чињенице да је дан раније, у Женеви, крајишка делегација на састанку са хрватском делегацијом, пред представницима УН, прихватила предлог међународне заједнице за мирну реинтеграцију у Хрватску и заузврат добила чврсте гаранције да напада неће бити.

Против крајишких Срба (око 220.000 становника са око 30.000 војника) кренуло је око 220.000 војника из Хрватске и ХВО. Коначан договор за отпочињање „Олује“ десио се 17. јула 1995. на Брионима, на састанку Туђмана са најужим кругом поверљивих сарадника. Туђман је тада прихватио план који му је предложио Анте Готовина. Ово потврђује да су преговори са српском делегацијом били само фарса јер је већ раније одлучено да се крене у оружану акцију.

Бомбардовање је трајало од 4. до 7. августа. Док су Хрвати нападали, амерички бомбардери уништили су српске радарске системе. Бомбе су падале не само на градове и села, већ и на путеве закрчене избегличким конвојима. У исто време босанска муслиманска армија блокирала је путеве, па су се избеглице нашле у замци. Артиљеријском ватром нападнути су сви градови и већина села.

Према верификованим подацима ИДЦ „Веритас“, у „Олуји“ је убијено или се води као нестало 1.960 Срба, са подручјем Босанске крајине та се бројка пење на 2.615 жртава. Војни посматрачи УН у октобру 1995, само у сектору Југ, евидентирали су 22.000 порушених објеката. Нису били поштеђени ни црквени, културни и историјски, као и споменици НОБ-а. У октобру 1995. према попису Међународног комитета ЦК, у западној Крајини „вегетирало“ је 8.444 углавном старијих и немоћних. Савет безбедности осим вербалне осуде није увео казнене мере против агресора.

Хрватска 5. август слави као Дан победе и домовинске захвалности. Тиме слави етничко чишћење и смрт више од 2.500 људи, или „удружени злочиначки подухват чији је заједнички циљ био присилно и трајно уклањање српског становништва из регије Крајине“.

Дискриминирајућим законима које је касније донела, Хрватска само цементира спроведено етничко чишћење. Са законом који је донео Хрватски сабор 15. јула 2008. године, прогнаним Србима одузимају се станове и дарују другим особама, углавном избеглим Хрватима из БиХ. После је уследило доношење Закона о коришћењу

пољопривредног земљишта који има задатак да избрише Србе из земљишних књига, што би допринело њиховој дефинитивној елиминацији с простора Хрватске. Уместо да преузме одговорност за почињене злочине Хрватска покреће тужбу против Србије пред Међународним судом правде у Хагу.

САМО ХИЉАДУ ПОВРАТНИКА ГОДИШЊЕ

Политика, Датум : 4.8.2009, Страна : А5

Последње две-три године, према подацима УНХЦР-а, у Хрватску се враћа око хиљаду српских избеглица, а у периоду 2003–2006 то је било око 5.000 годишње. Службени подаци Хрватске говоре о 130.000 српских повратника из избеглиштва, али то је укупан број избеглих који су подигли своја хрватска лична документа. Процењује се да је од свих српских повратника у Хрватској заиста остало између 60.000 и 80.000, а остали су поново отишли из Хрватске због немогућности егзистенције.

ШТРБАЦ: АКТИВИРАТИ ПЛАН 3-4

Политика, Датум : 4.8.2009, Страна : А5

Бањалука – Председник Документационо-информационог центра „Веритас” Саво Штрбац рекао је јуче на конференцији за новинаре да прогнани Срби из бивше РСК једино решење виде у активирању и примени плана 3-4 с почетка 1995, јер Хрватска, ни 14 година после егзодуса Срба, није успела, или не жели, да реши српско питање по европским стандардима: „Срби из Хрватске верују да аутори овај план нису правили за једнократну употребу, или за тадашње челнике Хрватске, РСК или СРЈ”.

ЖЕЛИМ ДА СЕ ВРАТИМ, АЛИ НЕМАМ ГДЕ

Политика, Датум : 4.8.2009, Страна : А5

„Сањам да се вратим у Книн. Ко се тамо родио и радни век провео, верујте ми, није ни желео да га напусти. Овде, у Београду, од четири стана, колико их има на мом спрату, три породице не познајем”, овако прича за „Политику” Јово Каблар, пензионисани инжењер из Книна. Овај седамдесетшестогодишњак, који је пред рат био и председник општине Книн, са супругом, сином и кћерком аутомобилом је бежао ка Србији испред „Олује”.

Спаковао је само оно што је у ауто могло да стане. Иза себе је оставио четворособан стан, викендицу у околини Книна, омање пољопривредно земљиште у родном Голубићу... Успео је само да сачува викендицу у Шибенику, коју је касније продао како би сина стамбено обезбедио. У том стану и данас живе заједно.

– Када сам стигао у Србију, упућен сам на Космет, па сам у Приштини живео до бомбардовања, а потом долазим у Београд. У Книну ми је све остало – каже Каблар. Данас у његовом стану у Хрватској живи један полицајац из Вуковара. Наш саговорник је, у жељи да се врати, тражио од хрватских власти да му обнове викендицу како би имао где да живи. Међутим, захтев је одбијен.

– Објашњено ми је да немам права на обнову куће, јер је установљено да сам све време живео у Книну у стану, а не у тој кући која се налази у околини и која је заправо породична кућа моје супруге. Такође, према њиховом Закону о одузимању имовине, остао сам и без мањег пољопривредног имања. Ја желим, али немам где да се вратим. Како?

У покушају да се врати Јова Каблара онемогућава и чињеница да су га хрватске власти осудиле на 12 година робије због учешћа у оружаном сукобу: „Од осам дела због којих су ме теретили, ниједно није истинито. Онда је, према Закону о амнестији, извршење казне стављено ван снаге. Дакле, казна није брисана, само је стављена ван снаге. Али, када сам отишао у Хрватску по нова документа, позвали су ме на информативни разговор. Била је то јасна порука да не желе да се вратим.”

Треба подсетити и да су он и још 40.000 пензионера остали без пензија за период од 1991. године па до окончања ратних сукоба. Хрватска је остала дужна у просеку 81 пензију по пензионера, каже Каблар што је око четири милијарде евра.

УТИЦАЈ АКЦИЈЕ „ОЛУЈА” НА ОДНОСЕ СРБИЈЕ И ХРВАТСКЕ

Политика, Датум : 4.8.2009, Страна : РТ1

ТВ Студио Б, 20.50 – Годишњица акције „Олуја” у Србији се обележава службама у црквама, док се у Хрватској овај дан прославља. Колико оволике разлике у третирању овог догађаја утичу на српско хрватске односе?

Да ли „Олуја” представља основну препреку побољшању односа у постратном периоду између Србије и Хрватске? Јесу ли међусобне тужбе за геноцид засноване на правним аргументима или на политичким аспирацијама? Каква су права избеглих и расељених у региону и да ли то представља највећи проблем демократизације на просторима бивше СФРЈ? Да ли је акција „Олуја” могла бити спречена прихватањем плана 3-4 или је исход плод договора тадашњих власти? Гости: др Чедомир Антић, председник Напредног клуба, Слободан Хомен, државни секретар у Министарству правде и Драго Ковачевић, Српски демократски форум. Аутор емисије Предраг Сарапа.

У КРАЈИНУ НА ГОДИШЊИЦУ ПРОГОНА

Курир, Датум : 4.8.2009, Страна : 5

ЧЕЛАРЕВО - Из Челарева, Бачке Паланке, Футога, Ветерника, Бача и других места бачког подунавља јуче је у родни крај кренуло више десетина прогнаника из бивше Републике Српске Крајине и најзападнијих делова Босанске Крајине, да би обележили 4. август, дан када је почела хрватска војно-полицијска акција "Олуја".

У тој акцији, која је трајала од 4. до 7. августа 1995. године и којом је извршено етничко чишћење Срба из Хрватске, из својих домова прогнано је више од 250.000 Срба, а, према подацима Документационо-информационог центра "Веритас", нестало је њих близу 2.000.

ДАНАС ПАРАСТОС ЖРТВАМА "ОЛУЈЕ"

Курир, Датум : 4.8.2009, Страна : 5

БЕОГРАД - Парастос и комеморација погинулима у хрватској војној акцији "Олуја" одржаће се данас у цркви светог Марка у Београду у 11 часова, саопштио је Комесеријат за избеглице Владе Србије.

Како се наводи, избеглицама које живе у унутрашњости Србије и које желе да присуствују парастосу, а поседују избегличку легитимацију, обезбеђен је бесплатан превоз железницом у оба правца.

Данас се навршава 14 година од почетка хрватске војне акције "Олуја", која је довела до егзодуса више од 200.000 Срба из Хрватске.

Акција "Олуја" почела је 4. августа 1995. године офанзивом хрватске војске, полиције и Хрватског вијећа одбране (војска босанских Хрвата) на подручја Баније, Лике, Кордуна и северне Далмације. Дан касније, хрватска војска је ушла у готово напуштен Книн и истакла хрватску заставу.

Документационо-информативни центар "Веритас" у својој евиденцији има имена 1.960 погинулих и несталих Срба, од чега 1.205 цивила, међу њима 522 жене и 12 деце.

“ОЛУЈА” ЈОШ ДУВА КРОЗ ПРАЗНЕ КУЋЕ

Вечерње Новости, Датум : 4.8.2009, Страна : 12

НАВРШИЛО СЕ 14 ГОДИНА ОД АКЦИЈЕ ЕТНИЧКОГ ЧИШЋЕЊА У КОЈОЈ СУ ХРВАТСКЕ ВОЈНЕ СНАГЕ ПРОТЕРАЛЕ ОКО 250 000 СРБА ИЗ КРАЈИНЕ

Хрватска и даље игнорише проблеме у обнови кућа, тајних оптужница, радног стажа... Само пет одсто вољно да се врати на огњишта

На прагу је и петнаеста година од хрватске “Олује”, али ране још нису зарасле. Око 2.500 настрадалих и несталих душа још оплакују породице које су и саме потражиле дом далеко од својих огњишта. У хрватској војној акцији на Крајину, изведеној 4. августа 1995. године и оцењеној као највеће етничко чишћење на подручју бивше СФРЈ, протерано је око 250.000 Срба, а готово сви су нови почетак пронашли у Србији.

ЖРТВЕ

И док се овај датум у Хрватској слави као државни празник, Србија памти слику бескрајних колона избеглица на тракторима, аутобусима, аутомобилима... који су, преко подручја под контролом босанских Срба, кренули да траже педаљ сигурности. Колоне српских избеглица каменоване су приликом проласка поред насељених места, док су Срби који су остали у својим селима, већином старији људи, били изложени насиљу хрватских војника и полицајаца. Око 400 њих је убијено у властитим кућама, око 700 је ликвидирано после завршетка борбених дејстава, а 3.200 депортовано у логоре.

Овај ће се датум зато дуго памтити, а и оплакивати. На евиденцији “Веритаса”, документационог центра, налазе се имена 1.922 погинула и нестала Србина у тој акцији и после ње, од чега су 1.192 цивили старији од 60 година. Међу погинулима је и 19 деце.

- Хрватска без ваљаног разлога избегава чак и ексхумације познатих места укопа српских жртава у акцији хрватске војске “Олуја”, а без правог разлога отеже и са идентификацијама 250 ексхумираних посмртних остатака - саопштио је “Веритас” поводом годишњице страдања. У овом документационом центру наводе и да је велики број, од око 1.500 припадника Војске Српске Крајине заробљених у тој акцији хрватске војске, осуђен на дугогодишње казне затвора због наводних ратних злочина.

ПОВРАТАК

Међу 104.246 избеглих људи, колико их данас борави у нашој земљи око 74 одсто су из Хрватске, највише из Книнске крајине.

- У протеклом периоду је око 200.000 избеглица добило држављанство Србије или се вратило у своје домове, али по броју повратника ипак предњачи Босна - подаци су Републичког комесаријата за избеглице. - На повратак у Хрватску се ретко ко одлучује. А најтеже управо прогнани крајишници. Већина напомиње да нема где или да и даље није безбедно.

А то доказују и подаци “Хјуман рајтс воча”. На подручју целе Хрватске, а нарочито у далматинској регији, са станарским правима проблем има најмање 42.000 српска држављана, а још толико пензионера Хрватска бојкотује у исплати примања. У “застоју” је и обнова 17.500 кућа и имања, а спорно је додељивање држављанстава које Хрвати одбијају како би спречили избегле у остваривању осталих права. Избеглице су и потпуно искључене из процеса приватизације иако су годинама тамо радили и остварили права на акције. Посебно су болне тајне листе на којим је око 1.200 српских имена која су учествовала у сукобима. А на разна малтретирања, сечу воћњака, крађу стоке... пожалило се око 53.000 повратника.

- Према нашим проценама између 200 и 300 повратничких насеља дуго је било без икакве инфраструктуре - наводи и српски комесар Владимир Цуцић. - Наравно да нико неће да се враћа у насеља без струје, воде, школе, амбуланте...Ипак, ова се суседна република месецима премишљала да ли уопште да седне за преговарачки сто у Женеви, и разговара са српском делегацијом о овим проблемима. Скуп је организован под покровитељством Генералног комесаријата за избеглице УН, али то није био довољно јак аргумент за Хрвате да се на њему и - појаве.

БАРАКЕ

Годишњицу од “Олује” са тугом дочекују и Срби који се, и 14 година од овог погрома, нису скућили. Тако и у највећем београдском кампу у Крњачи, рампа на улазу дели 390 становника од остатка света. Већина их је из Крајине, али су се “привремено” уселили и Срби из Барање, Славоније, Сарајева... Унутар ових бедема нашли су мало мира, али су уједно и изгубили сваку наду да боље време тек предстоји.

Скоро 6.000 избеглих и расељених и данас станује по колективним центрима. Према последњим подацима Комесаријата за избеглице у колективним центрима од којих је осам у главном граду, 48 по Србији и 17 на Косову, живи 1.299 избеглих и 4.580 расељених. Смештени су по баракама, одмаралиштима, касарнама, амбулантама, задружним домовима, вртићима...

Са 73 оваква кампа наша земља је међу шест неславних по броју избеглица и дуготрајности њиховог проблема. Зато се, и деценију и по од првих сукоба већина протераних осећа заборављено и без перспективе.

Антрфиле : 138.500

припадника Хрватске војске, МУП-а и Хрватског већа одбране учествовало је у операцији “Олуја”. Њима се супротставило око 31.000 српских војника

ПАРАСТОС

Парастос погинулима у хрватској војној акцији “Олуја” одржаће се данас у цркви светог Марка у Београду у 11 часова. Избеглицама које живе у унутрашњости Србије и које желе да присуствују парастосу, а поседују избегличку легитимацију, обезбеђен је бесплатан превоз железницом у оба правца. Парастос ће се одржати и у Бањалуци

ТАДИЋ: РЕШИТИ СПОРНА ПИТАЊА

Председник Србије Борис Тадић разговарао је са делегацијом Удружења породица несталих и погинулих у Хрватској.

- Председник је оценио да су повратак избеглих Срба у Хрватску, повраћај њихове имовине, као и процес ексхумације и идентификације жртава, питања која морају да се решавају у оквиру побољшања свеукупних билатералних односа две земље - саопштила је прес служба председника Србије.

МАЛО ЈЕ ПОВРАТНИКА

Данас, Датум : 4.8.2009, Страна : 7

Према званичним подацима Владе Хрватске, од почетка организованог повратка избеглица 1998. до 2009. вратило се 126.000 Срба. Истраживања УНХЦР и Одсека за социологију загребачког Филозофског факултета показују да се у Хрватску вратило и у њој трајно живи само 50 одсто повратника, односно мање од 60.000 људи, што представља 18 одсто укупног броја избеглица.

Миодраг Линта из Коалиције удружења избеглица у Србији указује и на „неповољну повратничку структуру у Хрватској“: трећина повратника је старија од 65 година, осам одсто је незапослено, 11 одсто у потпуности зависи од помоћи, 11 одсто укупног броја повратника је преминуло“.

Избегличка удружења као један од главних проблема везаних за повратак наводе неспремност Хрватске да поштује индивидуална права, пре свих повратак имовине и станарска права. Износе и податке: на обнову кућа чека 8.000 породица, више стотина кућа није враћено легалним власницима српске националности, више од 40.000 пензионера који сада живе у Србији чекају на доспеле, а неисплаћене пензије, велики број избеглица није извршио конвалидацију радног стажа...

„За разлику од осталих хрватских грађана, Срби који су избегли из Хрватске у потпуности су искључени из приватизације друштвених, државних и јавних предузећа за чији су развој и просперитет дали пун допринос. Хиљаде хектара пољопривредног земљишта нису враћени у посед власника - повратника или избеглица. Постојање тајних оптужница за ратне злочине има за последицу застрашивање и спречавање повратка“, наводе представници избегличких удружења Срба из Хрватске.

Антрфиле : Муке с држављанством и безбедношћу

Велики број повратника, према важећим хрватским прописима, нема хрватско држављанство. Они су третирани као страни држављани и подлежу строгој, компликованој и скупој процедури признавања статуса странаца с привременим или сталним боравком у Хрватској. Проблем је и безбедност: повремени физички напади, вређање, скрнављење верских објеката и гробаља.

БЕСКРАЈНО ПОНАВЉАЊЕ СЛИЧНОГ

Данас, Датум : 4.8.2009, Страна : 7

Када данас говоримо о „Олуји“, четрнаест година после, требало би да имамо довољну дистанцу која нас лишава отежавајуће патетике.

„Олуја“ је кодирана назив за војну операцију која је уследила у рано јутро, 4. августа, 1995. којом су етнички очишћени Срби са простора Северне Далмације, Лике, Кордуна и Баније. Операција која је коначно резултирала тзв. „хуманом разменом становништва“ и била фактор коначнога тријумфа политике која је сматрала да је на Балкану могућа стабилност тек кад се државице настале распадом Југославије национално хомогенизују до крајњих граница. Она је била последица различитих „силница“ на релацији Хрватска - Србија - Најбитнији фактори светске политике. Кад кажем „најбитнији фактори светске политике“ ту рачунам и Русију, да код неких националних романтика не буде непотребних заблуда.

Операције „Олуја“ не би било, да није куцнуо задњи час како би се коначно завршио рат везан за распад СФРЈ и постигнут модел око будућности БИХ. Слободан Милошевић је, само да подсетим, у то време изненада постао „кључни фактор“ мира и стабилности на Балкану. Тако су га титулирали и промовисали најбитнији представници светске политике, а он коначно урадио све да им покаже пуну кооперативност. На крају крајева, са кључним балканским партнером Фрањом Туђманом и елитом која га је довела на власт, око онога што му је понуђено он није имао битно различите циљеве. Постојали су проблеми око дефинитивне формализације тих циљева, али, рачунао је и рачунало се, да нешто мора остати и за после. Просто, доминирајућа политичка елита која је „јашила тога беснога националистичкога коња“, сматрала је да мора остати нешто што би и касније могли успешно да раде. И једва дочекала да „зграби“ то што се нудило. Сећам се док пишем ово, једне изјаве шабачкога владике Лаврентија, коју је исказао на округломе столу приређеном пре Дејтонске конференције где он каже да је све што се догодиле, те стотине хиљада избеглица у Србији, ти милиони унесрећених људи, заправо „вода на млин српскоме народу“. А зашто је то вода на млин српскоме народу, владика је објаснио у класичним националистичким категоријама, попут тврдњи да ће то довести до ревитализације српске нације у Србији. Да ће Србија коначно постати „српска“.

Кад је, коначно, 2002. године урађен попис становништва у Србији успоставило се да је процена часнејшег владике исправна, да је Србија имала 85 посто Срба што је квалификује као државу доминантно једнонационалну, али да је и поред чињенице да је у њу стигло више од пола милиона српских избеглица имала седамдесет хиљада становника мање него 1991 године. То је белодано показало колико је „органски“ приступ нацији и држави заправо најгори према грађанима државе у којој елита гура такав приступ. Где су нестали људи и поред толикога механичкога прилива пола милиона људи, нико није одговорио до сада..?

Где смо данас, у „постолујноме“ времену, на данашњи дан, четрнаест година после?

На ово питање би требало одговорити из две визуре. Прва је везана за односе између избеглица из Крајине и државе Хрватске и друга у односима између две најважније државе настале распадом Југославије - односима између Србије и Хрватске?

Од оних који су избегли у августу 1995. године, доминантан број још увек живи у Србији. Скоро сви имају држављанство Србије, али и хрватске документе. Око педесетак хиљада се вратило у Хрватску, а старосна структура повратника је таква да се тамо најчешће одлази како би се завршио живот у родноме крају. Стотињак хиљада људи живи на релацији „тамо - овамо“. Стара се о поврату имовине, одлази да обиђе родбину, лети иде на одмор да споји угодно са корисним, поправи нешто на староме имању и враћа се назад уз Србију. Кад се данас човек провоза кроз избегличке крајеве онда има горак укус пустоши и нестајања.

А у питању је простор од скоро трећине Хрватске.

Шта раде државе?

Све време, могу слободно рећи, државе се понашају тако да се ништа битно не промени, и нарочито да не угрози резултате које је доне њихов „договорени рат“. Наравно, ту се рачуна на фактор времена и рачуна се на оно што се зове „политички интерес“. Реторика у државним и међунационалним односима није као она из деведесетих година, степен сигурности повратника у Хрватској је битно бољи него пре коју годину, обнављана је порушена имовина по селима у Крајини, нема више видљивога језика мржње, но услови за повратак нису узнатравали. У избегличке крајеве се не инвестира, тамо данас не постоји ни минимум економских услова да би се могло нормално живети од властитога рада. И то је главни фактор којим се чувају достигнути резултати етничкога инжењеринга.

Међудржавна политика, билатерални односи и оно што их прати држе ту основну „црту“. Кад у њима дође до видљивога побољшања, уследи по нека изјава министра Јеремића, која целу ствар охлади, а онда се ангажује председник или трезвенији део јавности и те односе врати ка нечему трпељивијем. По систему „добар и лош полицајац“. И то на другој страни има потпуно компатибилне механизме.

О избеглицама у Србији данас, четрнаест година после „Олује“, поново брине екипа која је то радила и деведесетих година. Семо више партијски не припадају СПС-у него ПУПС-у. И они добро знају шта им је задатак. Никако не стимулирати повратак, са хрватском страном држати затегнуте односе, не стимулирати ни интеграцију државним мерама него гледати како од избеглица извући новац који ће они добити продајом имовине, исплатом пензија и сличним поводима, и који ће трошити у Србији. Од стране хрватске политике и институција имају за то потпуно сарадљиве партнере. За то се догодило да пропадне „Сарајевски споразум“ и да Србија одбије понуду Високога Комесара УН за избеглице Антониа Гутереша пласирану у децембру прошле године, да организује донаторску конференцију којом би помогао Србији да као једна од пет земаља у свету са дугорочним проблемима избеглиштва, коначно то питање скине са дневнога реда. Потпредседник српске владе Јован Кркобабић је ту понуду хладно одбио говорећи да то није проблем Србије него Хрватске. На хрватској страни се нико на то одбијање није бунио.

Сараднички однос који јако подсећа на онај који су у другим условима и другим поводима имали Слобо и Фрањо, а тиче се Срба из Хрватске. Овде нема закључка. Живот ће на неки начин разрешити ову ствар, а остаће и људи који ће индивидуално себи нешто моћи помоћи или одмоћи. Избеглице као категорија очито за нешто увек требају политичарима. И док их год они буду видели као нешто што се потенцијално може користити у политичке сврхе то ће питање остати отворено и замагљивано. На жалост. Аутор је бивши градоначелник Книна и слободни новинар

ВИШЕ ОД 1.000 СРБА СЕ ВОДЕ КАО НЕСТАЛИ

Блиц, Датум : 4.8.2009, Страна : 2

Годишњица војне акције „Олуја“ у Хрватској

Данас је 14 година од почетка хрватске војне акције „Олуја“ која је довела до егзодуса више од 200.000 Срба из Хрватске.

Док ће у Србији парастосу жртвама у цркви Светог Марка у Београду присуствовати и председник Србије, у Хрватској је 5. август државни празник, који се слави као Дан победе и домовинске захвалности за акцију „Олуја“ којом су под хрватску управу враћени последњи делови територије које су држали припадници српских војних јединица.

Председник Србије Борис Тадић је јуче, поводом четрнаесте годишњице акције „Олуја“, изјавио да су повратак избеглих, повраћај имовине Срба у Хрватској, као и ексхумација и идентификација жртава, питања која морају да се решавају у оквиру побољшања односа Србије и Хрватске.

Хрватски званичници честитали су јуче свим грађанима Дан победе и домовинске захвалности и Дан хрватских бранитеља када су хрватске војне снаге ушле у град **Книн. „На тај дан сећамо се и ове године одлучујуће победе која је омогућила да Хрватска успостави своју суверену власт на највећем делу до тада окупиране територије“**, пише у честитки хрватског председника **Стјепана Месића.**

Акција „Олуја“ почела је 4. августа 1995. године офанзивом Хрватске војске, полиције и Хрватског већа одбране на подручја Баније, Лике, Кордуна и северне Далмације. Документационо-информативни центар „Веритас“ је поводом годишњице акције хрватске војске „Олуја“, која је довела до егзодуса више од 200.000 Срба из Хрватске, саопштио да се још 1.109 Срба воде као нестали у тој акцији.

СРБИ ТРАЖЕ ПОГАЖЕНА ПРАВА, ХРВАТСКА СЛАВИ

Данас, Датум : 4.8.2009, Страна : 6

Четрнаест година од почетка хрватске акције „Олуја“ и суноврата Републике Српске Крајине

Срби у Хрватској први пут организовано обележавају годишњицу „Олује“ сећањем на жртве. Хрватски званичници честитали свим грађанима Дан победе и домовинске захвалности

Парастосима, седницама сећања и документима којима ће се обратити домаћој и светској јавности Срби широм Хрватске, као и они који као избеглице живе у Србији обележиће данас 14. годишњицу почетка акције „Олуја“ коју су хрватске војно-полицијске снаге покренуле против некадашње Републике Српске Крајине, иако је била под заштитом УН. **Према речима Милорада Пуповца, потпредседника Самосталне демократске српске странке, српска заједница у Хрватској данас ће први пут, у организацији Српског националног вијећа скуповима сећања обележити страдање у рату од 1991. до 1995. и егзодус из 1995.**

Пуповац је за наш лист изјавио да ће данас у 10 сати почети седнице сећања Српског националног вијећа, на државном нивоу, као и у свих 18 жупанија, на којима ће учествовати и представници СДСС и српски заступници у Сабору Хрватске.

У организацији удружења Срба из Хрватске која делују у Србији, данас ће се у београдској цркви Светог Марка на Ташмајдану одржати парастос жртвама „Олује“. Најављен је и комеморативни скуп у порти Маркове цркве, биће донета резолуција којом се осуђује етничко чишћење српског народа из Српске Крајине и осталих делова Хрватске. Ове године посебна пажња биће посвећена кршењу станарских права Срба у Хрватској и другим нерешеним проблемима српских избеглица из ове бивше југословенске републике.

Председник Србије Борис Тадић јуче у разговори са члановима Удружења породица несталих и погинулих у Крајини изјавио је да су „повратак избеглих, проблеми везани за повраћај имовине Срба у Хрватској, као и процес ексхумације и идентификације жртава питања која се морају решавати у оквиру побољшања свеукупних односа Србије и Хрватске“, саопштено је из Председништва Србије. Хрватска држава „Олују“ прославља 5. августа као Дан победе и домовинске захвалности. Од 2000. овај датум обележава се и као Дан оружаних снага Хрватске

- Дан хрватских бранитеља. Председник и премијер Хрватске Стјепан Месић и Јадранка Косор, као и први човек Хрватског сабора Лука Бебић јуче су „свим грађанима и грађанкама честитали велики и значајан празник - сећање на одлучујућу победу која је омогућила Хрватској да успостави своју суверену власт на највећем делу тада окупиране територије“.

КЉУЧ САРАДЊА БЕОГРАДА И ЗАГРЕБА

Данас, Датум : 4.8.2009, Страна : 6

Милорад Пуповац, потпредседник СДСС, о проблемима избеглица

ПУПОВАЦ: Имајући у виду мањак новца, требало би створити неку врсту фонда, уз помоћ међународне заједнице, укључујући УН, Европску комисију, Савет Европе и поједине државе чланице Европске уније. Тиме би се помогло Хрватској и другим земљама у регији да реше преостала избегличка питања

Загреб, Београд - Самостална демократска српска странка желела би да има што отворенију и чешћу сарадњу са избегличким организацијама Срба из Хрватске и надлежним државним институцијама које се баве избегличким проблемима. Очекујем да ће највиши државни представници створити услове за решавање избегличких проблема у Хрватској већ од јесени. Очекује се и посета високог комесара за избеглице УН Антонија Гутереша - изјавио је за Данас Милорад Пуповац, потпредседник СДСС и заступник у Хрватском сабору.

Упитан колико је реално да СДСС испуни захтеве избегличких удружења Срба из Хрватске које од српских заступника у хрватским институцијама траже да сарадњу са властима у Хрватској услове решавањем проблема избеглица, Пуповац каже да треба имати у виду „догађаје на хрватској политичкој сцени и у економској сфери“.

- Улазимо у турбулентно раздобље, али ћемо настојати да избеглички проблеми не буду истиснути из политичке визуре Хрватске и међународне заједнице. Није добро што између Србије и Хрватске нема дијалога о избегличким проблемима.

Наша идеја је да се створе услови за сарадњу. Њих би требало да створе највиши државни представници. С друге стране, Хрватска и све земље у регији ушле су у кризу.

Имајући у виду мањак новца, требало би створити неку врсту фонда, уз помоћ међународне заједнице, укључујући УН, Европску комисију, Савет Европе и поједине државе чланице ЕУ. Тиме би се помогло Хрватској и другим земљама у регији да реше преостала избегличка питања - сматра Пуповац.

Поводом залагања избегличких удружења Срба из Хрватске, као и појединих политичких кругова у Србији да се пронађе механизам којим би се хрватски улазак у ЕУ условио поштовањем основних права протераних Срба, Пуповац каже да је и за Београд и за Загреб „боље да нађу заједнички језик у решавању избегличких проблема, уз позив ЕУ да им пружи финансијску и другу помоћ“.

- Ако Србија и Хрватска покажу да су способне да заједно решавају отворена питања избеглица, суђења за ратне злочине, организованог криминала, сигурно би обезбедиле постепен улазак обе стране у ЕУ. Чињеница је да су многи радили на томе да се постојећи проблеми не решавају, али нова Хрватска и Србија морају наћи решења, пре свега због дуготрајне будућности. СДСС је спреман да помогне, али без сарадње Србије и Хрватске не може много да учини - категоричан је Пуповац.

Председништво СДСС је крајем прошле недеље, упркос оцени да је у хрватској влади „стално присутна тактика куповања времена и одлагање договорених и потписаних ставова из Споразума СДСС и бившег премијера Иве Санадера“, ипак, подржало владу новог премијера Јадранке Косор „због чињенице да је држави потребна стабилност“. Подршка је условљена реформским захватима у области запошљавања, пензионог и пореског система.

Антрфиле : Саво Штрбац за план 34

Бањалука - Председник Документационо-информационог центра Веритас Саво Штрбац изјавио је да Срби прогнани из Хрватске сматрају да је решење српског питања у тој држави примена Плана 34, којим им је 1995. међународна заједница гарантовала „државу у држави“, јавља Срна. Штрбац је на конференцији за новинаре у Бањалуци истакао да Хрватска ни 14 година после егзодуса Срба „не успева или не жели да реши српско питање према европским стандардима“. Он је нагласио да прогнани Срби очекују помоћ међународне заједнице на решавању њиховог питања и примени Плана 3-4 зато што би се „само тако, донекле, исправила историјска и људска неправда према Србима из Хрватске“. План 3-4 су предложили Питер Галдбрајт, Леонид Керестенцијанц и Јасуши Акаши. Он је крајишким Србима нудио широку аутономију разрађену према моделу аутономије Аланских острва у Финској, а садржао је и поглавље које се тичало Славоније, јужне Барање, западног Срема и других области.

ХАШКЕ ОПТУЖНИЦЕ ЗА „БРИЉАНТНУ ВОЈНУ АКЦИЈУ“

Данас, Датум : 4.8.2009, Страна : 6

После „Олује“ хрватске власти затвориле су подручје бивше РСК. Улаз је био дозвољен само хрватској војсци и полицији, као и хрватским избеглицама из тог подручја. Почине минирање и рушење празних српских кућа.

Током владавине Фрање Туђмана, хрватске власти су негирале оптужбе о етничком чишћењу и одбијале сарадњу са Хашким судом за ратне злочине на простору бивше

СФР Југославије. **Иако је званични Загреб тврдио да је „Олуја“ легитимна и бриљантна војна операција против побуњеника, Хашки суд је, због почињених злочина, подигао две оптужнице против генерала Анте Готовине, Младена Маркача и Ивана Чермака.**

Пензионисани генерал Готовина ухапшен је у Шпанији 7. децембра 2005. и изручен Хашком суду. Чермак и Маркач, који се терете по личној и командној одговорности за злочине против човечности и кршења закона и обичаја ратовања током и после операције „Олуја“, добровољно су отпутовали у Хаг 2004. Њихова оптужница је потом измењена и допуњена - **оптуђени су за прогон, депортације, присилно премештање, пљачку, безобзирно разарање насеља, убиства, нехумана дела и окрутан третман.**

У проширеној оптужници као учесници у тим злочинима наводе се и тадашњи председник Хрватске Фрањо Туђман, министар одбране Гојко Сушак, заповедник операције „Олуја“ генерал Готовина, начелник Главног штаба Хрватске војске Звонимир Червенко и његов претходник Јанко Бобетко. Од наведених једино је Готовина жив, а оптужница против њега је, одлуком Претресног већа Хашког суда, спојена са оптужницом против Чермака и Маркача. Суђење је у току.

НЕПОЗНАТО ЈОШ 1.109 СУДБИНА

Правда, Датум : 4.8.2009, Страна : 4

Документационо-информативни центар „Веритас“ је поводом данашње годишњице „Олује“, која је довела до егзодуса више од 200.000 Срба из Хрватске, саопштио да се још 1.109 Срба воде као нестали у тој акцији.

- На евиденцији „Веритаса“ налазе се имена 1.922 логинула и нестала Србина у тој акцији и после ње, од чега су 1.192 цивили старији од 60 година - наведено је у саопштењу, уз напомену да је међу погинулима и 19 деце. „Веритас“ наглашава да је од укупног броја жртава до сада решена судбина 813 људи, док се на евиденцији несталих води још 1.109 особа, од којих 756 цивила, а међу њима су 364 жена.

СЕЋАЊЕ НА 2.650 УБИЈЕНИХ И 340.000 ПРОГНАНИХ СРБА

Глас Јавности, Датум : 4.8.2009, Страна : 3

У Србији се данас обележава 14. годишњица напада Српску Крајину и 13 општина у БиХ

БЕОГРАД - У Србији ће данас бити обележена 14. годишњица напада на подручје бивше Републике Српске Крајине у Хрватској и 13 општина у БиХ, у којем су хрватске и муслиманске снаге убиле око 2.650 и протерале око 340.000 Срба. У војној операцији „Олуја“ на подручју РСК у Хрватској убијено је и нестало близу 2.000 Срба, а протерано око 220.000, док су у наставку ове акције у суседној БиХ под називом „Маестрал“ хрватске оружане снаге у садејству са Петим корпусом муслиманске армије убиле још 655 и прогнале око 125.000 српских становника.

Војна операција „Олуја“ предузета је упркос томе што је дан раније, најпре на састанку у Женеви, а затим и у Београду, српска делегација прихватила предлог међународне заједнице познат као План 3-4 за мирну реинтеграцију у Хрватску, уз чврсте гаранције да српска Крајина неће бити нападнута. Око 400 Срба је убијено у

властитим кућама, око 700 је ликвидирано после завршетка борбених дејстава, а 3.200 депортовано у логоре.

Према подацима Документационо-информативног центра „Веритас“ у „Олуји“ су убијене и нестале 1.992 особе, од тога су 1.192 или 62 одсто били цивили, а више од половине њих било је старије од 60 година. Већина је убијена до краја августа.

Међу цивилним жртвама су 534 жене, од којих су две трећине старије од 60 година. Убијено је и 19 малолетника, међу којима је деветоро деце до 14 година старости. Без родитеља је остало 1.772 деце, а 1.500 припадника Српске Војске Крајине било је заробљено.

Према извештају војних посматрача УН, у „Олуји“ је спаљено 22.000 српских кућа и других објеката, при чему нису поштеђени ни црквени, историјски и споменици културе. Досад је решена судбина 813 особа, док се на евиденцији несталих води још 1.109 лица, од чега 756 цивила, међу којима 364 жене. Хрватске власти још нису ексхумирале регистроване гробнице са 550 посмртних остатака жртава.

„Олуја“ је била завршна операција сукоба током којих је убијено и нестало близу 7.000, а протерано 404.887 Срба, од тога 141.887 из градова и ратних дејстава, а само 57.000 прогнаних се досад вратило у Хрватску.

НЕПОЗНАТ БРОЈ ПОТЕНЦИЈАЛНИХ ПОВРАТНИКА ИЗ ЕВРОПСКИХ ЗЕМАЉА

Данас, Датум : 4.8.2009, Страна : 2

Процес реадмисије и даље важан за стављање Србије на белу шенгенску листу Европске уније и за одржање на том списку држава

Реадмисија се у Србији спроводи на основу кровног споразума с ЕУ и 15 билатералних споразума са 17 земаља света

Београд - **Процес реадмисије, односно повратка држављана Србије из западноевропских земаља, где бораве без уредне документације, један је од веома битних услова који је Србија морала да испуни не би ли добила зелено светло од Европске уније за стављање на белу шенгенску листу, које се очекује од почетка следеће године. Реадмисија се у Србији спроводи на основу кровног споразума с ЕУ о враћању грађана који илегално бораве у земљама чланицама и на основу 15 билатералних споразума са 17 земаља света.**

После потписивања јединственог Споразума, у Србију је присилно враћено тек нешто мање од 1.000 људи, а процењује се да је број људи који се „добровољно“ вратио на захтев државних органа земаља ЕУ два до три пута већи.

Процена је и да се од примене билатералних споразума о реадмисији од 2003. године до сада вратило око 45.000 лица.

Владимир Петронијевић, саветник за визну либерализацију потпредседника Владе Божидара Ђелића, за Данас каже да Србија процес реадмисије спроводи без проблема.

- **Постоји више врста повратника, једни су држављани Србије, али има и оних из трећих земаља који су из Србије ушли у земље ЕУ. Постоји тачна процедура за утврђивање одговорности Србије за њихов илегални боравак у ЕУ земљама.** Трошкови су подељени, а држава пријема плаћа авионски лет, каже Петронијевић. Према његовим речима, у збрајању оних који су враћени треба бити веома пажљив, јер

има оних који су враћени на основу споразума, али и оних који су се добровољно вратили.

Посебан проблем је тај што се не зна тачан број илегалних миграната који би требало да буду враћени у матичну државу, тако да цифре варирају од 50.000 до 150.000. Такође је веома незахвално говорити о броју Срба који илегално бораве у државама ЕУ, јер у ту цифру често улазе и мигранти с подручја бивше СФРЈ. Рад на остварењу уговорних обавеза представља један од услова за слободно путовање и зато је Влада усвојила Стратегију за интеграцију повратника, у склопу које је отворена и Канцеларија за реадмисију, а све како би се на што бољи начин помогло људима који се по повратку у Србију суочавају с многобројним проблемима.

Миодраг Среста, директор невладине организације Група 484 за наш лист каже да ће ЕУ помно пратити како се одвија процес реадмисије и како се креће цифра оних држављана Срба који у иностранству траже азил. Према његовим речима, свако повећање тог броја ће бити упозорење. Среста наводи да се Србија после проглашења независности Косова, поново вратила у првих десет земаља чији грађани траже азил у Немачкој.

Када је реч о процесу реадмисије, Среста наводи да је у првој години примене споразума с Унијом депортовано око 1.000 људи, а да је у овој години број нешто мањи од 600.

- **Када нека земља утврди да неко нема документа за боравак у њој, пошаље му писмо упозорења у којем је наведено да мора у року од три месеца да напусти земљу. Постоји и подстицајни повратак који подразумева да држава даје 500 долара по члану домаћинства онима који пристану да се иселе. То је случај с Немачком или Италијом, објаснио је Среста.**

Уговор о реадмисији односи се на стране држављане и апатриде (особа без држављанства), који ће у Србију бити враћени ако се утврди директна веза и српска одговорност за њихов илегалан боравак у земљама ЕУ. То, конкретно, значи да је потребно утврдити да су странци или апатриди ушли у ЕУ са српском (неки и југословенском) визом или да су, на неки незаконит начин, из Србије доспели на територију неке од земаља чланица Уније. Странци или апатриди из Србије одлазе само ако постоје билатерални уговори са земљама чији су држављани.

Антрфиле : Албанци се враћају на КиМ посредством Унмика

Јединствени споразум о реадмисији Србија је с ЕУ потписала 18. септембра 2007, а српски парламент га је ратификовао 7. новембра исте године, у време владе Војислава Коштунице. Споразум је ступио на снагу у јануару 2008. **На територији Косова и Метохије се спроводе споразуми о реадмисији у сарадњи са Унмиком. У пракси, Албанци се из земаља ЕУ враћају на Косово и Метохију посредством цивилне мисије УН на основу механизма сарадње ове мисије са земљама ЕУ.**

Овим споразумом Србија се обавезала да прихвати повратак грађана Србије који нелегално бораве у земљама ЕУ. То се односи на грађане који су у те земље ушли без ваљаних докумената и дозвола, као и на држављане трећих земаља који су из Србије нелегално дошли на територију ЕУ.

ТРАЖЕ И ДВА ГАРАНТОВАНА ПОСЛАНИЧКА МЕСТА

Дневник, Датум : 4.8.2009, Страна : 6

РЕГИОНАЛНИ ОДБОР ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ ЖЕСТОКО КРИТИКУЈЕ ЧЕЛНИКА ПОКРАЈИНСКОГ РЕСОРНОГ САВЕТА

Регионални одбор за помоћ избеглицима Војводине жестоко је реаговао на изјаву председника Покрајинског савета за избеглице Јанка Веселиновић а за "Дневник" који је ставове Одбора о обустави помоћи избегличкој популацији оквалификовао као политикантске а легитимитет и досадашњи рад ове организације довео у питање.

„Веселиновић није оспорио ниједну чињеницу о обустави помоћи избеглицима у Војводини током 2009, нити објаснио зашто девет месеци није одржана седница Савета за избеглице“, наводи у писму "Дневнику" председник овог избегличког удружења Раденко Попић, и додаје да је Регионални одбор давао различите иницијативе за побољшање рада па и кадровску обнову Савета, тражећи да у његов састав уђу представници избеглица из Хрватске и с Космета, да се обиђу општине где борави већи број избеглица, утврде њихове потребе и на нивоу Покрајине донесу одлуке о давању на привремено коришћење станова грађених донацијама.

На њихову поделу вето је ставио Уставни суд СРЈ/СЦГ и већ десет година стоје празни. Одбор је предлагао и побољшање информисање и самоорганизовање избеглица, отварање расправа о повратку избеглица у Хрватску и решавању проблема станарских права... Због Веселиновићеве тврдње да је Регионални одбор маргинална и ирелевантна избегличка организација, Попић наводи низ активности овог удружења. Оно је, рецимо, тражило да се избеглицима гарантују два места у покрајинском парламенту, те да се у статут Покрајине угради одредба да ће Војводина штитити права ове популације, а један од најзначајнијих предлога је рушење закона о напуштеним становима у Федерацији БиХ.

Јанко Веселиновић није желео да коментарише наводе из писма Регионалног одбора за помоћ избеглицима Војводине упућеног "Дневнику". – Не желим да одговарам на Попићеве оптужбе. Покрајина је на правом путу да реши проблем избеглиштва до 2012. – казао је Веселиновић.

Антрфиле : Сам у „хрватској” кампањи

Попић тврди да Веселиновић седнице надлежног Савета није заказао ни кад су усвојени закони о пољопривредном земљишту и о становању у Хрватској, који су озбиљно нарушавали права избеглих Срба, нити током расправе о изменама републичког Закона о избеглицима.

Није консултовао чланове Савета ни кад се сам појављивао у кампањи за локалне изборе у Хрватској и, у име Савета, избегле Србе позивао да изађу на изборе. Сам је одредио чланове Управног и Надзорног одбора Покрајинског фонда за избеглице и поставио повереника за избеглице, који је ових дана, без икаквог образложења, напустио функцију.

ЧЕТРНАЕСТ ГОДИНА ОД „ОЛУЈЕ”

Дневник, Датум : 4.8.2009, Страна : 2

Данас се навршава 14 година од почетка хрватске војне акције “Олуја”, која је довела до егзодуса више од 200.000 Срба из Хрватске. У Хрватској је 5. август државни празник, који се слави као Дан победе и домовинске захвалности за акцију “Олуја”. Акција “Олуја” почела је 4. августа 1995. године офанзивом Хрватске војске, полиције и Хрватског вијећа обране (војска босанских Хрвата) на подручја Баније, Лике, Кордуна и северне Далмације (самопрокламована Република Српска Крајина). Дан касније, хрватска војска је ушла у готово напуштен Книн и истакла хрватску заставу. У операцији “Олуја” учествовало је 138.500 припадника Хрватске војске, МУП-а и Хрватског вијећа обране. Тим снагама су се, по хрватским изворима, супротставиле српске снаге од око 31.000 војника. Подручје захваћено хрватском офанзивом напустило је готово целокупно српско становништво.

Колоне избеглица на тракторима и другим пољопривредним возилима су преко подручја под контролом босанских Срба у западној и северној Босни кренуле ка Србији. Власти у Србији су избегличке колоне упућивале у центре у унутрашњости земље, укључујући и Покрајину Косово. У тој покрајини је у колективним центрима било смештено неколико хиљада Срба, али су они поново избегли половином јула 1999. године, када су југословенска војска и полиција напустиле Косово, након НАТО-овог бомбардовања СР Југославије. Они су потом смештени у друге прихватне центре у Србији. Војна акција “Олуја” убраја се у најсуровија етничка чишћења на подручју бивше СФРЈ. Документационо-информативни центар “Веритас” у својој евиденцији има имена 1.960 погинулих и несталих Срба, од чега 1.205 цивила, међу њима 522 жене и 12 деце.

Пензионисани генерал Главног штаба Хрватске војске Јанко Бобетко изјавио је у августу 2001. загребачком “Јутарњем листу” да је он аутор плана акције “Олуја” и да је војни врх с тадаш њим председником Хрватске Фрањом Туђманом ту операцију припремао две године. У септембру 2002. Хашки трибунал отпечатио је оптужницу против Бобетка за злочине против човечности и кршење закона и обичаја рата у акцији Хрватске војске у Медач ком цепу. Хрватске власти нису изручиле Бобетка и он је до 29. априла 2003, када је умро, све време био у загребачкој болници.

Тадашња главна тужитељка Хашког трибунала Карла дел Понте одустала је од подизања оптужнице против генерала Петра Стипетића, који је командовао војним акцијама у склопу операције “Олуја”, после његовог исказа хашким истражитељима у октобру 2001. године. Тужилаштво је одустало и од подизања оптужнице против Мирка Норца, који је, такође, саслушан у статусу осумњиченог. Он је у Хрватској раније осуђен на 12 година затвора због ликвидације најмање 50 српских цивила на подручју Госпића и Карлобага 1991, а у мају ове године осуђен је на седам година затвора за ратне злочине против цивила у војној акцији “Медачки цеп” 1993. године.

За злочине почињене током операције “Олуја” Хашки трибунал је 26. јула 2001. отпечатио оптужницу против пензионисаног хрватског генерала Анте Готовине, који је био командант операције “Олуја”. Готовина је од тада био у бекству. Ухапшен је у Шпанији 7. децембра 2005. и изручен Хашком трибуналу. У марту 2004. Трибунал у Хагу отпечатио је оптужнице против хрватских генерала Ивана Чермака и Младена Маркача, које их терете по личној и командној одговорности за злочине против човечности и кршења закона и обичаја ратовања током и након операције “Олуја”, након чега су они добровољно отпутовали у Хаг. Неколико месеци касније двојица генерала су измењеном и допуњеном оптужницом оптужена за прогон, депортације и

присилно премештање, пљачку, безобзирно разарање насеља, убиства, нехумана дела и окрутан третман.

Антрфиле : Проблеми остали

Председник Србије Борис Тадић разговарао је јуче, поводом обележавања 14.годишњице акције “Олуја”, са делегацијом Удружења породица несталих и погинулих у Хрватској, коју је предводио председник Удружења Чедомир Марић. Како је саопш тила Прес служба председника Србије, делегација је упознала Тадића са проблемима са којима се чланови Удружења суочавају и изразила незадовољство што процес ексхумације и идентификације жртава, страдалих током рата у Хрватској, тече споро. Представници Удружења су нагласили да се, према њиховим подацима, око 2.230 особа српске националности воде као нестале у Хрватској. Тадић је нагласио да су повратак избеглих, проблеми везани за повраћај имовине Срба у Хрватској, као и процес ексхумације и идентификације жртава, питања која морају да се решавају у оквиру побољшања свеукупних билатералних односа две земље, Србије и Хрватске.

PRESS CLIPPING

Среда 05.08.2009. год

ЗБРИЊАВАЊЕ ИЗБЕГЛИХ

Вечерње Новости, Датум : 5.8.2009, Страна : 5

КурШумлија - У сарадњи са италијанском хуманитарном организацијом "Интертас", повереништво за избеглице у Куршумлији почеће са откупом сеоских домаћинстава за смештај избеглих и расељених породица на подручју ове општине.

Потписан је и уговор о изградњи станова за избеглице и расељена лица из колективног центра "Селова". Средства од око 300.000 евра за изградњу станова обезбедиће немачка хуманитарна организација АСБ.

'ОЛУЈА' ЗА СРБЕ И ДАЉЕ ТРАЈЕ

Пресс, Датум : 5.8.2009, Страна : 2

Годишњица „Олује“ обележена парастосом и комеморацијом убијеним Србима. Стотине прогнаних људи оставило на пано испред црквесветог Марка кључеве својих станова и кућау које не могу да уђу ни после 14 година

БЕОГРАД - Парастосом и комеморацијом у цркви светог Марка јуче је обележено 14 година од прогона и страдања Срба у хрватској војној акцији „Олуја“. Почаст убијеним Србима одали су председник Борис Тадић, црквени великодостојници и представници бројних удружења прогнаних из Крајине и Хрватске, као и око хиљаду избеглих људи.

Акција „Олуја“ почела је на јучерашњи дан 1995. офанзивом Хрватске војске, полиције и Хрватског вијећа обране (војска босанских Хрвата) на подручју Баније, Лике, Кордуна и северне Далмације. Дан касније, хрватска војска је ушла у готово напуштен Книн и истакла хрватску заставу. Представници Срба из Крајине подсетили су да је у „Олуји“ убијено и нестало око 5.000 Срба, а да је више од 250.000 протерано из Хрватске.

Окачено на хиљаде кључева

- Тражимо да се коначно реши питање несталих Срба и да се казне одговорни за злочине у акцији „Олуја“. Тражимо да Србија и Хрватска пронађу трајно и праведно решење за проблеме избеглих. У Хрватској нам још нису призната станарска права, а хрватске власти одбијају да пензионерима који живе као избеглице у Србији признају право на пензију - рекао је Чедомир Марић из Удружења протераних Крајишника.

Окупљени су носили транспаренте „Признајте Републику Српску Крајину“, „Олуја још траје“, „Вратите нас у Крајину“, „Крајишници су жртве геноцида“ и „Хрватска одуговлачи решење судбине несталих Крајишника“. У порти цркве светог Марка био је постављен пано дужине пет метара, на који су прогнани качили кључеве својих станова, кућа, гаража... па чак и аутомобила које су оставили у Хрватској. Људи су

тешким, оловним корацима прилазили паноу и лица скамењених од бола качили кључеве имовине коју су годинама стицали, а на коју не могу да остваре право пуних 14 година. Пано је већ после неколико минута био препун кључева, па су људи наставили да их одлажу на земљу. Један од прогнаних, Драган Тинтор, који је са женом и децом побегао из Сиска, потресно прича да од страха ни одећу нису понели, већ су само „сели у аутомобил и отишли“. У Сиску је имао трособан стан, а сада живи у колективном центру „Ушће“ у Обреновцу.

- Покушавао сам да решим своје станарско право, слао сам писмо тадашњем премијеру Хрватске Иви Санадеру и саборском заступнику Милораду Пуповцу. Санадер ми није ни одговорио, а Пуповац ми је послао одговор који нема никакве везе са мојим захтевом. Туга је то... Радиш годинама, мучиш се да би нешто имао, а онда све у једном моменту нестане! Све се промени! Људи са којима сам живео у истој згради почели су да ми прете, морао сам да напустим све. Спао сам на то да будем избеглица, да живим у колективном смештају. А човек који је добио мој стан и не живи у њему, већ га издаје у закуп. Али, нећу одустати, тражићу до смрти оно што је моје - прича видно потресени Тинтор.

Личанин Јово Шкундрић прича како је у центру Книна оставио стан од 56 квадрата. Из Хрватске су га пре годину и по дана позвали и понудили му бараку у замену!

Неми од туге

- Ја то нисам хтео да прихватим! Рекао сам им „Или ми вратите стан, или ми дајте новац“. Они ми нису ништа одговорили. Не могу да се помирим са тим да неко други живи у стану који сам ја кућио и не пристајем на њихове понижавајуће понуде. Само тражим оно што сам својим рукама зарадио - каже Шкундрић.

Међу несрећним људима било је много оних који од туге једва да су успели да проговоре понеку реч. Одлагали су кључеве и склањали се у страну, како би се у тишини сетили најмилијих, о којима и даље ништа не знају.

- Нека га кључ, нека стоји! Ја не могу ништа да кажем... Три сестре су ми нестале, не могу... - једва је прошапутала једна жена.

Антрфиле : „Јутарњи лист“: Језиви злочини над србима

„Олуја“ је имала три важне последице, од којих су две изузетно добре, а једна врло лоша за политичку и етичку историју Хрватске, пише јучерашњи „Јутарњи лист“. Лист наводи да су добре последице **„ослобађање хрватске државе“ и губитак војне и политичке моћи Слободана Милошевића међу Србима, и додаје:**

- Трећу димензију „Олује“ морамо, нажалост, оценити срамотном. „ Олуја“ је искоришћена као повод за протеривање српског становништва из Крајине. Свака озбиљна демократска држава мора учинити све да осигура равноправне животне услове и оном делу становништва које ту државу не жели - пише „Јутарњи лист“.

Реаговања

Војислав Коштуница, ДСС:

Српски народ данас одаје пошту невиним жртвама и опомиње на страшан злочин етничког чишћења

Александар Вучић СНС:

Данас, 14 година после нико не сме и нема право да заборави те злочине

Дубравка Филиповски, НС:

Ни 14 година од протеривања Срба нису створени услови да се они врате

БЕСКРАЈНА ОЛУЈА

Данас, Датум : 5.8.2009, Страна : 31

Од 250.000 Срба протераних из Хрватске пре 14 година, формално се вратила једна половина, ако је судити по издатим документима, а заиста тек једна петина, ако се гледа број оних који данас живе у Хрватској.

Због чега је повратак избеглица тако спор када се зна да Хрватска на свим осталим пољима настоји да достигне европске стандарде? Да ли је тај повратак преваходно политичко питање, или га треба посматрати и кроз призму индивидуалних интереса прогнаних, којима је у Хрватској остала значајна имовина? Колико догађаји с почетка деведесетих година прошлог века данас оптерећују односе Србије и Хрватске? О свему овоме, у специјалној емисији РТС-а “Бескрајна Олуја”, говоре републички комесар за избеглице Владимир Цуцић и историчар Чедомир Антић. Емисију води Зоран Станојевић. (РТС1, 18.25)

ПАРАСТОС ЖРТВАМА „ОЛУЈЕ“

Ало!, Датум : 5.8.2009, Страна : 3

Жртвама хрватске војне акције „Олуја“ којом су пре 14 година крајишки Срби прогнани са својих огњишта у цркви светог Марка у Београду јуче је служен парастос. Помену су присуствовали председник Србије Борис Тадић и потпредседник владе Јован Кркобабић, а парастос су служили владике Никанор, Григорије и Атанасије Ракита. На платоу испред цркве светог Марка окупило се око хиљаду Крајишника, који су развили транспарент са именима око 2.300 несталих захтевајући од хрватских власти да расветле њихову судбину, да се казне одговорни за злочине у акцији „Олуја“, као и да Србија и Хрватска пронађу „трајно и праведно“ решење за проблеме избеглих Срба. На великој табли било је окачено и неколико хиљада кључева станова широм Хрватске које су им одузеле тамошње власти са захтевом да им буду враћени.

ЗЕМЉАЦИ БЕЗ ПРАВА

Вечерње Новости, Датум : 5.8.2009, Страна : 7

СРБИ У РЕГИОНУ

ЧАК 70 српских повратничких села у Босни и Херцеговини немају струју, у Хрватској још постоје тајне оптужнице и проблеми са неисплаћеним пензијама. Наши људи у Црној Гори немају јасан статус, а ускраћена су им и верска права. У Словенији је више од 20.000 људи избрисано са списка држављана и многи још нису успели да поврате тај статус.

То су показали резултати истраживања, које је Напредни клуб спровео у осам земаља у окружењу, у којима живе Срби.

- Србија је запоставила свој народ у региону - каже Чедомир Антић, оснивач клуба. - У већини земаља у којима смо радили истраживање Срби не уживају колективна права. Игор Јарамаз наглашава да највећу небригу држава показује према нашем народу у Македонији, а поготово у области верских права. Положај српске мањине најбољи је у Мађарској и Румунији, али у овим државама прети асимилација.

“ОЛУЈА” ЈОШ НЕ ПРЕСТАЈЕ! НЕ ПРЕСТАЈЕ!

Вечерње Новости, Датум : 5.8.2009, Страна : 12

ПАРАСТОСОМ У ЦРКВИ СВЕТОГ МАРКА ОБЕЛЕЖЕНА 14. ГОДИШЊИЦА ПРОГОНА СРБА ИЗ КРАЈИНЕ

Служили владике банатски Никанор, захумско - херцеговачки Григорије и хвостански Атанасије

КРАЈИНО, родна грудо, Крајино, преголема туго! - заорила се јуче сетна песма прогнаних Крајишника пред црквом светог Марка у Београду. Више од хиљаду људи окупило се да обележи 14. годишњицу хрватске операције “Олуја” у којој је настрадало и нестало око 2.500 Срба из Републике Српске Крајине.

Окупљени на ташмајданском платоу само су делић од четврт милиона Крајишника који су августа 1995. напустили своја вековна огњишта и домове потражили у Србији и другим државама. Звуци родног краја учинили су да се над центром Београда промоле обриси книнске тврђаве, а бар на тренутак примакне и Лика, Далмација, Кордун, Банија...

Присетили су се Крајишници и око 2.500 настрадалих и несталих сународника. Парастос жртвама “Олује” у ташмајданској цркви служили су тројица владика - банатски Никанор, захумско-херцеговачки Григорије и хвостански Атанасије, уз саслуживање свештеника Архиепископије београдско-карловачке. Пошту погинулима одали су и председник Републике Борис Тадић, вицепремијер Јован Крkobабих, комесар за избеглице Владимир Цуцић...

- Годинама долазимо на ово место да поделимо тугу и сећање на оне које не смемо заборавити - рекао је у својој беседи епископ Никанор. - Знамо да су многи родитељи, браћа и сестре остали на вековној српској земљи чувајући је као - своју. То би требало да памтимо нарочито ми које је Србија попут мајке примила себи. На томе смо јој захвални, јер где би иначе Срби из Крајине могли стати и застати, ако не у Србији.

Понели су Крајишници и транспаренте - “Олуја још траје”, “Ми смо жртве геноцида”, “Трагедија још није окончана”. Упозоравају да многим није омогућен повратак на земљу прадедова, да кући нису добродошли, да им хрватске власти прете хапшењем... На великом пану висе неколико стотина кључева од српских станова који до данас нису враћени власницима.

Представници удружења Срба прогнаних из Крајине позвали су власти Србије и Хрватске да пронађу трајно и праведно решење за проблеме избеглих Срба као и да се казне одговорни за злочине у акцији “Олуја”. Срби из Хрватске поновили су да им у Хрватској још нису призната станарска права, као и да хрватске власти одбијају да пензионерима који живе као избеглице у Србији признају право на пензију.

Ожиљци етничког чишћења у “Олуји”, која је јуче у Хрватској прослављена као дан победе, још су видљиви. Четрнаест година премало је за заборав колона трактора са приколицама, старих-нових Петровачких цеста, избегличке туге и неизвесности.

Антрфиле : СРПСКА СТРАДАЊА

У АКЦИЈИ ”Олуја” из Хрватске је протерано око 250.000 Срба. Према подацима Документационо-информационог центра ”Веритас”, у овој војној акцији у којој је учествовало 138.500 припадника Хрватске војске и МУП убијено је близу 2.500 људи, углавном цивила, а 1.109 води се као нестало. Само у сектору ”Југ” опљачакано је, порушено и попаљено 22.000 српских кућа. Акција је изведена упркос томе што је ова област била под заштитом УН.

БАЊАЛУКА

ПАРАСТОС погинулим Србима из Хрватске у ”Олуји” служен је јуче у храму Свете тројице у Бањалуци, а на гробљу Свети Пантелија паљене су свеће на гробовима убијених.

- МУП РС и наш центар припремили су обимну документацију и предали Тужилаштву БиХ. Радимо даље на тим материјалима, обрађујемо их и селектујемо да би Тужилаштву било лакше да подигне оптужницу - рекао је вршилац дужности Центра за истраживање ратних злочина РС Јанко Велимировић.

УЛОГ НА НЕРЕТВИ КО ВУК НА КИЈАМЕТУ

Политика, Датум : 5.8.2009, Страна : А19

Ако се изграде две хидроцентрале и асфалтирају путеви, можда и буде живота у вароши са деветнаест својих последњих становника

Улог – „Одакле год му походио свуд мораш макадамом. И од Невесиња преко Морина, и од Гацка преко Чемерна и од Калиновика преко Обља. До Улога те воде само прашњаве цесте којима се тек понеко, или можда боље рећи само онај ко мора, усуди да крене.

Улог је једина варош у Републици Српској до које нема асфалта. Није то Улог заслужио”, каже путописац и хроничар овог краја Петар Ашкраба – Загорски. Варош и општина у којој је некада било 8.500 душа данас умире стојећи. Мало рат, више небрига и незнађе, отерали су из Улога све осим 19 становника колико их је у овој вароши данас још остало. Деветнаесторо чељади без иједног детета.

У Улогу данас станују само аветињски мир којег наруше немирна Неретва, лавез паса и тек понека „нива” на путу до једног од многих шумских ревира. Сваког петка на верски обред у обновљену цамију Мехмед-бега Шестокриловића издалека долазе Бошњаци. Сваке године за Свету Ану, код католичке богомоље, дођу и аутобуси са Хрватима. Ни Бошњака ни Хрвата више нема у Улогу. Остало је само деветнаесторо Срба.

– Све до последњег рата било нам је лепо и потаман. Ни муслимане ни Хрвате нико није чак ни криво погледао, а камоли нешто им нажао учинио. Отишли су сами. Више се нису вратили. И данас када могу у њихов и наш Улог, то више не желе ни једни ни други – прича Коса Тунгуз.

Супруг јој Драго каже да је „Улог остављен на Неретви ко вук на кијамету”.

– Деведесет и друге, ђаво је и у Улог дошо по своје. Узео нам је и комшије и будућност. Данас немамо ништа друго осим ово мало душе, што би казао народ. Млади више воле

бити чистачи улица у Сарајеву, Мостару, Требињу... неголи се вратити у Улог – разочарано каже Драго Тунгуз. Некада је у Улогу било свега. И ђака и радника и полиције и биртија и продавница. Што је било у Сарајеву, то исто се могло наћи и у Улогу.

– Несретни рат узео нам је све. И нама Србима и муслиманима и Хрватима. У рату нико од нас није руке окаљао. И то је оно на шта смо посебно поносни. Неки баксузи дошли у Улог са стране, и муслиманима порушили џамију. Нису то смели чинити. Није богомоља ником крива – опет ће Коса.

Отићи или остати, данас на то питање у Улогу више нема ко да одговори. И Млађен Мијановић, председник месне заједнице, тешка срца то признаје.

– Да нам асфалтирају пут можда би се неко и вратио. А ако се реализује пројекат изградње чак две хидроцентрале на Неретви, који је одавно у плану, тада ће Улог сигурно оживети. Но, питање је шта ће Неретва потопити подигну ли се те две бетонске бране. Може нам потопити куће и имања, али никада то неће учинити са надом да ће бити боље – каже Млађен Мијановић.

Пет и по векова помиње се варошица Улог. И царина коју су тада караванције у овом месту морали плаћати Сандаљу Хранићу. Помиње се Улог и крајем деветнаестог века када је у овом крају почео устанак против Аустроугара. И пре стотину година када је у Улогу подигнута прва православна богомоља у овом делу српског Борча. Када је саграђен храм Светог Василија Острошког. Улог се помиње и шездесет и треће године прошлог века када је био општински центар. Улог се и данас помиње, али као варош на коју су сви заборавили. Ако је не потопе воде Неретве, опет ће бити лакше. И онима који су данас у Улогу, али и бројним другима који су се из Улога отиснули у свет у коме су постали неко и нешто.

ВЛАДИКА НИКАНОР: НЕ СМЕМО СЕ ОДРЕЋИ СВОГА

Данас, Датум : 5.8.2009, Страна : 5

У Србији, Хрватској и Републици Српској обележена 14. годишњица почетка акције „Олуја“

Београд - У присуству председника Републике Бориса Тадића, представника Владе Србије, крунских тела Краљевског дома Карађорђевић, политичких странака и више од хиљаду Срба протераних из Хрватске јуче је у цркви Светог Марка на Ташмајдану обележена 14. годишњица почетка акције хрватских оружаних снага „Олуја“ на некадашњу Републику Српску Крајину.

Помен жртвама „Олује“ служили су епископи: банатски Никанор, захумско-херцеговачки Григорије, хвостански Атанасије, викар патријарха српског и свештенство Архиепископије београдско-карловачке.

Владика Никанор је нагласио да су „жртве „Олује“ остале на српској земљи, чувајући је као своју, а не туђу“ и да због тога не смеју бити заборављене. Он се захвалио Србији што прогнани Крајишници нису остављени, указујући да је важно и да „у души сваког прогнаног православног Србина постоји воља и жеља да врати оно што је његово и да опет буде свој на своме“.

- Богу је све могуће. Не смемо никад губити наду и одрећи се свога. Сведоци смо шта с нашим Косовом раде они који су задужени да га чувају. Зато смо сви дужни да никад и ником не предамо ни део земље Србије, нарочито не Косово. Да је РСК

остала, данас би у свету било мање њих који кидишу и на делове Србије - истакао је владика Никанор.

После помена је одржан Пети илинденски сабор Крајишника на којем је усвојена Резолуција којом се осуђују „етничко-чишћење српског народа из Српске Крајине и других делова Хрватске, затирање његових културних и духовних вредности, покрштавање, рушење стамбених објеката, прогањање и онемогућавање повратка“.

- „Олуја“ је била катастрофа за Србе у Крајини, јер су за четири дана нестали са простора на којем су живели више векова. За нас „Олуја“ још траје. Тражимо да Србија и Хрватска уз помоћ међународне заједнице у разумном року нађу решења за наше проблеме - поручио је Миодраг Линта из Коалиције удружења избеглица у Србији.

Антрфиле : Скупови сећања

Српско народно вијеће јуче је у Загребу и свим жупанијама, одржало седнице сећања на све жртве рата у Хрватској од 1991. до 1995, као и жртве егзодуса. СНВ је у изјави сећања апеловао на највише представнике Хрватске, Србије и других земаља у региону да уз помоћ ЕУ „обнове сарадњу у решавању преосталих избегличких питања“. Обележавање „Олује“ у РС траје недељу дана. Парастос је јуче служен у храму Свете Тројице у Бањалуци, у присуству највиших званичника РС, после чега су положени венци на гробљу.

Транспаренти, фотографије

Испред цркве Светог Марка јуче су били постављени транспаренти „Признајте Републику Српску Крајину“, „Хрватска одуговлачи решавање судбине несталих Крајишника“, „ Нама су отели станове“ са закаченим кључевима из одузетих српских станова, као и неколико метара дуг транспарент са именима несталих Срба у „Олуји“, њихове фотографије, заставе српског народног покрета Светозар Милетић и „Српских четника“.

Венци за хрватске бранитеље

Загреб - Поводом Дана победе и домовинске захвалности и Дана хрватских бранитеља, председник и премијер Хрватске Стјепан Месић и Јадранка Косор, као и представници Сабора, положили су јуче венце и запалили свеће на споменицима хрватских бранитеља и жртава Домовинског рата, као и на гробу првог хрватског председника Фрање Туђмана.

ИНИЦИЈАТИВА СРПСКОГ НАРОДНОГ ВЕЋА

Политика, Датум : 5.8.2009, Страна : А5

Поводом 14. годишњице војне акције „Олуја“ Српско народно веће из Загреба објавило је изјаву: „ Српско народно веће подсећа да годишњице попут ове 14. могу бити прилика за продубљивање међуетничких и међудржавних подела, али могу бити и прилика да се страдања људи, укупне ратне страхоте, а посебно преостала избегличка проблематика, претвори у могућност за продубљивање међусобног разумевања и међусобне сарадње. Зато сматрамо да би највиши представници Хрватске и Србије, те других земаља у регији, требало да обнове сарадњу у решавању преосталих

избегличких питања, као што су питања обнове, питања изгубљених станарских права и права из рада, те сарадње како у санкционисању почињених ратних злочина тако и у осуди политика које су довеле до њих и до егзодуса.”

ПАРАСТОС ЖРТВАМА

Политика, Датум : 5.8.2009, Страна : А5

У цркви Светог Марка у Београду јуче је служен парастос жртвама хрватске војне акције „Олуја”. У тој акцији у којој је извршено етничко чишћење Срба на простору бивше Републике Српске Крајине убијено је око 2.000 лица, а протерано близу 220.000 људи. Парастос је служио епископ банатски Никанор, молитву је предводио епископ хвостански Атанасије, викар патријарха Павла, а у име Синода Српске православне цркве епископ захумско-херцеговачки Григорије.

Помену настрадалима је присуствовало више од хиљаду људи, а пошту жртвама одао је и Борис Тадић, председник Србије.

Представници Срба из Крајине су после парастоса на комеморативном скупу уприличеном на платоу испре цркве затражили од надлежних да се казне одговорни за злочине почињене у акцији „Олуја”, да се реши питање несталих и да се прогнанима врате ускраћена права. Ту је био постављен и пано на коме су људи остављали кључеве станова који су им током рата одузети и до данас им нису враћена станарска права.

Када је Невенка Ђујић са двадесет дана старом унуком и још пет чланова породице бежала из Книна пред „Олујом” иза себе је оставила стан од 80 метара квадратних и кућу. Четрнаест година живи у Лазаревцу као подстанар.

Слична је прича и Срба из других крајева Хрватске. Перо Јануц је родну Глину напустио пре 1995. године. Хрватски војници су његовој породици запалили кућу, чардак и шталу, а стоку одвели. Никад се неће вратити, каже. У Книн не жели да се врати Боривоје Нонковић: „Нема ни оног Книна, ни оне Крајине коју сам познавао”.

РАНЕ ОД „ОЛУЈЕ” ЈОШ ДУБОКЕ

Политика, Датум : 5.8.2009, Страна : А5

Избеглице из Хрватске већ 14 година привремено живе у кампу у Крњачи.

– Многи од њих желе да се врате на своја огњишта, али их страх и даље у томе спречава

На годишњицу „Олује” атмосфера у избегличком кампу у Крњачи, који је већ више од деценије једини дом Срба прогнаних из Хрватске, готово да је сабласна. С јадом у грлу и болом у срцу станари овог насеља тешко причају о мукама које су их довеле у овај, још увек се надају, привремени смештај. Ране су дубоке, кажу, и не ваља их „чачкати”. Поновно сећање на дан када су под притиском хрватских снага морали да напусте своја огњишта – буди револт у њима.

Шездесетчетворогодишња Даница „излетела је” 6. августа 1995. године из своје куће у Војнићу са супругом и снахом, села на трактор и упутила се, каже, у непознато.

– Нисмо знали, сине, куда да идемо. Неколико дана су нас држали опкољене у Топуском, а онда смо аутопутем кренули ка Србији. Боже, шта смо све доживели тада! Сами на целом друму, а са стране безброј Хрвата који нас гађају каменицама и прете

ножевима. Било је страшно. Успели смо живи да стигнемо до граничног прелаза Батровци и ту креће потпуни животни обрт. Ево ме у избегличком кампу – каже Даница и открива да још чува трактор који је њену породицу довезао на сигурно тле, и да би њиме радо поново кренула пут родног Војнића, али, наставља, само под једним условом.

– Одмах бих се вратила да ми је муж још жив. Без њега, не пада ми на памет. Дуга је ноћ, сине. Плашим се. Не познајем људе који сада тамо живе. Из моје куће се после много година иселила једна Хрватица из Босне, па могу да уђем у њу, али више не желим. Ране су дубоке – каже Даница и открива да је са супругом годинама полако градила малу кућицу у Грмовцу, али, када су стигли до крова, он је преминуо и све је стало. Ипак, нада се скором усељењу.

– Знам како ћу да поставим кров. Продаћу трактор и ето пара. Желим овде да се скрасим и живим у миру. Ту ми је и кћерка која је још пре „Олује” спаковала кофере и дошла у Србију – прича кроз сузе Даница.

Са парастоса жртвама „Олује” у камп долазе Милан и Душанка Пјевалица који су у Книну, кажу, оставили све. Стан, успомене, нормалан живот... Годишњица „Олује” за њих је посебан датум. Осим што су у спаваћницама три дана и три ноћи бежали ка Србији, на тај дан родио се и њихов млађи син.

– Било је страшно. Мужа ми је већ првог дана прогона заробила вараждинска бригада, а ја и деца смо кренули ка Србији. После Лединаца и Чортановаца ево нас овде, у Београду. Сва срећа па имамо смештај, а за новац се сналазимо како знамо. Док је могао, супруг, иначе наставник биологије и хемије, радио је све и свашта како би издржавао породицу. Сада је болестан, па помажу деца. Ма, само да успемо да продамо све што имамо у Хрватској и овде себи обезбедимо трајни кров над главом. Овако, сваки дан је нова неизвесност. Не знамо куда ћемо, шта ћемо, како ћемо... – прича Душанка и каже да је јуче, на парастосу жртвама операције „Олуја”, после много година поново видела свој народ са којим је до 1995. године делила живот достојан човека.

ПОМОЋ СТАРОГ ГРАДА РОМСКИМ ПОРОДИЦАМА

Преглед, Датум : 5.8.2009, Страна : 4

На иницијативу градоначелника Београда Драгана Ђиласа и оснивањем Радне групе за збрињавање Рома, седамнаест београдских општина укључило се у програм помоћи ромским породицама, које би из нехигијенских насеља требало да буду пресељене на нове локације које Град одреди. Општина Стари град упутила је помоћ вредну 3 милиона динара.

Ристо Рацо, члан Већа општине, каже да се општина Стари град придружила овој акцији и напомиње да град Београд и Радна група за збрињавање Рома спроведе решавање овог проблема на системски начин.

Последњом донацијом вредном 3 милиона динара, општина је за Роме, које у септембру чека пресељење из насеља испод моста „Газела“, купила 150 кревета и душека, 50 уљаних радијатора, 50 ормана, 50 столова и 300 столица. „Намештај је купљен и испоручен у магацин до обезбеђивања новог смештаја у другим приградским насељима и локацијама које одреди град. Општина Стари град ће и даље сарађивати са градом и Радном групом за збрињавање Рома у циљу трајног решења проблема нехигијенских насеља у граду“, каже Ристо Рацо.

Радна група за збрињавање Рома усвојила је принципе према којима помоћ од града Београда могу добити породице са пребивалиштем на територији града Београда, као и избеглице са Косова, Босне и Хрватске. Становници нехигијенских насеља, према градској одлуци, биће распоређени у све градске општине осим Старог града, Врачара, Савског венца и Новог Београда, а привремени смештај биће контролисан неколико пута годишње.

ПАРАСТОС ЖРТВАМА „ОЛУЈЕ“

Ало!, Датум : 5.8.2009, Страна : 3

Жртвама хрватске војне акције „Олуја“ којом су пре 14 година крајишки Срби прогнани са својих огњишта у цркви светог Марка у Београду јуче је служен парастос. Помену су присуствовали председник Србије Борис Тадић и потпредседник владе Јован Кркобабић, а парастос су служили владике Никанор, Григорије и Атанасије Ракита. На платоу испред цркве светог Марка окупило се око хиљаду Крајишника, који су развили транспарент са именима око 2.300 несталих захтевајући од хрватских власти да расветле њихову судбину, да се казне одговорни за злочине у акцији „Олуја“, као и да Србија и Хрватска пронађу „трајно и праведно“ решење за проблеме избеглих Срба. На великој табли било је окачено и неколико хиљада кључева станова широм Хрватске које су им одузеле тамошње власти са захтевом да им буду враћени.

ПОВРАЋАО САМ КРВ ПОСЛЕ БАТИНА

Курир, Датум : 5.8.2009, Страна : 8

КИКИНДА - Нема Крајишника који данас не плаче и не тугује за порушеним и попаљеним домовима, родном грудом и гробовима предака, који су заувек остали тамо далеко, рекли су нам јуче у породици Дрча, која је свој нови дом свила у Кикинди.

- Скувала сам јутрос кафу у осам сати, али је још нисам попила. Ручак је готов, али не верујем да ћемо сести за сто. Не прође дан а да сузу не пустим. Увек је најтеже 4. августа. Погледајте шта су ми урадили са човеком. Тамновање у хрватским затворима оставило је трајне психичке и физичке последице на њему. Он је данас стопостотни инвалид, који сав новац даје за лекове - овим речима је јуче дочекала екипу Курира Анђелија Дрча (60) у свом скромном дому у Кикинди.

Она је са својом породицом избегла из Радашиноваца код Биограда на Мору. У малој соби лежи глава породице Марко Дрча (60). Хрвати су га заробили 1. октобра 1991. године. У заробљеништву је провео 31 дан.

- Пошто сам пре рата радио у осигуравајућем друштву, знао сам много људи, па и особе из полиције којима сам доспео у шаке. Један од њих ухватио ме за главу, извадио нож и ставио испод врата говорећи: „Сад си мој, мајку ти четничку ј...м“. Ударио ме је ногом и пребио три ребра. Од болова сам пао у несвест.

Наживо су ми ишчупали бркове а од силних удараца задобио сам нагњечење мозга. Тукли су ме и газили све док са другим Србима нисам размењен. Нас 45 мученика из Задра за њихових 97 Хрвата из Книна. Слободу сам дочекао у тешком стању повраћајући крв - причао нам је јуче Марко, сећајући се страшне „Олује“. Он каже да у његовом селу данас нема ниједног Србина.

ГЕНОЦИД КОЈИ ТРАЈЕ

Курир, Датум : 5.8.2009, Страна : 8

Парастос жртвама „Олује“ служен јуче у цркви светог Марка уз присуство 2.500 људи, међу којима је био и председник Србије Борис Тадић

БЕОГРАД - У цркви светог Марка уз присуство око 2.500 људи, међу којима је био и председник Србије Борис Тадић, јуче је служен парастос жртвама хрватске војне акције „Олуја“, током које је убијено скоро 2.000, а протерано око 250.000 Срба из Крајине. Већ 14. годину заредом Срби оплакују своје жртве, сећају се својих огњишта и пале свеће. Поред породица настрадалих и несталих, парастосу је присуствовао и велики број Крајишника са Баније, Кордуна, Лике и севера Далмације, али и Београђана, који су се и ове године окупили како би се сви заједно помолили и тихо и нечујно одали почаст.

- Прошло је доста времена, а чини се да смо на самом почетку. Хрватска без ваљаног разлога избегава чак и ексхумације познатих места укопа српских жртава, а до данас није идентификовано 250 ексхумираних посмртних остатака - изјавио је Милојко Будимир, председник Асоцијације избегличких удружења из Хрватске, подсећајући да су Срби акцијом хрватске војске са заштићеног подручја Уједињених нација, из Српске Крајине, где су живели вековима, нестали за само четири дана.

Породице настрадалих, скрхане болом који године не могу да умање, јуче су по ко зна који пут затражиле од државе Србије да им помогне у проналажењу посмртних остатака најмилијих.

- Мајка сам два сина, а муж ми је нестао у рату. Најжалосније је што након 14 година још увек о њему не знам ништа. Мислим да би ми пао камен са срца кад би барем сазнала где му леже кости - са сузама у очима је рекла Босиљка Ђаковић, која је пре рата живела у Сиску.

Током трајања молитве, коју је предводио викар патријарха Павла епископ хвостански Атанасије, а у име Синода Српске православне цркве епископ захумско-херцеговачки Григорије, избеглице којима је Хрватска одузела станове у знак протеста организовале су акцију „Кључеви“. Тако се до краја парастоса на великом пануу нашло закачено преко 300 кључева одузетих станова.

- На овај начин смо хтели да скренемо пажњу хрватске, али и наше власти на неопходно враћање станарских права свим грађанима којима је то право у Хрватској одузето. Не можемо говорити о повратку а да нам при том није загарантовано нешто најосновније, право на сопствени кров над главом - рекао је Миодраг Линта из Асоцијације избегличких удружења из Хрватске. У исти час, помени пострадалим Србима у хрватској војној акцији „Олуја“ одржани су у црквама широм Србије и Републике Српске, а молитва се шапутала и у Далматинској епархији.

Антрфиле : Гинула и деца

- У евиденцији Документационог центра „Веритас“ налазе се имена 1.922 погинула и нестала Србина у акцији „Олуја“, од чега су 1.192 цивили старији од 60 година. Међу погинулима је и 19 деце - изјавио је Милојко Будимир, председник Асоцијације избегличких удружења из Хрватске, и нагласио да је око 400 људи убијено у властитим кућама, скоро 700 ликвидирано после завршетка борбених дејстава, а 3.200 депортовано у логоре.

Злочин без казне

„Вратите нам Крајину, вратићу се у Крајину“, „Крајишници су жртве геноцида“, „Злочин без казне - злочин који траје“, неки су од транспарената које су носили чланови породица настрадалих и несталих у акцији „Олуја“. После парастоса одржан је и свечани програм, у коме су, између осталих, учествовали глумац Петар Краљ, КУД „Крајина“, песникиња Светлана Спајић...

ВОЈНИЋУ СМЕТАЈУ "ЛАЖНИ СТАНОВНИЦИ"

Правда, Датум : 5.8.2009, Страна : 7

У разним статистикама и пописима који се воде у државним службама и институцијама Хрватске, пуно је „лажних становника“, односно људи који не живе на овом подручју, тврди начелник општине Војнић Бранко Еремић. Према његовим речима, разлог томе није само у великом броју Срба избеглих након „Олује“, него и у многим Бошњацима. Тако се за њих из општинских и државног буџета издвајају знатна средства, иако се тај новац касније троши у Кладуши или Београду, пожалио се Еремић.

ОПОМЕНА НА СТРАШАН ЗЛОЧИН

Курир, Датум : 5.8.2009, Страна : 4

Војислав Коштуница

БЕОГРАД - Председник Демократске странке Србије Војислав Коштуница изјавио је да српски народ одаје пошту невиним жртвама и опомиње на страхан злочин етничког чишћења Срба Крајишника, који су сурово убијани и протерани са својих вековних огњишта.

- Стравична колона прогнаних од Книна до Београда је пораз сваке људскости, и остаће заувек пораз јер је то злочин етничког чишћења целог једног народа - истакао је Коштуница у изјави достављеној медијима поводом годишњице „Олује“. Коштуница је навео да се „на данашњи дан подсећамо дужности српског народа да не смемо заборавити ни једну једину невино пострадалу жртву, а знамо да је у целом прошлом веку почињено безброј злочина према српском народу“.

У КРАЈИНИ ВИШЕ ДИВЉИХ СВИЊА НЕГО СРБА

Правда, Датум : 5.8.2009, Страна : 8

Некадашњи премијер Републике Српске Крајине, Борислав Микелић, истиче да сваког 4.и 5. августа осећа „голему тугу и горчину“, јер не може да посети Крајину 12 година зато што ра је хрватско правосуђе у одсуству 1993 осудило за оружану побуну на 20 година затвора.

- У Крајину сам уградио најплодније године свог живота и рада, постигавши натпросечне резултате, што значи да је Крајина саставни део мене и мог живота - каже

он, и додаје да је као дечак преживео праву голготу, укључујући и чувени козарачки збег 1941. године. То је био разлог што је као дете Поткозарја, након Другог светског рата. провео у ђачким домовима 14 година живота. Тај пут довео га је до Летриње, где је као вишегодишњи, врло успешан генерални директор месне индустрије „Гавриловић“ стекао пуну привредну друштвену афирмацију. Са тим предузећем освојио је највиша светска признања. Из Хрватске је морао да оде у Београд 1991. само зато што је Србин. У Крајину се вратио у пролеће 1994. године, као премијер РСК.

Како лично доживљавате 4. август?

- Посебну горчину осећам када знам да Хрватска већ пуних 14 година обележава 5. август 1995. као дан величанствене победе у домовинском рату. Тада је у два дана протерано око 250 хиљада крајишких Срба и на тај начин је Хрватска извршила највеће етничко чишћење у Европи након Другог светског рата. Поставља се питање кога су то они победили у домовинском рату, јер у Хагу адвокати хрватских генерала тврде да су крајишки Срби организовано напустили Крајину. Они би се требали стидети свега тога, а не славити и поносити се.

Примећујете ли било какав напредак?

- У протеклих 14 година Хрватска није ништа улагала у просторе Српске Крајине. Они добро знају да се Срби неће вратити у опустошени и девастирани завичај, где је све зарасло у шипражје и живицу, и где има више дивљих свиња него крајишких Срба. То значи да је ХДЗ-у више стало до опустошене територије Српске Крајине него да тамо живе и рађају се Срби.

Да ли ће се нешто променити сменом на челу хрватске владе?

- Јадранка Косор је позната из периода рата у Хрватској, и да није ортодоксна ХДЗ-овка, мислите да би је након Санадера истовремено изабрали за председницу Владе и председницу ХДЗ-а? Њоме ће из сенке управљати управо Санадер. Он је само привремено напустио власт, да би се бавио бизнисом и покрио много тога са чиме располаже у земљи и иностранству. Уосталом, како би то Косор могла помоћи крајишким Србима када је та земља у рецесији?

Из ваших речи следи да нема неког посебног ефекта што у врху хрватске власти има Срба?

- Тако велики проблем не забрињава колаборационисте из СДСС-а. Пупавца и Станимировића, који већ пет година подржавају владу ХДЗ-а, а 1998. године у владу су ставили Слободана Узелца, бившег секретара Градског комитета комуниста Загреба. Таквима не одговара да се виђенији Срби враћају у завичај, јер ће им потпуно угрозити сарадњу са ХДЗ-ом.

Које је најбитније отворено питање које се односи на Србе избегле из Хрватске, односно Крајине?

- Од нормализације односа нема ништа док се у Србији и тзв. трећим земљама, налази више од 400.000 прогнаних Срба из Хрватске. Ту нису потребна извињења било ког државника и странке из Србије Хрватској. **Најбитније питање је повратак одузетих историјских права, статус конститутивног и државотворног народа. Тиме су порушили ЗАВНОХ, документ који има историјску вредност.**

Да ли сте задовољни припремама контратужбе против Хрватске?

- Требало би говорити о тужби Србије против Хрватске, а не само о контратужби. Дакле, она обавезно треба да садржи почињени геноцид над српским народом у Хрватској у периоду Другог светског рата, избацивање Срба из Устава Хрватске као конститутивног народа крајем 90-те године, инсценирање и вођење грађанског рата 1991, ратне злочине хрватских бојовника (1991-1995), етничко чишћење крајишких Срба у присуству међународних мировних снага у „Бљеску“ и „Олуји“, уништавање и пљачкање приватне имовине Срба вредне више од 35 милијарди евра.

Антрфиле : Имам Дачићево обећање

Има ли знакова да ће званични Београд заузети Ваш став?

- Разговарао сам са замеником премијера Србије и председником СПС-а Ивицом Дачићем о низу отворених питања у вези са прогнаним Србима. Дачић је од раније добро упознат са великим тешкоћама крајишких Срба и усагласили смо да се нека од тих питања хитно, већ од почетка септембра, нађу пред надлежним државним органима Србије, и да их преко министарстава и Скупштине упутимо Хрватској и међународној заједници.

Пуповац помаже независно Косово

Какву улогу данас игра Милорад Пуповац?

- Њему није било довољно да се ангажује на Космету при стварању тзв. Српског народног сабора 2006. и 2007, под окриљем ОЕБСа и тзв. Владе Косова, примењујући модел мирне реинтеграције Сремскобарањске области у Хрватску. Недавно је покренуо нови пројекат назван Академија за будућност, вредан 1.400.000 евра, намењен младим људима. То подржава и НВО сектор, а финансирају Влада Норвешке и ОЕБС. Тако он задаје додатни ударац српском народу, и сматрам да му не треба омогућити контакте с институцијама Србије и прогнаним у Србији. Питам се шта он има да ради на Косову, поред тако великих и крупних проблема које имају крајишки Срби. Он нема легитимитет, јер је на недавним локалним изборима доживео пораз.

ОЛУЈА ЈОШ ТРАЈЕ

Правда, Датум : 5.8.2009, Страна : 9

БЕОГРАДУ ОДРЖАН ПАРАСТОС ЖРТВАМА ХРВАТСКЕ ЗЛОЧИНАЧКЕ АКЦИЈЕ

Јуче је обележена 14. годишњица од почетка хрватске злочиначке акције „Олуја“, током које је убијено више од 2.000 људи, а 200.000 је протерано из Хрватске.

У цркви Светог Марка у Београду, тим поводом је служен парастос жртвама „Олује“, ком је присуствовао председник Србије Борис Тадић. Председник је изјавио да су повратак избеглих, проблеми везани за повраћај имовине Срба у Хрватској, као и процес ексхумације и идентификације жртава, питања која се морају решавати у оквиру побољшања свеукупних односа Србије и Хрватске.

Тадић је, тим поводом, разговарао са делегацијом Удружења породица несталих и погинулих у Хрватској. Представник Удружења Чедомир Марић пренео је председнику да се према њиховим подацима, око 2.230 особа српске националности воде као нестале у Хрватској.

На парастосу је било више од хиљаду људи, а многи су носили транспаренте на којима је писало „Вратите нас у Крајину“, „Олуја још траје“, „Крајишници су жртве геноцида“ и „Хрватска одуговлачи решење судбине несталих Крајишника“. Парастос је служио епископ банатски Никанор, који је за време рата у Хрватској био епископ Горњокарловачки.

Према подацима документационо-информационог центра „Веритас“, само у сектору „Југ“ опљачкано је, порушено и попаљено 22.000 српских кућа. Акција је изведена, упркос томе што је ова област била под заштитом УН.

Из Челарева, Бачке Паланке, Футога, Ветерника, Бача и других места бачког Подунавља у родни крај је отпутовало више десетина прогнанника из бивше Републике Српске Крајине. Они ће, у обновљеним храмовима, присуствовати парастосу жртвама „Олује“, а после подне ће по Петровачкој цести, којом су путрвали у избеглиштво, положити цвеће. Исто ће учинити и на мосту на граничном

Антрфиле : А у Хрватској славље

Док су се у Србији оплакивале жртве „Олује“, Хрватска је почетак те акције славила јуче као државни празник „Дан победе и домовинске захвалности“ и „Дан хрватских бранитеља“. Иако се у Хагу суди хрватским генералима „за удружени злочиначки подухват“, хрватски званичници су јучерашњи дан честитали свим грађанима.

Хрватски председник Стјепан Месић је, у својој поруци, навео да грађани Хрватске желе да граде земљу мира, равноправности и да настављају да се боре за државу која „тражи своје место у европској породици демократских држава и народа“.

ПОМОЋ ЗА ПРЕСЕЉЕЊЕ НА НОВЕ ЛОКАЦИЈЕ

Данас, Датум : 5.8.2009, Страна : 20

Општина Стари град укључила се у програм збрињавања Рома

На иницијативу градоначелника Београда Драгана Ђиласа и оснивањем Радне групе за збрињавање Рома, седамнаест београдских општина укључило се у програм помоћи ромским породицама, које би из нехигијенских насеља требало да буду пресељене на нове локације које Град одреди. Општина Стари град упутила је помоћ вредну три милиона динара.

Ристо Рацо, члан Већа општине, каже да се општина Стари град придружила овој акцији и напомиње да Град Београд и Радна група за збрињавање Рома спроводе решавање овог проблема на системски начин по питању смештаја и опремања контејнера за становање ромских породица. Као добар пример расељавања Рома из нехигијенских насеља, Ристо Рацо навео је пресељење Рома са Дорћола (код СПРЦ „Милан Гале Мушкатировић“) на нову локацију у Крњачи.

Последњом донацијом вредном три милиона динара, општина је за Роме, које у септембру чека пресељење из насеља испод моста „Газела“, купила 150 кревета и душека, 50 уљаних радијатора, 50 ормана, 50 столова и 300 столица.

- Намештај је купљен и испоручен у магацин до обезбеђивања новог смештаја у другим приградским насељима и локацијама које одреди Град и приведе их тој намени. Општина Стари град ће и даље сарађивати са Градом и Радном групом за збрињавање

Рома у циљу трајног решења проблема нехигијенских насеља у граду - каже Ристо Рацо.

Радна група за збрињавање Рома усвојила је принципе према којима помоћ од Града могу добити породице са пребивалиштем на територији Београда, као и избеглице са Косова, Босне и Хрватске. Надлежност за остале породице преузели су републички органи и те породице биће враћене у општине у којима имају пријављено пребивалиште. **Сви Роми који буду пресељени потписаће са Градом уговор о одржавању и неотуђивању контејнера и остале помоћи коју буду добили.**

Иначе, становници нехигијенских насеља, према градској одлуци, биће распоређени у све градске општине осим Старог града, Врачара, Савског венца и Новог Београда, а привремени смештај биће контролисан неколико пута годишње.

ПОЧАСТ СВИМ ЖРТВАМА РАТА БЕЗ ОБЗИРА НА НАЦИОНАЛНОСТ

Дневник, Датум : 5.8.2009, Страна : 23

СРПСКО НАРОДНО ВИЈЕЋЕ И СРПСКА ЗАЈЕДНИЦА У ХРВАТСКОЈ

ЗАГРЕБ: Српско народно вијеће (СНВ) и жупанијска већа српске заједнице у Хрватској упутили су јуче изјаву сећања којом су одали почаст свим жртвама рата од 1991. до 1995. без обзира на њихову националност. СНВ у саопштењу наводи да 14. годишњицу војне акције „Олуја“ треба искористити за јачање међусобног разумевања и сарадње, као и за избегавање продубљивања међуетничких и међудржавних подела. СНВ је оценило да би највиши представници Хрватске и Србије, али и других земаља у региону, требало да обнове сарадњу у решавању преосталих избјегличких питања, попут обнове, изгубљених станарских права и права из рада.

Сарадњу би требло успоставити како у санкционисању ратних злочина, тако и у „осуди политика које су довеле до злочина и до егзодуса“, оцењује СНВ. **Истиче се да заједничка европска будућност Хрватску и друге државе у региону обавезују да међународну заједницу, посебно ЕУ, позову да се образује солидарни фонд који би у условима економске кризе омогућио наставак процеса повратка, као и социјалну и економску ревитализацију повратничких средина.**

СНВ наводи да су хрватске војне и полицијске снаге пре 14 година, прво акцијом „Бљесак“ маја 1995, а потом и „Олујом“, успоставиле контролу на „целокупном подручју које се налазило под заштитом УН-а“, осим источне Славоније, и тиме „прекинуле петогодишње ратно стање те отвориле простор за мировна решења у БиХ и мирну реинтеграцију источне Славоније“. Истовремено, додаје се, те акције су „проузроковале нова страдања, нова разарања и нове егзодусе од преко 200.000 људи, претежно хрватских грађана српске националности“. СНВ и жупанијска већа српске заједнице истичу да изјавом сећања изражавају своје саосећање са свим жртвама страдалим у рату, а посебно оних, без обзира на њихову националност, „чији гробови још нису познати, чије страдање још није признато и чији најближи још очекују да рука правде досегне све оне који су супротно обичајима и законима узроковали страдања“. „Посебно се присећамо свих оних, међу којима је највише хрватских грађана српске националности, који се ни након 15-20 година нису успели вратити својим кућама, као и оних који још нису успели остварити своје право на дом, на рад, на пензију и укупну правну сигурност“, наводи се на крају изјаве.

ПРОТЕРИВАЊЕ ЦИВИЛА - СРАМОТНА СТРАНА „ОЛУЈЕ”

Дневник, Датум : 5.8.2009, Страна : 23

ЈУТАРЊИ ЛИСТ

ЗАГРЕБ: Војна акција „Олуја“ имала је три важне последице за хрватску државу, од којих су две изузетно добре, а једна врло лоша за политичку и етичку историју Хрватске, пише јуче „Јутарњи лист“. Како пише лист, значај „Олује“ у томе што је била ослободилачка, јер без те акције „Хрватска не би била ослобођена“ и „не би била уништена српска парламентарна држава у Хрватској“, због чега је „Олуја“ вратила Хрватску у њене међународно признате границе.

„Хрватски државни врх није имао никаквог избора него да се одлучи на војно ослобађање државне територије из два и данас сасвим неспорна разлога. Хрватска није смела пристати на План 3-4, којим се крајишким побуњеницима нудила држава у држави, јер би то значило трајну политичку нестабилност земље“, пише лист. Додаје се да без „Олује“ Хрватска „дугорочно не би могла да физички функционише као држава“.

Други, историјски значај „Олује“ тиче се бившег председника Србије Слободана Милошевића, наводи лист и тврди да је падом „Крајине“ и уласком Хрватске војске дубоко у територију Републике Српске Милошевић изгубио политичку и војну моћ међу Србима у БиХ и Хрватској. „Јутарњи лист“ додаје да пад Слободана Милошевића а спада међу најзначајније заслуге „Олује“. „Срамотно је, међутим, што је ‘Олуја’ искоришћена као повод за протеривање српског становништва из Крајине“, наводи се у тексту и додаје да свака озбиљна демократска држава мора учинити све што може да осигура нормалне, равноправне животне услове и оном делу становништва које ту државу не жели. „Уместо тога, Туђманов је режим једва дочекао масовни одлазак Срба. Одлазак Срба последице ‘Олује’ један је од два најгора Туђманова политичка греха, а други је рат Хрвата и Бошњака 1992-1994. године“, тврди лист.

Од масовног одласка Срба још су гори злочини почињени над српским цивилима, пише „Јутарњи лист“. Додаје се да треба јасно нагласити да „нико данас не би прогонио генерале Хрватске војске због артиљеријских дневника и ‘прекомерног’ гранатирања Книна да се у време ‘Олује’ и после ‘Олује’ није догодио низ језивих злочина над цивилима; да бројна села или српске куће нису биле спаљене и да разни људодждери у униформама Хрватске војске нису убијали ненаоружане људе“. „За убиства цивила не постоје оправдања. Чак и да су се она догађала против наредби, оружана сила мора бити под најстрожом контролом. Ако није, злочини се, природно и неизбежно, не могу избећи“, пише лист.

Антрфиле : Суочавање с тамном страном

„Једини начин да Хрватска изађе из те двострукости и да почне славити ‘Олују’ пуним срцем, без гриже савести, јесте суочавање с тамном страном ‘Олује’, прецизно валоризовање оних који су одговорни за недопустиве догађаје у ‘Олуји’, и кажњавање самих починилаца злочина, што се, срећом, већ догађа“, наводи „Јутарњи лист“.

СЕЋАЊЕ НА ЖРТВЕ „ОЛУЈЕ”

Дневник, Датум : 5.8.2009, Страна : 2

Јуче је обележена 14. годишњица од почетка хрватске војне акције “Олуја”, током које је убијено више од 2.000 људи, а 200.000 људи је избегло из Хрватске. У цркви светог Марка у Београду одржан је парастос и комеморација погинулима у овој акцији. Парастосу је присуствовало неколико хиљада људи, као и председник Србије Борис Тадић. Парастос је служио епископ банатски Никанор, који је за време рата у Хрватској био епископ горњокарловачки.

“Вратите нам Крајину“, “Олуја’ још траје”, “Крајишници су жртве геноцида” – пароле су које су се вијориле на комеморативном скупу одржаном након парастоса, на којем су представници Срба из Крајине затражили да се реши питање несталих Срба и да се казне одговорни за злочине у акцији “Олуја”. На комеморацији је указано и на то да још није решен проблем станарских права, а они који су остали без својих домова у Хрватској, у знак протеста, оставили су своје кључеве испред цркве.

ОДЕ И ЖИВОТ СА "ОЛУЈОМ"

Вечерње Новости, Датум : 5.8.2009, Страна : 20

ТИ тресеш ноге од мушица, а нама буба-швабе улазе у тањир - прокоментарисао је мушкарац средњих година, један од 390 станара колективног центра у Крњачи. Исту судбину с њим дели још око 5.500 избеглица у још седам центара на територији Београда. Ни после 14 година од "Олује" они се "нису снашли". Њихово једино уточиште су мемљиве бараче на периферији. Попис показује да у престоници борави чак око 30.000 избеглица.

- Не бој се, бубе су наши кућни љубимци - добацио је један.

- **Кад погасимо светла ноћу, само миле по нама - наставила је Милка Узелац, двадесетогодишњакиња из Карловаца, са избегличким стажом дугим 14 година. Од тога шест је провела у Крњачи. Оболела је од епилепсије и уз велику муку успела да оконча школовање за куварицу, али посла нема.**

- Покушала сам да радим, међутим, нико не плаћа. Плате један месец, а онда радиш за цабе. Само за лекове ми месечно треба 4.000 динара. Срећом, постоје људи који ми помажу, али када бих отишла из овог кампа не знам како бих се снашла.

Готово у глас сви се жале на смештај, храну, небригу. Званичници су их последњи пут обилазили пре пет или шест година. Кажу, дигли руке од њих. Кога је брига како је избеглицама. Ипак, годишњица је "Олује", дошли су новинари, надају се да ће бар сада боље јести.

- **Питаш како живимо, као циганска деца - каже Милорад Бобар из Винковаца. - Нема ту приче, они су нас протерали, а ови нас докусуравају. Сви се на нама богате, а ми живимо као у логору. Још струју да проведу кроз ову жицу па да угођај буде потпун.**

Милорад је инвалид, али као избеглица не може да се учлани ни у једно удружење, јер нема личну карту. Ако је извади, мораће да се исели из кампа. А куда ће?

И после 14 година ови људи за боље не знају, а да плаћају кирију немају. У собама не већим од 16 квадрата читаве породице. Тоалет заједнички. За малу нужду чекају и по пола сата. Вода из купатила цури низ ходник. Мирослав Обрић у кампу живи са

родитељима и братом. Посла нема, а ни пара. Вратио би се када би имао где. Кућа у Бенковцима је спаљена, а и боји се.

- Терају нас да одемо. Да се вратимо. Да нас буде што мање. Стално прете, још ове године и готово. Ми и после 14 година немамо нигде ништа, а ови што "брину" о нама возе бесна кола и имају станове.

Антрфиле : ЈУРЕ НАС КОНТРОЛОРИ

ВЕЋИНА избеглица са којима смо разговарали жали се да их јуре и контролори у градском превозу.

- Замислите, сваки пут заобиђу групу Рома, а нама наплаћују казне. Њих и не питају за карте. Шта ћеш, изађеш и наставиш пешке - јада се једна од станарки.

СИЛОМ ПРИЛИКА

МИЛКА Узелац је са породицом најпре избегла у Зајечар. Прво су живели у фискултурној сали, а онда их је тамошњи Црвено крст сместио у хотел. Међутим, после приватизације нови власник их је све отерао, па су морали да се силом прилика преселе у Београд. У избегличком кампу у Крњачи су од 2004. године.

СРБИ ТРАЖЕ СВОЈЕ

Курир, Датум : 5.8.2009, Страна : 4

Чланови Удружења ратних војних инвалида и породица несталих из Српске Крајине одржали су јуче протест испред хрватске амбасаде у Београду поводом 14. годишњице страдања Срба у операцији хрватске војске „Олуја“. Они су после комеморативног скупа испред цркве светог Марка кренули у протестну шетњу улицом Кнеза Милоша, а испред хрватске амбасаде председник Удружења Раде Чабрило поручио је властима у Загребу да ће се прогнани Срби „кад-тад вратити у Хрватску“. Он је затражио да се Србија за то бори политичким и дипломатским средствима, а на власт и опозицију у земљи апеловао да се уједине у решавању проблема, како би јој вратили „углед и достојанство“. **Мањој групи окупљених обратио се и председник Скупштине Српске Крајине у изгнанству Раде Лежајић, који је истакао да је услов решења „српског питања“ у Хрватској да се Србима врати статус конститутивног народа који им је одузет прекрајањем Устава без њихове сагласности. Кратак протест одржан је и испред америчке амбасаде.**

PRESS CLIPPING

Четвртак 06.08.2009. год

ЗБРИЊАВАЊЕ РАСЕЉЕНИХ

Правда, Датум : 6.8.2009, Страна : 21

КУРШУМЛИЈА - Повереништво за избегла и расељена лица и италијанска хуманитарна организација „Интертас“ збринуће шест породица које живе у овој општини.

„Интертас“ ће дати 620.000 динара за куповину кућа, а остатак ће обезбедити саме породице које ће се у њих уселити. У склопу ове акције, потписан је и уговор о изградњи станова за избеглице и расељена лица из Колективног центра „Селова“. Средства од око 300.000 евра за изградњу станова обезбедиће немачка хуманитарна организација „АСБ“, а завршетак пројекта очекује се до краја августа ове године.

ТВ АЛАПАЧА

Правда, Датум : 6.8.2009, Страна : 25

Кључеви

То је био дан кључева.

Испред цркве светог Марка страдалници из „Олује“ окачили су кључеве својих спаљених или отетих кућа у Крајини.

Испред очију јавности појавило се откриће, нова велика пљачка у којој су државни службеници добили кључеве тако што су откупили стотине и стотине станова по веома повлашћеној цени.

Испред Тадића и Верана Матића уручени су кључеви стана Чавићу, који је одмах изјавио да се то десило у прави час, јер се спремао да емигрира.

Ако је логика наука и ако нам стечено искуство даје простора за промишљање и наслућивање, шта нам говоре ова три примера?

Шта можемо да закључимо?

Да су први остали без кућа а сада и без кључева.

Да ће се други провући са опоменом.

Да је Тадић позвао Матића и питао га: „Је ли, бре, дебели, како је могуће да Панчево додели стан оној малој пегавој а да Београд не може, бар за собу већи, да поклони носиоцу мајице 'Косово је Србија'...?“

Прође и тај дан.

Први су се разишли но прихватним центрима.

Други су се укурвили.

А Веран обрису зној са чела, оде до „блади баса“ код Градске кафане и рече:

„Сестро, извадите једно пола литра, објавите у вестима за пола седам, за сваки случај...“

НЕБО ЈЕ ПЛАКАЛО ЗА КРАЈИШНИЦИМА

Глас Јавности, Датум : 6.8.2009, Страна : 12

Очај у породици Дрча, избеглица у кикинди, после 14 година од ХРВАТСКЕ ГЕНОЦИДНЕ АКЦИЈЕ „ОЛУЈА“

КИКИНДА - Нема Крајишника који јуче није плакао и туговао за порушеним и попаљеним домовима, родном грудом и гробовима предака који су заувек остали тамо далеко. Олује јуче није било на северу Баната, али је ромињајућа кишица одавала утисак да и тмурно небо плаче за више од 200.000 Крајишника који су пре 14 година протерани са вековних огњишта.

- Скувала сам јутрос кафу у осам сати, али је још нисам попила. Ручак скоро да је готов, али не верујем да ћемо сести за сто. Туга ме живу сатра. Не прође дан а да сузу не пустим. Увек је најтеже 4. августа. Што време више одмиче, бол је све већа. Издржати се не може. Погледајте шта су ми урадили са чока. Тамновање у хрватским казаматима оставило је трајне психофизичке последице на њему - овим речима јуче нас је у свом скромном дому дочекала Анђелија Дрча (60) из Радашиноваца код Биограда на Мору. Она и њена породица избегли су из Далмације на север Баната, у Кикинду.

Трагови мучења не пролазе

Уводи нас у омању собу у којој лежи глава породице Дрча шездесетшестогодишњи Марко. И након толико времена трагови нечовечног мучења још увек су видљиви на њему.

- Као члана територијалне одбране мене и покојног рођака Војина Дрчу Хрвати из суседног села су заробили 1. октобра 1991. године око шест сати јутро на тремеђи Радашиноваца, Вране и Пристега. У заробљеништву сам био 31 дан, а било је као 31 година. Ма и више од тога. Пошто сам пре рата радио у осигуравајућем друштву, знао сам много људи, па и особе из полиције којима сам доспео у шаке. Један од њих ухватио ме за главу, извадио нож и ставио испод врата и рече:

„Сад си мој мајку ти четничку ј... м“. Четник нисам био нити је ико од мојих. У твојим сам рукама, и ради шта знаш. Ударио ме је ногом и пребио три ребра. Од болова сам пао у несвест. Тортуре које сам преживео добро памтим. Наживо су ми ишчупали бркове, а од силних удараца задобио сам нагњечење мозга и грудног коша. Тукли су ме и газили све док са другим Србима нисам размењен. Нас 45 мученика из Задра за њихових 97 Хрвата из Книна. Слободу сам дочекао у тешком стању повраћајући крв - тешком муком пребира по стравичним сећањима Марко.

Тукли су по нама из авиона

Дрче су из родних Радашиноваца избегли 16. јуна 1991. у Бенковац. Тамо су се задржали до злогласне „Олује“.

- Ни сами не знајући где, нас педесетак родбине, кренуло је међу последњима 5. августа око пола пет ујутро. Са три аута и четири трактора. Војска је већ била отишла. До Србије смо путовали седамнаест дана. Нашу колону тукли су из Книна и погодили један аутобус. Рањених и мртвих било је на све стране. Потом нас је код Мартин Брода напала хрватска авијација. Најпре смо два месеца били у Сомбору, а потом су нас упутили у Кикинду. И ево нас овде. Ћерка Верица и син Бранко, такође ратни инвалид, су нам хвала Богу живи. Нас двоје животаримо. Најтужније је што смо гробове наших најмилијих оставили и до њих не можемо да дођемо - дрхтавим гласом прича Анђелија.

Антрфиле : Све су нам попалили

- Скоро сав новац који Марко добија као сто одсто ратни војни инвалид трошим на лекове. С тим новцем за живот натежемо као са праћком. Прошле године Марко је три месеца био у коми. Спасла га докторица Ковиљка Пањевић. Хвала њој и њеним колегама до неба што су га извукли из мртвих - казује Анђелија. - Имали смо у селу две куће, два аутомобила, пољопривредну механизацију, 110 оваца и коза.., а сад ништа. Све је до темеља срушено и попаљено.

Приликом хапшења Марку су одузели 30.000 марака. Немају ниједну фотографију нити било какав предмет из свог дома у Радашиновцима.

- У нашем селу нема више ниједног Србина. Неке које су дошли убили су на кућном прагу. Прича о повратку Срба је шарена лажа хрватске државе. Нема нама тамо живота-казује Анђелија.

ЗЛОЧИН ЗВАНИ „ОЛУЈА“ ХРВАТИ СЛАВЕ КАО „ДАН ПОБЕДЕ“

Глас Јавности, Датум : 6.8.2009, Страна : 19

Да темељи државе Хрватске почивају на њеном „државном и историјском праву“, да само велика, етнички чиста и католичка треба да постоји, показало се доста пута у историји у којој су жртве такве политике били Срби. Зато што нису хтели да се одрекну своје православне вере, писма и културе, стално су се налазили на удару хрватских политичара који су отворено чинили све да српски народ једноставно нестане. Пуних четрнаест година се навршило од последњег погрома српског народа када је хрватско руководство у потпуности извршило задатак Ватикана, Немачке и САД.

Злочин звани „Олуја“, који Хрвати славе као дан победе у „ домовинском рату“, прецизно је испланиран и временски одређен од тзв. међународне заједнице у веома тешком моменту за Србију, знајући да тадашње руководство из Београда неће моћи војно да помогне одбрану РСК. На основу тих показатеља, Западне силе су понудиле план 3-4 који је тако конструисан да га морају одбити обе зарађене стране, с тим што је то Хрватској дало зелено светло да у потпуности заврши започети злочин над Србима из Другог светског рата.

Политичко и војно руководство РСК је имало логистику да брани своју територију, али је дошло до неслоге, опуштања, криминала и дезертерства, па је просек старости војних јединица у одсудном моменту за борбу био преко педесет година. Бивша ЈНА је оставила технику и резерве чијом су се продајом и шверцом појединци обогатили и на време склонили, окривљујући Србију за издају и пад РСК. За два дана офанзиве хрватских бојовника нестала су вековна огњишта Срба у Крајини, близу две хиљаде побијених и преко двеста хиљада протераних са завежљајем преко рамена. Да несрећа буде већа, садашњи председник Србије се недавно извинио свом хрватском колеги и на тај начин легализовао етничко чишћење, све у циљу добросуседских односа и обостране подршке за чланство у ЕУ.

МАРТОН ЗРЕО ЗА ОСТАВКУ
Правда, Датум : 6.8.2009, Страна : 7

ПОТПРЕДСЕДНИК ЛСВ-А ОДАЈЕ ПОЧАСТ ХРВАТИМА СА ВУКОВАРСКОГ РАТИШТА

Председник Скупштине града Зрењанина, Александар Мартон, подржао је предлог представника хрватског удружења правника „Вуковар 1991“ да се у Стајићеву и Батровцима подигне спомен обележје припадницима хрватске паравојске заробљеним у борбама против ЈНА.

Понашање потпредседника Лиге социјалдемократа Војводине најоштрије су осудили представници српске опозиције, а посебно Партија ветерана Србије, за коју је то „крајње неодмерен и по српски народ увредљив гест“.

- Партија ветерана Србије није изненађена оваквим гестом Мартона, чиме је још једном испољио екстремизам и непоштовање српских бораца и државе, што и јесте једно до обележја партије чији је он потпредседник. Тиме је на себе навукао гнев свих лојалних грађана Србије, посебно ратних ветерана учесника отаџбинских ратова - кажу ветерани.

Они подсећају да су 1991. године, када је још постојала СФРЈ, оружану силу која је бранила њен територијални интегритет из заседа нападали припадници паравојних формација.

Ни Мирослав Маркићевић из Нове Србије није изненађен Мартоновим понашањем. Он сматра да би Мартона требало одмах сменити и да би у том смислу требало да реагују све политичке странке. Али, и полиција. Полиција би требало да учини нешто како би овај политички манипулант престао са својим деловањем и с отвореним испољавањем мржње према Србији и Србима. Он припада онима који од Војводине желе направити републику - рекао је Маркићевић. Он упозорава да лично нема ништа против мањина и да је за њихова права и за савете националних заједница, али да је „врло проблематичан однос“ према већинском, српском народу. Али, нико нама није крив за све то, криви смо ми Срби, и изгледа да нама треба Савет српске националне мањине, јер Срби дозвољавају да буду прегласани у својој сопственој држави - каже потпредседник НС-а. Борислав Пелевић из СНС-а поручује да неће дозволити да се таква плоча постави.

- Нећемо дозволити тај скандал, а, ако је ипак поставе, ја ћу бити први који ће те плоче да поруши - каже Пелевић. Он додаје да би тако нешто толерисао само ако би се целој Хрватској поставила спомен обележја српским жртвама, а првенствено онима који су страдали у операцијама „Бљесак“ и „Олуја“, и ако би дозволили да се врати 250.000 протераних Срба. Доста ми је више нашег извињавања Хрватима, нека се они нама извину и нека они српским борцима за слободу поставе спомен плоче. Мени је ово катастрофа, нека тај господин такве спомен плоче, ако му се гледају, потражи у „лепој њиховој“ - рекао је Пелевић.

У ДСС-у нису шокирани и кажу да од ове власти у, Србији, кој јој припада и Мартонова странка, и не очекују другачије понашање.

ГОДИШЊИЦА „ОЛУЈЕ“

Правда, Датум : 6.8.2009, Страна : 21

СУБОТИЦА - Поаодом 14 родина од почетка хрватске „Опује“, у којој је протерано око 340.000, а убијено око 2.650 Срба са подручја бивше Републике Српске Крајине и 13 општина у Босни и Херцеговини, Верица Гргуровић, председница суботичког Удружења избеглих и прогнаних, саопштила је да је у Суботици, но послвдњем попису, уточиште пронашло 11.480 избеглица. Она је нагласила да на обнову кућа чека још 8.000 породица, а више стотина кућа није враћено првобитним власницима, те да око 40.000 Срба, носилаца станарских права, чека реституцију.

ДА ЛИ СУ НАМ МУКЕ ИСТЕ?

Политика, Датум : 6.8.2009, Страна : А14

У листу „Политика“ 20. јула 2009. на првој страни објављен је наслов „Иста мука Срба и Хрвата“. Креатори фискалне политике и једне и друге државе спремају се за треће прекрајање буџета, привреде обе земље заобилазе улагачи.

Подсећамо из овог да је у Хрватској после по злу познате „Олује“ преко 200.000 Срба било присиљено да напусти своја вековна огњишта, и уз велике људске жртве, у „колони“ пређу у Србију. Постаје нејасно да се сада Хрватска, у којој је остала сва српска непокретна, али и покретна имовина, изузев трактора са којима су формирали тужну колону бежећи испред прогонитеља, сада 2009. године, упоређује с Србијом која је тај несрећни народ примила.

СРПСКИ ФЕНОМЕН

Политика, Датум : 6.8.2009, Страна : А14

Саша Миливојев, студент књижевности и песник

Јован Дучић је говорио да су Хрвати најхрабрији народ на свету, „не зато што се ничега не боје, него зато што се ничега не стиде“...

Иако се пред Хашким трибуналом сада суди тројници хрватских генерала за удружени злочиначки подухват чији је циљ био присилно и трајно уклањање Срба са подручја Крајине, као и акцију „Олуја“ када је нестало 2 000, убијено 670 и протерано 200 000 Срба, Хрватска 14. годишњицу акције слави као државни празник „Дан победе и домовинске захвалности“ и „Дан хрватских бранитеља“. Они то симболично обележавају 5. августа, када су хрватске војне снаге ушле у град Книн.

И док тај свој велики злочин званично славе као празник, а Срби званично оплакују страшне последице тог злочина, нико да упути бар хрватским, да не кажем и европским властима, званичан протест због тамошњег славља њиховог јавно признатог злочина над српским цивилима. Страшно је у каквом свету неправде живимо! Дан који славе је крај нацистичког пројекта започетог још веома давно. Прича око Крајине и одласка Срба са простора Хрватске је последица историјских околности које су годиле Хрватима да реше српско питање. Срби су у Хрватској увек били сметња, од доласка за време Аустроугарске, када су за одбрану источне границе од Турака добијали

повластице. Хрвати су убрзо Србе почели да доживљавају као главну сметњу за остваривање њихове државности.

Ово се деценијама претворило у страх због српске многољудности, а онда и у ксенофобију. Хрватска је према Србима учинила стравичне злочине и у време Првог и Другог светског рата, а све то је кулминирало деведесетих, када су противправно укинули конститутивност српском народу који је преко ноћи постао национална мањина, једнострано желећи да се одвоје од СФР Југославије. Све што се после догађало, па и „Олуја”, последица је такве политике ХДЗ-а. **У Декларацији хрватског Сабора од 2006. се тврди да је „Олуја” спроведена „уз поштовање свих одредби међународног ратног, хуманитарног и цивилног права”, а јасно пише да је и пожељно избегличке колоне нападати авионима! Зар не?**

Колико се Срба вратило у Хрватску? Колико њих жели да се врати на место одакле су протерани, на своја поља која сад припадају некоме другом? Колико њих жели да се врати у земљу где 100 000 људи слуша Томпсона, у земљу где председник владе носи венац на споменик Милету Будаку, творцу усташке идеологије? После кажу: „У Хрватској се гаје европске вредности”. Да ли је позив на истребљење српског народа европска вредност?

Како год, за стотинак година, професори широм света ће муку мучити да својим студентима објасне српски феномен да је око милион Срба протерано у периоду од 10 година из Хрватске, Босне и са Косова. У њихове домове доселили су се Хрвати, Бошњаци, Шиптари... Сви славе дане победе, над тако „геноцидним” народом који је волео да псује и да слуша гласно народњаке. То је био довољан разлог да се устане против њих. Неки су их оптуживали да су покушали да се бране. Због тога су проглашени за „најгеноциднији народ”. Неколицина јесте направила злочине у тој такозваној одбрани и они су касније процесуирани. То је даље оправдавало чињеницу да их је ипак требало отерати, јер да није започето етничко чишћење над тих милион Срба, та неколицина која је касније завршила у Хагу би вероватно могла у мирnodопским условима да упропасти неку фирму или утаји порез!

Замишљај крај дијалога:

– Чекајте професоре, нешто не разумем, а како су они најгеноциднији народ ако су претрпели највеће етничко чишћење у Европи после Другог светског рата?

– Хм! Немамо времена за дискусију, све вам пише у књизи, идемо даље на другу тему.

ШТЕДЉИВА ПРОСЛАВА, МЕСИЋ ОСУДИО ЗЛОЧИНЕ

Политика, Датум : 6.8.2009, Страна : А4

На свечаности у Книну председник РХ без имало колебања осудио све злочине почињене у време домовинског рата

Загреб – Подизањем државне заставе на книнској тврђави уз присуство државног врха, председника РХ Стјепана Месића, премијерке Јадранке Косор и председника Сабора Луке Бебића, јуче је у Книну почела прослава државног празника Дана домовинске захвалности, којим се обележава датум када је Хрватска војска 1995. у склопу војне акције „Олуја” вратила Книн под хрватску власт. Поводом тога хрватски медији пуни су сећања на дане рата за осамостаљење Хрватске и споменуте војне акције која се и данас тумачи као „величанствена победа” и остварење „тисућљетног сна” Хрвата за независношћу.

Уништење и егзодус српског народа при том се гурају „под тепих”, а етничко чишћење званично се не признаје, што потврђује и чињеница да за таква недела на хрватској страни још нико у РХ није ни оптужен, а камоли осуђен. Једина оптужница на ту тему је у Хагу, где се суди тројици хрватских генерала баш за ратне злочине почињене над српским становништвом током и одмах после акције „Олуја”.

Свест о стварним збивањима из тога времена ипак се полако и све више пробија до најшире јавности, о чему сведочи цитат из коментара у празничном броју „Јутарњег листа”:

„Нико данас не би прогонио генерале ХВ због ’прекомерног гранатирања Книна’ да се у време „Олује” и после ње није догодио језив низ злочина над цивилима.” На ту мрачну страну хрватског рата за независност на свечаности у Книну – постројавању јединица Хрватске војске и ветерана на градском стадиону – подсетио је јуче и председник Месић. Рекавши да „без најмање колебања осуђује све злочине почињене у време домовинског рата без обзира ко их је починио и ко су биле жртве”, он је истакао:

„Злочине почињене под маском хрватства морамо осудити и осуђујемо још енергичније, јер они бацају сенку на праведну и племениту борбу хрватских бранитеља и на њихову жртву. То мора бити јасно свакоме у Хрватској и свакоме у иностранству. Ова Хрватска није саздана на злочину за разлику од једне друге творевине која је у време Другог светског рата узурпирала хрватско име!”

Економска криза одразила се на прославу која се 14. пут одржава у Книну. Видљиво је то по ангажовању знатно мање учесника него што је то било претходних година. Уместо ранијих чета, јединице ХВ су биле представљене на свечаном постројавању на нивоу вода, тако да је укупно било 200 учесника. Овај пут није било ни хеликоптера ни падобранаца, а учеснике прославе надлетало је тек неколико авиона.

Једино на чему се није штедело је војнички пасуљ који је, већ по традицији, припремљен за све учеснике. Хрватски добровољци и ветерани из протеклог рата веома су незадовољни овогодишњом прославом „Олује”, што су отворено исказали. Сматрају да та прослава све више губи на значају и да се они гурају у запећак, па је неколико њихових удружења одлучило да ће отићи у Книн само да упале свеће погинулим саборцима, али да на таквој прослави, где ће их прегледати полиција, неће учествовати.

Антрфиле : Пуповац није дошао

На прослави није био ни председник Српског народног већа Милорад Пуповац, који је то овако објаснио: „Ми смо у уторак у СНВ одржали састанак сећања на којем смо пригодним програмом – минутом ћутања и прикладном изјавом – изразили дужно поштовање свим жртвама овога рата без обзира на њихову националност, као и свим жртвама егзодуса. Меморијални састанак с истим програмом одржан је и у свим жупанијама где постоје већа СНВ-а.”

РЕПУБЛИЧКИ ФОНД ПИО ДИСКРИМИНИШЕ МОЈУ ПОРОДИЦУ

Данас, Датум : 6.8.2009, Страна : 18

Шабан Кељменди, пензионер са Косова и Метохије, девет и по година не може да прими своју пензију

Нови Пазар - Шабан Кељменди, некадашњи секретар Савета Фонда за основно образовање АП Косово и Метохија, сада пензионер и расељено лице у Новом Пазару, обраћа се на многе адресе са захтевом да му се исплаћује пензија. Кељмендијев ход по мукама траје девет и по година. Последњу пензију примио је 2000. за фебруар.

- Без икаквог решења обустављена ми је исплата пензије. Више пута обраћао сам се Фонду ПИО Србије. Прво ми је речено да захтев поднесем седишту Филијале где имам привремено боравиште, затим сам од директора и заменика Фонда ПИО добио одговор да ће се о исплатама пензија одлучивати у пакету. Решење о привременој обустави пензије примио сам тек у јануару 2005. с образложењем да нисам у року Фонду доставио затражену документацију - прича Кељменди и нуди гомилу папира у којима је садржана његова прича.

Каже да се обраћао и министарствима за рад и социјалну политику и правду, али му је стизао одговор о ненадлежности за његове проблеме. Обратио се и народном посланику Ризи Хаљимију, који је прошле године на седници републичког парламента поставио посланичко питање „Какве су могућности да се реши конкретан случај Шабана Кељмендија из Новог Пазара?“

- Из Фонда је стигао допис у којем се каже да не располажу мојом документацијом о остваривању права на пензију, доказима о исплати пензија, оригинална документација налази се на КиМ, недостаје званична потврда Унмика о одјављивању из Приштине, затим да КиМ нема прихода по основу доприноса за ПИО, нема основа за исплату пензија корисницима са тог подручја и да овај проблем погађа и албанске и неалбанске осигуранике и кориснике што значи да нема дискриминације. Једино је тачно да немам потврду од Унмика о одјави из Приштине, али постоји потврда о пријему пријаве-одјаве боравишта од МУП Нови Пазар. Није тачно да је сва документација остала на Косову, јер надлежни фонд свим пензионерима неалбанске националности и селективно више од 6.000 Албанаца пензионера, међу њима и мом рођеном брату који живе на Косову исплаћује пензију по закону из 1992, по којем Републички ПИО преузима имовину, средства, права и обавезе фонда ПИО Косово и по коме је држава гарант тих средстава - каже Кељменди.

Он наводи и да је све ово написао и у писмима председнику и премијеру Србије Борису Тадићу и Мирку Цветковићу, председници Скупштине Славици Ђукић-Дејановић и шефовима посланичких клубова у парламенту Србије.

Шабан Кељменди је функцију секретара косметског секретара Савета Фонда за основно образовање обављао од новембра 1990. до краја јануара 1993. када је по сили закона отишао у пензију. Као расељено лице у Новом Пазару живи од јануара 2000. После свега што му се дешавало и још дешава, прошле године му је умрла супруга која није имала здравствену заштиту, Кељменди закључује да Фонд ПИО Србије према њему и његовој породици чини дискриминацију. Од првих људи у држави затражио је да га заштите и одбране његово право да располаже властитом пензијом. „Свака друга опција значи да у овој држави правда и закон не постоје“, писао је. Новинари су Кељмендију остали једина нада на путу да оствари своје право на пензију.

ПРОСЛАВА ДАНА ПОБЕДЕ И ДОМОВИНСКЕ ЗАХВАЛНОСТИ У КНИНУ

Дневник, Датум : 6.8.2009, Страна : 23

ХРВАТСКА

КНИН: У Книну је јуче обележена 14. годишњица операције „Олуја“ на којој је хрватски председник Стјепан Месић осудио злочине који су почињени у рату.

Прослава Дана победе и домовинске захвалности у Книну је почела полагањем венаца погинулим хрватским војницима на тамошњем гробљу у присуству највиших државних званичника, након чега је на книнској тврђави подигнута хрватска застава. На централној свечаности на стадиону фудбалског клуба „Динара“ присутнима су се обратили председник Стјепан Месић, премијерка Јадранка Косор и председник Хрватског сабора Лука Бебић.

„На овом месту још једном без колебања осуђујем све злочине почињене у рату без обзира ко их је починио и ко су жртве“, рекао је Месић и навео да „злочине почињене под кринком хрватства треба осудити још енергичније, јер они бацају сенку на праведну борбу хрватских бранилаца и на њихове жртве“.

Косорова је у свом говору нагласила да без ветерана не би било данашње Хрватске и подсетила на 174 погинула и 1.430 рањених хрватских војника. „Њихова је жртва уклесана у саме темеље хрватске државе“, рекла је Косорова. „Хрватска је чланица НАТО-а и њени војници данас у свету сведоче за мир, демократију и сарадњу, за све шта су наши браниоци дали животе“, рекао је Бебић.

Манифестацији на стадиону присуствовали су и министар одбране Бранко Вукелић, министар унутрашњих послова Томислав Карамарко, министар породице ветерана и међугенерациске солидарности Томислав Ивић, представници Книна и других градова и општина, представници католичке цркве, активисти ветеранских удружења и око хиљаду ветерана.

Након свечаности одржана је миса за погинуле хрватске војнике. Манифестацији нису присуствовали представници Срба, а Српско народно вијеће и српска већа по жупанијама прекјуче су одржали седнице сећања на све жртве рата и егзодуса, независно од њихове националне припадности. У прекјуче датој изјави сећања указало се на потребу подстицаја повратка оних Срба који ни 20 година након рата нису ушли у своје куће или остварили своја права. СНВ је позвао највише представнике Хрватске и Србије, као и других земаља у региону да обнове сарадњу у решавању преосталих избегличких питања, од обнове до изгубљених станарских права, али и сарадњу у кажњавању почињених ратних злочина и осуди политика које су довеле до њих и до егзодуса. СНВ је позвао земље региона да позову међународну заједницу, а посебно ЕУ и њене чланице, на формирање солидарног фонда који би и у условима економске кризе омогућио да се процес повратка избеглица настави, а повратничке средине ревитализују у социјалном и економском смислу.

PRESS CLIPPING

Петак 07.08.2009. год

КОНКУРС

Вечерње Новости, Датум : 7.8.2009, Страна : 17

ПАРАЋИН - Приведена је крају изградња стамбене зграде у насељу Данково у Параћину, па је расписан конкурс за доделу 17 станова. Према договору са донатором, невладином организацијом АСБ, 15 станова намењено је расељенима са Косова, а право да конкуришу имају породице смештене у последњем колективном центру у Поповцу.

Преостала два стана намењена су домаћем, социјално угроженом становништву и они такође могу да конкуришу “у истом пакету”.

Рок је 11. август. Пријаве са потребном документацијом достављају се Центру за социјални рад, а о кандидатима одлучује комисија састављена од представника општине, донатора, Повереништва за избеглице, УНХЦР и Центра.

“ЗАТОЧЕНИЦИ” ХОТЕЛА

Вечерње Новости, Датум : 7.8.2009, Страна : 22

НЕКОЛИКО ПОРОДИЦА РАСЕЉЕНИХ С КОСМЕТА ДЕЛЕ СУДБИНУ ЗАТВОРЕНОГ РХ ЦЕНТРА “ЖУБОР”

Расељене породице смештене у околним баракама остале без струје и воде

КУРШУМЛИЈА - У баракама надомак хотела “Жубор” у Куршумлијској Бањи, неколико породица расељених с Космета деле судбину овог јединог бањског хотела. Од његовог затварања, пре готово пет година, камп-кућице у којима су смештене три расељеничке породице остале су без воде, а од пре два месеца искључена им је и струја...

- Недостатак струје додатно нам отежава живот. Немамо где да чувамо намирнице, нити на чему да припремамо храну - жали се Витомирка Гајић, самохрана мајка троје деце, избегла из Лебана код Приштине. Зато, каже, тежак животни пут у расељеништву, за њу и њено троје деце, Марију (14), Мирослава (18) и Бранка (24), и даље траје. Јер, откако су јој Албанци 1999. године, на радном месту убили супруга Грујицу (49), њихов живот добио је сасвим другачији ток...

- Морала сам да с троје деце избегнем из родног Лебана. Дошли смо у Куршумлију и једино где смо могли да се сместимо била је ова барака у којој смо и даље без елементарних ствари за једно домаћинство. Додатни терет у свакодневном животу је недостатак воде и струје - у узаној собици, уз светлост лампе на гас, објашњава своје невоље Витомирка... Деца одрастају без оца, али и основних животних услова.

Осим Гајића, у суседним баракама без струје су и Анчићи, старији брачни пар, а поред њих млађи супружници, Јована и Оливер Влашковић, са осмогодишњом ћерком Јованом.

- Поред свих недаћа које нам је наметнуло расељеништво, приморани смо да трпимо и последице неуспешне приватизације “Жубора”. Јер, искључење струје надлежни правдају великим дуговањима хотела који не ради већ пет година, иако ми са тим немамо ништа. Упркос немаштини, ми своје рачуне желимо уредно да плаћамо, само да имамо редовно снабдевање струјом - причају станари барака изнад бањског хотела, плашећи се почетка школске године, јер ће троје школараца морати да учи уз светлост свећа. Зато се станари барака у Куршумлијској Бањи надају скоријем почетку рада “Жубора”, када ће, кажу, престати њихове свакодневне муке без струје и воде...

Антрфиле : НЕМОЋНА ОПШТИНА

Самоуправа није у могућности да им помогне јер су и водоснабдевање и струја повезани са хотелом који није у нашој надлежности. Последњих месеци, откако је судским путем хотел додељен Фонду ПИО, водимо интензивне преговоре с надлежнима из овог фонда да се хотел оспособи и почне да ради. Тиме би се решило питање струје и воде за расељене породице из барака - каже Дејан Милошевић, заменик председника општине Куршумлија.

ВОДА

Куршумлијска Бања једно од места која су богата изворима термоминералних вода које отичу неконтролисано, житељи барака годинама су без воде, а доноси је у кантама са неког од извора. Зато у страху дочекују предстојећу зиму, када им је, кажу, без воде теже него лети.

ПОМОЋ ЗА БАКА ГЕНЕРАЦИЈЕ У ИНВАЛИДСКИМ КОЛИЦИМА

24 сата, Датум : 7.8.2009, Страна : 2

ТАЛЕНАТ - Млади Љубомир Тинтор, који са својом породицом живи у избегличком кампу у Крњачи, успео је да упркос инвалидитету и тешким условима живота постане ђак генерације у ОШ „Ослободиоци Београда” на општини Палилула. Сада ће, по свему судећи, а према обећању Расима Љајића, министра рада и социјалне политике још добити и знатну материјалну помоћ од државе.

Љајић је јуче посетио Љубомира и његову породицу и обећао да ће вредни и талентовани дечак добити стипендију, књиге, рачунар, превоз до школе и пратњу, као и стан у Београду, чији би закуп од почетка школске године Влада плаћала заједно с донаторима који су се већ јавили.

– То је краткорочно решење, а са Скупштином града тражимо дугорочно решење стамбеног питања јер породица има све услове да добије социјални стан – казао је Лајић.

Четворочлана породица Тинтор од 1995. године живи у једној просторији избегличког кампа. Љубомир Тинтор болује од церебралне парализе.

РЕАДМИСИЈА

Вечерње Новости, Датум : 7.8.2009, Страна : 7

Од 1. јануара 2003. до 30. јуна 2008. године од иностраних органа примљено је укупно 25.352 замолница за преузимање држављана Србије и 1.845 замолница за преузимање држављана трећих земаља и лица без држављанства - навела је Влада Србије у усвојеној Стратегији управљања миграцијама.

Тачан број потенцијалних повратника није познат, а процене су од 50.000 до 150.000 особа, које би, пре свега из европских земаља, требало да се врате у Србију наредних година.

Л Е Т О

Курир, Датум : 7.8.2009, Страна : 3

Не пуцај, брате

Како што сам љут, продера се Баста улазећи са керушом Чупком у „Луду кућу“. „Како што сам љут? Већ шеснаест година устајем на леву ногу.“ Пре шеснаест година граната је однела Басти десну ногу. „Ишао сам са Чупком да јој дају керећи пасош. И добила га је без проблема. Сад ћу да ставим своју слику и она може да ме води свуд по Европи. Само, она никуд неће да иде. У томе је проблем.

Навикла на ову нашу српску храну.“ Чупка, српски одбрамбени пас, дави се чоколадом коју јој купују повремено и стални гости „Луде куће“. А саламу носи преко пута, у паркић, и закопава. И њој фали једна нога.

У саобраћајној несрећи погинула је Борка Вучић. Жена која је била чувар тајни. Провео сам цео један дан у њеном друштву. Пратио сам њен рад на оснивању Фонда младих пољопривредника. Возили смо се до Пирота, а онда до Бабушнице и назад. Био сам фасциниран њеном брзином закључивања. Њеном кондицијом и виталношћу. Попела се на четврти спрат пре свих нас. Скакутала је уз степенице а да се задихала није. Оснивала је подружнице Фонда младих пољопривредника и поклањала саднице воћки школама. Тако је страдао Крцун, тако је страдао Јочић, тако је страдала Борка. Шта је она знала што други нису знали? Знала је све.

Без банкара нема ни ратова. Она је познавала праве господаре рата. Причала је о свом високом службенику који је потрошио десет хиљада евра за одело у којем ће се срести с Рокфелером, а Рокфелер га је дочекао у цемперу. Бакица је за ручком појела једно крилице од пилета и попила једну ракију. То је било све. Њена смрт онемогућила је српско судство да је позове као сведока поводом кривичне пријаве против Млађана Динкића због кипарске афере. Није ово никаква инсинуација, али је нешто, како би рекли обавештајни кругови, што смрди не Енглезе. Они су стручњаци за саобраћајке. Од кључних сведока афере са новцем који је изношен на Кипар жив је само Кертес. Милошевић је мртав, згепечили су га његови и са врећом на глави однели у Хаг, Борка је страдала, остао је само Кертес.

Врелина у Београду. Страшна врелина. Топи се асфалт. Ноге допола у житку лепљиву масу упадају. Са Ненадом Вулевићем, писцем култног романа „Кукушка“, романа о игри и о смрти, и са Јоцом Мандарћем лутам бродом од сплава до сплава.

Бирамо ко прави на Сави најбољу рибу чорбу. Онда Јоци једног дана досади и скува нам прву рибу чорбу у малом заливу у близини Панчевачког моста. Летовање у

Београду може бити луда ствар ако имаш добру екипу за зезање. Град са реке изгледа другачије и лепше. Зашто се Београд не спушта на реку? Па зато што још траје рат око тога где ће и ко зидати по приобаљу.

Бојим се августа. Почетком августа су нам све урадили. Почетак августа је време кад су стигле избегличке колоне у Београд. Није било никог да их дочека. Долазили су несретници у колонама трактора. Сачекивала их је полиција и терала даље. Према југу и Косову. Колону која се осипала. Стизали су у празан Београд. У Београд леп, велики и страхан. Ипак, многи су успели да остану у њему. И да преживе. Многи су стигли и до Косова. Налазио сам их прошле године по српским енклавама као вечите избеглице. Сахрањују их по избегличким гробљима. Хрвати славе дан победе, 5. август. Дан када су подигли хрватску заставу на Книну.

Требало би дан избеглих Срба и у нас нечим обележити. Дан када су се у неизвесност упутили дед и унук. Сеобу која је била већа од Чарнојевићеве. Знам засигурно да је тај датум договорно одабран. У то време Београд утоне у време лепршаваог лета, да га никаква снага не може истерати на улице.

Посланици су се распустили. Мика Пилот тек сад дави комарце из авиона. Нису дозвољавале временске прилике. „Узалуд сте прашили. Комарци су као роде“, неко је написао на знаку иза наших зграда. „Мико, је л' ти наплаћујеш по хектару или по сату?“ „По комарцу“, додацује Кеза Мајор.

НАЈМЛАЂИ ЧЛАН ЋАК ГЕНЕРАЦИЈЕ

Курир, Датум : 7.8.2009, Страна : 8

Помоћ породици

БЕОГРАД - Министарство рада и социјалне политике решиће стамбени проблем избегличке породице Тинтор и помоћи да њихов најмлађи члан, упркос инвалидитету и животу у избеглиштву, настави да постиже изванредне резултате у школи, изјавио је министар Расим Љајић. Та четворочлана породица, која је 1995. године избегла из Хрватске, живи у избегличком кампу у Крњачи, а њен најмлађи члан Љубомир је, и поред церебралне парализе и лоших услова живота, завршио основну школу као ћак генерације.

- Треба да помажемо најуспешније спортисте, али исто тако треба да помажемо и овакве ученике који су најбољи у својим генерацијама - казао је Љајић, најавивши да ће, осим крова над главом, за Љубомира бити обезбеђена и стипендија, као и књиге и рачунар. Породица Тинтор живи у малој соби, а издржава се од једне плате од 13.000 динара и увећаног додатка.

С обзиром на то да је Љубомир непокретан, то министарство ће убудуће обезбедити превоз до школе и пратњу, обећао је министар. Љубомирова породица ће, рекао је Љајић, уз помоћ донатора од почетка школске године обезбедити новац за станарину за закуп стана у Београду, док ће касније, са Скупштином града, настојати да та породица, добије социјални стан који би отплаћивала.

ПОТЕРНИЦА ЗА БИВШИМ ШЕФОМ СДБ-А

Дневник, Датум : 7.8.2009, Страна : 23

ПОДГОРИЦА: Црна Гора је расписала црвену, међународну Интерполову потерницу за петорицом оптужених за депортацију 79 избеглица - муслимана и Срба маја 1992. године.

Како је медијима рекла председница специјализованог одељења за организовани криминал, корупцију, тероризам и ратне злочине у подгоричком Вишем суду, судија Миленка Жижих, потерница је расписана за петорицом окривљених за ратни злочин против цивилног становништва, који су у бекству. Потражују се бивши шеф црногорске Службе државне безбедности Бошко М. Бојовић, Милосав М. Марковић звани Мића, Радоје Б. Радуновић, Душко Д. Бакрач и Милорад М. Ивановић. Жижихева тврди да су они у Србији, а да Бојовић, Радуновић и Ивановић имају и српско држављанство и да су у Београду. (Б-92)

РЕАДМИСИЈУ ЧЕКА 25.352 ЛИЦА

Правда, Датум : 7.8.2009, Страна : 5

У периоду од 1. јануара 2003. до 30. јуна 2008. године од иностраних органа примљено је укупно 25.352 замолница за преузимање држављана Србије и 1.845 замолница за преузимање држављана трећих земаља и лица без држављанства, навела је Влада Србије у усвојеној Стратегији управљања миграцијама. Тачан број потенцијалних повратника није познат, а процене се крећу од 50.000 до 150.000 лица, која би, пре свега из европских земаља, требало да се врате у Србију наредних година.

СПРЕЧЕНА РЕПРИЗА „ОЛУЈЕ“

Правда, Датум : 7.8.2009, Страна : 7

СРПСКИ НАРОДНИ ПОКРЕТ 1389 ОБЕЛЕЖИЋЕ ГОДИШЊИЦУ НАПАДА НА ЈУЖНУ ОСЕТИЈУ

Српски народни покрет 1389, у суботу 8. августа у 13 сати испред амбасаде Русије, у Делиградској улици број 32, обележиће годишњицу агресије Грузије и НАТО пакта на Јужну Осетију. Активисти ове омладинске организације запалили свеће за жртве и предати писмо амбасадору Руске Федерације. СНП 1389 подсећа да је током напада грузијске војске, који је био подржан од стране НАТО алијансе, убијено више од 2.000 грађана Осетије, а да је 30.000 протерано, као и да је потпуно уништено десет насеља.

- Грузија је починила геноцид на становништвом Јужне Осетије. Према војним стручњацима, над Јужном Осетијом је требало да буде извршен сценарио попут „Олује“ у Републици Српској Крајини, када је Хрватска, уз помоћ НАТО пакта, протерала целокупно српско становништво са тих простора. Важно је да се скупимо у што већем броју и покажемо солидарност са Русијом, на начин на који она показује солидарност са нама објашњава Миша Вацић из СНП 1389.

Он каже да се обележавање агресије на Јужну Осетију одржава у координацији са руским омладинским патриотским удружењима и да ће сличне акције бити организоване и у Русији, Украјини и Белорусији. СНП 1389 позвао је све организације и појединце да им се у суботу придруже испред амбасаде Русије, а своју подршку акцији потврдили су и представници Народног покрета Србије.

ГАШЕЊЕ КОЛЕКТИВНИХ ЦЕНТАРА

Блиц, Датум : 7.8.2009, Страна : 5

ИЗБЕГЛИЦЕ

Министар за рад и социјалну политику Расим Љајић изјавио је јуче да ће колективни избеглички центри у Србији, у којима живи око 6.000 људи, морати да буду распуштени. „Ти људи могу да иду на улицу пре него што им се реши стамбено питање. Нажалост, немамо средстава да то решимо у кратком временском периоду”, рекао је Љајић.

ЗНАЊЕМ ДО БОЉЕГ ЖИВОТА

Вечерње Новости, Датум : 7.8.2009, Страна : 17

ЉУБОМИРУ Тинтору, ученику генерације и једном од становника барака избегличког кампа у Крњачи, у четвртак је у госте дошао министар рада и социјалне политике Расим Љајић. Уместо дарова, донео је обећања - да ће ова скромна, четворочлана породица, добити бољи дом. А петнаестогодишњи Љубомир, о којем су и "Новости" недавно писале - стипендију.

Тинторови су 1995. године избегли из Хрватске, а сигурност "привремено" пронашли у највећем београдском кампу за избеглице. У истој су соби пуних 14 година, издржавају се од једне плате у износу од 13.000 динара, а који динар капне и од увећаног додатка за туђу негу и помоћ. Љубомира, међутим, овакви услови као и церебрална парализа од које годинама болује, нису омели да у школи постиже изузетне успехе и осваја разне медаље. Његову упорност одлучио је да награди и први човек Министарства рада и социјалне политике.

- Морамо да пружимо руку онима који су највише погођени кризом - избеглицама, расељенима и најсиромашнијима, али је посебна обавеза државе и друштва да помогне талентованој деци која живе у тешким условима - образложио је Љајић своје намере. - Добро је да помажемо најуспешније спортисте, али морамо и да подржавамо овакве ученике који су најбољи у својим генерацијама. Љајић је обећао да ће учинити свешто може како би се ова породица скућила у што бољим условима, а у међувремену ће најмлађег сина Љубомира обрадовати и новим књигама и компјутером. Министарство рада и социјалне политике ће уз помоћ донатора од почетка школске године обезбедити новац за станарину за закуп стана у Београду. У плану је да касније, са Скупштином града, нађе заједничко решење да се Тинторови уселе у један од београдских социјалних станова који би отплаћивала као и сви други грађани.

И проблем одласка на наставу убудуће ће бити решен. Љубомир је у протеклих седам година у школу ишао комбијем ГСП за инвалиде. На том га је путу увек пратила мајка Даница, све док је ОШ "Ослободиоци Београда", у којој се и Љубомир образује, није

запослила као "теткицу". Новостима" је Љубомир Тинтор пре месец дана зато казао да би волео да има пратиоца за одлазак у школу "како мама не би морала да да отказ јер нема ко други да му помаже". Министар Љајић ће му и ову жељу испунити и обезбедити превоз, а мајка ће, и у школи, моћи да настави да помаже сину око кретања.

Антрфиле : СЛАГАЛИЦА

Историја је овом одличном ученику омиљени предмет, а знатижеља из ове области га је довела и до првог места у општинском такмичењу. Сада му је жеља да упише Прву београдску гимназију, а потом и факултет - правни или политичких наука. Занимају га и квизови, а мисли да би се у "Слагалици" одлично снашао.

БАРАКЕ

Колективни центар у Крњачи има око 70 барака и у њима су смештене избегле и расељене породице. У "ПИМ-ове" баракe усељавани су самци и породице из Хрватске, Босне, Косова... а многи од њих нису пронашли други смештај. У оваквих 70 кампова широм Србије живи око 6.000 душа, а министар Љајић је најавио и њихово скоро затварање.

МАТИЈА

Матија Лагатор, који пати од дислексије, такође је завршио осмогодишњу школу са свим петицама, а освајао је најбоља места на такмичењима из информатике и математике. Тако су, први пут у Србији, двоје ученика са потешкоћама у развоју равноправно завршила редовну школу са својим вршњацима, и то као - ђаци генерације. Обојица су у ОШ "Ослободиоци Београда".

PRESS CLIPPING

Субота 08.08.2009. год

ИСЕЉАВАЊЕ ИЗБЕГЛИЦА

Правда, Датум : 8.8.2009, Страна : 5

Републички Комесаријат за избеглице саопштио је да ће Колективни центар за смештај избеглица „Планум“ у општини Стара Пазова бити затворен, а да избеглице из тог центра „имају могућност да се самостално одреде за даље збрињавање“.

Избеглице, њих 25, који у том колективном центру живе од 1995. године кажу да немају адекватно решење за смештај. Њих је „Планум“ обавестио да морају да се иселе до 17. августа, сутрадан ће им бити искључена вода и струја, а затим ће почети рушење објеката.

НА ОГЊИШТИМА ХИЉАДУ СРБА

Блиц, Датум : 8.8.2009, Страна : 5

Све више косовских повратника у Клини

У срце Метохијске котлине, у општину Клина, један по један прогнаник се враћа. Ничу нове куће, све је мање необрађене земље у власништву Срба, а све више оних који од косовских и међународних власти траже да се врате на своје, да попут Вулићевића, Костића, Дашића, Вулића, Пешића Лопаћанина започну нови живот, да у манастирским портама препуним верника поново одзвањају звона.

Повратак, и то онај одржив о коме се толико прича, увелико је заживео. Од десетак хиљада Срба колико их је живело до 1999. године у општини Клина, вратило се скоро хиљаду њих. Општинска канцеларија за повратак затрпана је новопристиглим захтевима. На прсте се броје домаћинства која нису поднела захтев за повратак. Људи су, како каже Ранко Костић, службеник ове канцеларије, схватили да живот на своме нема алтернативу.

- Било је тешко. Пребрајали смо се, а данас скоро да нема села у коме повратак није заживео. Прве групе од по десетак домаћинстава, за сада углавном само старијих, вратили смо у Берково, Клинавац, Бучу, Грабац, Дрсник. Видање са 48 домаћинстава и око 120 становника, од којих је 16 ђака, прихватилиште је и упориште повратка Срба - каже Костић најављујући нови талас повратка попут оног у село Рудице уз зидине манастира Будисавци где се недавно вратило десет српских домаћинстава.

У организацији невладиних организација ИОМ, "Мерси корпс" и УНДП и Министарства за повратак и заједнице у Влади Косова, у Видању је саграђено 48 кућа. Свако домаћинство добило је непосредну помоћ у пољопривредној механизацији. Братство манастира Високи Дечани поделило је десетине крава музара, стада оваца и коза.

Пожњевено је стотинак хектара пшенице, исто толико кукурузних поља биће обрано, а поједина домаћинства су ове године први пут после "десетогодишњег поста" убрала бостан и дињу из својих засада, по чему су били и препознатљиви.

Поносна што је ни од чега створила домаћинство чија се вредност процењује на стотинак хиљада евра, Драгана Костић каже да је њена породица уз фамилију Вулићевић прва кренула са товом бикова. До сада су испоручили три-четири турнуса са по десетак товљеника.

- Исплати се иако је цена живе мере далеко нижа од оне по којој комшије Албанци католици продају стоку. Ја сам поносна јер не чекам милостињу и конзерве покварене хране - вели Драгана позивајући комшије да у што већем броју прихвате понуђену шансу да се врате на своје огњиште, да локална школа од 1. септембра постане као некад "кошница пуна младих пчела". На другој страни, у северном делу општине, тик уз међу са озлоглашеном Дреницом, Клинавац и Дрсник, вратило се педесетак домаћинстава. Радивоје и Велика Лопашанин успели су да из корова извуку сваки метар земље.

- Ово је богатство. Ово није света, ово је благодородна земља, земља која ти враћа живот, на њој не можеш бити сиромаш. Наопако посади, оно роди - са сузама у очима зборе Лопашани и додају да самоћа убија и да је све бесмислено ако се млади не врате, ако школа не заживи. - Један по један старац дође, проживи месец-два и скраси се на оближњем гробљу. То није будућност - вели Велика огорчена на лекаре и службенике из државе Србије јер не долазе нити знају за њих.

Влада Радосављевић са супругом уз још три братанца са породицама после вишегодишњег обијања прагова општинских судова успео је да врати у посед вилу површине 400 квадрата ослоњену на зграду општине и канцеларије УЧК и Косовске полиције.

- Успео сам преко "Хабитата" да повратим имовину али је на Еулекс судијама да решење потврде и да ми омогуће да отворим пет-шест локала, да почнем да живим као сав нормалан свет - каже Влада наводећи да је у његовој кући Рамуш Харадинај отворио канцеларију Алијансе, да су Адем Демаћи и његов Аљбин Курти, оснивачи покрета "Самоопредељење", у кући Радосављевића штампали спискове Срба за одстрел. - Све то знају у полицији. Знају, али ћуте.

Антрфиле : Од јесени на очевини

Управо у тренутку обиласка Клинавца, Јован Јовић запослен у ИМТ у Раковици, дошао је са мајком Босиљком да обиђе темеље порушене куће. За дан-два почеће обнова, а 1. септембра ће, нада се, преспавати у свом кревету.

- Враћам се. Нећу препустити очевину Албанцима, нити ћу дозволити да Клинавац на свега километар и по од центра КLINE постане уточиште Албанаца. Ово је било и остаће српско - рече Јован пресећан што је ногом крочио преко порушеног кућног прага, што је осамдесетпетогодишњој мајци испунио жељу.

БРЖЕ И ЛАКШЕ ДО ПОСЛА
Дневник, Датум : 8.8.2009, Страна : 11

ОСНОВАН САВЕТ ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ

ВРБАС: Конституисањем локалног Савета за запошљавање учињен је први корак ка решавању проблема незапослености у општини, истакнуто је након одржане седнице. Према речима повереника синдиката Независност и члана Савета Милојице Живковића, добро је да постоји опредељење код представника Привременог

органа општине да се ребалансом буџета који следи одреде конкретна средства којима ће се финансирати локални акциони план за запошљавање.

-«Позивамо предстванике и послодавачких и струковних организација са територије општине да активно узму учешће у решавању проблема незапослености -рекао је Живковић. Иначе, новоформирани Савет броји пет чланова, и чине га два предстваника Привременог органа, представник уједињених гранских синдиката Независност, представник Самосталног синдиката и Националне службе за запошљавање, али како је истакнуто то не мора бити коначан састав Савета. Према речима Драгана Стијеповића, који је представља Привремени орган у Савету за запошљавање, Савет је показао интересовање за озбиљан рад и на следећој седници Савета биће изнет конкретни план активности до краја године.

« -Мере које су предвиђене овим планом су мере за подстицање запошљавања младих финансирањем одговарајућих програма кроз субвенције, подстицање запошљавања лица са инвалидитетом, организовање сајмова за запошљавање, организовање програма за samozapošljavanje младих, лица са инвалидитетом и избеглих и прогнаних лица, организовање јавних радова и слично - рекао је Стијеповић.

НАЧИН НА КОЈИ СРПСКА ДРЖАВА ПОСМАТРА ПРОБЛЕМ СТАНОВНИШТВА НА КОСОВУ ЈЕ ПОТПУНО ПОГРЕШАН

Борба, Датум : 8.8.2009, Страна : 4

Власт у Србији требало би да се забрине за будућност коју оставља деци, каже Рада Трајковић и упозорава:

Локални избори на Косову, 15. новембра, требало би да означе крај процеса децентрализације, међутим, то блокира стратегија српске стране, која позива Србе да не изађу на изборе. Српске власти очекују да ће Међународни суд правде у вези статуса Косова донети позитивну одлуку за Београд што би им, како се надају, омогућило покретање нових преговора са Приштином, оценио је директор Косовског института за развој и истраживање политике (КИПРЕД) Иљир Деда. „**Оно што ће Србија прихватити биће подела Косова на Ибру. У неформалним разговорима највиши чланови Владе Србије обавештавају своје стране партнере да им је то циљ**“, рекао је Деда, а пренео Фонет. Деда сматра да избегавање избора, које практикује званични Београд, „нема везе са реалношћу“. Став КИПРЕД-а је да би етничке поделе требало да се заврше једном за свагда.

„Ми са Института мислимо да није добро доносити парцијална решења или процес одлагати, већ да би цео овај процес требало да се заврши 15. новембра“, рекао је Деда, који сматра да Београд не игра одлучујућу улогу о учешћу Срба на косовским изборима и децентрализацији. До пре две недеље процес децентрализације је био потпуно блокиран и за такво стање Деда криви међународну заједницу која није имала јединствен став. Он је подсетио да децентрализацијом грађани добијају јаче општине које имају велику улогу у економском развоју. Према његовом мишљењу, децентрализација има посебан значај за Србе на Косову, јер ствара институционалне механизме за њихову заштиту и опстанак. Деда је нагласио да предрасуде о децентрализацији, као лошем процесу, владају и међу Албанцима. Председница Извршног одбора Српског националног већа Косова и Метохије Рада Трајковић каже за „Борбу“ да је против било каквих подела по етничком принципу. „Начин на који српска

држава посматра проблем становништва на Косову је потпуно погрешан. Све поделе увек скупо коштају саму Србију, али власт и даље наставља да чини старе грешке. Идеја о раздвојеном становништву није остварива, јер никада у историји људског рода није успела. Етничка подељеност се граничи с нацизмом“, оценила је Трајковићева. Она сматра да би власт у Србији требало да се забрине за будућност коју оставља својој деци.

„Косово мора да буде мултиетничко да не бисмо оставили наше проблеме будућим генерацијама. Такође, очекујем такав јасан став и од албанске стране у циљу заједничког напретка ка ЕУ“, наводи Трајковићева. Према њеним речима, било какве приче о размени територија су, такође, неоствариве. „Давање југа Србије за север Косова није никакво решење, јер би то поново подразумевало чупање породица из њихових корена“, наглашава она. Председник Социјалдемократске партије Небојша Човић изјавио је да Београд и Приштина морају да разговарају да би проблеми на Косову и Метохији били решавани. Човић је рекао да једина шанса за опстанак српског народа на том простору јесте да они имају своје општине и учествују у различитим организацијама, преко којих могу да обезбеде сопствену безбедност. **„Лично мислим да ће Срби јако тешко опстати на Косову и Метохији ако изгубе локалне самоуправе“, упозорио је Човић. Он сматра да ће бити „све мање простора да можете да имате варијанту у којој ми бирамо у српским општинама по српским законима, а онда опет бирамо у српским општинама по неком косовском закону“, јер је то „неодржив концепт на дуже стазе“. Према оцени Човића, бесмислено је тумачење да ће Срби, ако изађу на изборе које организује Приштина, признати независно Косово.**

„На жалост, ми нисмо у ситуацији ни да признајемо, ни да не признајемо“, објаснио је Човић, који сматра да би „Београд и Приштина требало да разговарају“. „Тај разговор мора да почне, званично или незванично, најбоље уз посредовање и присуство међународне заједнице, и ми тога морамо бити свесни“, рекао је Човић, напомињући да је то једини начин да Срби опстану на Косову и Метохији.

„У тим разговорима Београд, кроз децентрализацију, мора да избори што је могуће већа права за локалне самоуправе“, рекао је Човић. Он се залаже да се утврде „заједничке вредности Београда, Срба који живе на Косову и Метохији и Срба који су расељени са тог простора“.

„Мислим да су заједничке вредности да се Срби максимално инфилтрирају у одређене организације преко којих ће моћи сами себе да штите. Београд може доста да их штити, али само легитимним путем“, објаснио је Човић. Према његовим речима, „питање је тренутка када ће се путеви, које имамо или кажемо да их имамо, пресећи и ми више нећемо моћи да их користимо да би заштитили наш народ на Косову и Метохији“.

Антрфиле : Задовољни, упркос сиромаштву

Грађани Косова задовољни су радом косовских институција, упркос повећаној корупцији, непотизму, незапослености и притиску на медије, резултат је истраживања Програма за развој УН (УНДП). Овај 25. извештај УНДП, који је представљен у Приштини, показао је контрадикторне перцепције грађана Косова о актуелној ситуацији. Представник УНДП Косова Морис Деулф рекао је да су то чињенице до којих се дошло на основу анкете у којој је учествовало 1.200 грађана Косова. „Реч је о закључцима донетим на основу узорка, али не представља наше мишљење или препоруке. То су само резултати истраживања“, рекао је Деулф. Према извештају УНДП, непосленост и сиромаштво су највеће претње безбедности Косова.

Петнаести дан заташкавања

Петнаест дана „Борба“ покушава да добије одговор надлежних у вези са закључком Владе Србије и уговором о лобирању са америчком агенцијом „Адвансед Практицал Солутионс“ ЛЛЦ, на основу којег грађани Србије сваког месеца плаћају 85.000 долара. На захтеве „Борбе“ да добије информације о том уговору и јуче су се оглушили у кабинетима председника Србије Бориса Тадића, премијера Мирка Цветковића, министра спољних послова Вука Јеремића и министарке Диане Драгутиновић. Одговор није стигао ни од генералне секретарке Владе Тамаре Стојчевић. Петнаестог дана коначно је на говорној пошти телефона Срђана Шапера било довољно „простора“ за поруку редакције „Борба“ - да се одазове на наше позиве.

ОЛУЈА КОЈА ТРАЈЕ ЛИ ТРАЈЕ

Данас, Датум : 8.8.2009, Страна : 8

Кад би ми могао проћи наслов у складу са „...Мостарци воле и цијене псовку...“, био би ЗАЈЕБАВАЊЕ МАЛЕ РАЈЕ ЈОШ ТРАЈЕ.

Обиљежени су дакле повијесни датуми. И Четврти коловоз и Четврти август. Први као „Дан побједи и домовинске захвалности“ и „Дан хрватских бранитеља“, а други парастосом и комеморацијом погинулима, несталима и прогнанима. Први се заправо симболично обиљежава Петог коловоза, којом приликом су, са предсједником Месићем и премијерком Косорицом на челу, хрватске државне делегације положили вијенце и запалиле свијеће на споменицима хрватским бранитељима и жртвама рата. Премијерка Косорица у друштву парламентарне делегације искористила је прилику и положила вијенац на гроб првог хрватског предсједника, једног од претендента за мјесто Оца нације, Фрање Туђмана.

Други је дакле обиљежен парастосом у цркви Светог Марка, уз око двије хиљаде присутних, и неизбјежним господином Борисом Тадићем у улози предсједника Србије. Вијести кажу да је парастос служио епископ банатски Никанор, који је негдањи епископ Горњокарловачки (Хрватска).

Послије парастоса одржан је комеморативни скуп. Представници Срба из Крајине тражили су да се ријеша питање несталих и казне одговорни за злочине током Олује. Могле су се видјети и пароле - „Вратите нам крајину“, „Олуја још траје“, „Крајишници су жртве геноцида“... **По ко зна који пут покренуто је питање нерјешених станарских права, а они које су којекакви типови гурнули међу бескућнике у знак протеста окачили су своје кључеве испред цркве.** Колико год да сам толике године покушавао схватити увијек и испочетка понављање исте приче, није ми полазило за руком. Неколико нарочито нових квадратића у мозаику некако ми висе па висе. Не знам гдје бих с њима. Кад би ми неко дао додатна објашњења, или како се то у новије вријеме воли рећи појаснио, спасило би ме. Ево узмимо на примјер само неколико питања пореданих како натрчавају. Иако нешто нисам примијетио да су приликом ових Четвртих дана осмог у години поменути „Скупштина и влада РСК у избјеглиштву“, занима ме које државе су држављани дужносници речених институција. Па нпр. да ли је у опису послова радног мјеста предсједника РС (Република Србија а не Српска) и брига о држављанима других држава и којих, па и уз етничку или неку сличну заједничку припадност. И да ли из позиције свог радног мјеста овдашњи тренутачни предсједник може ријешити питања која тиште прогнане и избјегле.

Као што ме занима да ли су хрватске државне делегације са челницима на челу, делегиране од свих припадника и власти и опозиције. У оба полагања вијенаца. Може и одговор на питање коме су упућени захтјеви, на кога су адресиране пароле, који су се

чули, односно које су виђене на комеморацији у Београду. Ја сам помислио на власти у Хрватској. Нарочито на Милорада Пуповца и узмимо на примјер Слобу Узелца. Доста. Да не претјерам.

ВРЕМЕ ВРАЋАЊА ТУРИСТА И СРБА

Данас, Датум : 8.8.2009, Страна : 6

Др Анте Жупановић, градоначелник Шибеника

Др Анте Жупановић је изабран за градоначелника Шибеника 16. јуна, као нестраначки кандидат, уз подршку Социјалдемократске партије и Хрватске народне странке (лидери су Зоран Милановић и Весна Пусић). Што се биографских података тиче, рођен је пре 60 година у Шибенику, дипломирао је на Медицинском факултету у Загребу, а спортску медицину је специјализирао у Београду. Као водитељ здравственог тима Хрватске учествовао је на Медитеранским играма 2001. и 2005, на Олимпијади у Атини 2004. и у Пекингу 2008. године. Оно што је за овај разговор важније, отворен је и за шкакљива питања, којих има на претек. добар тренд

Господине градоначелниче претпостављам да је због ферагоста Шибеник сада пун Италијана и да вам је то тренутно прва брига...

- Да, наравно, као и сваке године, због колективних годишњих одмора у Италији у ово доба креће најезда туриста са Апенинског полуотока. Ради се о правој, пуној сезони.

Шта се догађа када су Срби у питању. У Београду је много билборда који позивају грађане Србије у Хрватску... Да ли је било ефекта?

- Не бих вам могао то изразити у бројкама, али ефекта има, иако се ту не ради само о туристима из Србије, него и о доласку оних Срба који су због несретних деведесетих напустили своје куће. Оно што је важно јесте добар тренд, који треба очувати. Наше двије државе су биле у рату, али су се криминалци све вријеме договарали, вријеме је да то политичари схвате, а ја мислим да су најзад схватили и да је сада напokon кренула сарадња која би требала зауставити криминал и створити услове да поштени људи на обје стране раде и сарађују најнормалније.

Појединачни инциденти

Ипак, пре неколико дана догодио се инцидент у коме је нападнута породица једног златара из Београда...

- Појединачни инциденти неће се моћи избећи. У овом случају, који помињете, више је био по сриједи напад на паркирани аутомобил него на људе. Наравно, нико нормалан то не може оправдати, али желим бити рационалан. Сигуран сам да ће инцидента бити све мање.

Такође недавно, подметнут је експлозив испод аутомобила на шибенској риви. То је зачуђило многе који знају Шибеник, зар не?

- То је нешто друго. Једноставно, обрачун из сасвим другачијих побуда, не бих вам могао прецизирати је ли због љубоморе или дугова, а можда све то заједно. Шта реално можете учинити на свом месту, посебно ако се зна да сте независан кандидат, ако су иза вас стали и Странка демократских промена (СДП) тј. бивши комунисти и Хрватска народна странка (ХНС) Весне Пусић... Ради се о левим политичким снагама које се, како се чини, окупљају у чвршћи блок, иза којег стоји и председник Хрватске Стјепан Месић.

О чему се ту ради?

- Прво, ја нисам независан него сам нестраначки кандидат. Хоћу рећи да знам гдје припадам. Био сам у бившој држави у комунистичкој партији, сада сам као нестраначки кандидат изабран за градоначелника Шибеника јер су то тако људи хтјели. Знате, када се погледа политичка сцена Хрватске виде се многе промјене на локалном нивоу, послије недавних избора. Слично као и у Шибенику догодило се и у Вуковару, у Дубровнику и на многим другим мјестима. Ја бих рекао да је најзад дошла до изражаја стручност, а не страначка припадност. Мислим да ће се то позитивно одразити и на будућност државе.

Спортска прошлост

Ви сте на место градоначелника Шибеника дошли са места првог човека шибенског Дома здравља, а ваша је специјалност спортска медицина?

- Да, то је моја професија, спортску медицину сам специјализирао у Београду и могу се похвалити, да не звучи нескромно, да сам је од 2003. увео на велика врата у Хрватску. Највећи дио моје биографије везан је за спортску медицину, па и за клупу ногометаша „Шибеника“. Сада то не радим. Знате, како би то било градоначелник, а сједи међу играчима, а са трибина се скандира којешта...Били сте активни у кошаркашком клубу „Шибенка“ у периоду када су играли Дражен Петровић, Срећко Јарић, Ивица Журиц, а на клупи су били и Мока Славнић и Влада Ђуровић...

- Био сам уз њих, ради се о сјајном периоду, одличним играчима и тренерима те о примјеру како се може одлично радити у граду који није велики центар. Остаје нам да у будућности поновимо један тако успјешан период. контакти с избеглицама

Није угодно, али да не прескочимо оно што се уосталом ни не може прескочити у односима две државе, а то је питање различите оцене „Олује“, после које је много људи избегло...

- **До егзодуса није смјело доћи, њега је свакако требало избјећи, али саму акцију „Олуја“ сматрам легалном акцијом. Понављам: до егзодуса људи није смјело доћи, али то тражи дубинску анализу. Ја мислим да је онај ко је подигао тај народ утицао на њега и да оде одавде.**

То су и ваши бивши суграђани...

- Виђам те људе посљедњих година све чешће и мислим да ће се један дио њих вратити у своје куће, али неки и неће. Растављеност и дуг живот на другом простору и промјена навика је нешто што оставља трага, посебно на другу генерацију. Зато сматрам да ће се један дио тих људи вратити, а да ће се други опредјелити за мјесто гдје сада живе. То су иначе правила живота, не само у овом случају. Много је то комплексна тема.

Који су сада ваши основни проблеми као првог човека Шибеника?

- Град је некада имао 25.000 запослених, а сада 10.000 мање. Нема више гиганта какав је био ТЛМ, творница алуминијума, нема многих других ствари. Мој је задатак да утичем да се ништа од тога не осјети, да будемо успјешни у другим стварима.

БУЂАВ ЛЕБАЦ

Данас, Датум : 8.8.2009, Страна : 1

НОЈЕВА БАРКА

У првим годинама деведесетих постојало је неколико типова српског тајног оружја од којих ниједно није било лоптастог облика. Били су то некакви изуми, малко округли, али више на ћоше, пронађени, увек је то ваљало подвући, у конспиративним списима јединог Србина који је био Хрват, и јединог Хрвата који је био Србин. Човек се у просеку осећао као Американац. А звао се Никола.

Један од првих „изума“ раних деведесетих био је некакав оклопни воз из покојне Републике Српске Крајине пред којим је почетком рата стајао усхићени ратни репортер ТВ Београд и чудио се невероватним перформансама онога што само Србин може да смисли, или измисли: „Воз се може појавити било где и у било које време, чак и тамо где нема пруге!“

Тај период новије историје окончан је пре 14 година не баш свечаним дочеком стотина хиљада Срба на граничним прелазима. Касније је та национална тактика постала традиционална. На дочецима је било све више људи, посебно оних који долазе, али је тек злато на европском првенству за кошаркаше у Атини, када су хрватски репрезентативци напустили церемонију доделе медаља пред интонирање „Хеј Словени“, указао на могућност да тајна оружја у Срба не морају имати цев, обарач и кундак, да извини Јасна Шекарић, већ само иронични позив: „Плането, настави да тренираш“. Нација је с малим закашњењем схватила магичну моћ лопте коју на општу жалост није смислио Тесла, аутор никада виђеног „српског тајног оружја“, али изумитељ мора да је био неки Србена из неолита.

Дочеци спортиста имали су у почетку дубоко политичку конотацију. Било је пожељно тим поводом разлупати нечију амбасаду, јал братску грчку, јал сестринску хрватску, или неку успутну, тражечи литванску, зависно ко нам се замерио у „шеснаестерцу“, телеграми „свих структура“ подршке нашем спорту никад јачем но под санкцијама читани су до 28. минута дневника, негде пред моменат када је јављано да је, рецимо, пао Книн, спортски коментатори су тријумф у рукомету описивали као „освету за нашу нејач“, било је врло битно да ли ће се спортисти попети на балкон опозиционе Скупштине града, или ће их преотети једна од две владе ноћу, мучки, с леђа, експресно постављеној бини испред Савезне скупштине.

„Кад нас је примио Слободан Милошевић, један његов министар нам је честитао на успеху и рекао да жали што као награду не могу да нам доделе куће. Ја сам му рекао да не бисмо имали ништа против станова...“ - сећао се тог периода Мирослав Мута Николић, кошаркашки тренер, који, треба ли приметити, није добио ни квадратни метар, пошто се у то време стамбена питања решавала апсолутним шампионима света у скакању на главу у празан базен и вишеструким првацима у пливању по мутним водама. Стан је тако добио наш познати скакач с мотком Томислав Николић, четворособан. А стан је добила и његова лична мотка с доњом уздрхталом усном. Трособан.

Истина, Слободан Милошевић се никада у животу није бавио спортом, од стварчица налик медаљама око врата окачио је неколико препознатљивих кравата, једном му се око врата окачила и препознатљива супруга кад се вратио из Дејтона, па су приједи спортиста за његовог вакта личили на парастос погинулима у „Олуји“.

Поређали би се кошаркаши, одбојкаши или већ неки други у ред, с изразом лица ко да су наговорили средњег блокера да му „држи уши“ на колективној фотографији, Слоба би им срдачно протресао руку као да је угледао Лукашенка главом и брадом, попили би по шампањац, сок или првијенац. Онда би они отишли својим послом. А Слоба је остајао. Својим послом.

Коштуница се, хм, није бавио ничим нарочито, глупо је било питати га да ли се приде бавио и спортом, једном је ватерполистима честитао европску титулу речима: „Остаће забележено да ниједна репрезентација није злато освојила на овако убедљив начин“. Србија је тада у финалу победила Мађарску убедљивим резултатом 9:8. Шта ли би тек изјавио да су победили 22:9? Борис Тадић је већ спортски тип. Током масовне туче навијача на крају финала европског ватерполо првенства Србија - Хрватска у Крању пре шест година био је министар одбране, и „злочести“ Хрвати су имали утисак да је средиште опште макљаже око отвореног базена на жестини добијало отприлике у

близини ВИП ложе, где је један проседи Дорћолац с ожиљцима на бради, оку и глави, бранио одступницу министру спољних послова Горану Свилановићу. Који је на крају обучен скочио у базен. И пливао по средини.

Два дана касније, новинари су хтели да питају министра одбране како се све то одиграло, али он није могао да говори. „Мало сам промукао“ - рекао је мешавином шапата, тишине и ничега, што је изазвало сумњу да је који дан раније певао, много певао, ужасно много певао, или појео пет породичних паковања сладоледа заредом. Седећи у фрижидеру.

Исти тај Борис Тадић, непромукао, дочекао је прошле недеље две репрезентације и два пливача са килом злата око врата, личили су на прву поставу националних јунака деведесетих, само се та бижутерија у то време звала - кајле. Брате. Добујући кошаркашком лоптом по паркету здања на Андрићевом венцу Тадић је оставио утисак да је у међувремену постао председник Србије, захваљујући мало и чињеници да је и извесног Владу Дивца „одрао“ у баскету током једне резултатски сумњиве „утакмице“ током предизборне кампање на Ади Циганлији, на кошаркашком терену у чијој околини је сахрањен рахметли Дража. Сутрадан је са парастоса погинулима у „Олуји“ отрчао директно на усељење Милорада Чавића.

Није уселио анонимног аутора „книнске оклопњаче“ која иде по прузи, ван пруге, поред пруге и око пруге, већ момка који зна добро да плива. Пих, јунака, ал' да л' зна да плива и поред базена, ко онај наш воз?

Нађа Хигл, опет, дочекана је у родном Панчеву уз звуке мелодије „Буђав лебац“, њене омиљене, арије посвећене појачаној исхрани светског шампиона у прсном пливању на 200 метара. Буђав лебац је метафора, нешто као - колико би грађана Србије знало да плива да неко није измислио онај воз који уме и да рони. Личи да су се ствари вратиле на право место. Почели смо у августу и да побеђујемо супертајним рецептима, што индивидуално, што колективно, и без кондуктера, машиновође и отпрањника, само да воз никада више не настави преко неке тамо ливаде. Где нема шина.

PRESS CLIPPING

Недеља 09.08.2009. год

СТАНОВИ СПРЕМНИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ
Вечерње Новости, Датум : 9.8.2009, Страна : 5

У ПАРАЋИНУ ЗАВРШЕНА ИЗГРАДЊА СТАМБЕНЕ ЗГРАДЕ

У НАСЕЉУ Данкова, у Параћину, завршена је изградња стамбене зграде са 17 станова, од којих је 15 намењено интерно расељеним са Косова и Метохије, а два социјално најугроженијим породицама у граду.

Станови су првенствено намењени породицама интерно расељених особа са Косова, који су смештени у колективном избегличком центру "Поповац". Конкурс за расподелу станова је отворен до 11. августа, а пријаве се достављају Центру за социјални рад у Параћину. После укидања колективног избегличког центра "Поповац", у Поморавском округу, остаје још само један, " Коларс" у општини Јагодина.

ИЗ ЛОШЕГ У ГОРЕ

Куир, Датум : 9.8.2009, Страна : 6

Преосталих 10 породица из избегличког кампа „Планум“ у Новој Пазови одбија да напусти баракe упркос одлуци Комесаријата да их пресели, искључењу струје и најављеном рушењу 18. августа

НОВА ПАЗОВА - Преосталих 10 породица из избегличког кампа "Планум баракe" у Новој Пазови које су после операције "Олуја" 1995. избегле из Хрватске не желе да се иселе, упркос одлуци Комесаријата за избеглице да их пресели на територију Смедерева. Они не одустају иако им прети скоро искључење воде и струје, а рушење барака заказано је за 18. август.

- Не желим да се селим одавде у други камп, где су услови за живот вероватно очајни као и овде. Обећали су нам пресељење у монтажне куће, које би већ требало да су изграђене на територији Пазове, како су нам обећали у Комесаријату. Овде смо се социјализовали, нашли запослење и не треба нам после свега што смо преживели да поново пролазимо кроз исте муке - каже Никола Вуковић.

Пошто услови за живот у кампу и буквално нису достојни човека, неће их, кажу, претерано изненадити ни најављено искључење струје, јер се то често догађало преко зиме. Поред тога, у издвојеној бараци налазе се само један заједнички ВЦ и једно купатило, у ком доскора ни бојлер није радио. Његову поправку финансирао је један станар. Стамбене просторије су у катастрофалном стању, а свакој породици припада само по једна мала соба, где се кува, једе и спава. С плафона отпада малтер и све смрди на буђ.

- Не идем никуд, макар спавала на ливади! - каже Цвијета Веселиновић (73), која после мужевљеве смрти живи од његове мале пензије и једва спаја крај с крајем.

- Ништа од обећаног нису испунили, а сад ће и да нас избаце одавде. Шта ћу ја у овим годинама, како да поново почињем из почетка?!

Од 1991. до 2001. године помоћ избеглицама обезбеђивале су Република Србија и међународна заједница, смештањем у колективне центре. Од 2002. Комесаријат за избеглице, у сарадњи с међународним агенцијама и организацијама, владама појединих земаља и локалним самоуправама, спроводи програм трајног решења, који је многим пружило шансу да започну нов живот у Србији.

Антрфиле : Већина нашла дом

Република Србија је од 1991. пружила уточиште за 850.000 људи угрожених ратом. У овом тренутку у Србији живи 97.000 избеглица, од којих је 75 одсто из Републике Хрватске. Спровођењем плана постепеног затварања колективних центара њихов број се рапидно смањује: 1996. било их је око 700, а јануара 2002. у 388 колективних центара било их је смештено 26.863. На дан 1. јуна ове године на територији Србије остала су 72 колективна центра, у којима живе 5.522 особе.

Трајно решење

Најављен програм трајног решења који спроводи Комесаријат за избеглице обухвата: донаторске програме по пројекту комплетне и делимичне изградње или самоградње; куповину и поклањање сеоских домаћинстава; доделу монтажних кућа; помоћ у виду пакета грађевинског материјала за завршетак започете куће; изградњу зграда за социјално становање у заштићеним условима; претварање колективних центара у установе за смештај старих, као и адаптацију и проширење установа социјалне заштите.

РАТА УМЕСТО КИРИЈЕ

Курир, Датум : 9.8.2009, Страна : 14

Избегличке породице у кикиндском Блоку 35 решиле да пре времена покрену питање откупа станова

КИКИНДА - Већина станара избегличке зграде у кикиндском насељу Блок 35 изразила је жељу да откупи станове у које су се уселили пре три године и које су заједнички изградиле немачка хуманитарна организација „Хелп“ и локална самоуправа.

Уговором о коришћењу станова прецизирано је да је откуп могућ тек за пет година, али се већина од 24 избегличке породице из Хрватске и БиХ - које су након вишегодишњег таворења у колективним центрима „Шумица“ и „Језеро“ нов дом свиле у поменутој згради - ипак одлучила да раније покрене питање откупа.

Један од представника станара Богдан Бенић подсећа да су се, потписујући уговоре о коришћењу станова, сви они обавезали на плаћање кирије у трајању од пет година, која у просеку износи 30 евра месечно, и да тек након тог периода заинтересовани могу да уђу у откуп.

Чули су, међутим, да би квадрат избегличких станова подигнутих последњих година требало да буде јефтинији 50 до 70 одсто у односу на комерцијалне, па желе да и они буду у „том колу“.

- Ако се вредност ове зграде, у коју је уложено 330.000 евра, подели на 24 стана, добија се сума од нешто више од 13.000 евра по стану. Уколико би се сваком станару омогућило да стан отплаћује на 20 година и узела у обзир чињеница да није реч о комерцијалним становима, него о оним изграђеним средствима донатора, онда би месечна рата износила око 30 евра, колико већ плаћамо месечну кирију. Дакле, ми не бежимо од наших обавеза, већ само желимо да скратимо време када ће се стећи услови за откуп станова. Власништво би многим од нас пружио сигурност, док би „киријање“ само продужило неизвесност - наглашава Бенић.

Са том иницијативом станари зграде у Блоку 35 упознали су представнике локалне самоуправе и затражили од њих да се укључе и нађу правни лек како би на најлакши начин био решен њихов проблем.

Речено им је да ће општинари настојати да у оквиру важећих законских прописа и у консултацијама са републичких Комесаријатом за избеглице то реше на најбољи могући начин.

У кикиндској општини живи 700 особа које имају избеглички статус, а њих 233 нису стамбено ситуирани. Према постојећем плану Комесаријата за избеглице, смештај тих људи требало би да буде решен у наредне три године.

Антрфиле : Сигурност и за децу

Многи од станара поменуте зграде су незапослени и једва састављају крај с крајем. Неки од њих су тешки ратни војни инвалиди. Прве три године станари у Блоку 35 плаћали су само режијске трошкове, а након тога су почели да измирују кирију, која се креће од 2.630 до 2.814 динара. Не поричу да су након животарења у колективним центрима услови у којима сада живе неупоредиво бољи.

- Ипак, сваке године смо старији, па нам је важно да нам се право на откуп станова омогући што пре. Откупом на период од 15 или 20 година нашој деци бисмо пружили какву-такву сигурност - причају станари зграде у Блоку 35.

НЕЋЕ ДА ИХ ПОНОВО СЕЛЕ

Глас Јавности, Датум : 9.8.2009, Страна : 8

СТАНОВНИЦИ КОЛЕКТИВНОГ ЦЕНТРА У НОВОЈ ПАЗОВИ ОДБИЛИ РЕШЕЊЕ КОМЕСАРИЈАТА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Десетак породица из избегличког кампа „Планум баракe“ и Новој Пазови, упркос решењу о искључењу струје и воде, као и рушењу објеката у којима живе последњих 14 година, жестоко се противе одлуци Комесаријата за избеглице да их пресели у Смедерево

НОВА ПАЗОВА - Преосталих 10 породица из избегличког кампа „Планум баракe“ у Новој Пазови, који су после „Олује“ прогнани из Хрватске, најавиле су да ће упркос решењу о искључењу струје и воде као и рушењу објеката, заказаном за 18. август, ипак остати ту где су смештени последњих 14 година. Наиме, Комесаријат за избеглице

најавио је измештање свих објеката и пресељење породица на територију општине Смедерево, чему су се избегли Срби жестоко успротивили.

- Не желим да се селим одавде у други камп где су услови за живот вероватно очајни као и овде. Обећали су нам пресељење у монтажне куће које су према најавама надлежних из Комесерајата требало већ да буду изграђене на територији Пазове. Овде смо се социјализовали, нашли запослење и не треба нам после свега што смо преживели да поново пролазимо кроз исте муке - каже један од станара, Никола Вуковић.

Иначе, услови за живот у кампу, буквално, нису достојни човека. Становнике кампа, како тврде, неће претерано изненадити ни најављено искључење струје, јер се током зиме често догађало да буду без електричне енергије. Поред тога, у издвојеним баракама налази се само један заједнички тоалет као и једно купатило које је до скоро било нефункционално јер бојлер није радио. Поправку бојлера финансирао је један од станара. Просторије у којима су настањене породице налазе се у катастрофалном стању. Свака породица има само по једну малу собу у којој су и кухиња и кревети за спавање. Са плафона отпада малтер, а целом просторијом се шири непријатан мирис буђи. Упркос томе, станари немају намеру да се селе.

- Не идем нигде макар спавала на ливади - каже седамдесеттворогодишња Цвијета Веселиновић, која после смрти мужа живи од његове пензије и једва „спаја крај с крајем“.

- Ништа од обећаног нису испунили, а сад ће и да нас избаце одавде. Шта ћу ја у овим годинама, како да поново почињем све испочетка - додаје Веселиновићева. Од 1991. године па до краја 2001. помоћ избеглицама обезбеђивале су Република Србија и међународна заједница смештајем у поменуте колективне центре. Од 2002. године Комесаријат за избеглице, у сарадњи са међународним агенцијама и организацијама, владама појединих земаља и локалним самоуправама реализовао је програме трајних решења захваљујући којима је многим избеглим лицима пружена шанса да започну нов живот на територији Србије. Међутим, незадовољство појединих који „нису задовољили услове“ и даље расте, а нарочито после најављеног процеса измештања у нове центре.

Антрфиле : Затварање колективних центара

Република Србија је од 1991. године пружила уточиште за 850.000 људи угрожених ратом. У овом тренутку у Србији живи 97.000 избеглица, од којих је 75 одсто из Хрватске.

Спровођењем плана постепеног затварања колективних центара њихов број се рапидно смањује, а 1996. године било их је око 700. Јануара 2002. године на територији Републике Србије било је 388 колективних центара у којима је билосмештено 26.863 особа. Од јуна ове године, у Србији постоје 72 колективна центра у којима су смештене 5.522 особе.

Програм трајног решења

Најављени програми трајних решења према најавама Комесаријата за избеглице су:

- донаторски програми по пројектима комплетне изградње, делимичне изградње и самоградње;
- куповина и донација сеоских домаћинстава;
- додела монтажних кућа;
- помоћ у грађевинском материјалу за завршетак започетог објекта;

- изградња објеката за социјално становање у заштићеним условима;
- адаптација и пренамена објеката колективних центара у установе за смештај старих лица;
- адаптација и проширење капацитета установа социјалне заштите.

КАТОЛИЧКИ СВЕШТЕНИК УЗУРПИРАО КУЋУ ИЗБЕГЛИЦА ИЗ ДАЛМАЦИЈЕ

Блиц, Датум : 9.8.2009, Страна : 17

Маратонски судски спор породице Радека

Маринко Радека није доживео да поврати своју кућу у Карину у коју се незаконито уселио Дарко Банфић

Избеглица из Хрватске Маринко Радека није дочекао крај судског спора с католичким свештеником Дарком Банфићем који је узурпирао његову кућу и окућницу у Карину, у Далмацији. Погинуо је почетком ове године приликом извођења грађевинских радова у насељу Детелинара у Новом Саду.

Пре 15 година Маринко је са супругом, ћерком и сином избегао из Хрватске и као подстанар живео у новосадском насељу Адице.

– Овде живимо од „Олује“. У нашу кућу у Карину 1997. године противзаконито, без наше или дозволе општине или неког другог надлежног органа, уселио се свештеник католичке цркве, велечасни Дарко Банфић, управник жупских уреда Мала Горица, Жажина и Стари Факашић. Од тада је користи као викендицу за одмор. Неколико пута Маринко га је звао и молио да се исели, али је Банфић то одбио говорећи му да нема ту шта да тражи.

– Након тога тужили смо Банфића, а спор је вођен пред Општинским судом у Обровцу. Маринко је надничио за подстанарску собу и школовање деце, а и издвајао је „црно испод нокта“ да би платио судске таксе – прича Марија.

Пред судом у Обровцу су одржане четири расправе. На једној од њих Банфићев адвокат је тражио да се тужба одбаци јер је, наводно, неоснована. Крајем прошле године, тачније 18. децембра, суд је донео пресуду којом је велечасном Банфићу наложено да се у року од 15 дана исели из куће.

Уследила је жалба туженог свештеника. У жалби је наведено да је „Банфићево право на ту кућу јаче у односу на Радеку, будући да је у њу ушао након што ју је купио од једног од хрватских ратних бранитеља“. Дан уочи погибије, Маринко Радека је из адвокатске канцеларије Ивана Рудића у Задру, који га је заступао пред обровачким судом, добио обавештење да до коначне судске одлуке по којој му се враћа кућа и окућница у Карину мора још да причека.

У телефонском разговору, „Блицу недеље“ је из задарске канцеларије Рудић речено: „Поступак је на чекању и неизвесно је када ће бити окончан будући да је парнично одељење тог суда преоптерећено“.

Због спора са свештеником Банфићем, који је и уредник емисије „Духовна мисао“ на католичком радију РТЛ, породица Радека се обратила и загребачком надбискупу, кардиналу Јосипу Бозанићу. У писму упућеном кардиналу, између осталог, стоји:

„Чему овај велечасни може подучити вернике који долазе на његове мисе? Како ће као проповедник слушаоцима његове радио емисије 'Духовна мисао' објаснити да је мимо божјих и људских закона, из похлепе, туђе отео? Чему му служи редовнички целибат на који се приликом свештеничког заређења заклео? Пред судом је изјавио да је нашу кућу купио од једног од хрватских ратних бранитеља. И кад би то била истина, он је заклетву на свештеничком заређењу погазио пошто је супротно целибату стекао имовину, макар она била туђа. И како Набискупски стол није преузео одговарајуће мере према свом свештенику који је погазио све божје и људске законе, а које су за католички клер императивне, према свом свећенику који је погазио све божје и људске законе“, нека су од питања на која породица Радека од загребачког надбискупа чека одговор.

Антрфиле : Свештеник одговара и пита

Новинар „Блица недеље“ позвао је туженог свештеника Дарка Банфића, који је у телефонском разговору рекао:

– Мој пасторални рад и судски спор непримерено је везивати пошто немају ништа заједничко. Ко је у праву одлучиће суд, а не новинари или Надбискупски стол на Каптолу. На пресуду обрвачког суда сам се жалио, по закону на то имам право. Ако Жупанијски суд у Задру пресуди у моју корист, ко ће бити одговоран за све негативно што по хрватској штампи, код вас у Србији, укључујући и блогове на интернету, о мени пише на основу неправоснажне пресуде и сведочења стране с којом сам у спору? – питао је велечасни, после чега је прекинуо телефонски разговор.

PRESS CLIPPING

Понедељак 10.08.2009. год

СВИ СУ ИХ ЗАБОРАВИЛИ!

Глас Јавности, Датум : 10.8.2009, Страна : 3

У контејнерском насељу у Грачаници у нељудским условима живе бројне српске породице

Мене су тукли војници „ОВК“, рамена су ми поломили и сва сам била модра. Потом сам избегла у Косово Поље, где су ме силовале прве комшије Шиптари. Хтела сам да умрем! - сведочи Стана Јоксимовић

ГРАЧАНИЦА - У контејнерском насељу на самом рубу Грачанице у нељудским условима живе бројне српске породице које су овде нашле уточиште бежећи са својих огњишта широм Косова и Метохије пред разјареном шиптарском руљом 17. марта 2004. године. Кажу да су одавно заборављени и да на њих више нико не обраћа пажњу нити показује интересовање да им помогне. Ту смо упознали Стану Јоксимовић из Приштине. Она каже да је у кампу шест година.

- Кад је војска отишла, мене су тукли војници терористичке ОВК, рамена су ми поломили и сва сам била модра. Турали су ми пиштољ у уста, органе да ми истерају. После тога сам два месеца лежала у митровачкој болници код доктора Милана Ивановића. Потом сам избегла у Косово Поље где су ме прве комшије Шиптари силовале 17. марта. Хтела сам да умрем! Шабан Кељменди ме је силовао, а његов брат Наим је почео, али је срећом наишао мој комшија Златко Зеленовић који ме је бранио. Да није било њега они би ме исекли. Сва сам била у крви.

Најбољи смо били са тим комшијама што су ме силовали. Они имају десет хектара земље, четири куће на три спрата, три трактора, три аутобуса, три „мерцедеса“, братанаца на стотине имају. Рекли су да ме туку јер ми брат има медаље које је добио док је радио у полицији и зато што је превозио нашу војску и што сам Српкиња. После силовања отишла сам код једне другарице у Приштину. Тамо сам била две године, али су ме и тамо тукли, па сам опет лежала у болници два - три месеца - с муком се присећа се Стана Јоксимовић. Да су услови лоши у колективном смештају надамак Грачанице потврдила нам је Живка Стошић, избеглица из Сливова код Новог Брда која 1999. године напустила своје родно село.

- **Овде је живот никакав, зиме су хладне, а лети је вруће. Муж прима минималац и од тога живимо. Пара за дрва немамо. Шиптари су нам све попалили и пуцали су на нас. Зато смо и побегли. Нико нам се није обраћао из Владе Србије. Деца станују приватно у Србији. Овде је много тесно - жали се Живка.**

Радомир Миладиновић избегао је 1999. године из Липљана.

- Имао сам кућу, радњу, 35 свиња, бикове, краве, плугове... све су ми покрали. Пет година сам живео у Косову Пољу, одакле сам после 17. марта побегао у манастир где сам живео наредне две године. **У контејнеру живим три године. Деца растерана, све растерано, живимо од моје пензије која износи 15 хиљада динара. Баба је нема, а уз то је и болесна. Храну нам дају помало. До 1999. године ми смо живели лепо са Шиптарима. Имам 18 унучади, девет праунучади, али све ми је растерано по свету, две**

кћерке су ми избегле у Лепосавић, један син у Чаглавици приватно станује, ја овде - тужним гласом објашњава своју муку старац Радомир.

Антрфиле : Пола пензије оде на лекове

Стана Јоксимовић тврди да је рођака певача Жељка Јоксимовића.

- Отац Жељка Јоксимовића и мој деда су два рођена брата. Била сам на његовом концерту у Крагујевцу, он зна да смо рођаци. Мајка му је Србијанка, а отац Црногорац из Подгорице.

Овде у контејнерима живот је јако тежак. Лети да умремо од врућине, док зими треба много дрва. Тада потрошимо и по 12 метара дрва. Живим од пензије од десет хиљада динара, од које 5.000 дам на лекове јер сам срчани болесник, а имам и висок притисак. Пошто често у државним апотекама нема лекова, јер се краду, онда морам код приватника да купујем. Храна нам је врло слаба. Један оброк добијамо, а од њега не можеш цео дан да живиш, а ја сам шећераш - јада се наша саговорница и поручује да и Жељко све ово чује.

ТРАЖЕ ОТКУП СТАНОВА ПРЕ РОКА

Глас Јавности, Датум : 10.8.2009, Страна : 14

ИЗБЕГЛИЧКЕ ПОРОДИЦЕ У КИКИНДСКОМ БЛОКУ 35 НЕ МОГУ ДА ЧЕКАЈУ

КИКИНДА - Већина станара избегличке зграде у кикиндском насељу Блок 35 тражи да откупи станове у које су се уселили пре три године, иако је у Уговору о коришћењу станова прецизирано да је откуп могућ тек за пет година. Један од представника станара Богдан Бенић подсећа да су се, потписујући уговоре о коришћењу станова, сви они обавезали на плаћање кирије у трајању од пет година, која у просеку износи 30 евра месечно, и да тек после тог периода заинтересовани могу да уђу у откуп.

Како наводе, чули су да би квадрат избегличких станова подигнутих последњих година требало да буде јефтинији 50 до 70 одсто у односу на комерцијалне, па желе да и они буду у „том колу“.

- Ако се вредност ове зграде, у коју је уложено 330.000 евра, подели на 24 стана, добија се сума од нешто више од 13.000 евра по стану. Уколико би се сваком станару омогућило да стан отплаћује на 20 година и узела у обзир чињеница да није реч о комерцијалним становима, него о оним изграђеним средствима донатора, онда би месечна рата износила око 30 евра, колико већ плаћамо месечну кирију. Дакле, ми не бежимо од наших обавеза, већ само желимо да скратимо време када ће се стећи услови за откуп станова. Власништво би многим од нас пружило сигурност, док би „киријање“ само продужило неизвесност - наглашава Бенић.

Са овом иницијативом станари зграде у Блоку 35 упознали су представнике локалне самоуправе, која је зграду изградила заједно са немачком хуманитарном организацијом „Хелп“, и затражили од њих да се укључе и нађу правни лек како би на најлакши начин био решен њихов проблем.

Речено им је да ће општинари настојати да у оквиру важећих законских прописа и у консултацијама са републичких Комесаријатом за избеглице то реше на најбољи могући начин. У кикиндској општини живи 700 особа које имају избеглички статус, а

њих 233 нису стамбено ситуиране. Према постојећем плану Комесаријата за избеглице, смештај тих људи требало би да буде решен у наредне три године.

Антрфиле : Сигурност и за децу

Многи од станара поменуте зграде су незапослени и једва састављају крај с крајем. Неки од њих су тешки ратни војни инвалиди. Прве три године станари у Блоку 35 плаћали су само режијске трошкове, а након тога су почели да измирују кирију, која се креће од 2.630 до 2.814 динара. Не поричу да су након животарења у колективним центрима услови у којима сада живе неупоредиво бољи.

- Ипак, сваке године смо старији, па нам је важно да нам се право на откуп станова омогући што пре. Откупом на период од 15 или 20 година нашој деци бисмо пружили какву-такву сигурност - причају станари зграде у Блоку 35.

ДАЧИЋ: ВЛАДА ДА ОДЛУЧИ О ПАСОШИМА ЗА КОСОВСКЕ СРБЕ

Ало!, Датум : 10.8.2009, Страна : 2

Заменик премијера и министар унутрашњих послова Ивица Дачић изјавио је јуче да Влада Србије треба да донесе одговарајуће одлуке у вези с издавањем пасоша за грађане Косова и Метохије, сходно ставу Европске комисије да у јужној покрајини нису испуњени услови за визну либерализацију.

Грађанима Србије који имају пребивалиште на Косову пасоши ће, по тој одлуци, бити издавани на једном месту, и то у координационој управи, рекао је он и објаснио да они имају право на путне исправе, али ће, нажалост, за своја путовања у ЕУ морати да имају и визе. Када је реч о расељеним лицима с Косова и Метохије, министар је указао да то никада није ни било предмет разматрања, нити је било кад неко постављао то питање као спорно.

ДАЧИЋ: РАДИМО НА УКИДАЊУ ВИЗА ЗА ТУРСКУ, ЕГИПАТ, ЈАПАН...

Пресс, Датум : 10.8.2009, Страна : 5

БЕОГРАД - Министар полиције Ивица Дачић каже да је визна либерализација ствар једностране одлуке Европске комисије и да Србија ништа не може да уради да она важи и за наше грађане са Косова и Метохије. Дачић објашњава да визе неће бити потребне расељеним лицима са КиМ и да Србија ради на визној либерализацији са још неколико држава, укључујући и САД.

- Са жаљењем смо примили вест да визна либерализација неће важити за грађане КиМ, али Европска комисија сматра да на Косову не постоје услови за то јер није пређена ниједна ствар из такозване „мапе пута“. Када је реч о визној либерализацији, ту Србија ништа не потписује, јер то није питање било каквог споразума, већ је реч о једностраној одлуци Европске комисије - рекао је Дачић. Он је указао на чињеницу да територија КиМ већ десет година није под јурисдикцијом српских државних органа, самим тим и МУП-а, што између осталог стоји и у меморандуму који је донела Европска комисија.

- То значи да ће ЕК почети разговоре о испуњености критеријума за визну либерализацију за грађане Косова и да ће у томе, наравно, тражити и помоћ власти

Србије, како и пише у меморандуму. Грађанима Србије који имају пребивалиште на Косову пасоши ће, по тој одлуци, бити издавани на једном месту. Они, наравно, имају право на путне исправе Србије, али ће, нажалост, за своја путовања у ЕУ морати да имају и визе - рекао је Дачић. Он је додао да ће визна либерализација важити и за расељена лица са КиМ, нагласивши да то нико ниједног тренутка није довео у питање. Осврнувши се на критике неких опозиционих странака у вези са најављеним потписивањем протокола са Еулексом, Дачић је рекао да се ради о протоколу о неопходној оперативној сарадњи.

- Тај протокол се заснива на Резолуцији 1244, на одговарајућим одлукама ЕУ, и он је у складу са извештајем генералног секретара УН од шест тачака, који је јасно представљен грађанима. Суштина протокола са Еулексом је да буде добра контрола административне линије према Косову - рекао је министар полиције. Дачић сматра да укидање виза за грађане не треба посматрати као средство за убирање политичких поена, јер је то, како каже, део посла Владе Србије.

- Део посла је било и укидање виза за грађане Србије за путовање у Русију, а почели су и разговори са Турском, Египтом, Јапаном и другим државама по истом питању. Што се тиче визне либерализације са САД, њу је нажалост немогуће добити у овом тренутку јер Србија не испуњава два критеријума која су за њих битна. Први је да проценат одбијених захтева за издавање виза буде испод пет или три одсто, а тренутно је преко десет, док се друго питање односи на то да наши грађани не поштују прописе о дужини боравка у САД. Ипак, постоји спремност и озбиљно се разматра могућност да се визе издају на дужи период, не до три, него до пет година, што би такође био значајан корак напред - сматра Дачић.

ТЕШКО СЕ ЖИВИ, ДРУЖЕ ПРЕДСЕДНИЧЕ

Ало!, Датум : 10.8.2009, Страна : 2

НАПРЕДЊАЦИ ОБИШЛИ СРПСКЕ ЕНКЛАВЕ НА КОСОВУ ОКО ПРИШТИНЕ И ПЕЊИ

- Тешко се овде живи, а немаш куд. Горе високо, а доле тврдо - прича о животу на Косову Момчило Стојановић из Доње Брњице. Он је на Газиместану дочекао потпредседника СНС-а Александра Вучића, који је учи локалних избора у Приштини и Пењи у суботу обишао Косово и Метохију.

Друже председниче, живим од минималца од 11.000 динара, прехрањујем петочлану породицу и бринем о болесној жени. А неки 'оће да их Србија храни, а 'оће и све да продају што имају на Косову. **И онај Момчило Трајковић, међу првима је продао имање у Чаглавици - каже Стојановић. Дејан Миладиновић се жали да лекар долази само два пута недељно, и то од 9 до 11 пре подне. Не можемо ни своју земљу да радимо јер нам Албанци покрадоше и тракторе и рекао им да не жели да даје велика обећања, већ да им помогне да могу да живе безбедно.** Србија за вас издвоји довољно новца, али половина нестане до Рашке, део до Косовске Митровице, а остатак до Грачанице. Најмање што можемо да урадимо је да тај новац стигне до оних којима је најпотребнији - рекао је Вучић.

Напредњаке је у Грачаници на митингу поздравило неколико стотина грађана. Мештани причају „српску бруку“: „Јесте ли видели ону бруку. Зграда која је намењена избеглицама, чији је камен темељац на дан проглашења независности Косова ударио

Веља, још није завршена. Поред ње је завршена зграда за избеглице коју је финансирало министарство за повратак косовске владе, а почели су да је раде пола године после нас.

ЗАБОРАВЉЕНИ

Курир, Датум : 10.8.2009, Страна : 5

Репортер Курира посетио бројне породице које у контејнерском насељу на рубу Грачанице на Косову и Метохији живе у нељудским условима

БЕОГРАД - У контејнерском насељу на самом рубу Грачанице у нељудским условима живе бројне српске породице које су овде нашле уточиште бежећи са вековних огњишта широм Косова и Метохије. Кажу да су одавно заборављени и да на њих више нико не обраћа пажњу нити показује интересовање да им помогне. Најпре срећемо Стану Јоксимовић из Приштине. Она је у кампу шест година.

- Кад је војска отишла, мене су тукли војници ОВК, рамена су ми поломили, сва сам била модра! Стављали су ми пиштољ у уста, очи да ми истерају! Након тога два месеца сам лежала у митровачкој болници код доктора Милана Ивановића. Потом сам избегла у Косово Поље, где су ме прве комшије Шиптари силовали 17. марта. Хтела сам да умрем! Шабан и Наим Кељменди су ме силовали, али је, срећом, брзо наишао мој комшија Златко Зеленовић, који ме је одбранио. Да није било њега, исекли би ме, сва сам била у крви! Најбољи смо били с тим комшијама што су ме злостављали. Они имају десет хектара земље, четири куће на три спрата, три трактора, три аутобуса, три "мерцедеса", братанаца на стотине имају. Рекли су да ме туку јер мој брат има медаље које је добио док је радио у полицији, зато што је превозио нашу војску и што сам Српкиња. После силовања отишла сам код другарице у Приштину. Тамо сам била две године, али и тамо су ме тукли, па сам опет лежала у болници неколико месеци - сведочи Стана Јоксимовић. Да су услови у колективном смештају надомак Грачанице лоши, потврдила нам је и Живка Стошић, избеглица из Сливова код Новог Брда која је 1999. напустила родно село.

- Овде је живот никакав, зиме су хладне, а лети је врело. Муж прима минималац и од тога живимо. Пара за дрва немамо. Шиптари су нам све попалили, чак су и пуцали на нас. Нико нам се није обраћао из Владе. Деца станују приватно у Србији, овде је много тесно - жали се Живка. Радомир Миладиновић избегао је пре десет година из Липљана.

- Имао сам кућу, радњу, 35 свиња, бикове, краве, плугове, и све су ми покрали! Пет година сам живео у Косову Пољу, одакле сам после 17. марта 2004. побегао у манастир, где сам живео наредне две године. У контејнеру живим три године. Деца растерана, све растерано, живимо од пензије која износи 15.000 динара. Баба је нема, а уз то је и болесна. Храну нам дају помало. Имам 18 унучади, девет праунучади, али сви су раштркани по свету, две ћерке су избегле у Лепосавић, један син у Чаглавици приватно станује, а ја сам овде - тужним гласом објашњава своју муку старац Радомир Миладиновић.

Антрфиле : Нека чује Жељко Јоксимовић

Стана Јоксимовић тврди да је рођака певача Жељка Јоксимовића.

- Отац Жељка Јоксимовића и мој деда су два рођена брата. Била сам на његовом концерту у Крагујевцу, он зна да смо рођаци. Мајка му је Србијанка, а отац Црногорац из Подгорице. Овде у контејнерима живот је јако тежак. Лети умиремо од врућине,

зимом никад доста огрева. Тада потрошимо и по 12 метара дрва. Живим од пензије од десет хиљада динара, од које пет хиљада дам на лекове јер сам срчани болесник, а имам и висок притисак. Храна је врло слаба. Један оброк добијамо, а од њега не можеш цео дан да живиш - јада се наша саговорница и поручује да би волела да и Жељко Јоксимовић све ово чује.

ПЛАЧ ГОРАЖДЕВСКИХ БЕБА

Политика, Датум : 10.8.2009, Страна : А1

„Овде ће ускоро остати само старци”, каже задовољно средовечни Албанац, припадник Косовске полицијске службе, док посматра колоне Гораждевчана, већином омладине, како улазе у Дом културе. За ово велико српско метохијско село, у околини Пећи, чуло се после 13. августа 2003, када су два дечака, Иван Јововић и Пантелија Дакић, мучки убијени док су се купали у реци Бистрици. И шест година касније, Гораждевчани живе у неизвесности, а етнички мешовите патроле КПС-а, које непрекидно шпартају околином, тек донекле ублажавају њихов страх и бригу.

– Како то, само старци – питамо га гласно, да би нас чуо од граје, али и да би боље разумео, иако је сасвим добро говорио српски.

– **Сви ће они ускоро да оду. Многи иду у школе и на факултете, а преко године остају само старији – рече полицајац, показујући нехајно руком на масу младог света.** У суботу увече Гораждевчане је посетила делегација Српске напредне странке, предвођена замеником председника Александром Вучићем, који је целог дана обилазио српска села и општине на Косову и Метохији.

Са прве стране – Велика поворка мештана и напредњака, у пратњи ципа КПС-а, са укљученом ротацијом, најпре се упутила ка спомен-обележју, подигнутом у знак сећања на убијене дечаке и још двадесетак Гораждевчана настрадалих од руке ОВК. Одржана је и страначка промоција у дому културе. Вучић је дешавања у последњих 20 година упоредио с фудбалском утакмицом у којој Србија губи с 3:0.

„Наш циљ је да дамо гол, затим други и трећи, да изједначимо. А тек после тога да се боримо и за победу”, поручио је Вучић, нагласивши да треба реално сагледати положај наше земље, без илузија.

Плач гораждевских беба, које су мајке држале у наручјима док је Вучић говорио, ипак даје наду за опстанак. Само да Србија помогне, кажу Гораждевчани. Делегација СНС-а, заједно с неколико новинара, кренула је пут Космета, не обавестивши о томе власти у Приштини, већ само српску полицију. Четири аутомобила с београдским таблицама напустили смо у Лепосавићу и пресели у возила са ознакама „КС” која припадају локалним члановима СНС-а. Они су већ одавно навикли да мењају таблице пре уласка у подручја на којима живе Албанци.

На изласку из Лепосавића, на бензинској станици, видели смо велику слику Медведева и српску заставу, а скоро све пумпе на албанским подручјима имају по четири заставе: албанску, косовску, америчку и ЕУ.

Најпре смо обишли Газиместан. Сада га чувају припадници словачког Кфора, заменивши на том месту турске колеге. Чекамо неко време дозволу за улазак у ограђено подручје. Словаци забрањују уношење камера. Локални Срби из Доње Брњице, села од 150 кућа, који су испред меморијала косовским јунацима, дочекали напредњаке хлебом, сољу и ракијом, деловали су очајно – као права илустрација давно изгубљених битака. „Хајде клинци, сви код председника да се сликате”, виче чича с качкетом и деца се

окупљају око Вучића. Пролазећи кроз Вучитрн, примећујемо редом попаљене и срушене српске куће. Свуда газдују Албанци.

– Главни бизнис им је бело робље. Увозе га и из Србије и из Русије. Бордели су на сваких 100 метара. Али, и дрога. Пре две недеље, немачки полицајац открио је у кукурузишту, у селу Суви До код Липљана, два хектара засађеног канабиса – каже ми наш возач-сапутник и показује насеље крај пута, које је Милошевић својевремено изградио за Србе прогнанике из Хрватске. Сада и ту живе Албанци. – Дневно се из српских средина украде по пет-шест аутомобила. Краве, трактори, све нестаје. Ниједно убиство наших људи није још разрешено – каже овај Србин из Липљана.

Стижемо у Грачаницу. У том тренутку нестаје струје, па Вучић даје интервју за локални радио уз помоћ свеприсутних, бучних агрегата. Манастир чувају шведски војници, има много народа.

Обилазимо, потом, и контејнерско избегличко насеље, дар Руске Федерације – 36 лимених објеката. Црвени крст им доноси ручак и хлеб.

– Добио сам од Руса ову „кућу”, гвоздени кревет и сто. Жена ми је умрла у овом контејнеру, пре четири године. Преко лета је вруће да изгориш, преко зиме је хладно – каже 78-годишњи Дмитар Тишма, који и данас има кућу у Приштини. Наравно, не може ни близу да јој приђе...

Одлазимо и у оближњу Ромску махалу, где Вучића дочекују узвицима „браво” и „здрavo”.

– Бедно живимо, бога ми, само тако. По цео дан смо на улици – каже старија Ромкиња.

Крећемо даље, за Пећку патријаршију. Успут видимо срушене српске цркве, попаљене куће, запуштена имања. Обилазимо и Бадовац, Лапље Село, Чаглавицу... Свуда иста прича: изолација, забринутост, нема струје, често ни воде, напуштају се имања, продају. Албанци више не нуде астрономске суме за српска имања, све чешће их будзашто добијају.

После Пећке патријаршије, где смо се окрепили колачима, кафом, соковима и домаћом ракијом, долазимо и у Гораждевац, где нас мештани дочекују на главном тргу. Погачу држи сестра убијеног дечака с Бистрице. Призор је скоро надреалан: на само десетак метара једна од друге, вијоре се заставе Косова и Србије...

У КОНТРАТУЖБИ И „ОЛУЈА”

Политика, Датум : 9.8.2009, Страна : А32

У местима Сводна и Јањила, приликом бомбардовања избегличке колоне, авиони Хрватског ратног ваздухопловства, у августу 1995, убили шеснаест српских цивила

Јањила – У месту Јањила код Босанског Петровца, свештеници Бихаћко-петровачке епархије служили су (у суботу увече) помен српским жртвама које су, 7. августа 1995. године, погинуле приликом ракетирања избегличке колоне.

У нападу „мига” Хрватског ратног ваздухопловства, у колони несрећника које је „Олуја” отерала са родних огњишта у Лици и Далмацији, погинули су Даринка Дрча и њен унук Јовица, затим Мирјана Дубајић, брат и сестра Жарко и Невенка Рајић, Дарко Вуковић и син му Крстан, сви из Доњег Лапца, затим Бранко Стјеља и син му Мирко из Бенковца. У великом егзодусу српског народа, током августа деведесет и друге, умрло је педесетак прогнаника који су сахрањивани поред пута који их је водио у правцу Бањалуке и Београда.

– Посебно тешко нам падају бомбардовања избегличке колоне у Јањилима и само један дан раније у месту Сводна код Новог Града када су авиони Хрватског ваздухопловства уморили још седам српских цивила са Баније и Кордуна. Оба ова напада, за које до сада нико није одговарао, заузимаће посебно место у контратужби Србије против Хрватске чији су авиони напали другу државу и том приликом убили шеснаест српских цивила, међу којима и четворо деце – каже Саво Штрбац, директор Документационо-информационог центра „Веритас”.

У акцији „Олуја”, према подацима „Веритаса”, нестала су или погинула 1992 лица међу којима је било више од шездесет одсто цивила. Убијене су или нестале 534 жене и двадесет и двоје деце. Помену код крста подигнутог на месту злочина, уз магистралну саобраћајницу некад симболичног назива Пут АВНОЈ-а, поред представника „Веритаса” присуствовали су и чланови Центра за истраживање ратних злочина и Оперативног тима за тражење несталих лица Републике Српске, бивши чланови Владе Републике Српске Крајине, и мештани суседних српских села босанскопетровачке општине.

ВЛАСТ СНС ШАНСА ОСТАНКА И ОПСТАКА

Правда, Датум : 10.8.2009, Страна : 8

Власти у Београду и Министарство за Косово и Метохију одговорни су што нема посла, што млади људи у потрази са послом одлазе или, све чешће, прихватају да раде за албанске косовске институције, што су због корупције недовршени станови за расељене, а стање у школству и здравству катастрофално, пожалили су се Срби у местима јужно од реке Ибар делегацији Српске напредне странке, предвођеној Александром Вучићем, замеником председника СНСа.

У многобројним сусретима са Србима, од Грачанице до Лапљег Села, Вучићу је речено да се „зграде које плаћа Хашим Тачи завршавају пре него оне које финансира Влада Србије”. Насеље у Бадовинцима не довршава се, како је рекао један од станара, који већ три године чека на усељење, јер се стално мењају листе и јер се на њих стиже родбинским везама и плаћањем мита. Вучић је поручио да су локални избори за град Приштину и општину Пећ, које је за 16. августа расписала Република Србија, шанса за Србе и за њихов „останак и опстанак”. Расположење и стање тих људи најбоље је исказао српски полицајац који је обезбеђивао напредњаке на путу до Гораждевца, где је одржан предизборни скуп, речима: „ Овде је за народ много тешко, поготово за омладину.

Најгоре је што нема посла”.

- Не треба нам територија без нашег становништва и ви сте својим останком овде учинили највише што сте могли за своју државу Србију. Хвала Вам на томе - рекао је Вучић житељима Гораждевца. Он се њима и осталим Србима извинио за „све лоше што су политичари Србије учинили у протекле две деценије”.

- На изборе које у новембру организују привремене косовске институције не треба излазити, али ће напредњаци, уколико дођу на власт 16. августа, одмах кренути на посао и у борбу за бољи живот, а не у уживање у привилегијама - нагласио је Вучић.

На Газиместану се десио спонтани сусрет са мештанима села Доња Брњица.

- Ја имам комшију у Приштини и много смо лепо живели 30 година, али сад он каже: „Немој да чујем једну српску реч - ово је Албанија”. Моја кућа је и данас узурпирана, а ја имам петоро деце - рекао је један од мештана.

- Не бих да се бавимо високом политиком, али очекујем да републички избори буду или на крају године или најкасније у априлу. Не мислим да вам причам празну причу власт ће бити промењена, освојићемо власт. Оно што ме лично брине, то је шта и на који начин ћемо моћи да учинимо за вас. Интерес државе Србије је, шта год да буде, да ви будете на свом огњишту, да ваша деца имају будућност, да можете да радите и да живите. Наша је политика да помогнемо овом народу, а не да једни те исти лопови стално добијају паре и да имају резервних 10 до 20 кућа. Јер, чим динар издвојите из буџета Србије, појаве се исти лешинари који купе паре и који никад ништа нису урадили рекао је Вучић.

Антрфиле : Напредњаци запретили штрајком глађу

У спонтаном сусрету са мештанима Доње Брњице, удаљеног километар од Газиместана, речено је да је безбедност лоша, а разлози за то многобројни - „од свега по мало“, како је рекао један од мештана. Најављено је и да ће бити укинута средња школа у овом месту.

- Неће вам то укинути, па макар нас натерали да штрајкујемо глађу испред Скупштине Србије. Обећавам, лично ћу да штрајкујем глађу, заједно са својим колегама из СНСа. Шта они хоће? Да не остане нико у Доњој Брњици. Да не остане нико, као што у Милошеву нема никога, у Девет Југовића имамо две куће, у Косову Пољу и Бресју шака јада од нашег народа је остала. Од села око Приштине, што је било некад наше, сада има свега неколико кућа.

PRESS CLIPPING

Уторак 11.08.2009. год

СРБИМА У СРЕБРЕНИЦИ ТЕШКО

Куир, Датум : 11.8.2009, Страна : 3

СРЕБРЕНИЦА - Председник Скупштине општине Сребреница Радомир Павловић упозорио је да су Срби у тој општини Републике Српске, иако већинско становништво, доведени у тежак и неравноправан положај због, како је рекао, агресивне политике Бошњака.

- Српски национални и витални интереси у Сребреници озбиљно су угрожени због једностранних одлука и сталног прегласавања од стране бошњачких одборника - изјавио је Павловић, изневши податак да је, због дискриминације, притисака и занемаривања решавања стамбених проблема, Сребреницу од 2000. године, откако су Бошњаци преузели локалну власт, напустило 10.000 Срба који су у тој општини нашли уточиште пошто су избегли из Федерације БиХ.

СВЕ СПРЕМНО ДА РАСЕЉЕНИ ГЛАСАЈУ

Куир, Датум : 11.8.2009, Страна : 14

Избори у Приштини и Пећи

ЧАЧАК - Ванредни локални избори за одборнике Скупштине града Приштине и СО Пећ, заказани за 16. август, у Моравичком округу биће организовани на два бирачка места.

Расељени из ова два града који имају боравиште у Чачку, Лучанима и Ивањици моћи ће да гласају у згради чачанске гимназије, док ће за подручје Горњег Милановца гласачко место бити отворено у згради општинске управе. Према речима Симе Стокића, члана радног тела Републичке изборне комисије, иако је списак закључен, расељени из ових општина чије име није на том списку на основу решења суда могу бити накнадно уписани. Према подацима ове комисије, у Чачку има 497 уписаних бирача с подручја Приштине и Пећи.

СРБИ У СРЕБРЕНИЦИ ДИСКРИМИНИСАНИ

Дневник, Датум : 11.8.2009, Страна : 23

ВРУЋА ЛИНИЈА

СРЕБРЕНИЦА: Председник Скупштине општине Сребренице Радомир Павловић упозорио је да су Срби у тој општини Републике Српске, иако већинско становништво,

доведени у тежак и неравноправан положај због, како је рекао, агресивне политике Бошњака.

„Српски национални и витални интереси у Сребреници су озбиљно угрожени због једностраних одлука и сталног прегласавања од стране бошњачких одборника“, изјавио је Павловић за Тањуг . Он је изнео податак да је, због дискриминације, притисака и занемаривања решавања стамбених проблема, Сребреницу од 2000. године, од како су Бошњаци преузели локалну власт, напустило 10.000 Срба који су у тој општини нашли уточиште након што су избегли из Федерације БиХ.

„Поред тога, и око 5.000 домицилних Срба, које су муслимани протерали из Сребренице 1992. и 1993. године, који су сада у Србији не могу да се врате, јер ни домаће ни међународне организације не показују интерес за обнову њихових кућа“, каже Павловић.

Он је навео пример насеља Ратковића и Радошевића, где је пре рата живело неколико хиљада Срба. Тамо се још нико није вратио јер куће нису обновљене, а приоритет у обнови, како код домаћих, тако и међународних организација, имају бошњачка насеља. Павловић је указао и на велику дискриминацију у расподели донаторских средстава, јер је до сада обновљено само 600 српских, а 2.500 бошњачких кућа, од којих је већина празна.

„Млади факултетски образовани Срби напуштају Сребреницу, јер не могу да се запосле у јавним установама и предузећима чији је оснивач општина где Бошњаци држе све полуге власти“, каже Павловић. **Он је изнео и податак да је ове школске године први пут после рата уписан приближно једнак број српских и бошњачких ученика у први разред основне школе. Тај однос је 2000. године био 95:5 одсто у корист Срба.** Павловић је поново упозорио да Бошњаци нису одустали од идеје и захтева од пре две године да Сребреницу територијално и административно истргну из уставно-правног система Републике Српске, на чему најактивније раде разне бошњачке невладине организације. „Свакодневне претње и притисци, агресивна бошњачка политика, економска моћ бошњачких предузетника, уцене, застрашивања -разбијају српски народ Сребренице и његову веру у Републику Српску и свој опстанак у њој“, каже председник СО Сребренице.

ИЗБЕГЛИЦА У КУЋИ НАСРЕД ПУТА

Политика, Датум : 11.8.2009, Страна : А22

Умро Авдо, а ја сазнадох да сам купио кућу на земљишту које није његово, већ је власник држава Србија.

Ново зло се десило кад сам у катастру извадио нацрт парцеле и видим – моја кућа насред сеоског пута, очајан је Боро Павловић

– Све лоше што се могло десити **Бори Павловићу (46)** и његовој породици – већ се десило. У ратним годинама морао је прво да напусти посао у Словенији, да се врати у Босну, у родно село под Озрен, а онда као избеглица да са породицом стигне до Срема. Када је остао без игде ичега, мислио је да је најтеже прошло, да је време да крене из почетка. Прво је купио тек сазидану кућу и плац у Лаћарку, у Железничкој улици без броја, и помислио да ће и он коначно почети мирно да живи и кући се, да се злопати, али да иде напред.

– Радост, како да не, купио сам кућу и шест ари плаца за 3.000 евра. Хиљаду исплатим одмах, а остатак кад бивши власник прибави документа и обавимо пренос власништва.

Тај бивши власник плаца и сазидане куће, сада покојни Авдо Селимовић, тврдио је да је документација о власништву земљишта код сина и кћерке у Загребу, да ће то добавити да обавимо пренос власништва и да ја исплатим остатак од две хиљаде евра. Али, умро Авдо, а ја сазнадох да сам купио кућу на земљишту које није његово, већ је власник држава Србија. Ново зло се десило кад сам у катастру извадио нацрт парцеле и видим – моја кућа насред сеоског пута. Шта да радим из једне бриге у другу, из проблема у проблем. Покушам да разговарам у селу, у месној заједници, кажу ми да ће се тај пут проширивати и асфалтирати, да ће моја кућа бити срушена – хвата се Боро Павловић за главу.

А онда, по систему на љуту рану љуту траву, брат покојног „власника“ плаца тражи оне две хиљаде евра, јер је он наследник покојног Авде Селимовића, који је, то је данас очигледно, преварио Бору Павловића, а, са друге стране, у општини кажу да Боро Павловић не може легализовати кућу која је направљена на сеоском путу.

– Сви ми стежу омчу око врата, немам куда, расту синови Ђорђе и Никола, њима много треба, ја мислио кућу завршавати, видите, нема ни крова, само зидови, али ту нас четворо живи, боље немам и не могу ни обезбедити. Нема ни посла, купим и продајем пужеве, супруга Јања и ја радимо све, само да прехранимо и школујемо децу. Подносим захтев за легализацију куће, у општини кажу – то ће морати да се руши, видиш да је на сеоском путу. Ја чекам, решење за рушење не стиже, али нема ни легализације, да наставим да градим, шта сам онда урадио. Ходам и молим, не знам ни шта ни како, ни куда, ако општина, не дај боже, одлучи да ми кућу поруши – прича нам Боро.

Да су четворочлану породицу стигле све муке свима је јасно. У управи за стамбено-комуналне послове града Сремска Митровица начелник Зоран Бережни нема прави одговор за случај Павловић, али каже да је добро да Боро сачека нови закон о простором планирању и легализацији, који треба да се усвоји 31. августа, па ће се онда знати у каквом је статусу плац и кућа. Другог решења Бережни нема, схвата и он муку четворочлане породице Павловић.

– Ако има добрих људи, закон неће бити препрека. Ту сам где сам, плац ми треба, без куће не могу, па ми не преостаје ништа друго него да чекам, али, то значи и да на кући ништа не радим, док се ствар не реши, док тај закон не стигне, можда ми се и посрећи – закључује Боро Павловић.

УСКОРО СИСТЕМ ЗА ЖАЛБЕ ГРАЂАНА

Дневник, Датум : 11.8.2009, Страна : 11

ВРБАС: Привремени орган општине Врбас, одржао је своју пету седницу на којој је разматрано 29 тачака дневног реда. Међу најважнијим тачкама које су усвојене јесте прихватање понуде за израду „Проблем инфо менаџер система”, што ће, како каже портпарол Привременог органа Вукашин Вујичић омогућити имплементацију програма пријаве комуналних и других проблема ове општине.

Такође, привремени орган је одобрио и расписивање конкурса за финансирање пројеката удружења грађана у области заштите животне средине, као и Локални акциони план запошљавања. На предлог Комисије за кадровска, административна питања и радне односе Привремени орган донео је решење о разрешењу и именовању Општинске изборне комисије, а изгласано је и решење о именовану Савета за управљање миграцијама и трајна решења избеглица у општини Врбас.

Према речима Вујичића, задатак овог тела биће израда и усвајање стратешких докумената која се баве питањима избеглих и интерно расељених лица и израде акционог локалног плана. На последњој седници Привремени орган је разрешио дужности директорицу Народне библиотеке „Данило Киш” Ангелину Манев, и на ово место поставио Магду Увалин, као вршиоца дужности. Такође, ова установа добила је и нови управни и надзорни одбор.

МРТВО СЛОВО ОД ПОВРАТКА СРБА

Правда, Датум : 11.8.2009, Страна : 8

ПОНОВО ТЕНЗИЈЕ У НАСЕЉУ БРЂАНИ У СЕВЕРНОМ ДЕЛУ КОСОВСКЕ МИТРОВИЦЕ

Иако је шеф администрације УНМИКа за регион Митровице Јарослав Козак учи минулог викенда најавио да изградња српских кућа на пет локација у насељу Брђани може да започне одмах, то се ипак није догодило. Уместо грађевинара, у Брђане су већ у петак, стигле нове међуетничке тензије након што су се у овом мешовитом насељу које се налази у северном делу Косовске Митровице окупиле Албанци - који желе обнову својих кућа и Срби - који се противе томе, тражећи да почне изградња њихових кућа. **Након добијања грађевинских дозвола за изградњу још пет српских кућа, овдашњи Албанци окупиле су се у насељу Брђани захтевајући да започну рашчишћавање и радови на још једној локацији у близини српских кућа. До сада је на албанској страни завршено укупно 18 кућа, док радови на српској страни још увек нису почели.** Скуп су обезбеђивали припадници КПСа и ЕУЛЕКС полиције. Шеф администрације УНМИКа за регион Митровице је лаконски изјавио да „свако има право да иде на своју имовину”, наглашавајући да су грађевинске дозволе уручене и да посао може да започне.

- Ми овде само радимо по УНМИКовом закону, а апелујемо да две стране седну за преговарачки сто - рекао је Козак. Начелник Косовскомитровачког округа, Раденко Недељковић, овакав чин Албанаца прокоментаришао је као провокацију.

- Српска страна је добила дозволе за наставак радова, а у суботу смо затекли једну групу Албанаца који су баш тог дана пожелели да раде на обнови својих кућа у непосредној близини насеља Брђани. Ми тражимо да се на овом простору испоштује закон и да то испоштује и друга страна - рекао је Недељковић. Он је упозорио да Албанци овим потезом желе да изазову инцидент како би се обуставила изградња кућа у српској заједници.

- Ово је типичан пример инцидента где Албанци желе да стопирају изградњу српских кућа. Они су уместо пет кућа реконструисали 18, а наше захтеве да им се обустави градња и да на терен изађе грађевинска комисија нико није уважио - казао је за Правду Драгослав Живковић, један од представника косовских Срба у насељу Брђани.

Почетком априла Срби су се, такође, окупиле у Брђанима, јер је било најављено да ће Албанци почети да обнављају пет кућа у том насељу. Представници насеља су и тада с међународним представницима разговарали о том проблему, али ништа није договорено. Крајем октобра прошле године Албанци су први пут дошли у Брђане у намери да обнове куће порушене 1999. године. Тада је дошло до првог сукоба током кога је повређено петоро Срба.

- Група грађана, који чак и нису мештани насеља Брђани, желе да стопирају Рецепи. Албанска страна није спречавала Србе да зидају чак и вишеспратнице и то на локацији која уопште није предвиђена за изградњу таквих стамбених објеката.

- Надам се да ћемо у најскорије време направити неки договор - додао је Реџепаи наглашавајући да ни једној страни не иду у прилог појачане тензије. - Верујем да ће радна група, коју чине представници општина, УНМИКа и српске заједнице, наћи заједничко решење. Сматрамо да свако има право да користи своје приватно власништво ма ком год делу подељене Митровице оно припадало. Уколико Албанци ипак започну изградњу спорних кућа, представници Срба најављују нове протесте.

- То је и циљ албанске стране - закључује председник СНВа за Косовску Митровицу, Небојша Јовић - да се понове нереди које смо имали у априлу и мају месецу. У јужни део Митровице није се до сада вратио ниједан Србин ни једна некретнина чији је власник Србин или било који други неалбанац нити је враћена нити је обновљена. Наравно, албанској страни одговара да у свет оде једна слика у којој Срби не допуштају повратак расељеним Албанцима. Док са друге стране очекују помоћ и подршку за своје повратнике.

Антрфиле : Додатне невоље

У суботу предвече, албански камион који је носио шут са градилишта случајно је улетео у двориште једне од албанских кућа у насељу Суви До, које се налази нешто испод мешовитог дела северне Митровице Брђана. Том приликом је троје деце албанске националности узраста између 7 и 14 година изгубило живот, а шест особа је повређено. Током овог несрећног случаја у помоћ су прискочили припадници српског и албанског КПСа, као и ватрогасци са обе стране моста на Ибру.

PRESS CLIPPING

Среда 12.08.2009. год

ЗА НОВА РАДНА МЕСТА 1,3 МИЛИОНА ДИНАРА

Данас, Датум : 12.8.2009 Страна : 20

Ускоро конкурс за субвенције за самозапошљавање избеглих и расељених лица

Градоначелник Новог Сада Игор Павличић идуће седмице расписује конкурс за доделу субвенција за самозапошљавање избеглих, прогнаних и расељених лица на територији града Новог Сада. За реализацију те мере у градском буџету за ову годину опредељена су средства у износу од 1.300.000 динара.

Програмом активне политике запошљавања Града за 2009. предвиђена је и мера финансирања самозапошљавања 10 избеглих, прогнаних и расељених лица која имају пословни програм за оснивање предузећа, радњи, агенција или других облика пословног организовања. На овај начин они могу остварити право на субвенцију за самозапошљавање у једнократном износу од 130.000 динара.

Град подржава и подстиче самозапошљавање избеглих, прогнаних и расељених лица с обзиром на то да је могућност да такве особе добију повољне кредите смањена, због непостојања гарантних средстава за враћање кредита.

Конкурс ће бити објављен 19. августа ове године на сајту Града: www.gradnovisad.rs и у часопису Националне службе за запошљавање „Послови“.

СРПСКА СЕЛА БЛЕДЕ НА ГЕОГРАФСКОЈ КАРТИ

Политика, Датум : 12.8.2009, Страна : А21

Липа – Пре десетак година у Липу код Бихаћа вратило се четворо Срба. Пошто јој је умро супруг Миле, Дара Балабан је поново отишла у избеглиштво, док су друго двоје српских повратника, старица Смиљана Ромић и син јој Свето умрли од глади. После њих четворо у Липу се више нико није враћао.

– Дао бог да је Липа једина у бихаћкој општини. Било би добро да је Липа једини ружан пример. А није, јер у двадесет и шест села и заселака у којима су пре рата живели искључиво Срби, ни четрнаест година после рата, нико се није вратио. Сва та наша села избрисана су са географске карте. Све што смо имали зарасло је у коров. И рушевине наших кућа и наша гробља – почиње причу Драго Ромић који је, после родне Липе, нови кров над главом подигао у Инђији.

Од око хиљаду предратних становника, искључиво Срба, у месну заједницу Липа, којој припадају још и Дољани и Теочак, „вратила” се само црква Пресветог Вазнесења Господњег, саграђена и освештана пре више од једног века. Два пута је од тада рушена. Први пут 1941. а други пут 1995. године. Њену обнову финансирани су сељани расути по свету.

– У бихаћкој општини данас је остало једино оних дванаест хиљада Срба у заједничкој гробници на Гаравицама, које су усташе умориле прве године Другог светског рата. Срамота је то, човече... Нема коме нисмо писали и молили за помоћ како би се у родни крај вратило свих двеста педесет домаћинстава која су потписала захтев за повратак. Само смо добили одговор од државног министарства за избеглице да они нису предвидели средства за обнову кућа на подручју Бихаћа – каже Бошко Ромић који са кћеркама Александром и Адријаном и супругом Свјетланом чека дан када ће поново бити на дедовини.

У бихаћкој општини пре рата било је четрнаест и по хиљада Срба. У самом граду Бихаћу чак осам и по хиљада. Јереј Далибор Ненић каже да су, од свих српских села у предратној бихаћкој општини, насељени једино Притока и Лохово. Драго Ромић тврди да у бихаћкој општини данас нема више од деведесетак домаћинстава, односно мало више од две стотине Срба.

– Вратили би се људи и спавали би, ако треба, и под ведрим небом. Али схватите да се људи највише боје глади. Уосталом, немали број српских повратника у друга места на подручју Федерације БиХ умро је од глади – наглашава Драго. Боли Србе Липе, Дољана и Теочака и то што свих поратних година неки други људи напасају на десетине својих стада и у њима на хиљаде оваца и крава, и то на имањима која су припадала Србима. Боли их и то што се обрађује, заорава и убира летина са српске земље те што се експлоатишу шуме и мајдани. И све то без икакве контроле, али и без иједне марке која би Србима требало да припадне на име надокнаде.

Осим наше цркве, више се нико никад неће вратити у Липу, Дољане и Теочак. Можда нека наша друга или трећа генерација опет покуша повратак у родни крај. И то ће бити добро ако се догоди... Оно што је сада једино могуће јесте да обнављамо наше светиње које ће будућим генерацијама сведочити да су и у овом крају у Федерацији БиХ од памтивека живели Срби, закључује Драго Ромић.

PRESS CLIPPING

Четвртак 13.08.2009. год

БИЋЕ СТАНОВА ЗА РАСЕЉЕНЕ
Курир, Датум : 13.8.2009, Страна : 14

Стара радничка колонија

КРАГУЈЕВАЦ - Градоначелник Крагујевца Верољуб Стевановић уручио је породицама које живе у насељу Стара радничка колонија, а локална самоуправа их расељава, 61 решење за станове чија ће изградња тек почети.

- За око годину дана уселићете се у станове чију изградњу ћемо почети током септембра, а најкасније у октобру - обећао је градоначелник. Стевановић је навео да ће се, код Основне школе "Станислав Сремчевић", градити стамбено-пословни блок са око **220 станова, вредности око осам милиона евра, и да је реч о највећој инвестицији града у области станоградње.**

ЗАШТО КПС ХАПСИ СРБИНА ЗБОГ „РАТНОГ ЗЛОЧИНА”
Политика, Датум : 13.8.2009, Страна : А10

Горан Вучковић уопште није био у униформи за време рата, а чак није био ни мобилисан

Косовска Митровица – Припадници истражне јединице КПС-а у Призрену ухапсили су прексиноћ око 18 часова 36-годишњег Горана Вучковића, у селу Мушникову, под сумњом да је извршио ратни злочин, у време ратних сукоба на КиМ 1999. године. Наиме, како за „Политику” каже Арбер Бека, портпарол Штаба КПС у Приштини, Вучковић, родом из Горњег Села, у општини Призрен, ухапшен је због кривичног дела претње, међутим, након дојаве и информација задржан је у полицијском притвору, због сумњи да је извршио ратни злочин. На наше питање да ли је евентуално хапшење Вучковића смишљено будући да се терети за претњу другој особи, а у притвору је због наводно почињеног ратног злочина, Бека одговара:

– Не могу ништа о томе да кажем. Једино, да је у притвору, у трајању од 48 сати због два кривична дела. Истражне јединице КПС-а раде на прикупљању информација, а о овом случају осим косовског тужилаштва у Призрену обавештено је и тужилаштво Еулекса. Портпарол КПС-а није могао да нам одговори ни ко заступа у истражном поступку ухапшеног Вучковића, осим да претпоставља да је овом осумњиченом Србину одређен бранилац по службеној дужности.

Најновији случај хапшења Србина, који се сумњичи да је починио ратни злочин узнемирио је житеље не само Горњег Села, које се налази на 19. километру од Призрена, већ и све Србе у призренској регији. Како за „Политику” каже Јовица

Гудурић, начелник Призренско округа, ово хапшење је лоша порука Србима, посебно у Горњем Селу, с обзиром на то да се 30 српских породица спремало за повратак.

– У Горњем Селу живи једва неколико старијих људи. До рата, 1999. године у том селу, које има и Доњу Махалу, живело је око 50 српских породица. Ово хапшење треба да покаже да су Срби непожељни, и да им нема живота и повратка на овим просторима.

Изузетно су забринути родитељи и родбина Горана Вучковића, који иначе са женом и двоје малолетне деце живи као расељено лице у Београду. За „Политику” блиски рођак Горана Вучковића, каже да је ово „и срамота и грехота шта се ради”.

– Горан је дошао у село да види мајку и оца, који су се 2001. године са још неколицином Срба вратили. Истовремено, код родитеља су дошли и његов рођени брат са супругом и дететом, који иначе живе у Прокупљу. То је очигледно засметало и Албанцима који су одједном видели толико српских душа у једном дворишту – прича у разговору за наш лист рођак Вучковића, напомињући да је тачно да је пре неколико дана Горан заиста дошао у вербални сукоб са једним муслиманом из истог села, али да никако не може да се терети, односно сумњичи, за ратни злочин јер – уопште није био у униформи за време рата, а чак није био ни мобилисан.

Горан је радио у предузећу за путеве „Магистрала”, са седиштем у Призрену, а пошто је његово село до темеља спаљено од стране албанских екстремиста 1999. године, он је са породицом и са осталим својим комшијама морао да.

ПОЉЕ КАО НИЈЕДНО

Пресс, Датум : 13.8.2009, Страна : 2

Већ шест година, родитељи убијене деце у Гораждевцу чекају правду. Не чекају срећу дечјег осмеха, не праве тарту за рођендане, не надају се унуцима... чекају обичну људску правду. Већ шест година убице њихове деце мирно се шетају Косовом. О чему се ради? О неспособности међународне полиције, о намери да се до крајњих граница заплаши преостало српско становништво на Космету?!

Званична Србија ће и ове године упутити протесте међународној заједници, али све ће то да оде у ветар. Представници Еулекса ће да обећају да ће учинити све да пронађу кривце, тзв. премијер Хашим Тачи ће налити неки нови темељ за кућу повратника, сликати се и све ће да се слегне за неколико дана. Ништа конструктивно неће бити урађено да би се осигурала безбедност за преостале Србе на Косову, они ће наставити да живе у атмосфери насиља и нерешених рачуна, а властима у Београду ће послужити само као параван за пароле о привржености националном поносу.

Размрсити косовски чвор је посао за наредна покољења и стварање нормалних односа биће незамисливо тешко. Злочини над цивилима су били страшни, а суочавање са њима тек предстоји и Србима и Албанцима. Колико Београђана је уопште спремно да прича о седамнаесторо албанске деце закопано у масовној гробници у Батајници? Колико Албанаца је спремно да прихвати одговорност за злочине ОВК терориста? Има ли наде за нормалан живот? Ко ће да преузме одговорност и започне озбиљне разговоре, па макар и са црним ђавлом, да би Срби на Косову могли да изађу из гета?

Пре неколико година сам покушавао да објасним једном странцу шта за нас Србе значи Косово... и те пијане вечери смо се свађали до дубоко у ноћ, није му било јасно зашто се Срби не одрекну Косово... Нисам му причао о тапијама, манастирима, демографији, причао сам му о духу једног народа и неизбрисивом жигу. Испричао сам му причу о једном од највећих српских песника, иначе Румуну из једног села поред Вршца. Цитирао сам му Васка Попу и најлепшу песму о Косову пољу.

Поље као ниједно
над њим небо
Под њим небо...
Није схватио шта му говорим, а мислим да никад и неће.

ДОШАО ДА ЗИДА КУЋУ, ОПТУЖЕН ЗА РАТНИ ЗЛОЧИН

Блиц, Датум : 13.8.2009, Страна : 15

На Косову ухапшен Горан Вучковић

Горан Вучковић (36) из Горњег Села код Призрена ухапшен је прекинато због свађе са комшијама, а током саслушања утврђено је да се налази на списку осумњичених за ратне злочине током сукоба 1999. године.

Портпарол КПС Арбер Бека изјавио је да је Вучковићу одређен притвор у трајању од 48 сати, а да је хапшење спроведено у складу са налогом међународног јавног тужиоца из Приштине.

Један мештанин Горњег Села каже за „Блиц” да је Вучковић пре двадесетак дана са још десетак повратника дошао у село како би са Министарством за повратак и заједнице у Влади Косова потписао уговор о реконструкцији порушене куће.

- Пријавио га је комшија муслиман, који покушава да породицу Вучковић спречи да севрати на своје - каже саговорник наводећи да је Горан Вучковић пре сукоба 1999. године радио у призренском „Принтеху”, и да његова четворочлана породица живи у Сремчици код Београда.

- **У питању је смишљена акција која има за циљ да се изазове страх и спречи повратак расељених - тврди саговорник „Блица” наглашавајући да је Горан Вучковић само желео да се врати на своје имање.**

ПОНОВО ПРЕТЕ СРБИМА

Дневник, Датум : 13.8.2009, Страна : 21

СРЕБРЕНИЦА: У насељу Поточари, код Сребренице, где су Бошњаци већинско становништво, не престаје узнемирење малобројних Срба, тако да су се за последњих 20 дана два пута на истом месту појавили увредљиви графити и претеће поруке Србима, рекли су Тањуг у мештани овог насеља.

“Графити и претеће поруке су освануле на просторијама Удружења родитеља хендикепиране деце и омладине “Лептир”, чији су чланови још заплашени и узнемирени када су их угледали приликом доласка на редовни третман”, рекла је председница тог удружења Жељка Катанић. Председник СО Сребреница Радомир Павловић је упозорио да је због агресивне политике Бошњака, осећаја несигурности и дискриминације у решавању стамбених проблема ову општину напустило 10.000 Срба од 2000. године, када су Бошњаци преузели локалну власт. Реч је о Србима који су били избегли из Федерације БиХ који су нашли уточиште у Сребреници.

ЉУБА МОРА УСПЕТИ

Илустрована политика, Датум : 13.8.2009, Страна : 14

Заклоњени од светла велеграда, наслоњени на ромско дивље насеље, њих 335 броји своје избегличке дане. Избројали су их више од 5.000 и још их броје. До када, не знају. Живот пролази, али патња од њих не одлази.

Знали су да рат никоме добра није донео. Али, човек се ипак нада, све ће проћи, време ће залечити, можда ће нас зли вихор мимоићи. Тако су у себи шапутали Даница и Зоран Тинтор, житељи Глине почетком деведесетих. Даница је радила као медицинска сестра у болници, а Зоран као правник у Секретаријату народне одбране. До почетка рата у Хрватској живели су готово безбрижно. Са првим пушкарањем стрепња од које се леди крв увукла се у њих, посебно у Даницу. Ћерка Јелена јој се још држала за сукњу, друго дете је било на путу, Зоран је све више био одсутан од куће... Како ће их сачувати? Због стреса и бриге, трудноћа се компликовала. Мали Љубомир је свет угледао пре времена у Бањалуци 1994. године. Није још напунио ни годину дана, а морао је, пред налетом "Олује", у збег. Знала сам да натраг не могу, а да напред морам - каже Даница. О томе како се Даница с бебом у наручју и трогодишњом ћерком домогла Србије, Зоран и она нерадо говоре. Ја сам дошао с војском, они иза тога кратко каже Зоран. Сместили су нас у Гамзиградској бањи, у један хотел. Срећу што су живи и што су заједно убрзо је помутило сазнање да њихов син болује од церебралне парализе. Али, нису се дали. Док има живота, има и лека, храбрили су се, не дозвољавајући да у њихову хотелску собицу продре ни трун самосажалења правданог злом судбином. Даница је одмах кренула да свакодневно вежба с Љубомиром. За дете с церебралном парализом физикална терапија је најважнија - каже. Зоран није бирао посао како би својој породици обезбедио што пристojнији живот. Шест година је тако прошло, када је из Комесаријата за избеглице стигла наредба: покрет. Иду у нови избеглички камп, у престоницу. У ове радничке бараке стигли смо 2001. године. Рекли су нам да ћемо ту остати годину дана. Био је то лошији смештај од оног у Гамзиграду. Ми смо га средили онолико колико смо могли: променили тапете, окречили, поправили кров да не прокишњава прича Зоран.

Није право да се жалимо

Прошла је једна, друга, трећа... година. Ево иде и осма од када живе у бараци некадашњег радничког насеља грађевинског предузећа "Иван Милутиновић". Љубомир ће ове школске године у гимназију, ћерка Јелена на Вишу пословну. У једној соби уче, спавају, обедују... Она Љубомиру служи и као сала за вежбање. На располагању су му један уски пролаз између компјутера и телевизора и мамина пожртвованост и упорност да ниједан дан не може да прође а да се прописана физикална терапија не одради. Треба бити скроман. Многе београдске породице живе у горим условима - каже Зоран. Овакав простор, да смо подстанари, морали бисмо да платимо сто педесет евра и још да стрепимо када ће газда да нас истера. Добро нам је, само ја још да се опоравим па да нешто радим, макар и на црно. Пре месец и по дана имао сам инфаркт, али сам се извукао. Није право да се жалимо, свако овде има свој проблем, велики, много је њих које је у рату задесила трагедија. Доскоро је наша прва комшиница била једна бака која је у оволиком простору живела са два слепа сина. Имала је још тројицу синова, здравих и правих, сва тројица погинула у рату. Чини се да управо због саосећања са људима

који живе у овом кампу у Крњачи, скрајнутом с пута, уз чије ивице су гомиле смећа, а преко пута картонско ромско насеље,

Тинтори пригушују своју срећу и понос. А имали би разлога да о томе причају стално и свима. Јер, њихов син Љуба, како му тепају, ђак је генерације, добитник Вукове дипломе Основне школе "Ослободиоци Београда" и будући ученик Прве београдске гимназије. Њерка Јелена, која проводи распуст код баке у Горњем Милановцу, завршила је економску школу с одличним успехом и без проблема се уписала на Вишу пословну. Љубомир је заиста посебно дете, невероватно симпатично, плени радошћу која сваком речи и гестом избија из њега. Кад сам уписао први разред, наставник ми је долазио кући. Онда су мама и тата сматрали да други треба да учим са својим вршњацима у школи, односно да идем у школу као и сва друга деца. Рекао сам себи: ја морам успети. И тако, ја волим да учим, иде ми све, а лично ме највише интересује историја, па сам зато уписао друштвени смер у гимназији. Био сам зацртао да ћу на пријемном освојити 36 бодовао, имао сам 37. Само сам једну грешку направио, без везе, погрешно сам од узбуђења прича весело Љубомир.

У школу с војником

Родитељи истичу да велику захвалност дугују Градском саобраћајном предузећу, чији је комби за децу с посебним потребама свакодневно довозио и одвозио Љубомира на наставу. У школу је са њим ишла и Даница. Јер, Љубомир може да хода само уз нечију помоћ. Она га је водила из учионице у учионицу, у ве-це, на велики одмор... За Даницу школа је учинила највише што је могла, запослили су је као чистачицу. Како се погон "Синалка", у коме је Зоран донедавно радио, распао и он добио отказ, Даничина плата од 13.000 на 16.000 колико Љубомир добија за негу и помоћ, сви су приходи Тинторових. А, ипак, на питање да ли му нешто треба, Љубомир дуго размишља као да живи у изобилју, па не може да се сети шта би то још мама и тата могли да му купе. Па, не знам. Компјутер имам, супер је, могу да гледам филмове, волим цртане "Дизнијево", и наше као "Ко то тамо пева", да слушам музику, играм игрице, волим оне авантуристичке, али без насиља. Могао би компјутер да буде јачи, али сваке године скупимо паре па му нешто додамо. За неке ситнице побрине се бака Љубица. Баш уме да нас све изненади, она је наш Деда Мраз, не само због тога што за Нову годину увек пошаље пакет - прича Љубомир. Идемо и на море, у једно место код Задра, код пријатеља од друге баке, татине маме која је остала да живи у Глини. Солидан сам пливач, то је важно за моје мишиће. А био сам после матуре с мамом и у Бањи Ковиљачи. Оно што Љубомир жели, не може да се купи. Да сада са мном у школу иде војник на цивилном служењу војног рока, како мама не би морала да оставља посао. То сам рекао министру Расиму Љајићу када је дошао да ме посети - каже. И волео бих да с мојим другом Матијом Лагатором идемо на једрење. Морам зато добро да се организујем и онда неће бити проблема. Матија је такође ђак генерације у мојој школи, он је стварно страва", прави геније. Државни је првак у једрењу, сад је на европском првенству у Финској. Једва чекам да дође. И заборавио сам да вам кажем једну много важну ствар: на матури су ме вршњаци прогласили за најбољег другара. Стварно су у школи сви према мени били фантастични, и деца и наставници. Некако ми је жао што смо морали да се растанемо. За Тинторове повратка у Глину нема, без обзира што тамо живи Зоранова мама у њиховој породичној кући и, како каже, њу као стару учитељицу сви поштују. Пре петнаест година наш живот је кренуо другим током. Никад више нисам био у Глини. Није то мало времена прошло, деца су порасла, њима је сада Србија домовина, Београд њихов град. Ту су им пријатељи, школа, ту је њихов живот. Наше родитељско је да се боримо да изађу на свој пут - каже Зоран. Прошле године су им

рекли да се избеглички камп у Крњачи затвара, али су им 1. јуна продужили избегличке легитимације још за две године. Од министра Љајића су тражили да, ако може да им помогне да добију социјални стан. Не на поклон, него да га отплаћују, на рате. Обећао је да ће им помоћи да добију бољи смештај.

Антрфиле : Олуја

Акција "Олуја", у којој је учествовало 138.500 припадника хрватске војске и полиције, почела је 4. августа у четири сата после поноћи, а завршена 7. августа 1995. године падом Републике Српске Крајине. Према неким подацима, прецизних још нема, у овој акцији је нестало 1.805 особа, погинуло 700 цивила, спаљено више од 20.000 српских кућа, док су остале опљачкане и уништене, а колона избеглица, више од 200.000 људи, преко Босне, изложена нападима хрватских снага, стигла је у Србију. Од укупно 97.000 избеглица, колико данас живи у Србији, 75 одсто су из Хрватске.

Још 72 колективна центра

У Србији је 1996. године било 700 колективних центара, данас их има 72 и у њима је смештено 5.522 лица. Центар у Крњачи отворен је 1993. године и у њему је у том тренутку живело више од 600 људи. Данас у тим баракама живи њих 335, од тога је 92 избегло са Косова и Метохије, а остали су из Хрватске и Босне и Херцеговине. У центру живи и 58 деце. Овде су углавном људи којима је неопходна медицинска помоћ. Најугроженији су смештени у шест гарсоњерица које имају купатило, остали користе колективни хигијенски чвор. За све су обезбеђена три obroка дневно - каже Милорад Бовар, управник избегличког центра у Крњачи.

Грађанин стотог реда

"Ја сам Раде Белић, по професији дипломирани политиколог и глумац. До рата живео и радио у Загребу. Овде сам играо у "Срећним људима" и "Породичном благу", серији "Горе-доле". У време Анте Марковића за један дан снимања зарађивао сам и по две и по хиљаде марака. Овамо сам дошао 2000. године у децембру. Сам сам, немам никога и ништа. Болестан. Четири пршљена уништена, имам висок холестерол, шећер... Бању не могу да добијем, кажу нема пара. У овом кампу су услови за живот никакви. Хигијена је ужасна, храна није за људску употребу. Треба га затворити. Што нам не дају та Дивчева имања? У Хрватској сам био грађанин другог реда, овде сам стотог. Знао сам да ми Србија није мајка, али да ми неће бити ни маћеха, то нисам очекивао. Истина је, да цео свет избеглици поклониш, не би могао утешити његову душу. Али, бар да живим и да се осећам као човек."

Не знам чему да се надам

Далибор Обрадовић, из општине Оцак, село Нови Град, седамнаест километара од Модриче, у Крњачу је дошао 1995. године. Ту се и оженио, добио децу. Син Лука, иде у други разред основне школе, одличан је ђак, други Михаило има тек осам месеци. Супруга Сања не ради. Ја радим на грађевини. Кад има посла има, кад нема, ћутим и сналазим се каже у једном даху. Не могу да добијем никакав други смештај. Кажу, што си се оженио Београђанком, требало је да узмеш избеглицу, имао би веће шансе да добијеш трајни смештај. А могли су давно све да нас сместе. Сви ми знамо шта се радило. Кома су продати станови у општини Обреновац намењени избеглицама? Зашто

је обустављен пројекат УНХЦР-а да нам се купе ливаде у Добановцима, Бановцима, Угриновцима и ту поставе монтажне куће? Хиљаду питања имамо, а ниједан одговор. Не знам чему више да се надам. А морам. Због деце.

PRESS CLIPPING

Петак 14.08.2009. год

ТОПЛИ ДОМ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Куир, Датум : 14.8.2009, Страна : 15

РУМА - Комесаријат за избегла и расељена лица при Влади Србије заједно са УНХЦР одобрио је општини Рума пет милиона динара за стамбено збрињавање избегличких породица.

Ова средства ће бити утрошена за откуп сеоских кућа и окућница. Тако ће 18 избегличких породица и интерно расељених лица која бораве на подручју ове сремске општине добити кров над главом и трајно решити своје стамбене проблеме.

СРПСКЕ ЦРКВЕ НАПАДАЈУ У БИХ

Политика, Датум : 14.8.2009, Страна : А21

Источно Сарајево – **Инцидент у коме је пуцано из пиштоља на православну цркву у сарајевском насељу Рељево, што је пети напад на тај храм за последњих годину дана, најоштрије су осудили представници Срба у Сарајеву и политичари из Републике Српске. „Пуцњава на храм је последица дуготрајне политичке тензије и нетрпељивости према Србима у Федерацији БиХ”, рекао је медијима РС независни посланик у Парламенту БиХ Момчило Новаковић, додајући да се већ дуже време у том ентитету ствара негативна клима према српском народу.**

Председник клуба српских делегата у Већу народа РС Сташа Кошарац рекао је да јучерашњи напад на храм Светог Николаја у Рељеву потврђује да у Федерацији БиХ постоје радикалне групе које и у другим местима нападају српске светиње.

„Недавно је нападнута српска црква у сарајевском насељу Попалић, а неколико пута годишње изводе се напади на цркве у Тузли и Петровцу”, рекао је Кошарац.

„То је непримерено цивилизованој Европи, али нажалост то је стварност у БиХ”, каже извршни секретар Савеза независних социјалдемократа Рајко Базић, додајући да је напад на сарајевски храм „типичан косовски вандализам”.

Градоначелник Источног Сарајева Винко Радовановић упозорио је да је овај инцидент срачунат на даље етничко чишћење Срба из Сарајева којих је остало мање од 10 одсто од предратних 167.000, колико их је живело на подручју Сарајева.

ГЛАСАЈУ И РАСЕЉЕНИ

Вечерње Новости, Датум : 14.8.2009, Страна : 3

локални избори у општинама Приштина и Пећ

Републичка Изборна комисија потврдила је листу кандидата за одборнике Скупштине града Приштине и општине Пећ који ће се одржати у недељу 16 августа. По речима Вељка Одаловића, секретара РИК, на локалним изборима у овим општинама учествоваће по шест листа, док ће право гласа у Приштини имати 26.065 бирача, а у Пећи њих 8.310, укључујући и расељена лица која ће гласати на посебним бирачким местима у централној Србији.

- За ове изборе у читавој Србији биће отворено 106 бирачких места од којих, на подручју Космета за општину Приштина 25, а у општини Пећ осам места. Осим тога биће отворена посебна бирачка места за интерно расељена лица на подручју Косовског, Косовско-митровичког и Призренског округа, али и 65 посебних места у централној Србији - истиче за "Новости" Одаловић.

За учешће у локалним органима власти за Скупштину града Приштине, измештену у Грачаници, кандидовале су се СНС, СРС, ДС, ДСС, ГГ "Опстанак доктор Мирослав Поповић" и СПС-ПУПС-ЈС-ГГ Видовдан-Ивица Дачић, док су се на изборима у општини

Пећ пријавили СНС, СПС-ПУПС-ЈС-Ивица Дачић, ДСС-НС, ДС и СДП-Дејан Јовановић.

ПУТЕВИ НАДЕ

Политика, Датум : 14.8.2009, Страна : РТ1

ТВ Војводина, 19.00 – У новој емисији „Путеви наде” биће речи о удружењима избеглица и врстама помоћи коју могу да пруже. „Коалиција удружења избеглица у Србији” окупља многа удружења у циљу што једноставнијег решавања проблема. Гледаоци ће, такође, имати прилику да упознају и повратнике у Хрватску и чују њихова искуства.

Гост је Миодраг Линта, председник „Коалиције удружења избеглица у Србији”. Уредник Зорка Баковић.

АУСТРИЈА ВРАЋА АЛБАНЦЕ

Правда, Датум : 14.8.2009, Страна : 2

Аустрија ће помагати Косову у процесу интеграције у Европску унију и процесу визне либерализације, пише Коха диторе. Док се то не оствари, визе ће грађанима Косова бити издаване у швајцарској амбасади у Приштини, обећала је аустријска министарка унутрашњих послова Марија Фектер, која је у среду у Приштини потписала споразум о сарадњи у области безбедности са својим косовским колегом Зенуном Пајазитом. Фектер је Пајазиту предала и предлог споразума о повратку великог броја косовских Албанаца који живе у Аустрији.

ЕВРОПСКА ПОМОЋ ЗА ИЗБЕГЛЕ И ИНТЕРНО РАСЕЉЕНЕ

Дневник, Датум : 14.8.2009, Страна : 6

Када би било аршина којима је могуће измерити вољу да се помогне онима који су остали без крова над главом и понели голем избеглички терет, Европској унији не би било премца. Од краја сукоба у бившој Југославији ЕУ се бавила питањима избеглиштва, миграција и азиланата и помагала у потрази за трајним решењима.

Колико је успела у томе? Рачуница изражена у еврима би се могла извести, јер се зна колико је новца потрошено, било да га је од Европе добила Република или Покрајина, било невладин сектор, али све се то другачије вага када се зна да је помоћ отишла највећој српској сиротињи. Европска унија, односно Европска комисија, заправо је у Србији била највећи донатор када је о избеглиштву реч.

Своја средства је ЕК најпре пласирала преко Бироа за хуманитарну помоћ (ЕЦХО). На пример, крајем 2003. године преко тог бироа избеглице и расељени смештени у колективним центрима добили су помоћ, финансијски мање вредну од неких других које им је такође обезбедила ЕК, али ипак значајну. Наиме, те зиме је за 20.000 избеглица у колективним центрима обезбеђено грејање, а за куповину и комисија ради и на локалној интеграцији избеглица, а помоћ пружа кроз два програма: ЦАРДС и ИПА.

Како је за “Дневник” речено у Делегацији Европске комисије у Београду, укупна дотација кроз ЦАРДС програм у 2004, 2005. и 2006. години износила је 26 милиона евра. Те паре су биле намењена развоју одрживих решења проблема избегличке и расељеничке популације у Србији. За то је и касније издвајан новац. У 2007. и 2008. (буџетској) години, преко фонда за претприступну помоћ ЕУ (ИПА) Европа је Србији одобрила 16 милиона евра, а ове године укупно 12.650.000 евра. За наредну годину, такође кроз ИПА програм, планирана је помоћ вредна осам милиона евра, с тим да ће она бити фокусирана на миграцију.

Иначе, основни приоритет ИПА програма је дугорочно, односно трајно решење за избеглице, као и побољшање услова живота интерно расељених лица. Такође, овој се популацији пружа правна помоћ, односно доступност информацијама неопходним за реализацију права тих људи.

Рецимо, само програм “Подршка избеглим и интерно расељеним лицима у Србији”, који се реализује ове и наредне године, вреди девет милиона евра. Основна његова подручја су подршка интеграцији избеглица, и то тако што им се обезбеђују смештај, запослење или им се помаже да до прихода дођу на неки други начин. Посебан акценат је на исељавању расељених лица из колективних центара и стварање нормалних услова за живот тих људи.

Иначе, овај се програм реализује помоћу међународних невладиних и међувладиних организација. У њему учествују Високи комесаријат УН за избеглице (УНХЦР), Међународна организација за миграцију (ИОМ), немачка хуманитарна организација АСБ, Еуропеан перспективе, италијанска организација ИНТЕРСОС и Дански савет за избеглице (ДРЦ).

У другој половини ове године Европа ће избеглим и расељеним доделити и милион евра на име правне помоћи, тако да, између осталог, они могу рачунати и на бесплатне савете и заступање њихових интереса. Да би се направили значајанији помаци у том сегменту, неопходна је сарадња са Хрватском и БиХ, као и дијалог са привременим институцијама на Косову и Метохији. **Имајући у виду да је ЕУ у оквиру ЦАРДС програма у последњих пет година издвојила 26 милиона евра, само с девет**

милиона евра, колико вреди “Подршка избеглим и интерно расељеним лицима у Србији”, то износи укупно 35 милиона евра.

Европска комисија је, такође, и Специјализованој агенцији за избеглице, односно УНХЦР-у, одувек била један од највећих донатора уопште, а посебно у региону Западног Балкана. **Како је “Дневнику” речено у УНХЦР-у, само ове године за програме намењене решавању проблема избеглих и расељених које они спроводе у Србији, Европска комисија је одвојила 1,5 милион долара. То су програми који обухватају помоћ за оне који напуштају колективне центре; за избегле и расељене који желе да се врате у своје земље порекла (превоз селидбених ствари и трактора); за оне који су се определили да се интегришу и остану у Србији. За њих ће се градити станови, биће организовани програми преквалификације, помоћи ће им се у изградњи сопствених кућа, откупу сеоских домаћинстава...**

Иначе, годишњи буџет УНХЦР за све програме је око осам милиона долара, али то обухвата и програме које се финансирају из сопствених и средстава других донатора. Значајна финансијска европска помоћ, наравно, стигла је и у Покрајину.

Довољно је рећи да је у Војводини увек живела половина избегличке популације, да би било јасније колика је била та подршка. Најсвежији пример је потписивање уговора вредног 200.000 евра између Покрајинског фонда за пружање помоћи и избеглицама и УНХЦР-а. Овим новцем биће купљено 25 сеоских кућа у Војводини за избегличке породице и тај ће се посао ускоро привести крају. Поменимо и да је, са више од 307.000 избеглица и интерно расељених особа, Србија и ове године прва земља у Европи и 13. у свету.

ЛЕТОВАЊЕ ЗА ДЕЦУ ИЗ СИРОМАШНИХ ПОРОДИЦА

Блиц, Датум : 14.8.2009, Страна : 7

Програм опоравка деце из социјално угрожених породица из Београда наставља се данас када ће прва група од 30 деце са општина Сурчин и Раковица отпутовати у Боговађу и тамо боравити до 21. августа, саопштио је Црвени крст Београда.

Захваљујући финансијској помоћи Београђана који су уз јунску уплатницу Инфостана добили и уплатницу Црвеног крста Београда са позивом да помогну реализацију овог програма, прикупљено је око 3,8 милиона динара, док је од правних лица прикупљено 200.500 динара, што укупно износи четири милиона динара. Ова средства ће омогућити да се на седмодневни опоравак пошаљу још три групе деце. Организација Црвеног крста на територији Београда у сарадњи са основним школама и одељењима Градског центра за социјални рад извршиле су избор деце узраста од 10 до 13 година. Критеријуми за избор су се односили на децу из социјално-угрожених породица локалног становништва, децу која су присилно напустила своје домове током ратова на простору бивше Југославије, као и она са расељеничким статусом са Косова и Метохије и деца из нехигијенских насеља. О малишанима у Боговађи за време њиховог боравка бринуће васпитачи, аниматор и лекар, док ће дневне и вечерње активности бити испуњене различитим едукативним и спортским садржајима. У истом периоду у објекту ће боравити и група од 50 социјално угрожене деце са општине Савски Венац која је за то издвојила неопходна средства, наводи се у саопштењу.

PRESS CLIPPING

Субота 15.08.2009. год

ВРАТА ЗА 50.000 ЛЈУДИ

Вечерње Новости, Датум : 15.8.2009, Страна : 3

ПРИХВАТ ДЕПОРТОВАНИХ ДРЖАВЉАНА СРБИЈЕ УСЛОВ ЗА БЕЛИ ШЕНГЕН

Билатерални споразуми о реадмисији са 17 земаља

ДА би ЕУ заиста отворила границе за безвизна путовања српских грађана, наше власти мораће чврсто да стану на крај нелегалним миграцијама и да се озбиљно побрину за велики број наших држављана којима следи депортација из земаља Уније.

Мада није захвално процењивати колико наших људи илегално борави у ЕУ, Иван Гергинов, помоћник комесара за избеглице, каже нам да по основу Споразума о реадмисији можемо да очекујемо повратак око 50.000 људи. Потписивање овог споразума био је услов за белу шенген листу, а осим са Унијом, како нам кажу у МУП, билатералне споразуме о реадмисији имамо са 17 земаља.

- Западне земље, нажалост, гледале су само на то да у Србију врате људе без папира, а њихова реинтеграција им није била приоритет. У Споразум са ЕУ, на крају је, ипак, убачено да се на њиховом "уклапању" у земљи порекла заједно ради - каже Данило Ракић из невладине организације Група "484", која се бави питањем повратника.

Повратницима је плаћена авионска карта и кад се искрцају на аеродрому "Никола Тесла" најпре се сусрећу са канцеларијом Комесаријата за избеглице. Оне без крова над главом, Комесаријат за прву руку смешта у прихватилишта у Обреновцу, Белој Паланци, Зајечару или Шапцу.

Према подацима које нам је доставио МУП, од марта 2003. до 12. августа 2009. године, по основу Споразума о реадмисији враћено је 7.656 држављанина Србије, верује се да је број и већи. Највећи број људи враћа се из Немачке, а у мањем броју из Швајцарске, Шведске, Холандије, Луксембурга и Италије. У МУП-у напомињу да је Србија усвојила Стратегију и Акциони план за интеграцију повратника.

КРОВ ИЗБЕГЛИЦАМА

Пресс, Датум : 15.8.2009, Страна : 14

КУЛА - Општина Кула је добила 4,8 милиона динара на конкурс Комесаријата за избеглице Србије и УНХЦР-а за куповину и реконструкцију кућа за избеглице у свим насељеним местима у општини. Услов за добијање помоћи био је да локална самоуправа обезбеди 10 одсто суме за коју је конкурисала. Процењује се да у кулској општини живи 4.000 избеглица, којих је највише у Кули, Сивцу и Липару. У Липару је подигнуто избегличко насеље, у којем, у 34 двојна објекта, станује 68 породица.

ДЕЕСЕСОВАЦ СПАСИЛАЦ

Ало!, Датум : 15.8.2009, Страна : 2

Љубиша Д., расељеник с Косова, дошао је јуче у Београд с намером да скочи с највише зграде у граду, очајан што егзистенцијалне проблеме његове породице нема ко да реши! На сву срећу, у очајничким намерама спречио га је Велизар Парловић из ДСС. Љубиша са супругом и двоје деце живи у нужном смештају од 12 квадрата у северном делу Косова, без икакве помоћи. Како тврди, некада је за државу „крв проливао“, а сада су га сви заборавили.

- Почетком августа ми се јавила ова несрећна породица, испричали су ми за нељудске услове у којима живе, тражећи помоћ од ДССа. - прича Велизар, волонтер ДСС-а, запослен у служби за заштиту права грађана. Јуче ујутру му је несрећни Љубиша јавио да је дошао у Београд и, знајући за његову ранију намеру, Велизар га је позвао да се виде.

- Нисам желео да га оставим да лута сам по граду. Када сам видео да никакав разговор не може да помогне, позвао сам полицију. Кроз разговор и убеђивање с њима, Љубиша је на крају пристао да оде с њима у станицу - завршава Парловић.

ИЗ КАСАРНЕ У СТАНОВЕ

Глас Јавности, Датум : 15.8.2009, Страна : 14

КОРИСНИЦИ КОЛЕКТИВНОГ ЦЕНТРА У ПЕТРОВЦУ НА МЛАВИ ДОБИЈАЈУ КЉУЧЕВЕ У РУКЕ

Комисија изабрала двадесет најугроженијих породица, а појединима су обећани повољни кредити за куповину плацева и градњу кућа

ПЕТРОВАЦ НА МЛАВИ - Комисија за доделу станова, који се граде у близини колективног избегличког центра „Касарна“ у Петровцу на Млави, одабрала је двадесет корисника, којима ће кључеви бити уручени у октобру. Станове ће на коришћење добити 16 избегличких породица из овог центра и четири социјално угрожене породице са територије општине Петровац. Нова зграда требало би да се заврши до средине октобра, после чега ће бити уприличена додела кључева будућим корисницима. Десет станова имаће површину од 22 до 25 квадрата, осам ће имати 30 квадрата, а два стана биће површине 40 квадратних метара.

За време ратова који су претходили распаду СФРЈ, у петровачку општину пристигло је око 1.200 избеглица. Највише их је избегло из Хрватске, после акције „Олуја“. Половина њих нашла је приватни смештај, док су остали заузели објекте старе петровачке касарне. Од 600 особа, данас у овим објектима живи њих 230.

Пошто сви колективни центри у Србији ускоро морају да се затворе, решење за смештај једног броја породица нађен је у подизању стамбених зграда и додели земљишта и грађевинског материјала за изградњу индивидуалних објеката. Такође, појединим избегличким породицама обећано је да ће моћи да купе плацеве по повољним кредитима и граде куће.

Нова зграда, друга по реду намењена стамбеном збрињавању избеглица, почела је да се зида после прошлгодишњег потписивања меморандума између локалне самоуправе, Центра за социјални рад Петровац и Жагубица и америчке хуманитарне организације „Хаус инг центар“, која финансира изградњу. За ову стамбену зграду, која се подиже у

оквиру пројекта „Социјално становање у заштићеним условима“, локална самоуправа обезбедила је земљиште и неопходну комуналну инфраструктуру.

У октобру месецу, после доделе кључева за нове станове, колективни избеглички центар „Касарна“ дефинитивно ће остати без својих станара. Тиме ће, после 15 година, бити затворен последњи избеглички центар на територији осам општина Браничевског округа.

ПОДНОШЕЊЕ ДОКУМЕНТАЦИЈЕ ЗА СМЕШТАЈ БРУЦОША У ДОМОВЕ

Данас, Датум : 15.8.2009, Страна : 5

Београд - **Подношење документације за смештај у студентским домовима за студенте прве године факултета почиње 1. септембра.** Бруцоши који конкуришу за смештај у студентским домовима у школској 2009/2010. години требало би да поднесу потребну документацију од 1. до 15. септембра у студентском дому „Карабурма“ у Београду. Осим пријаве за пријем, потребно је приложити оверене фотокопије сведочанстава за све четири године средње школе, уверење о упису прве године студија, уверење о просечном месечном приходу по члану домаћинства од јануара до јуна, индекс и личну карту на увид.

Студенти са статусом расељеног лица требало би да приложе фотокопију легитимације расељеног лица и оригинал на увид, а студенти којима је пребивалиште на Косову потврду о пребивалишту.

КОМШИЈА ИЗМИСЛИО ЗЛОЧИН

Вечерње Новости, Датум : 15.8.2009, Страна : 13

ФАМИЛИЈА ГОРАНА ВУЧКОВИЋА ТВРДИ ДА ЈЕ СРБИНУ СА КиМ ХАПШЕЊЕ НАМЕСТИО АЛБАНАЦ

Супруга Ивана: Водили су га у затворску ћелију као најгорег зликовца

Видела сам га само на два минута. На лицу му се видео страх и збуњеност. Кратко ме је упитао за децу. Била сам збуњена. Хтела сам много тога да му кажем, али нас је стражар прекинуо уз повике да је посета готова и да се његово радно време завршило. На моје очи су га, као најгорег зликовца, одвукли у ћелију.

Овако за "Новости" почиње причу Ивана Вучковић, супруга Горана (36) којег је косовска полиција 11. августа ухапсила у Горњем Селу код Призрена због сумње да је починио ратни злочин. Према њеним речима, Горан током 1998. и 1999. године није учествовао у рату нити је облачио војничку униформу. За то, каже, постоје и сведоци.

- Иза целе ове измишљене приче о ратном злочину стоји Расим Рустеми, први комшија Вучковића у Горњем Селу - наставља причу супруга. - Он је 8. августа, после краће препирке са Гораном око земљишта, отишао у полицију у Призрену и пријавио га да је ратни злочинац. Три дана касније, око 22.30, двадесетак специјалаца је опколило дом Вучковића. Када су упали, одмах су кренули са претресом и од Горана тражили документа.

- Како није имао папире, одвели су га, а мени, његовом оцу и мајци рекли да ће га вратити за пола сата - кроз сузе говори Ивана. - Међутим, одређен му је притвор, а јуче је пребачен у затвор у Приштину.

Породица Вучковић је одмах ангажовала адвоката, а за помоћ су се обраћали и држави Србији. Једину конкретну помоћ пружило је предузеће за путеве "Магистрала" из Београда, где је Горан запослен. Чим је чуо да су косовске власти за наводни ратни злочин осумњичиле његовог најбољег радника, директор Жељко Нинић је одмах контактирао са свим државним органима и лично се заложиио за његово ослобађање.

- Та прича како је Вучковић злочинац је потпуна измишљотина - огорчен је Нинић. - Горан је у нашој фирми од 1. априла 1998. године и отада никада није био у војним или полицијским структурама. Запослен је као руковалац на грађевинским машинама и то ради најбоље од свих. Директор "Магистрале" каже да је фирма већ ангажовала адвоката, а он контактирао са министром за Косово и Метохију Гораном Богдановићем. Потегло је и приватне контакте у Приштини како би се невино заточен човек што пре нашао на слободи.

- На Косову је изгледа довољно да Албанац упери прст у Србина, па да овај буде ухапшен као најгори злочинац - револтиран је Нинић. - Тај Расим Рустеми, који га је пријавио, одмах је након хапшења отишао у Немачку и сад се не јавља. Још један доказ да је све намештаљка.

Нинић, међутим, сумња да су се албанске власти на КиМ "ухватиле" за Гораново радно ангажовање на рашчишћавању рушевина после бомбардовања 1999. године. Одатле и тврдње Албанаца да је булдожером срушио зграду Призренске лиге.

- Споменик Призренске лиге, за чије је рушење оптужен мој брат порушен је у НАТО бомбардовању Србије - изјавио је јуче за "Новости" Горанов брат Душан Вучковић (33). Породица је ангажовала адвокате, који ће заступати Горана, који је јуче по подне из затвора у Призрену пребачен у приштински затвор јер му је одређен притвор до 30 дана.

Антрфиле : РАСЕЉЕНИК

ГОРАН Вучковић је до 1999. године живео на Космету. После протеривања, са супругом Иваном настанио се у београдском приградском насељу Сремчица, а затим добио сина и ћерку. Његови родитељи остали су да живе у Горњем Селу код Призрена. У последњих пет година, Горан је са породицом редовно долазио у посету мајци и оцу.

ВОЈНА КЊИЖИЦА

ЈОШ један доказ да Горан Вучковић нема везе са ратним дешавањима 1999. године је и његова празна војна књижица коју су "Новости" имале на увид. У њу су уписани само подаци о регрутовању и служењу обавезног војног рока, и ни слова о мобилизацији.

ЗВОНИМИР Стевић, Министарство за КиМ

НА Космету нажалост не престају случајеви хапшења Срба, па тек онда доказивања њихових наводних кривица. Дали смо налог тиму адвоката нашег министарства да заступају Вучковића.

ЈОВИЦА Гудурић, начелник Призренског округа

СУШТИНА пријаве против Горана Вучковића је да се заплаше Срби, који су намеравали да се врате у Горње Село. То је, Албанцима и муслиманима из другог дела села засметало. Нажалост поново се шаље лоша порука Србима који намеравају да се врате на Космет. Хапшење невиних говори само о неискрености међународне заједнице према Србима на КиМ, односно о њиховом ставу да им је потребно албанско Косово и Метохију.

БАЧЕНЕ ПАРЕ

Курир, Датум : 15.8.2009, Страна : 5

Стратегија одрживог опстанка и повратка Срба на Косово и Метохију, на коју је прошле године потрошено скоро пет милиона динара, ове године неће бити реализована

БЕОГРАД - Стратегија за одрживи опстанак и повратак на Косово и Метохију, за коју је Министарство за КиМ с министром Гораном Богдановићем на челу прошле године потрошило скоро пет милиона динара, по свему судећи, промашена је инвестиција! Наиме, државни секретар у Министарству за КиМ Звонимир Стевић признао је да стратегија, коју је радила група професора на Факултету политичких наука, неће бити реализована током ове године!

- Владе су се мењале, а националне стратегије за Косово и Метохију скоро да и нема. Министарство за КиМ усвојило је Стратегију за одрживи опстанак и повратак у јужну покрајину, али је економска криза учинила да део те стратегије из објективних разлога не може бити реализован у овој години. Следеће године, уз помоћ већих финансијских средстава, кренућемо у стварање услова за бољи и квалитетнији живот српске заједнице на простору Косова - истиче Стевић.

Министар за КиМ Горан Богдановић за Курир каже да је истина да је економска криза успорила реализовање стратегије. На питање зашто је толико новца дато за документ који не може бити реализован, наш саговорник одговара да нико није могао да предвиди кризу.

- **Стратегија није рађена само за 2009. већ дугорочно, на пет година. Мислим да ћемо ипак ове године успети да реализујемо 90 одсто свега. Надали смо се да се ћемо више људи вратити на Косово, али нећемо одустати од тога због кризе - истиче министар Богдановић и додаје:**

- **Доста тога је урађено. Већ смо поделили 86 милиона динара за Косово, а у плану је инвестиција од 110 милиона динара за развој малих и средњих предузећа. Наш план је да запослимо што више људи на Косову и да им омогућимо нормалан живот.**

С друге стране, потпредседник Скупштине српских општина на КиМ Марко Јакшић сматра да су паре бачене.

- Толики новац је улудо потрошен, а од повратка Срба на Косово нема ништа! Имао сам прилику да прочитам документ и стекао сам утисак да је реч само о фразима, једној салати речи која ништа не значи. Све је било типа „ми морамо, ми хоћемо“, али не постоји суштина - наглашава Јакшић и напомиње да је оправдано поставити питање мотива људи да се врате на Косово, јер међу њима постоји утисак да се држава одрекла јужне покрајине.

Председник скупштинског Одбора за КиМ Љубомир Краговић такође сматра да су средства за Стратегију улудо потрошена.

- Толико је новца потрошено на неких тридесетак страница у којима се само констатује стање, и то погрешно, и у којима не постоји ниједан предлог како да се помогне људима да се врате у покрајину - закључује Краговић.

Антрфиле : Подунавац на одмору

Професор Милан Подунавац, који је у време израде Стратегије био декан Факултета политичких наука, јуче није желео да даје било какав коментар.

- Жао ми је, не могу вам помоћи пошто сам тренутно на одмору - кратко нам је рекао Подунавац.

PRESS CLIPPING

Недеља 16.08.2009. год

ТУЖБЕ ПРОТИВ ХРВАТСКЕ

Дневник, Датум : 16.8.2009, Страна : 2

Европском суду за људска права у Стразбуру наредних дана биће упућено седам тужби за станарска права и невраћену имовину Срба избеглих из Хрватске, најавио је предсједник Удружења радника и инвалида рада избеглих Срба из Хрватске Никола Пузигаћа, јавља радио Слободна Европа.

Он је објаснио да је пре слања тужби заокружен цели поступак пред хрватским судовима, који су максимално одуговлачили поступке и враћали на првостепене органе, да би одложили слање предмета у Стразбур.

ДО КУЋЕ КРОЗ ПОЛА МЕТРА КОРИДОРА

Глас Јавности, Датум : 16.8.2009, Страна : 12

ПРЕЖИВЕО УСТАШКИ ПОКОЉ, СРЕМСКИ ФРОНТ, ГОЛИ ОТОК..., А И ДАНАС КАО ИЗБЕГЛИЦА ИЗ БОСАНСКЕ КРУПЕ БИЈЕ БИТКУ ЗА ГОЛИ ЖИВОТ

БИЈЕЉИНА - Са плаже на реци Уни у Новом Граду далеко се чула весела цика купача. А горе, на Кеју крајишких бригада, журно промакне тек понеки пролазник да се што пре докопа хладовине или оне друге обале зеленоплаве реке на којој се протегла скромно уређена градска плажа.

Док смо се дивили крајишкој лепотици Уни и размишљали како су овде, на овом кеју, предивне вечери за шетаче, кућа број 45 заустави нам поглед. Да човек не поверује својим очима. До улаза у кућу води путић ширине једва пола метра. И с једне и с друге стране, поређани као под конац, стајали су метални стубови на којим је висила плетена жичана ограда. На улазу у кућу у том тренутку стајао је неки старији, крупан човек. Видео је ваљда да нам нешто није јасно, па нам је пришао, провлачећи се једва кроз овај несвакидашњи коридор.

- Ја сам Чедомир Кнежевић из Босанске Крупе. Избегао сам крајем минулог рата и сместио се овде, у ову муслиманску кућу. Газда је у Америци и ја му уредно плаћам кирију, али, ево, видите шта ми опет раде комшије муслимани. Прошле ноћи на мом аутомобилу и на ауту мога сина, који овде живи са мном, неко избушио гуме. Ништа им нисам крив и не знам зашто им сметам - започе Чедомир причу. У замраченом дневном боравку стајало је неколико расклиманих столица, неки столић и стара зубарска столица.

Живот на зиду смрти

- Ево, видите: овде је моја и дневна соба и ординација. Пошто немам скоро никакве услове, радим само вађење зуба и протетику - поче причу наш домаћин. Стари зубар Чедомир има 81. годину, а да је среће, уживао би у својој пензији, играо се с унуцима...

Али „зубар Чедо“ - како га у овом крају зову - није имао среће. Готово осам деценија хода по зиду смрти, и право је чудо да је још жив. Као дванаестогодишњи дечак преживио је оне ратне 1941. године стравичан усташки покољ у родној Босанској Крупи. И данас су му по рукама видљиви ожиљци усташких кама, од којих се махијално бранио.

- Повампирене комшије муслимани обукли су тада усташке униформе и клали су и убијали све што је српско. Пред мојим очима заклали су на хиљаде недужних људи. Одмах на почетку рата убили су ми оца, који је био жандарм, и три стрица. Четири куће и све имање су нам попалили. Моју мајку и нас деветоро деце отерали су у центар села Говедарница, где је било неколико кланица за Србе. Док смо у једној групи мојих комшија чекали смрт, преко речице Крушнице на белом коњу стигао је усташки официр (за кога сам касније сазнао да се звао Марко Орешковић) и на сав глас је викао: „Не убијајте жене и децу!“ И крвници су стали. После су - нас децу и жене - сместили у Соколски дом, који је био највећа кланица за Србе. Ту су доводили одрасле мушкарце и клали их пред нашим очима. У тој сали, где сам као ученик вежбао гимнастику, било је крви до колена. И зидови су до плафона били обојени крвљу - сећа се Чедо.

Узимали сви редом

Из овог пакла спасла их је пријатељица Чединог покојног оца. Њено име Чедо памти целог живота. Звала се Вера Волчек. Радила је у општини у Босанској Крупи, била је Хрватица. Она им је набавила „усташку пропусницу“, с којом је Чедина мајка са деветоро деце избегла у Србију.

Преживио је Чедо и Ужичку Републику, и Сремски фронт, и битке за ослобођење Београда. Као партизан и комуниста доспео је и на Голи оток само због тога што је као студент у време Информбироа читао дела руских књижевника. Његова животна прича тешко би могла да стане и у роман од неколико томова. Тешко је и набројати све Чедине невоље. Ређале су се једна за другом. Нимало да прикоче - да јадни човјек узме мало ваздуха. Комунисти су му тада одузели очевину и дедовину и све што је он стекао. Остао је тако без стотину хектара земљишта у једном комаду у родном селу, без куће на мору у Цриквеници код Ријеке.

Сада, у овом рату, остао је и без завичаја, јер му моћници у Крупи на Уни не дају да се тамо врати. А и када би му дозволили, нема где - јер све што је годинама стварао у завичају порушено је до темеља. Чеди су остале само ружне успомене и мука и патња у избеглиштву. Када би му макар комунална полиција у Новом Граду проширила „коридор“, па да као човјек може да приђе кући?

PRESS CLIPPING

Понедељак 17.08.2009. год

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц, Датум : 17.8.2009, Страна : 1

НЕГОТИН

У складу са националном стратегијом збрињавања избеглих и расељених лица, Комесаријат за избеглице, УНЦХР, Центар за социјални рад и општина Неготин потписали су уговор о изградњи станова за смештај социјално угрожених избеглица и расељених лица, али социјално угрожених грађана општине Неготин. Упрвој фази средствима УНХЦР биће изграђено 20 станова, а касније још 12 из буџета општине.

ОТКУП СЕОСКИХ КУЋА ЗА ИЗБЕГЛЕ У ОПШТИНИ КУРШУМЛИЈА

Пресс, Датум : 17.8.2009, Страна : 15

КУРШУМЛИЈА - Повереништво за избегла и расељена лица у Куршумлији у сарадњи са италијанском хуманитарном организацијом „Интертас“ почело је откуп сеоских домаћинства за смештај избеглих који бораве на територији куршумлијске општине.

У првој фази на овај начин збринуће се шест породица. План је да „Интертас“ донира 620.000 динара за куповину кућа, а остатак да обезбеде породице које ће се у њих уселити. Приоритет имају вишечлане породице без или с минималним примањима. Акција је део плана збрињавања избеглих и расељених лица у куршумлијској општини. У току је и изградња станова за избегле из колективног центра „Селова“. Новац за градњу је обезбедила немачка хуманитарна организација „АСБ“, а усељење је планирано до августа следеће године.

ЗА СМЕШТАЈ ПЕТ МИЛИОНА ДИНАРА

Данас, Датум : 17.8.2009, Страна : 15

Рума решава стамбене проблеме избеглих и интерно расељених лица

Рума - Комесаријат за избеглице и УНХЦР одобрили су општини Рума пет милиона динара за решавање проблема становања избеглих и интерно расељених лица. Средства су намењена за откуп сеоских домаћинстава, куповину грађевинског материјала и адаптацију постојећих објеката. Локална самоуправа решила је да на добијени износ дода још десет одсто средстава, па ће за ове намене

на располагању бити 5,5 милиона динара. Овај пројекат део је локалног Акционог плана Општине Рума за решавање проблема избеглих и интерно расељених лица. Кома ће бити додељена наменска средства, одлучиће се путем јавног конкурса који ће бити расписан до краја године.

Поменути средствима биће решени стамбени проблеми укупно 19 породица. Како је предвиђено, средства ће бити распоређена тако што ће 3,1 милион бити уложен у откуп сеоских домаћинстава за пет породица, два милиона ће бити уложено у куповину грађевинског материјала за осам породица, а за финансирање адаптација постојећих објеката у којима живи шест породица издвојиће се 400.000 динара.

СРБИ СУ ДАНАС НАЈУГРОЖЕНИЈИ НАРОД У ЕВРОПИ

Пресс, Датум : 17.8.2009, Страна : 4

Наши сународници немају никаква права у Албанији, у Хрватској не могу да врате станове ни нађу посао, у Словенији су избрисани иако су други народ по бројности! Срби у Црној Гори немају ни минимум уставних и статусних права иако их има 35 одсто

БЕОГРАД - Срби су у овом тренутку најугроженији народ у Европи јер готово ни у једној од суседних држава, осим Румуније и Мађарске, не могу да остваре ни најосновнија људска права. У Министарству за дијаспору кажу да је најгора ситуација у Албанији, али да положај Срба није много бољи ни у Хрватској, Словенији и Црној Гори!

Министар Срђан Срећковић каже да Срби у Албанији који су у време Енвера Хоџе били присиљени да промене чак и имена и презимена сада не могу да их врате, а да у Словенији уопште нису признати као национална мањина иако су други народ по бројности!

- Срби у Албанији су најугроженија мањина у Европи. У албанским документима за попис становништва не постоје рубрике „народ“ и „вероисповест“, па наши сународници и немају шансу да се декларирају као Срби, а процене су да их у Албанији живи између 30.000 и 40.000. Срби немају право на употребу свог језика, нити на верско опредељење, они већ деценијама немају апсолутно никаква права, ни право на школу на свом језику, па чак ни на клубове који би чували национални идентитет. Ми у последњих годину дана покушавамо да их средства, уџбенике... - каже Срећковић.

Тајне оптужнице у Хрватској

За разлику од Албаније, где је демократија тек у повоју, Хрватска је под притиском ЕУ донела низ закона којима се обавезала на поштовања права Срба, али се ти прописи не примењују. **У Хрватској је пре рата деведесетих било 600.000 Срба, а сада их је тек око 200.000.**

- Тајне оптужнице су велика препрека за повратак избеглица у Хрватску. Неким Србима се дешавало да оду и онда схвате да су у тајним судским процесима осуђени на више од 20 година затвора. Зато чинимо све да се те оптужнице и пресуде учине јавним. Други велики проблем је немогућност реституције станарског права за људе који су живели у државним становима - објашњава Срећковић.

Министар наводи да је проблем српског живља у Словенији „веома комплексан“ јер Срби тамо немају статус националне мањине иако су, иза Словенаца, други народ по бројности.

- **Изговор Словенаца је да Срби не живе организовано у њиховој земљи годинама и да их нема велики број! А Срба у Словенији има око 50.000** - упозорава Срећковић. Државни секретар у истом министарству Миодраг Јакшић каже је „најболније српско питање у Црној Гори“.

Ни минимум права у Црној Гори

- **Тамо се више од 35 одсто грађана изјаснило да су Срби, а више од 65 одсто да говоре српским језиком. И поред тога, у Црној Гори не постоји ни минимум уставних и статусних права за Србе у областима културе, информисања, просвете и вероисповести** - наводи Јакшић.

Занимљиво је да је министар Срећковић одбио да коментарише прилике у Црној Гори, уз коментар да „у овом тренутку не би било добро доливати уље на ватру“. Члан парламентарног Одбора за односе са Србима изван Србије и одборник листе ЗЕС Александар Чотрић оценио је положај својих сународника у земљама у региону „слабом тројком“.

- **Право је чудо што уопште има Срба у Албанији, док у Словенији десетине хиљада њих живи у илегалу јер немају документа. Они су избрисани из евиденције и живе на ивици егзистенције! Што се тиче Хрватске, тамо постоји и проблем одрживог повратка. Наиме, иако се неки Србин и врати, мале су шансе да нађе посао због дискриминације по националној основи. При том, сведоци смо напада и застрашивања старих и онемоћалих особа у Хрватској** - каже Чотрић.

Председник Одбора за Србе ван Србије Бранимир Ђокић (СРС) каже да држава мора више и конкретније да се позабави овим проблемом.

- Једно је доношење закона, а друго засукати рукаве и коначно радити на побољшању положаја наших људи у региону. Они су богатство, а српске власти се стално плаше да ће заузимањем одлучнијег става наљутити власти у комшијским државама. Наши људи у Хрватској немају где да живе, немају посао, лична документа... То власт коначно мора да схвати - категоричан је Ђокић.

Антрфиле : тужбе за станарска права

Европском суду за људска права у Стразбуру наредних дана биће упућено седам тужби за одузета станарска права и невраћену имовину Срба избеглих из Хрватске, рекао је директор Документационо-информативног центра "Веритас" Саво Штрбац.

- **Према нашим сазнањима, у Хрватској је током рата од 42.000 до 50.000 Срба остало без станова** - рекао је он истичући да је решење проблема станарских права највећа препрека повратку Срба у Хрватску јер "уместо да се Србима врате станарска права, понуђено им је станарско збрињавање и то решење је прихватило око 4.000 избеглих".

Антрфиле : Најбоље у Румунији и Мађарској

Министар Срђан Срећковић као позитивне примере издваја Румунију и Мађарску.

- **У Румунији Срби имају посланика у Скупштини већ 18 година, врло значајно учешће на локалном и државном нивоу и једног члана у УО државне румунске телевизије. У Темишвару постоје елитна српска гимназија „Доситеј Обрадовић“, низ школа за учење српског језика и више од 50 културних манифестација. Врло је слична ситуација у Мађарској, где Срби учествују у локалној власти, а држава финансира активности које подстичу очување њиховог идентитета. Ипак, Срби**

већ 17 година чекају на право да имају свог посланика у мађарском парламенту, што им гарантује Устав Мађарске - објашњава Срећковић.

Он додаје да би ускоро у Скупштини Србије требало да се нађе Предлог закона о дијаспори, који предвиђа формирање Савета за Србе у региону. На челу Савета биће председник Србије, а чиниће га и министар спољних послова и министар за дијаспору.

ХРВАТИ ПРОСЛАВИЛИ ВЕЛИКУ ГОСПУ У ЛЕТНИЦИ

Данас, Датум : 17.8.2009, Страна : 9

Приштина - Велики католички празник Света Марија - Велика Госпа обележен је у цркви Узнесења Госпе летничке у селу Летница код Витине, на Косову. Обележавању Велике Госпе присуствовало је око 3.500 Хрвата пореклом из Летнице и Јањева који данас живе у Хрватској и другим земљама Европе.

Смиљан Даројковић, рођени Летничанин који живи у Загребу, изјавио је да се традиционално сваке године за дан Свете Марије у Летници окупе летнички и јањевски Хрвати који у последњих 20 година живе у Хрватској, али и у другим земљама Европе. Он је истакао да је масовно исељавање Хрвата из тог краја на Косову почело 1992. године.

ЈУРИШ НА СИВУ ЕКОНОМИЈУ

Вечерње Новости, Датум : 17.8.2009, Страна : 41

ВЛАДА Србије је прошле недеље формирала специјалну радну групу за борбу против сиве економије, црне берзе, илегалне трговине, кријумчарења и шверца. Разлог за то је чињеница што је сива економија због избегавања плаћања пореза и царина “отела” српској привреди, запосленима, али и државном буџету милијарде долара. Оваква реакција Владе Србије могла се очекивати и пре неколико година, када су српски текстилци указали на чињеницу да илегални трговци гардеробом из Кине и Турске запосленима у текстилној индустрији отимају приход од три милијарде евра.

- Ми смо упозорили четворицу министара да 8.000 комисиона, колико их је званично регистровано у Србији, годишње прода робе у вредности 550 милиона евра, а да не плати ни један једини динар пореза и доприноса, да у Србији постоји 110.000 тезги на којима се продаје роба која се увози из Кине, вредна око 700 милиона евра. Царина на ту робу је десети део њене номиналне вредности. А после царињења, 90 одсто кинеске робе прода се на црно - каже Милан Кнежевић, челник Асоцијације малих и средњих предузећа.

Српска Управа царина прошле године је због кршења и злоупотребе царинских прописа наплатила казне у износу од милијарду и по динара. Толико је још, признају цариници, било прекршаја који нису регистровани, па се рачуна да је на злоупотреби царинских прописа на граници држава имала штету од око три милијарде динара.

- То што неко шверцује протезе за зубе, наочаре за сунце, гасне пиштоље, накит и девизе нису главни проблеми сиве економије у Србији. Највећи проблем су илегална пословања неких српских предузећа, што је резултат чињенице да је незаконит рад фирми системски уграђен у нашу привреду - објашњава Александар Вуловић, помоћник директора Сектора за контролу примене царинских прописа Управе царина.

Цариници су после четири месеца рада разоткрили групу пословних људи који су се бавили “активним оплемењивањем” увезеног репроматеријала. Они су од царине и пореске службе сакрили 400 тона текстилне робе, а неопорезовани приход ставили у своје џепове. А случај једне фирме је открио како је легални увоз нафтних деривата приказан као промет репроматеријала за производњу боја и лакова.

- Радило се о класичној злоупотреби прописа, а не о кријумчарењу и шверцу - каже Вуловић. У нашој земљи се, иначе, у неким привредним гранама послује по принципима непоштовања царинских и пореских прописа, илегалне трговине, кријумчарења и шверца.

- Производња хране и пића, чак и намирница за децу, производња лекова, текстила, цигарета, носача звука и ДВД филма, нафтних деривата, возила и ауто-делова продужена су рука сиве економије, јер се заснивају на илегалној трговини, избегавању царинске контроле и кријумчарењу. Већина ових производа су сурогат роба. Тиме је и фабричка производња уништена, јер је сведена на голи шверц и препродају јефтине увозне робе - тврди Жика Јовановић, први привредни детектив у Србији који истражује бонитет српских фирми.

Покрет за заштиту потрошача је, на пример, открио да је чак 30 одсто узорака воћних сокова из београдских трговина неисправно, јер уместо воћа садрже вештачку боју и течни шећер увезен из БиХ. Тржнице су препуне воћа и поврћа сумњивог квалитета, с мароканских бродова, који сазревају у камионима током транспорта до српских пијаца. А произвођачи пршута са Златибора користе шверцовано говеђе месо из Аргентине, а тим истим каналима нам стиже и кокаин из Јужне Америке.

Наиме, анализе Европола казују да је и организовани криминал део сиве економије у Србији. Илегалним прометом дроге, оружја, аутомобила и људи у Србији се “окреће” две милијарде долара, а од нафте и цигарета још толико. А пошто на увозном текстилу губимо три милијарде евра, онда рачуница показује да сива економија “окреће” најмање осам милијарди долара.

- У Србији већ годинама постоји узречица да је боље да се нешто шверцује и препродаје него да се иде у предузеће на посао. Илегално пословање у привреди је потпомогло у развоју не само текстилне, већ и фармацеутске мафије, ојачало зелену, пијачну и ловачку мафију, која тајно препродаје српску дивљач и зарађује 80 милиона евра - каже привредни детектив Жика Јовановић из Крагујевца. Томе је допринео низ политичких одлука и системских пропуста власти, којима су створени услови да произвођачи и трговци у Србији избегавају државне, пореске и царинске дажбине. И да осиромашују буџет, да се лично богате и израстају у слој свемоћних бизнисмена. Уосталом, када је у Краљеву ухапшена група илегалних трговаца нафтом, у којој је било и 17 полицајаца, они су јавно показивали своје џипове а да их нико није питао одакле им то богатство.

Држава је, уосталом, дозволила да велики број људи купи половне аутомобиле сумњивог порекла, да их региструје на црногорске таблице и тако избегне плаћење царине и пореза. Тиме је директно грађанима послала поруку да могу да варају државу, односно да се баве сивом економијом.

- Штете од сиве економије су катастрофалне по нашу привреду. Илегални трговци текстилом оставили су без посла 800.000 радника у нашој текстилној индустрији - упозорава Милан Кнежевић.

Челник Асоцијације малих и средњих предузећа тврди да шверцери текстила у комисионима на име доприноса држави не плаћају 200 милиона евра, Кинези 300 милиона евра... А милијарду евра не плаћају газде трговинских радњи за својих 400.000 непријављених радника.

- Проблем сиве економије превазилази националне границе и може се решити на интернационалном нивоу сарадњом са администрацијама суседних земаља. Само тако се може ући у траг тим пословним махинацијама - каже Александар Вуловић. Он наводи пример инсценирања повраћаја ПДВ, на коме се зарађује велики новац. Царина зато педантно прати изласке камиона и шлепера преко границе, размењује податке са суседним царинама и формира базу података која указује да ли неко покушава да прикаже фиктивне изласке робе из земље да би наплатио повраћај ПДВ-а.

Влада Србије је уочила опасност од сиве економије. Новоформирана радна група за борбу против сиве економије већ је одржала свој први састанак. У овом тренутку се кроз међуресорску сарадњу МУП, Министарства трговине, Министарства финансија, Управе царине и Пореске службе ради на акционом плану којим треба оперативно да се разради начин сузбијања и искорењивања црне берзе у Србији. На првом састанку радне групе, у петак, сачињен је предлог мера за акциони план које ће да се примене чим их Влада Србије усвоји. Тај акциони план подразумева како промену системских закона, заштравања казнене политике, сузбијање илегалне трговине, кријумчарења и шверца, али и образовање становништва о опасностима од сиве економије и медијску кампању.

Антрфиле : ЦИГАРЕТЕ КАО ДРОГА

ЦИГАРЕТЕ су нова српска дрога. У Србији се дневно купи 2,3 милиона паклица дувана, јер чак 45 одсто житеља пуши. Ова држава је највећи потрошач илегалних цигарета у Европи. Организација тајне трговине дуваном је слична кријумчарењу дрога, јер цигарете долазе са истока и задржавају се у Србији. То узрокује велики губитак прихода за владе, помаже у финансирању криминалних и терористичких активности и поткопава здравствену политику Србије - пише у анализи Светске банке начињеној за потребе УН.

ЕФИКАСНА ЦАРИНА

ПОСЛЕ успешне акције "Котон", којом су цариници пресекали велику махинацију са увозом текстила, похвалио их је и наградио СЕЦИ центар у Букурешту.

- Управа царина је открила многе случајеве системског непоштовања и злоупотребе царинских прописа, као и илегалну трговину, кријумчарење и шверц, а и даље активно ради на њиховом сузбијању. Колико смо успешни, казује оцена Европске комисије, да Управа царина Србије има стратешки приступ овом проблему и позитивне резултате. Међутим, сматрамо да тек када се донесу нова законска решења, када системски решимо питање узрока сиве економије, моћи ћемо да подигнемо ефикасност рада на сузбијању сиве економије, илегалне трговине, кријумчарења и шверца у нашој земљи - каже Александар Вуловић, заменик директора Управе царина.

АРМИЈА ЦРНЕ БЕРЗЕ

Сива економија почела је нагло да се развија када је власт 1995. године одлучила да избеглице насели на рубове градова и претворе их у армију црне берзе. Уместо да сељаци из Хрватске и БиХ добију земљу у Војводини, они су упућени на асфалт да препродају девизе, нафту, бензин, храну, пиће, крадену и дефицитарну робу. Најуспешнији међу њима су касније отворили драгсторе, у којима се данас продаје јефтина роба из Хрватске. Потом је у земљу стигло 30.000 кинеских препродаваца бофл робе. Данас уличну армију црне берзе чине, углавном, Роми досељени из Румуније, Бугарске, Албаније, БиХ и Македоније, који тврде да су избегли с Космета.

PRESS CLIPPING

Уторак 18.08.2009. год

БИЋЕ СТАНОВА

Вечерње Новости, Датум : 18.8.2009, Страна : 5

НЕГОТИН - Комесаријат за избеглице, УНХЦР и неготински Центар за социјални рад потписали су уговор о изградњи станова за смештај социјално угрожених Неготинаца, избеглица и интерно расељених лица. У првом делу пројекта, средствима УНХЦР, биће изграђено 20, а у другом ће изградњу 12 станова финансирати општина Неготин из буџета.

СРБИ ОБНОВИЛИ ЦРКВУ У ШТИКОВУ

Ало!, Датум : 18.8.2009, Страна : 6

Све се може кад се Срби сложе. Сложили су се некадашњи становници далматинског села Штиково, који од „Олује“ живе расељени по Србији и крајем прошле године на донаторској вечери у Батајници прикупили скоро 10.000 евра за обнову цркве у родном селу. Резултати ове акције видљиви су већ после само неколико месеци.

Храм светог Луке у Штикову засјао је новим сјајем - од ојачаних темеља до нове фасаде. Подигнута је и ограда око порте. Новинар „Ало!“ обишао је недавно то село и затекао групу од двадесетак расељених Штиковљана који су из Београда, Новог Сада и других места у Србији дошли да уреде гробље и простор око цркве.

После акције, дружење је настављено уз одличан пршут и вино. Током јула и августа, село у којем данас живи само неколико стараца, посетило је више десетина млађих Штиковљана, с децом која су рођена у Србији. Мирко Ненадић, један од организатора обнове у Штикову, за „Ало!“ је најавио масовно обележавање празника Светог Луке, 31. октобра у Штикову, када се очекује да бивши становници тог села у неколико аутобуса из Србије дођу на прославу у родни крај.

СПС ОПЕТ БРАШНОМ КУПУЈЕ ГЛАСОВЕ!

Ало!, Датум : 18.8.2009, Страна : 2

Српска напредна странка оптужила је власт за манипулације на ванредним локалним изборима у Приштини и Пећи. Ако је веровати оптужбама СРС-а, на овим изборима поново је до изражаја дошла српска предизборна „креативност“ - избацивање присталица опозиције са бирачких спискова и куповина гласова џаковима брашна. СНС је освојио највише гласова у Приштини, а СПС у Пећи. - Таква бескрупулозност није виђена откад је за Милана Милутиновића „гласало“ цело Преказе, укључујући и Адема Јашарија, а тамо ни српски тенк није могао да уђе - рекао је заменик председника СНС-

а Александар Вучић и навео да његовој странци нису били доступни бирачки спискови за јучерашње изборе.

- **Власт је из бирачких спискова избацивала оне за које су знали да нису њихови. Јуче смо комбијем из избегличког центра у Раковици одвели на гласање 35 људи, ниједан није био у бирачком списку, а у Земуну је од њих 25 само један имао право гласа** - рекао је Вучић. На конференцији за новинаре СНС-а приказан је и снимак начињен мобилним телефоном на којем се види како човек уноси цакове у бели комби, а Вучић је рекао да је то брашно дељено Ромима да би гласали за Социјалистичку партију Србије.

- Све је то јуче у Грачаници организовао Горан Јоргић, члан групе грађана „Видовдан“, која је у коалицији са СПС-ом - рекао је Вучић. Заменик председника СНС-а је оценио да је „српска држава у истом стању као 1999. и 2000. године“ јер се све урушава, а власт мисли да ће затварањем медија, ћутањем, нерадом, брашном и шећером моћи да купи изборе. Прозвани Горан Јоргић каже да је изненађен овим оптужбама.

- То су обичне дезинформације. Ја сам све време био у штабу и то нема везе са мном. Немам информације да је Ромима дељено брашно. Никада ништа нисам радио против СНС-а, чак имам много пријатеља и родбине у тој странци и не знам зашто баш мене прозива господин Вучић - рекао је Јоргић. Секретар РИК Вељко Одаловић каже да Вучић прича глупости јер бирачке спискове воде општински органи.

- Чуди ме то да Вучић то прича, а РИК није добио ниједну примедбу СНС-а. Бирачки списак је јавни документ и постојао је јавни позив грађанима да провере да ли су у списковима. РИК добије закључен бирачки списак - каже Одаловић.

Антрфиле : Србија губи 112 милиона евра

Александар Вучић рекао је да ће наредних дана објавити нове податке око свих афера везаних за енергетику.

- Нећемо одустати од свега што се тиче енергетике. Морамо да упозоримо како Србија на годишњем нивоу губи 112 милиона евра. Обезбедићемо нове податке око свих енергетских афера, пљачки и даљег урушавања државе - истакао је Вучић.

ВРАЋЕНИ У СИРОМАШТВО

Вечерње Новости, Датум : 18.8.2009, Страна : 7

ШТА ОЧЕКУЈЕ ОСОБЕ КОЈЕ СТИЖУ У СРБИЈУ НА ОСНОВУ СПОРАЗУМА О РЕАДМИСИЈИ

Највећи проблем повратника документа, кров над главом, лечење, школовање...

ПОВРАТНИЦИ из западне Европе, посебно они принудно депортовани, озбиљан су финансијски и социјални проблем државе Србија. **Породице, које су без "папира" живе у Европи, на основу споразума о реадмисији, враћају се у матичну земљу, а овде их дочекују - препреке. Немају где да живе, муче се око докумената, запошљавања, лечења, школовања...**

Примена Споразума о реадмисији, иначе, један је од услова за бели шенген. Држава "на папиру" има план за интеграцију људи који су мимо своје воље враћени у Србију, али у пракси не иде све глатко. **Од јуна су у Обреновцу, Зајечару, Белој Паланци и Шапцу отворена четири центра за прихват повратника. Могу да приме стотинак људи,**

али су засад у њима само две породице - Чикарићи у Обреновцу и Годоровићи у Зајечару. Иако је према Стратегији реинтеграције повратника предвиђен боравак до 14 дана, они су у центрима два-три месеца.

- Немамо решење за те људе. Не могу много да им помогну ни у центрима за социјални рад, јер већ имају и превише корисника помоћи, који су једнако угрожени - објашњава за "Новости" Иван Гергинов, помоћник комесара за избеглице. - Највећи број ових људи стиже преко аеродрома "Никола Тесла", где их прихватамо у канцеларији за реадмисију. О њима знамо само оно што желе да кажу - да ли имају родбину, имовину, одакле су родом... Шаљемо их у места где им је фамилија, а ако немају где, сместимо их привремено у наше центре.

Годоровићи су, на пример, депортовани из Шведске. Пре тога су били интерно расељени са КиМ у Зајечар. Сада су враћени у исти колективни центар из ког су отишли у Шведску. Кључни проблем, слажу се сви који се баве овим питањем, јесте добијање докумената. Без њих не могу да остваре ниједно друго право.

- Изводе из матичних књига још некако и добију, али пребивалиште је најтеже обезбедити. Јер, немају своје куће, а многи ни фамилију која би их пријавила на своју адресу - каже Зоран Пањковић, саветник за миграције у Министарству за људска и мањинска права.

- Преостаје им једино да плате по 200-300 евра да их неко фиктивно пријави, како би добили пребивалиште, а самим тим и личну карту. Пањковић уз овај кључни проблем подсећа и на све остале недаће на које наилазе повратници када желе да се лече, упишу децу у школе, нострификују дипломе...

- Све ово иде на трошак Републике Србије. Не постоји јединствена калкулација трошкова, нити пројекција за наредни период, али реч је о огромном новцу - додаје Пањковић.

Иван Гергинов каже да је Комесаријат, који је задужен за прихват повратника, спреман да прими одређен број људи. Али, додаје он, ако се број драстично повећа, држава ће морати да одвоји додатна средства, да упосли још људи...

Антрфиле : ДОБРОВОЉЦИ БРОЈНИЈИ

ЕВИДЕНЦИЈУ о повратницима води МУП Србије, али не постоје прецизни подаци, јер они који долазе добровољно немају обавезу да се било коме пријављују. **Процена је како је број добровољних повратника три пута већи од оних који су депортовани. А међу принудно враћенима највише их је из Шведске, а затим из Швајцарске и Немачке.**

ПИЈАН УБИО БРАЧНИ ПАР МРКИЋ!

Куир, Датум : 18.8.2009, Страна : 10

БЕОГРАД - Милош Томашевић (59) из Старе Пазове, избеглица из Загреба, одлуком Врховног суда Србије провешће максималних 40 година иза решетака, будући да су одбијени његова жалба и захтев за понављање поступка.

Током суђења у Окружном суду у Сремској Митровици доказано је да је Томашевић, власник агенције "Дуо" из Старе Пазове, 9. марта 2003. године починио масакр у изнајмљеној кући породице Мркић, избеглица са Кордуна. Он је кобне вечери под дејством алкохола дошао код Татјане Мркић (34), која је као секретарица радила у његовој агенцији и са којом је претходно био у љубавној вези, тражећи од ње да пође с

њим у сватове код рођака. Кад је Татјана то одбила, пијани Томашевић почео је наочиглед петоро малишана да сеје смрт. Прво је из пиштоља убио Татјанину мајку Гордану (52), потом је ликвидирао и њеног супруга Милића (56), да би на крају из куће извукао и Татјану у коју је испалио три метка.

Татјана је преживела само захваљујући напорима лекара КБЦ Бежанијска коса у Београду, а убица се после масакра сам предао полицији. Током суђења Мркићева је потврдила да је више година била у љубавној вези са Томашевићем, али је рекла и да је та веза "пукла" и да јој од тада није дао мира, већ је свакодневно претио да ће јој побити породицу. Оптужени је на суђењу признао да је из пиштоља убио брачни пар Мркић и њихову ћерку тешко ранио, рекавши да је, наводно, њена тада шестомесечна беба била "плод њихове љубави". У својој одбрани изјавио је и да није желео да убије брачни пар Мркић. Судски вештаци, неуропсихијатри, оценили су да је Томашевић био смањене урачуљивости у тренутку кад је починио масакр, али да је био свестан својих поступака те да у потпуности може кривично да одговара.

ПОД ЛУПОМ ТУЖИЛАШТВА

Курир, Датум : 18.8.2009, Страна : 14

Бивши председник општине Кикинда Бранислав Блажић осумњичен да је издао дечје одмаралиште у Прчњу на 99 година без плаћања закупнине

КИКИНДА - Против Бранислава Блажића (52) из Кикинде, бившег председника општине Кикинда, некадашњег високог функционера СРС а сада СНС, полиција је поднела кривичну пријаву зрењанинском Окружном јавном тужилаштву којом га терети да је починио кривично дело злоупотребе службеног положаја. Полиција сумњичи Блажића да је септембра прошле године у својству председника општине закључио уговор са фирмом "ДОО Аванта" из Котора, којој је у закуп издао општинску некретнину, дечје одмаралиште у Прчњу, на 99 година без плаћања закупнине.

- Блажић се сумњичи да је објекат издао у закуп супротно условима из објављеног јавног конкурса зарад прикупљања понуда ради давања у закуп имовине општине Кикинда у црногорском месту Прчањ. То је учинио и без сагласности Дирекције за имовину Републике Србије за издавање катастарских парцела. Уговор је закључио са страним правним лицем на период од 99 година без плаћања закупнине. На тај начин Блажић је за страно правно лице прибавио имовинску корист од 52 милиона динара - саопштила је јуче кикиндска полиција.

Спорно дечје одмаралиште површине 500 квадрата, са двориштем од 400 и две ливаде које заузимају 2.200 квадратних метара, налази се на атрактивној локацији у близини плаже у Прчњу. Коментар поводом покретања кривичне пријаве нисмо добили од Блажића, али јесмо од његових страначких колега.

- Против сваког лица може да се подигне кривична пријава, али је индикативно то да се управо у овом часу објављује покретање кривичне пријаве против Блажића. Локална самоуправа на челу са ДС нема друге аргументе да оправда катастрофалну ситуацију у последњих десет месеци па желе да на овај начин пребаце лопту у туђе двориште. Грађани врло добро знају ко је крив за изузетно лошу ситуацију у општини - рекао је за наш лист Никола Лукач, члан инфо тима СНС у Кикинди.

Антрфиле : Руси се једини јавили

Када су прошле године поједине опозиционе странке могућност да дечје одмаралиште у Прчњу буде издато руској фирми "Аванта" окарактерисале као сумњиву работу, реаговао је тадашњи начелник Општинске управе и председник конкурсне комисије Павле Марков.

- Фирма "Аванта" се једина јавила на конкурс који смо објавили у априлу у дневном листу Правда. Оснивач ове фирме је једна руска компанија, а тренутна цифра закупа је 1,2 милиона евра. Одмаралиште је у очајном стању, нико у њему није боравио у последњих десет година, а пре тога ту су биле избеглице. Нисмо могли да га продамо јер је у власништву државе, а нисмо могли да улажемо у њега. Једина солуција била је да га дамо у дуготрајни закуп - тврдио је тада Марков.

Пријава и пре четири године

Полиција је пре четири године против Бранислава Блажића и општинског повереника за избегла, расељена и прогнана лица Милета Напрте поднела кривичне пријаве јер су од октобра 2004. до септембра 2005. године ненаменски располагали новчаним средствима из буџета која су била намењена за трошкове смештаја и исхране избеглица у колективних центрима. Полиција је тадашњег председника општине сумњичила да је оштетио републички буџет за око милион динара.

- Реч је о најгрубљој манипулацији. Пријава је подигнута зато што смо деци избеглица купили пакетиће и платили превоз до школе, а избеглицама купили лекове, зато што смо поделили дрва за огрев и новчано им помогли са 600 и 2.000 динара - објасни је својевремено Блажић.

PRESS CLIPPING

Среда 19.08.2009. год.

ИЗБЕГЛИЦАМА ИСКЉУЧЕНИ СТРУЈА И ВОДА

Борба, Датум : 19.8.2009, Страна : 7

Избегличком центру “Планум” у Новој Пазови јуче ујутру према писању Бете искључени су струја и вода.

У насељу је смештено неколико десетина особа из околине Книна које су избегле из Хрватске после акције “Олуја” августа 1995. године. Републички Комесаријат за избеглице саопштио је пре неколико дана да ће центар бити затворен и да ће избеглицама који су без прихода и смештаја бити пружена помоћ.

Избеглица из околине Книна Ђуро Бјелан који у том колективном центру живи од лета 1995. године сматра да су струја и вода искључени као врста притиска на избеглице да се иселе: “Понуда Комесаријата за избеглице да се преселимо у колективни центар у другом граду је неприхватљива јер смо везани послом за Нову и Стару Пазову. Неприхватљива је и понуда да се неприступачним и пасивним местима из којих бежи и домаће становништво. Осећамо се као Курди. Нико нас не признаје. Сви гледају да на неки начин извуку корист од нашег јада”.

У Србији има још око 70 колективних центара за избеглице у којима је смештено око 1.300 људи. У фебруару 2005. године Колективном избегличком центру “Планум” искључени су такође струја и вода иако је температура била минус девет степени Целзијуса.

ЖЕДНИ И У МРАКУ ЗБОГ ПРОФИТАБИЛНОГ ПЛАЦА

Дневник, Датум : 19.8.2009, Страна : 14

ИЗБЕГЛИЦЕ У НОВОЈ ПАЗОВИ БЕЗ ВОДЕ И СТРУЈЕ, А РАЧУНИ ПЛАЋЕНИ

Колективни избеглички центар у Новој Пазови, смештен у трошним баракама земунског грађевинског предузећа „Планум“, остао је јуче ујутро без струје и воде, па се шеснаест избеглица, махом старијих самаца и брачних парова, довија како зна и уме. Разлог није дуговање, јер Комесаријат за избеглице Србије сваког месеца уредно подмирује утрошак према фактурама које доставља „Планум“.

Ни Јагода Благојевић из Повереништва тва Комесаријата за избеглице у општини Стара Пазова није могла да нам објасни зашто су избеглице остављене жедне и у мраку, јер су сви рачуни плаћени.

– Њих преосталих шеснаест ту живи већ 17 година. Одавно је решено да се центри за избеглице укину, међутим, они не прихватају ниједно понуђено решење – додаје Јагода Благојевић. Заменик председника Скупштине општине Стара Пазова Срђан Станковић тврди да управа „Планума“ већ пет година на све начине покушава да исели избеглице из старих барака да би ту локацију употребила за градњу или плац добро продала.

– Не сме се тако поступати с људима, посебно што они „Планум“ ништа не коштају. Њима треба обезбедити одговарајућ и смештај, јер су то стари и болесни којима је потребна лекарска помоћ, а овде је имају у оближњој амбуланти. Они нису у стању да себи обезбеде други смештај, овде ником не сметају, али „Планум“ покушава да их одатле исели, чак и на овако нехуман и силецијски начин – огорчен је Станковић. И поред безброј покушаја, јуче током целог дана нисмо успели да телефоном ступимо у контакт с одговорнима у „Плануму“.

ИЗБЕГЛИ ОСТАЛИ БЕЗ ВОДЕ И СТРУЈЕ

Правда, Датум : 19.8.2009, Страна : 4

Колективном избегличком центру „Планум“ у Новој Пазови јуче су искључени струја и вода. У Колективном центру у Новој Пазови смештене су избеглице из околине Книна, Бенковца и Обровца, и у центру живе од како су избегли, након хрватске војнополицијске акције „Олуја“, августа 1995 године.

Републички Комесаријат за избеглице саопштио је 7. августа ове године да ће Колективни центар „Планум“ бити затворен, а да ће избеглицама из тог центра, који су без прихода и смештаја, бити пружена помоћ. У Србији има још око 70 колективних центара за избеглице, у којима је смештено око 1.300 људи.

НЕМАМО ПРАВО ДА ЋУТИМО О ГЕНОЦИДУ

Правда, Датум : 19.8.2009, Страна : 22

ОТВОРЕНО ПИСМО МИНИСТРУ ЗА ДИЈАСПОРУ СРЂАНУ СРЕЋКОВИЋУ

Господине министре Срећковићу,

Подсећам Вас, да сам Вам писао 2. септембра 2008. (бр. 886/08) и 18. новембра 2008. (бр. 936/08), предлажући Вам да сарађујемо у вези с проблемима прогнаних Срба из Републике Српске Крајине и Хрватске, али од Вас нисам добио одговор. Министарство за дијаспору одбија сарадњу са члановима Владе и Скупштине Републике Српске Крајине, па је несхватљиво да се, без такве сарадње, могу заступати интереси прогнаних Срба Крајишника, чији број се креће до 800.000, који су били државотворан народ у двонационалној Хрватској - држави Хрвата и Срба.

Писао сам више пута: председницима, премијерима и другим министрима СР Југославије и Републике Србије, али за протекле четири године нико од њих није реаговао. Добија се утисак да су државници Републике Србије, што зачуђује, одлучили да не спомињу хрватски злочин геноцида над Србима у Првом и Другом светском рату и хрватски злочин геноцида и етничко чишћење над Србима у грађанском рату у Југославији, од 1990. до 1995. године. Погрешно процењују, да би тужбе за три узастопна злочина геноцида Хрватске над Србима у двадесетом столећу (и Ромима и Јеврејима, у Другом светском рату), пореметиле међудржавне односе на Балкану.

Супротно томе, истина је да ће односи бити лоши ако се злочини Хрватске над Србима, Јеврејима и Ромима буду прећуткивали. Односи ће бити добри само ако се Хрватска изведе пред суд правде и плати ратну одштету Србима, Ромима и Јеврејима - за све злочине у двадесетом столећу.

Савезна Република Немачка је платила ратну одштету свим савезничким државама, осим Југославији, и само је то омогућило добре међудржавне односе Немачке и држава против којих је ратовала, од 1938. до 1945. Ако Хрватска не буде позвана на одговорност и ако не плати ратну одштету, између ње и српских држава на Балкану неће никад бити успостављени здрави односи. Као што сам упозоравао државнике Србије на ускраћена људска права Срба у РС Крајини и Хрватској, **тако сам им скретао пажњу и на обавезу да се подигне тужба против Словеније - јер је Србима ускратила сва људска права, а многе Србе и припаднике других нација убијала - 1991. и 1992. године.** Писао сам и о тиранији над Србима у Албанији, као и о НАТО агресији на Србију и Црну Гору, којом приликом је НАТО отцепио силом од Србије Косово и Метохију и тамо успоставила сепаратистичку власт. Све субјекте ових злочина треба извести пред суд правде. То важи и за муслиманско-хрватске сепаратисте у Босни и Херцеговини.

Они су ускратили државотворност Србима и прогласили сепаратизам БиХ од Југославије. Охрабрује Ваша изјава о угрожености српског народа у Хрватској, Албанији, БиХ и Црној Гори, објављена у медијима 17. августа 2009. године, али је то само изјава, или кукњава - како би то рекао народ. Потребно је да Ви, с колегама у Влади, учините више. Да поднесете тужбу Међународном суду правде у Хагу против држава - починилаца злочина геноцида и да ставите те злочине на дневни ред Савета безбедности и Генералне скупштине УН, ОЕБСа и Европске уније. Ово писмо има карактер отвореног, јер Ви избегавате сваку сарадњу с Владом и Скупштином Републике Српске Крајине.

ВЛАДА РС КРАЈИНЕ Милорад Буха, премијер

PRESS CLIPPING

Четвртак 20.08.2009. год.

ПОСЛЕ 14 ГОДИНА ДОБИЛИ КРОВ НАД ГЛАВОМ

Ало!, Датум : 20.8.2009, Страна : 6

Месец и по после свечане предаје кључева и решења о додели станова, 14 породица избеглих и расељених из Хрватске и са Косова и Метохије уселило се у нове станове чију су изградњу финансирале влада Грчке, Европска комисија и општина Свилајнац. Већина нових станара је у протеклих 14 година живела у колективном смештају или приватно.

- Откако смо претерани у „Олуји“, немамо кров над главом. Живели смо у привременом смештају свилајначке кланице. Нажалост, мој муж није дочекао да види да смо се скућили јер је преминуо пре три месеца - каже Јелена Бекић. **Укупна површина новосаграђеног објекта на локацији Ресје износи 554 квадратна метра, а величина станова је од 32 до 46 квадрата.**

ДЕСЕТ ПРОГНАНИХ ДОБИЈА ПОСАО

Дневник, Датум : 20.8.2009, Страна : 7

КОНКУРС ЗА САМОЗАПОШЉАВАЊЕ ИЗБЕГЛИЦА

Градска управа у Новом Саду отворила је конкурс за самозапошљавање за десет избеглих, расељених и прогнаних особа, за које ће из градског буџета бити издвојено 1.300.000 динара; што значи да ће свако имати право на 130.000 динара за покретање сопственог бизниса. Како стоји у саопштењу Националне службе за запошљавање, конкурсом је предвиђена финансијска подршка оснивању предузећ а, радњи или других облика пословног организовања, а право учешћа имају сви који поднесу доказ да претходних десет година имају статус избеглог, расељеног или прогнаног лица, као и завршену обуку из области самозапошљавања.

Од корисника субвенције се очекује да наменски утроши сдобиијени новац, да регистровану делатност обавља најмање две године и да редовно уплаћује доприносе за обавезно социјално осигурање. **Захтеве с пратећом документацијом треба поднети Градској управи за привреду, која се налази у Руменачкој улици 110. Додатне информације могу се добити на број телефона Градске управе за привреду 452-414 и у новосадској Филијали Националне службе за запошљавање (0800-300-301).**

ИЗБЕГЛИЦЕ ЧЕКАЈУ ДА БАГЕРИ ПОРУШЕ БАРАКЕ

Политика, Датум : 20.8.2009, Страна : А7

Струја и вода већ искључени, затвара се колективни центар у баракама „Планума” у Новој Пазови

Нова Пазова – Десет избегличких породица из Книнске Крајине, смештених у старим баракама „Планума” из Земуна, у Омладинској улици у Новој Пазови, од уторка немају струју и воду, а у обавештењу, које је „Планум” полепио по баракама, после тога одмах следи рушење барака. Избеглице, махом старији људи, требало је по обавештењу „Планума” да се иселе 17. августа ове године.

„Планум” је обавестио избеглице да је уговор са Комесаријатом за избеглице Републике Србије о смештају ових изгнаника раскинут 31. јула, а да у међувремену није решено питање смештаја 25 избеглица.

– Најављује се да ће ући багери да поруше бараке и да су због тога искључени струја и вода. А где ћемо ми то нико не зна. У Новим Бановцима су саграђене две зграде са 76 станова за избеглице и социјалне случајеве, конкурисали смо сви, нико одавде није добио стан – прича Јованка Вујатовић (74), којој је муж умро у овом избегличком центру.

Четрнаест година људи се злопате, а купатила која су уређена пре неколико година, људи из „Планума” су закључали, тако да их избеглице нису могле користити, иако су опремљена од донација.

– Кад смо се сместили шеф Канцеларије УНХЦР-а из Новог Сада Роберт Лесмајсфер донезао је белу технику намењену избеглицама. Нико ништа од тога није добио, то је једноставно закључано у „Планумову” бараку и ми то нисмо ни видели – каже Горан Вуковић (39), који живи са супругом и кћеркицом у старој бараци. Већина избеглих не зна куда ће, али сви кажу да је ово за њих нова „Олуја”, да стари и изнемогли ово неће преживети.

– Мени треба соба и купатило, градити не могу, сама сам, имам 56 година, немам никаквих примања, одавде само могу у Дунав. Тамо у Обровцу ми је кућа спаљена, одавде ме терају, нисам нигде пристала – каже Милица Турукало. Све приче су само чемер и јад, неколико млађих људи жели да се отме, да изађе из старе бараке, али не зна како. Тражили су, кажу, плацеве од три ара у Новој Пазови, или Новим Бановцима и да им се помогне у грађевинском материјалу, да направе кућице од 35 квадрата, или да се купе мале монтажне куће, они би отплаћивали део тих кућа, али нико ништа не предузима.

– Нас је и бог заборавио, ово нам нико до сада није радио, а сада ми у Србији прете багером – каже четрдесетогодишњи Драган Четник, који живи са оцем. Ђуро Бјелан каже да му је нуђено да иде у колективни центар у Смедереву, а ради у Београду. Морао би да напусти посао, а тек онда би био просјак и социјални случај.

Антрфиле : Комесаријат: Одбили су понуђена решења

Комесаријат за избеглице Републике Србије саопштио је да је на захтев „Планума”, у чијим баракама су смештене избеглице у Новој Пазови, пристао на споразуман раскид уговора о изнајмљивању барака, јер избеглице имају могућност да одлуче о даљем збрињавању.

Комесаријат наводи и то да је 16 избеглица одбило понуђена решења – откуп домаћинства са окућницом, једнократну помоћ у роби и новцу, пресељење у други колективни центар или смештај у установе социјалне заштите за старе и пензионере. Преосталих 16 избеглица инсистира да добије локацију за градњу кућа у Новој Пазови, или Новим Бановцима, као и да добију помоћ у грађевинском материјалу или да им се поставе монтажне куће.

НЕЋЕ ДА ИДУ ИЗ СТАРЕ ПАЗОВЕ
Глас Јавности, Датум : 20.8.2009, Страна : 5

Становници избегличког кампа „Планум Бараке“ без струје и воде

СТАРА ПАЗОВА - Избегличком кампу „Планум бараке“ у Новој Пазови јуче је искључена и струја и вода, али 16 особа које још ту живе кажу да и поред тога неће напустити насеље.

Наиме, струја и вода су искључене у складу са припремама за затварање КЦ „Планум“, које су започете још 2003. године. Међутим, неколико избеглих из Хрватске кажу да су тек успели да стану на своје ноге и не желе да поново краћу испочетка у неком другом кампу, па ће остати ту где јесу „макар живели на ливади“.

- Не пада нам напамет да после свега шта смо преживели поново пролазимо кроз исто. Овде смо стекли пријатеље, нашли запослење, социјализовали се и не идемо нигде - каже Никола Вуковић, један од станара овог избегличког кампа. Надлежни из Комесаријата за избегла и расељена лица тврде да у потпуности разумеју ситуацију у којој се налазе ова људи и да су спремни да им пруже сваку врсту помоћи.

- Пре неких месец дана, поново је обављен разговор са наведеним особама које инсистирају на својим захтевима и не прихватају ниједно од понуђених решења. Пружили смо им могућност откупа домаћинства са окућницом, једнократну помоћ у роби и новцу, пресељење у други колективни центар, међутим они не желе да чују. Инсистирају на томе да остану на територији Старе Пазове, али могућности збрињавања избеглица на овој територији су исцрпљене - тврде у Комесаријату.

Антрфиле : Траже плац и монтажне куће

У Комесаријату наводе да преосталих 16 избеглица инсистирају да добију локације и грађевински материјал за градњу кућа у Новој Пазови или у Новим Бановцима или монтажне куће. Предузеће „ Планум“ инсистира да се уговор о сарадњи са Комесаријатом раскине, јер им је сад, због броја особа нерентабилно чак и да прихвате повећање цене трошкова смештаја, а током ових година није се улагало ни у одржавање објеката, тако да је и то проблем.

РАЗЛИЧИТ СТАТУС СРПСКОГ НАРОДА У БОСНИ И ХРВАТСКОЈ

Политика, Датум : 20.8.2009, Страна : А15

Исходи ратова из прве половине деведесетих за последицу су имали изгон Срба из Хрватске, али и нову афирмацију политичког статуса српског народа у Босни и Херцеговини

Чедомир Антић, Напредни клуб

Српски народ је пре распада Социјалистичке Федеративне Југославије уживао статус конститутивне нације у Босни и Херцеговини и у Хрватској. Срби нису имали аутономне покрајине, баш као што нису били окупљени у некаквој седмој југословенској републици, али су, макар формално, били равноправни. Процес успостављања независности довео је тамошње Србе у незавидан положај. У Хрватској

је њихова конститутивност укинута и то управо на Видовдан 1990. године. У Босни и Херцеговини једнопартијска скупштина изменила је законе, тако да је српски народ било могуће надгласати и приликом доношења најважнијих, судбоносних политичких одлука. Исходи ратова из прве половине деведесетих за последицу су имали изгон Срба из Хрватске, али и нову афирмацију политичког статуса српског народа у Босни и Херцеговини.

У Хрватску се вратила, и то само формално, тек трећина народа који је тамо живео. Око 50.000 станова, противно свим обавезама које је на себе преузела Хрватска, још увек није враћено њиховим ранијим станарима (Србима). Срби из Хрватске и данас су највећа прогнаничка популација у Европи. Дан њиховог прогона слави се као „дан побједе и домовинске захвалности”. Четвртина свих припадника српске војске Крајине је и у наше време на јавним, али и на тајним оптужницама за ратне злочине. Етнички инциденти се дешавају, па их је било и током овогодишњих локалних избора, када је најјача српска странка СДСС била углавном у коалицији са ХДЗ-ом. Званична Србија не се бави питањем статуса Срба у Хрватској, не види националну политику као државни приоритет, не примењује реципроцитет чак ни кад је у питању привреда, а запостављена је и просветна и културна сарадња. Тако Министарство просвете Србије признаје да током 2008. године није било активно међу Србима у Хрватској, док Министарство културе у Загреб шаље књижевнике који не представљају српску националну културу у мери у којој критикују српску нацију.

У Босни и Херцеговини ситуација је нешто другачија. Српски народ тамо ужива равноправност. Има свој ентитет, његови представници у појединим случајевима располажу правом вета на политичке одлуке. Ипак, Република Српска је већ четрнаест година под непрекидним притисцима. Циљ је њено укидање. Исти они који су омогућили стварање независног Косова тврде да је немогуће и неморално признати Републику Српску. Рат и геноцид политички употребљавају управо они којима 1992. године ранији геноцид над српским народом није сметао да вратоломно признају независност Хрватске и Босне и Херцеговине.

Током петнаест година централна влада проширена је са три на 15 министарстава. Од 68 надлежности Републике Српске колико је укинута од 1995. до данас, само је за три надлежности поштована уставна процедура. При том је Републици Српској приликом разграничења и успостављања Дистрикта Брчко одузето 511 квадратних километара (око 1 одсто укупне територије БиХ). Европска будућност државе поистовећена је са њеном централизацијом и унитаризацијом, баш као што је ова будућност Србије идентификована као децентрализација и федерализација. Сви који захтевају заштиту равноправности конститутивних народа ризикују јавну медијску кампању која се у случају првог човека Владе Републике Српске завршила једним проблематичним судским поступком, спроведеним тако што су заобиђени српски кадрови у безбедносним структурама БиХ. Коначно, последњих месеци управо бошњачки политички представници користе могућност да блокирају установе Републике Српске и Федерације Босне и Херцеговине, њима међутим нико из Вашингтона или Брисела не замера зато што тако ометају напредак заједничке државе.

Чини се да за многе чланице Контакт групе у Босни и Херцеговини највећи проблем не представља њена нефункционалност и неодрживост (коју је тако „лако” било решити у случају СФРЈ, СЦГ или српско-албанских односа). Један од амбасадора недавно је рекао да у Босни треба да живе Босанци. Представник француског Сената изјавио је приликом посете Бањалуци да је успостављање јединственог школства и обједињеног наставног програма идеал који је остварен у Француској, па може бити постигнут и у

Босни и Херцеговини. Дакле, после гашења Републике Српске, реметилачки фактори ће постати поједини њени народи.

ХАПШЕЊЕ ОТЕРАЛО 40 ПОРОДИЦА

Курир, Датум : 20.8.2009, Страна : 5

БЕОГРАД - Хапшење Горана Вучковића у Горњем Селу код Призрена и припреме за монтирање оптужнице за ратне злочине против њега обесхрабрили су повратак 40 српских породица у то село, сматрају локални српски функционери и Вучковићева породица. Његова супруга и мајка посетиле су га јуче, пошто је пребачен из Призрена у притворску јединицу Еулекса у Приштини.

- Горан се добро осећа, али је напет. Адвокат је поднео жалбу на решење о одређивању притвора, који је одређен до 11. септембра. Очекујемо да се све најбоље заврши јер он није починио никакав злочин. Униформу је обукао само када је служио војни рок 1992/93. године и никад више. Последњих пет-шест година смо долазили у село у коме живе његови родитељи и никад нисмо имали проблема - каже супруга Ивана. Брат Душан потврђује да његов брат никада није обукао униформу, нити убио било кога, док су оптужбе да је рушио зграду Призренске лиге тотална будалаштина.

- Возио је „тамић“ и био руководиолац тешке механизације. Једино што је могуће је да је рашчишћавао шут, ако је нешто већ било порушено и спаљено. Живео је у Урошевцу и никад није ни био у Ораховцу, а оптужују га да је тамо учествовао у геноциду. Комшија, који га је пријавио након свађе, побегао је за Немачку чим је Горан ухапшен. Мислим да се све ово намешта да се Срби не би враћали у Горње Село - уверен је Душан Вучковић.

То потврђује и начелник Призренског округа Јовица Будурић, који каже да је 40 српских породица планирало повратак у насеље Горња махала у овом селу.

- Рашчистили су терен за обнову уништених кућа и хтели да почну градњу, али кад су чули за Горана, сви су се повукли, вероватно из страха да и њих не снађе слична судбина. Настала је конфузија, јер је ово јасна порука Србима да се не враћају - констатује Будурић.

PRESS CLIPPING

Петак 21.08.2009. год.

СОЦИЈАЛНИ СТАНОВИ У КРАЉЕВУ

Правда, Датум : 21.8.2009, Страна : 4

Кључеве нових станова у Берановцу код Краљева добило је 48 избегличких и социјално угрожених породица. Станови су изграђени уз помоћ ЕУ, Немачке фондације ХЕЛП и Града Краљева.

Корисници ће у њима три године бесплатно становати, уз обавезу плаћања комуналија, а након тога ће њихов статус бити поново проверен. Кључеве су уручили представници ХЕЛПа и УНХЦРа, градоначелник Краљева Љубиша Симовић и помоћник градоначелника за социјална питања Милун Јовановић. У Краљеву је регистровано око 20.000 интерно расељених особа.

МОГУ ДА КУПУЈУ ДО 3.000 ДИНАРА

Блиц, Датум : 21.8.2009, Страна : 12

Отворена прва СОС продавница

У овом маркету могу да се снабдевају грађани чији је лични доходак нижи од 23.000 динара и после прве куповине добијају корисничку легитимацију

Први СОС маркет отворен је јуче у Нишу у оквиру нове покривене пијаце у насељу Дуваниште. У првом сату рада ову продавницу посетило је 200 Нишлија. Цене у нишком маркету су ниже у односу на СОС продавнице у Београду за 10 до 15 одсто, зависно од произвођача и артикла. У овој продавници, величине око 100 квадрата, могућност куповине имаће преко 60.000 Нишлија, односно сви они чији је лични доходак нижи од 23.000 динара. Радно време продавнице биће од седам до 21 сат, а недељом од седам до 14 часова.

- Цене су заиста ниже, али не пуно у односу на обичне продавнице. Потрошила сам око 1.800 динара, а купила сам уље и шећер, неке грицкалице за децу и слаткише. Добро је што се маркет отворио јер када се купи на више, може да се уштеди - каже Катарина Поповић.

Марјан Ивановић, комерцијални директор СОС маркета, подвлачи да ће у сваком тренутку у трговини бити најмање 300, а највише 500 артикала.

- У рафовима се налази око 50 одсто робе из нишког региона, 45 одсто артикала из других градова Србије и око пет одсто је стране робе. Куповина шећера и уља је лимитирана за сваког купца на пет килограма, односно литара. Свака муштерија може да купи робу до 3.000 динара, чиме спречавамо да други трговци набављају основне животне намирнице за своје трговине. Овде имају могућност да купују сва лица са примањима испод 23.000 динара, а купцима је потребан чек или потврда о примањима

и лична карта. Када обаве прву куповину, добијају корисничке легитимације, тако да у каснијим куповинама могу само њих да покажу. У маркету ће моћи да купују незапослене особе са потврдом Националне службе за запошљавање да су на њиховој листи, пензионери са чеком, запослени уз потврду о дохотку, расељени и избеглице са легитимацијама и потврдама о привременом боравишту, као и корисници накнаде Центра за социјални рад који би требало да понесу документ о помоћи из ове установе - каже Ивановић.

СТАНОВИ ЗА 14 ПОРОДИЦА

Пресс, Датум : 21.8.2009, Страна : 14

СВИЛАЈНАЦ - Месец и по дана после свечане предаје кључева и решења о додели станова, 14 породица избеглих и расељених из Хрватске и са Косова и Метохије уселило се у нове станове чију изградњу су финансирани влада Грчке, Европска комисија и општина Свилајнац.

У КРАЉЕВУ НОВИ СТАНОВИ ЗА ДВЕ СТОТИНЕ БЕСКУЋНИКА

Политика, Датум : 21.8.2009, Страна : А5

Кључеви подељени углавном породицама које су становале у колективним центрима

Краљево – После десет година „привременог” становања у два колективна центра у Матарушкој Бањи, 38 породица, које су деведесетих година прошлог века расељене са Косова и Метохије, уселило је јуче у нове станове. Ти станови, односно две недавно саграђене стамбене зграде, налазе се у приградском насељу Берановац код Краљева. Поред њих, ту је још шест станова подељено породицама са више малолетне деце и четири за социјално угрожене становнике. Тако је Љубиша Симовић, градоначелник Краљева, уручио укупно 48 кључева од станова, у које се уселило око две стотине бескућника.

– Обе зграде грађене су у сарадњи града Краљева и немачке хуманитарне организације „Хелп”, а вредност инвестиције је око милион евра. Од тога је град уложио око 25 одсто, углавном у обезбеђење неопходне инфраструктуре, и наставићемо да у те сврхе улажемо, како бисмо овим људима који су се годинама злоупотребљивали олакшали живот – истакао је Симовић.

Иначе, како нам је објаснила Милена Јеленковић, шеф канцеларије „Хелпа” у Краљеву, ова хуманитарна организација је новац за 42 стана обезбедила из фонда Европске уније, а за шест од немачке фондације „Еленбах”.

– У сарадњи са истим донаторима наставићемо градњу још 12 станова који ће бити подељени, такође расељеницима, социјално угроженим породицама, али смо три стана наменили и младима који су без родитељског старања, а постали су пунолетни и одлазе из домова – каже за „Политику” Милена Јеленковић.

Иначе, и овом поделом станова расељеницима смањује се број колективних центара на подручју града Краљева, којих је до јуче било десетак са око 800 особа. Они нове станове добијају у закуп и прве три године не плаћају станарину већ само комуналије.

– Добро, и то је боље него у колективном центру. Задовољан сам и захвалан – каже Радоје Сташић, из села Дуге Њиве код КLINE, који се са четворочланом породицом

управо уселио у стан од око 35 метара квадратних. Задовољство не скрива ни Слађана Перић, из Кијева код Клине, која ће у новом стану живети са мајком Милојком. – Од сада ћу имати своју собу. Делићу је са две сестре и братом и славићу рођендан... – поверила нам се десетогодишња Ивана, кћерка Ранђела и Ранке Караџић, који су добили стан од 40 метара квадратних, а годинама су њих шесторо живели у соби једне виле у Матарушкој Бањи.

ИЗ ГРАДСКОГ БУЏЕТА СУБВЕНЦИЈЕ ЗА 10 ИЗБЕГЛИХ ЛИЦА

Данас, Датум : 21.8.2009, Страна : 17

Конкурс за самозапошљавање избеглих, прогнаних и расељених лица из Новог Сада

Конкурс који је 19. августа објавила Национална служба за запошљавање „Послови“ и који се налази на адреси „www.gradnovisad.rs“, предвиђа финансијску подршку за оснивање предузећа, радњи или других облика пословног организовања.

За 10 субвенција у износу од по 130.000 динара могу да конкуришу избегла, прогнана и расељена лица са територије Града Новог Сада која испуњавају услове Конкурса. Заинтересовани могу остварити субвенцију у једнократном износу од 130.000 динара за опремање радног места и стварање услова за рад. **Услов за конкурисање је и доказ о статусу избеглог, расељеног или прогнаног лица у корисника се очекује да наменски утроши средства, регистровану делатност обавља најмање две године и редовно уплаћује доприносе за обавезно социјално осигурање.**

Захтеви са пратећом документацијом подносе се у Градској управи за привреду у Руменачкој 110 до утрошка средстава обезбеђених за ову намену у 2009. **Додатне информације могуће је добити у Градској управи за привреду Новог Сада путем телефона, позивом на број 452-414 и у новосадској филијали Националне службе за запошљавање на број 0800 300 301.**

ДЕЦА СА КИМ ВРАТИЛА СЕ С КОРЧУЛЕ

Куир, Датум : 21.8.2009, Страна : 8

Летовали у Хрватској

БЕОГРАД - Група деце са Косова и Метохије, која су привремено расељена у Реснику, вратила су се с летовања на Хрватском приморју, које је организовало Верско добротворно старатељство Архиепископије београдско-карловачке, објављено је јуче на сајту СПЦ.

Реч је о другој групи од 20 деце са КиМ која су 10 дана летовала на Корчули. Деца су свакодневно похађала часове верске наставе, обилазила знаменитости места, тврђаве, храмове Римокатоличке цркве у којима се чувају византијске иконе, као и православни храм Захумско-херцеговачке епархије на Корчули.

ХИЉАДУ ЉУДИ ЧЕКА „ЗНАЊЕ ЗА СУТРА“

Политика, Датум : 21.8.2009, Страна : А24

Постигнути успех и планове за будућност хуманитарне акције „Знањем за сутра“, јуче су у Медија центру на Теразијама представили оснивачи, сарадници и донатори. Обележили су пет година од почетка пројекта који социјално угроженим суграђанима омогућава бесплатно школовање за рад на рачунару.

Акцију су покренули Академија „Форум“ и Народна канцеларија председника Републике Србије. Идеја је да се најсиромашнији, деца без родитељског старања, избеглице, особе са инвалидитетом, дугорочно незапослени и сви који не могу себи да приуште обуку на поклон укључе у свет савремених технологија.

- До краја прошле године 821 полазник завршио је школу од којих се 160 запослило. Брже проналажење посла и укључивање маргинализованих и угрожених појединаца у савремено друштво полазна су тачка овог пројекта. У раду нас охрабрује податак да више од 1000 људи чека обуку, а уз помоћ донатора канцеларије председника Републике Србије.

Вук Лау, директор Академије „Форум“ додао је да се листа чекања свакодневно повећава, а иницијални циљ акције хиљаду свршених полазника курса надомак је испуњења. Рекао је да због велике потребе за рачунарском писменошћу хуманитарна акција „Знањем за сутра“ планира да се прошири ван оквира Београда. Идуће године заживеће и у западној Србији.

Председник Борис Тадић и његова Народна канцеларија генерални су покровитељи акције од самог почетка. Придружили су им се Министарство рада и социјалне политике и Министарство спољних послова Републике Србије. Програм су подржали и Министарство дијаспоре, Комесаријат за избеглице, београдски Секретаријат за спорт и омладину, престоничке општине и многобројни донатори.

PRESS CLIPPING

Субота 22.08.2009. год.

ПОСЛЕ 14 ГОДИНА ДОБИЛИ СТАНОВЕ

Блиц, Датум : 22.8.2009, Страна : 2

СВИЛАЈНАЦ - Месец и по дана после свечане предаје кључева и решења о додели станова, 14 породица избеглих и расељених из Хрватске и са Косова и Метохије уселило се у нове станове чију је изградњу финансирала Влада Грчке, Европска комисија и општина Свилајнац.

Већина нових станара је у протеклих 14 година живела у колективном смештају или приватно. „Од како смо протерани у ‘Олуји’ немамо кров над главом. Живели смо у привременом смештају свилајначке кланице. Нажалост, мој муж није дочекао да види да смо се скућили јер је преминуо пре три месеца“, каже Јелена Бекић.

ГРЕХОТА

Куир, Датум : 22.8.2009, Страна : 8

Три расељене породице с Косова живе у камп-кућицама у Куршумлијској Бањи вез воде и струје, усамљени

КУРШУМЛИЈА - С првим мраком, три породице расељене с Косова, које су смештене у камп-кућицама у Куршумлијској Бањи, одлазе на спавање, јер им је пре два месеца искључена струја. Већ пет година немају ни воду, па веш перу у речици Бањској, а пијаћу воду тече на неколико стотина метара удаљеном извору. Нажалост, у оваквој или сличној ситуацији је много породица у Србији, али живот ове три породице не зависи од прилива средстава од Комесаријата за избеглице или Црвеног крста, већ је њихова судбина директно везана за хотел "Жубор" у Куршумлијској Бањи, који не ради већ пет година.

- У овим баракама избеглице се смењују годинама. Струју и воду смо добијали из хотела "Жубор". Кад је он престао с радом, искључена је вода, а пре два месеца и струја. Међутим, Електродистрибуција нас је искључила с мреже, уз објашњење да ту струју нема ко да плати - прича Витомирка Гајић из Лебана код Приштине, која је избегла с Косова кад је убијен њен супруг Грујица. Она живи у Куршумлијској Бањи са синовима Бранком (24) и Мирославом (18) и ћерком Маријом (14).

У сличној ситуацији су и њене комшије, старији брачни пар Анчићи и Оливер Влашковић, који са супругом и осмогодишњом ћерком такође чека да "Жубор" проради како би добили струју и воду, и што је још важније, да бања оживи како не би били сами.

Без комшија, струје и воде, ове три породице живе усамљеничким животом, који им пада теже од тога што немају где да држе храну или спреме пристојан оброк. Витомирка каже да њена деца, осим што одрастају без оца, немају могућност ни да гледају телевизију.

- Ми желимо да плаћамо струју, али како смо обавештени, за то не постоје техничке могућности јер смо везани за хотел "Жубор". У септембру троје школараца одавде полази у школу, и како ће они да уче, поготову зими, кад мрак пада у четири сата - пита се Витомирка и све наде полаже у Фонд ПИО, који је одлуком суда преузео "Жубор", и најављује његово поновно отварање.

У општини Куршумлија кажу да су упознати са ситуацијом три расељене породице, али да нису у могућности да им помогну јер је њихово водоснабдевање и напајање струјом везано за хотел.

ЛИМЕНЕ КУЋИЦЕ ЗА РОМЕ ИЗ „КАРТОН СИТИЈА”

Политика, Датум : 22.8.2009, Страна : А19

Контејнери на Чукарничкој падини, површине око 16 квадрата, опремљени паркетом, орманом, столом и креветима

Двадесет и пет ромских породица из насеља испод моста „Газела” биће смештено до краја августа у специјалне контејнере на Чукарничкој падини. Њихове нове лимене домове постављене на уређеној ливади недалеко од макишке стране Аде Циганлије, посетили су јуче градоначелник Драган Ђилас и његов заменик Милан Кркобабић.

Они су потврдили да ће испунити обећање тако што ће кроз десетак дана раселити свих 178 породица испод моста и у контејнере на 13 општина сместити 114 домаћинстава која имају пребивалиште у Београду.

Ђилас је, док је проверавао квалитет и опремљеност контејнера, похвалио општине које налазе погодне локације и опремају их водом и струјом.

– Житељи „картон ситија” биће пресељени без проблема, а добра страна је и што се мештани не противе њиховом доласку, укључујући и становнике општине Сурчин и насеља Болевац, где је било проблема пре неколико месеци. После разговора прихватили су да приме пет ромских породица за комшије. Београђани немају расистичке ставове тако да неће бити невоља у будућем заједничком животу са новим комшијама. Малишане ћемо уписати у школе и вртиће, а радно способнима ћемо дати шансу да раде. Заузврат ће морати да поштују обавезе као и сви грађани престонице – рекао је Ђилас.

Контејнери, површине око 16 квадрата, имају паркет, орман, сто и кревете. За бројније породице обезбеђени су већи контејнери са две просторије. На сваких десет, постављени су санитарни чвор, туш кабине и противпожарни апарати. Будући житељи новог насеља на Чукарничкој падини добиће и игралиште.

За 64 породице које живе испод „Газеле”, а немају пријављен боравак у престоници, неће бити обезбеђене ове стамбене јединице, али ће бити исељене и за њих су задужени Комесаријат за избеглице и Министарство рада и социјалне политике.

Кркобабић је обећао да ће, како би и њима нашли домове, обићи општине на југу Србије и градове одакле су и дошли. Он је истакао да постоји могућност и да се ово насеље прошири и касније прими још око 20 породица.

– Породице ће имати представнике који ће сарађивати са властима и Центром за социјални рад. Поставићемо им и таблу на којој ће сваке недеље бити истакнути послови које ће моћи да обављају. Овако ћемо поступити и када будемо расељавали остала насеља која угрожавају развој града – истакао је Кркобабић и додао да ће, пошто

сместе житеље дивље насеобине испод моста и почисте баракe и смеће, уклонити остатак нехигијенског насеља код „Белвила”.

ПРЕТЊЕ СВЕШТЕНИКУ ПОВРАТНИКУ У ПРИЗРЕНУ

Борба, Датум : 22.8.2009, Страна : 7

Епархија рашко-призренска саопштила је да су непознате особе у ноћи између четвртка и петка лупале на врата парохијског дома у Призрену и претиле оцу Михаилу. Непознати нападачи узнемиравају оца Михаила већ месец дана откад се вратио у Призрен.

Бета преноси да парохијски дом штити косовска полиција што само подстиче починиоце да неометано и некажњено насрћу на имовину и монаштво СПЦ. Епархија наводи да је отац Михаило враћен у Призрен 10. јула како би покушао да у изузетно тешким условима обнови црквени живот за мали број Срба који су остали у том крају и подстакне повратак прогнаних.

СРБИ ДАЊУ ЗИДАЈУ, ХРВАТИ НОЋУ РУШЕ!

Ало!, Датум : 22.8.2009, Страна : 3

ИЗБЕГЛИЦАМА ИЗ ЗАДРА КОМШИЈЕ НЕ ДОЗВОЉАВАЈУ ДА СЕ ВРАТЕ

Комшије Хрвати срушили су зид породичне куће Јованке Сладаковић и Николе Жежеља у предграђу Задра и на изваљеним вратима оставили поруку „Србе на врбе“. Власници већ годинама покушавају да обнове кућу која је минирана током рата, али су по ко зна који пут жртве комшија којима се никако не допада помисао да ће се Срби вратити на породично огњиште. Јованки је у обнови куће у коју је намеравала да се усели што пре помогла и хрватска држава, али су је сваког пута по повратку из Београда, где тренутно живи, дочекивала неугодна изненађења. - Добили смо нове прозоре, стакла, жалузине, опремљене тоалете. А онда ме иза Ускрса, тамо пред изборе, звала комшиница и рекла да нам је кућа оштећена и да би је требало поправити. Нисам знала о чему говори док нисам дошла у Задар. Сва су стакла била разбијена, прозори разваљени, купатила полумљена. Рекла сам, океј, купићу све ново и поправити као да се ништа није догодило. Међутим, пре двадесетак дана неко је сва врата у кући развалио ногом и ишарао их графитима „Србе на врбе“, „Убиј Србина“, „Убиј четника“, „НДХ“.

Опет нисам хтела да зовем полицију, а онда су нам у среду разбили зид. Тада сам пукла - испричала је Јованка новинарима који су је затекли на рушевинама породичне куће. Никола Жежељ каже да је непосредно пре рушења долазио комшија Хрват Марио Ерцеговић, геометар који има приватну фирму.

- Рекао је да је власник суседне парцеле и питао нас имамо ли папире и геометарско мерење за то што радимо. Тражио је од нас да више не зидамо ни центиметар јер ће у противном све срушити. Рекао сам му да само обнављамо зид на 30 година старим темељима. Њега је то изиритирало, руком је одгурнуо и срушио неколико блокова и отишао - прича Никола Жежељ. Никола је потом позвао полицију која је дошла и допустила им наставак радова. Све је, каже, било у реду и те вечери, а онда је око 1.30

после поноћи почело рушење. - Три мушкарца су рушила зид, а двојица су им чувала стражу на мотоциклу - прича Никола, који је после тога позвао полицију која је отерала вандале за које тврди да сви у Задру знају ко су. Полиција је против Ерцеговића поднела пријаву због дрског понашања, а добио је и забрану приближ авања Жежељу.

PRESS CLIPPING

Понедељак 24.08.2009. год.

ПОЛИТИКА САРАДЊЕ И МАЊИНЕ

Дневник, Датум : 24.8.2009, Страна : 21

СРПСКО-ХРВАТСКИ ОДНОСИ

НОВИ САД: Међународни научни скуп „Хрватско-српски односи: политичка сарадња и националне мањине“ одржаће се од 25. до 28. августа у Голубићу, у општини Обровац у Хрватској, саопштио је јуче Центар за историју, демократију и помирење из Новог Сада.

„Организацијом скупа у том далматинском загорском селу, које је тек почело да се обнавља након рата у Хрватској, желимо да дамо подршку повратку избеглица у Хрватску и њиховој мирној и целовитој интеграцији у све сфере друштвеног живота“, наводи се у саопштењу. Додаје се да ће, осим научника, на скупу учествовати и представници Срба у Хрватском сабору Милорад Пуповац и Војислав Станимировић, председник Демократског савеза Хрвата у Војводини Петар Кунтић, председник Фонда за избеглице Војводине Јанко Веселиновић.

На скупу ће учествовати многи научници из региона, међу којима су Дарко Гавриловић, Игор Граовац, Вјекослав Перица, Мира Радојевић, Ана Девић. Центар за историју демократију и помирење скуп организује уз помоћ Дијалога из Загреба, Града Новог Сада, Општине Обровац, Секретаријата за избеглице Србије, Српског народног већа из Хрватске и Балкан фонда.

ГУБИТНИК

Ало!, Датум : 24.8.2009, Страна : 2

ЈАДРАНКА КОСОР

Хрватска у кампањи за туристе из Србије, а прогнаним Србима и даље руше куће у Далмацији

ЗНАЊЕМ ДО ПОСЛА

Вечерње Новости, Датум : 24.8.2009, Страна : 11

ЗА пет година хуманитарне акције „Знањем за сутра“, 933 социјално угрожених особа оспособљено је за рад на компјутеру - саопштио је Вук Лау, директор Академије Форум.

- Приближили смо се иницијалном циљу од 1.000 људи, а надамо се да ћемо га до децембра испунити - казао је Лау. - Несмањеним темпом могли бисмо и да стигнемо до 2000. полазника. До сада су 73 генерације полазника завршиле наставу за средњи

пословни степен са применом Интернета, а 160 их је већ нашло запослење. Хуманитарна акција „Знањем до сутра“ одвија се под покровитељством председника Србије Бориса Тадића и Народне канцеларије.

- **Циљ акције је да се људи у што већем броју едукују за рад на рачунару. Наши корисници су деца без родитеља, избеглице и интерно расељени, особе са инвалидитетом и друге социјално угружене групе - појаснила је и Татјана Пашић, директорка Народне канцеларије. Она је додала и да више од 1.000 људи још чека на обуку, па је позвала донаторе да се укључе у акцију.**

ЗАБЕЛЕЖЕНА ВЕЋА ИЗЛАЗНОСТ

Курир, Датум : 24.8.2009, Страна : 4

Избори у Приштини и Пећи

ЧАГЛАВИЦА - Због кршења законске процедуре у спровођењу избора јуче је поновљено гласање за избор локалне власти у општини Приштина и Пећ на два бирачка места.

Избори су поновљени на бирачком месту у селу Брестовик у општини Пећ и у селу Доња Гуштерица, где се налази бирачко место за расељена лица са подручја Приштине. Координатор РИК задужен за спровођење избора на Косову и Метохији Вељко Одаловић рекао је да је бирачко место у Доњој Гуштерици отворено на време.

- **До 14 сати на бирачком месту у Доњој Гуштерици гласало је 20 одсто бирача. Избори протичу без неправилности - рекао је Одаловић.**

ТРГОВЦИ НЕ СТИЖУ ДА ПОПУНЕ РАФОВЕ

Блиц, Датум : 24.8.2009, Страна : 2

Током августа није смањено интересовање за „СОС“ маркете

Интересовање за куповину у „СОС“ маркетима не јењава. Редова испред радњи нема, али у просеку кроз сваку од ових радњи дневно прође и до хиљаду купаца.

Од краја марта кад је отворена прва „СОС“ радња намењена припадницима социјално угрожених сталежа ове радње су постале синоним за јефтинију куповину. Цене артикала су у просеку јефтиније до 30 одсто него у другим трговинским ланцима. У понуди су артикли искључиво прехранбеног асортимана домаћих произвођача. Почетком јула је отворена десета продавница „СОС“ маркета на Палилуској пијаци. Посла, како кажи запослени, има преко главе.

- Овде је права је „инвазија“ купаца. Не можемо да стигнемо да напунимо рафове колико се све брзо распрода. Камион са робом долази по неколико пута дневно. Пре подне је највећа гужва буде и до 500, 600 купаца, каже радница новоотвореног „СОС маркета“ Владанка Младеновић.

Председница Асоцијације слободних и независних синдиката Ранка Савић, која је покренула акцију отварања „СОС“ маркета каже да посао и овим радњама није ни мало опао.

- Заинтересованост купаца, у условима економске кризе, је већа **Према испитивањима, куповином у „СОС“ маркету током једног месеца се уштеди око 9.500 динара.** За кућни буџет то није мала ставка. Као последица економске кризе, долази до пада промета у великим трговачким ланцима и до 30 одсто, али то није случај „СОС“ маркетима – каже Савић.

Према њеним речима из дана у дан се повећава асортиман прехранбених производа јер је све већа заинтересованост добављача за рад у „СОС“ маркетима. У плану је проширење понуде са артиклима као што су одећа и обућа, али за тако нешто је потребан већи простор. До сада је било преговора са неколико представника локалне самоуправе око отварања „СОС“ маркета и у другим градовима.

- Постоји јака жеља за отварањем оваквих радњи по Србији, али је за то потребна помоћ локалне самоуправе у смислу јефтинијег закупа локала како би производи могли да имају ниже цене у односу на друге мега маркете – каже Савић. Продавнице СОС маркета су намењене социјано најугроженијим грађанима у којима су цене и до 30 одсто ниже у односу на друге трговинске објекте. **У овим радњама могу да купују незапослени, пензионери са примањима до 20.000 динара, радници са минималним зарадама, особе са инвалидитетом, расељена и избегла лица, као и корисници социјалне помоћи.**

Антрфиле : Литар уља 116,90 динара

У продајним објектима “СОС” маркета може се купити килограм брашна за 29,90 динара, уље по цени од 116,90, шећер за 57,50, килограм пиринча за 89 динара, хлеб по цени од 23 динара за векну, паковање беби кекса је 79 динара, шампон од литра је 59 динара, а врећа прашка од три килограма кошта 199 динара.

Документи за куповину

Приликом куповине у овим маркетима потрошачи морају да покажу исправе које доказују да су из угрожених категорија. **Незапослена лица ће морати да донесу потврду Службе за запошљавање која не сме бити старија од месец дана, корисници социјалне помоћи потврду надлежне службе, пензионери ће на увид морати да покажу последњи чек од пензије, а особе са инвалидитетом, избегла и расељена лица легитимације.**

PRESS CLIPPING

Уторак 25.08.2009. год.

РЕШАВАЊЕ ПРОБЛЕМА ИЗБЕГЛИХ

Преглед, Датум : 25.8.2009, Страна : 5

Антонио Гутереш, високи комесар УН за избегла лица долази у Србију

Високи комесар УН за избеглице Антонио Гутереш у склопу прве посете региону долази ове недеље у Београд, где ће са највишим државним званичницима разговарати о положају и проблемима избеглица у Србији и региону. Гутереш ће се у четвртак састати са председником Србије Борисом Тадићем, министром спољних послова Вуком Јеремићем, потпредседником владе Јованом Кркобабићем и комесаром за избеглице Владимиром Цуцићем, речено је јуче у канцеларији УНХЦР у Београду.

Планирани су такође састанци са амбасадорима земаља донатора и Владом Дивцем, који је највећи појединачни донатор у Србији, као и посета центру у Крњачи у коме су смештене избеглице и интерно расељене особе, речено је у УНХЦР-у. **Високи комесар УН са српским званичницима разговараће, како се наводи, о напорима за решавање дуготрајне избегличке кризе у Србији и региону, што је део глобалне иницијативе за решавање избегличког проблема, покренуте у децембру 2008.** Некадашњи португалски премијер Антонио Гутереш налази се на челу УНХЦР-а од 2005. године, с мандатом који траје пет година. У Београд долази у среду увече, после посета Хрватској и БиХ.

ГУТЕРЕШ У СРБИЈИ 27. АВГУСТА

Борба, Датум : 25.8.2009, Страна : 6

Високи комесар УН за избеглице Антонио Гутереш, који је јуче започео петодневну посету земљама југоисточне Европе, боравиће у Србији 27. августа. Гутереш ће се у четвртак састати са председником Србије Борисом Тадићем, министром спољних послова Вуком Јеремићем, потпредседником Владе Јованом Кркобабићем и комесаром за избеглице Владимиром Цуцићем, речено је јуче Бети у канцеларији УНХЦР у Београду. Планирани су, такође, састанци са амбасадорима земаља донатора и Владом Дивцем, који је највећи појединачни донатор.

МЕСИЋ И ГУТЕРЕШ О ПРОБЛЕМУ ИЗБЕГЛИЦА

Политика , Датум : 25.8.2009, Страна : А4

Хрватски председник Стјепан Месић и високи комесар Уједињених нација за избеглице (УНХЦР) Антонио Гутереш разговарали су јуче у Загребу о проблемима

повратка избеглица и решавању питања избеглих особа с подручја бивше Југославије.

Месић је после сусрета кратко изјавио како је „високи комесар свестан тога да Хрватска има проблеме због задужености, али да је питање избеглица и прогнаних за Хрватску и људско питање“. Хрватски председник је додао да Хрватска не може вратити станарска права избеглима, али да на други начин може збринути оне који се одлуче на повратак у Хрватску.

Високи комесар Гутереш новинарима је изнео идеју о оснивању фонда за повратак избеглих и прогнаних на подручју бивше Југославије, у којем би учествовале Хрватска, Србија и БиХ, уз финансијску помоћ међународне заједнице, а који би се бавио решавањем стамбеног питања избеглих и њихове интеграције у друштво.

ЗА ПОМОЋ МИГРАНТИМА 72.000 ЕВРА

Данас, Датум : 25.8.2009, Страна : 19

У Прибоју, Рашки, Тутину, Пријепољу и Сјеници почиње реализација новог пројекта

Центри за социјални рад у Прибоју, Пријепољу, Рашки и Тутину и сјеничка невладина организација Санџачки Ћилим од 1. септембра почеће да реализују своје пројекте нових облика социјалне заштите.

Њихови пројекти изабрани су за најбоље на конкурс који је, пре четири месеца у оквиру Пројекта о миграцијама који је расписао Програм развоја општина у југозападној Србији (ПРО програм) уз подршку Фонда за социјалне иновације из Београда. Институције социјалне заштите у Прибоју, Рашки и Тутину и невладина организација у Сјеници пружаће помоћ старима у кући и особама са инвалидитетом, а Центар за социјални рад организоваће саветодавни рад са младима.

Уговоре о реализацији ових активности, у укупној вредности од 72.000 евра, у Новом Пазару потписали су Вилијам Инфанте, стални координатор УН и представник програма УНДП у Србији, и Оливије Бове, заменик Швајцарске агенције за развој и сарадњу (СДЦ) у Србији.

Инфанте је нагласио да се „подршка овим друштвеним групама налази у средишту рада УНДП у Србији“, а заменик директора СДЦ Бове је рекао да ће ови пројекти посебно тежити да ублаже негативне ефекте миграција на овом подручју.

- Пружање услуга није ограничено на мигранте, али ће помоћ у кући обухватити многе заједнице које су погођене миграцијама. На пример, породице чији млади чланови одлазе у земље Западне Европе, а остају стари којима је потребна нега.

Саветовалиште за младе ће тежити да помогне младим повратницима по основу реадмисије или расељеним лицима да се реинтегришу у друштво. У неким случајевима ће управо мигранти бити ти који су запослени на реализацији пројекта - рекао је Оливије Бове приликом уручивања уговора о донацији.

Центри за социјални рад из Пријепоља, Рашке и Тутина и невладина организација Санџачки Ћилим добили су по 15.000, а Центар за социјални рад - 12.000 евра. Средства за реализацију ових пројеката који ће трајати шест месеци обезбедиле су владе Швајцарске и Лихтенштајна. За двадесетак дана очекује се потписивање уговора и са Центром за социјални рад у Сјеници.

За Пројекат о миграцијама, владе поменутих земаља ове године издвојиле су 600.000 евра и главне активности усмерене су на побољшање приступа услугама социјалне заштите, интеграцију миграната у систем образовања, побољшање

услова за запошљавање миграната и процеса управљања миграцијама. ПРО програм финансирају Европска унија и Влада Швајцарске у сарадњи са Владом Србије.

PRESS CLIPPING

Среда 26.08.2009. год.

И СРБИЈА ДЕО ГЛОБАЛНЕ ИНИЦИЈАТИВЕ ЗА РЕШАВАЊЕ ИЗБЕГЛИЧКОГ ПРОБЛЕМА

Борба, Датум : 26.8.2009, Страна : 10

Антонио Гутереш, у склопу прве посете региону, долази ове недеље у Београд

Високи комесар УН за избеглице Антонио Гутереш у склопу прве посете региону долази ове недеље у Београд, где ће с највишим државним званичницима разговарати о положају и проблемима избеглица у Србији и региону. Гутереш ће се сутра састати с председником Србије Борисом Тадићем, министром спољних послова Вуком Јеремићем, потпредседником Владе Јованом Крkobабићем и комесаром за избеглице Владимиром Цуцићем.

Како је речено у канцеларији УНХЦР-а у Београду, планирана је посета колективном центру у Крњачи у коме су смештене избеглице и интерно расељена лица. Такође су планирани састанци са амбасадорима земаља донатора и Владом Дивцем, највећим појединачним донатором у Србији. Високи комесар УН са српским званичницима разговараће, како се наводи, о напорима за решавање дуготрајне избегличке кризе у Србији и региону, што је део глобалне иницијативе за решавање избегличког проблема, покренуте у децембру 2008. године. Некадашњи португалски премијер Антонио Гутереш налази се на челу УНХЦР-а од 2005. године, с мандатом који траје пет година. У Београд долази после посета Хрватској и БиХ.

Председник Асоцијације избегличких удружења Срба из Хрватске Милојко Будимир каже за „Борбу“ да ће се састати с високим комесаром Гутерашом сутра поподне приликом комесарове посете колективном центру у Крњачи. „Иако није био планиран састанак с представницима избегличких удружења, након састанка с њима у Хрватској и БиХ, такве разговоре комесар ће обавити и у Србији“, објашњава Будимир. Према његовим плановима с високим комесаром УН за избеглице разговараће о актуелним и кључним проблемима избеглица у Србији.

„Обесхрабрујућа је данашња изјава председника Хрватске Месића да неће бити враћања станарског права хрватским држављанима српске националности, али да ће се наћи неки начин да им се омогући повратак у Хрватску. У Хрватској су, с тим у вези, најавили формирање Фонда за помоћ за интеграцију расељених и избеглих. Међутим, не смемо дозволити да тај фонд буде хуманитарног карактера и о тим настојањима ћемо обавестити Гутереша“, најављује Будимир.

Он изражава жаљење што су напори и средства државе, пре свега, усмерени на расељавање колективних центара.

„У овим центрима живи, свега, пар процената избегличке популације. Процена је да избеглице у Србији годишње укупно плаћају 10 милиона еура кирију“, оцењује Будимир. Он подсећа да је неопходно донети закон о избеглицама, којим би се убрзало решење положаја избеглих и расељених у Србији. Миодраг Шреста, представник Групе 484, невладине организације која пружа информативну, правну и психосоцијалну помоћ најугроженијим избеглицама и расељеним лицима, каже за

„Борбу“ да се са високим комесаром УН за избеглице састао у Женеви пре два месеца тако да, овога пута, неће бити сусрета. **„У јуну је, на иницијативу Гутереш а, као приоритет одређено решавање пет дуготрајних избегличких криза на свету у наредне три године. У њих је уврштена и избегличка криза у Србији, тачније проблем избеглица из Хрватске“, подсећа Шреста.**

Као приоритет Шреста издваја решење стамбених права. „Иако је званични податак да је реч о 24.000 станова, наши подаци говоре да је та бројка 40.000“, наводи он и подсећа на питање скривених оптужница у Хрватској, затим оштећених кућа које још нису обновљене, као и на питање радног стажа. УНХЦР је као две кључне ставке у решењу проблема избеглица одредио повећање помоћи и превазилажење препрека за повратак и реинтеграцију избеглица у Хрватску, подсећа Будимир. **На регионалном нивоу, Сарајевска декларација из 2005. године обавезује земље потписнице - Хрватску, БиХ, Црну Гору и Србију да заједнички раде на повратку или интеграцији на основу слободног избора избеглица. Процес није далеко одмакао, посебно због нерешених питања станарских права избеглица из Хрватске.**

Србија је и ове године 20. јун, Светски дан избеглица, дочекала као прва на листи земаља у Европи и 13. у свету по броју избеглих и расељених, с више од 307.000 особа које још живе ван својих домова. Наиме, Србија се још увек брине о 97.000 избеглица и 206.000 интерно расељених, иако је од последњих ратних сукоба на простору бивше Југославије прошло више од деценије. Због тога се Србија сврстава међу пет земаља у свету са дуготрајном избегличком кризом. Од 388 колективних центара, колико их је у Србији било 2002, ове године их има 73, а у њима данас живе 5.692 особе. Од 97.000 избеглица, од којих 70.000 из Хрватске и 27.000 из Босне и Херцеговине, данас живи у Србији. Најугроженија популација су, међутим, интерно-интерно расељени. Реч је о 20.000 људи који су истерани из својих домова, али који никада нису напустили Косово и Метохију, већ су се само селили у друге српске средине у тој покрајини.

Антрфиле : И Дивац с комесаром

Владе Дивац ће приликом састанка с високим комесаром УН за избеглице разговарати о активностима фондације, сазнаје „Борба“ у канцеларији Хуманитарне организације Ана и Влада Дивац (ХОД). ХОД је основан 2007. године као независно и непрофитно удружење са циљем да помогне грађанима, посебно избеглицама, у практичном решавању њихових животних проблема, са акцентом на решавање стамбених питања. Од почетка акције ове фондације, „Можеш и Ти“, прикупљено је више од 1.400.000 евра кроз разне видове донација чиме је омогућено стамбено збрињавање 100 породица, подсећају у ХОД-у и напомињу да је кроз пројекат фондације кров над главом обезбеђен за око 47 одсто свих избеглих и расељених лица од укупног броја којима је решено стамбено питање током 2008. године. Главни партнери Хуманитарне организације Дивац у спровођењу акције „Можеш и Ти“ су УНХЦР, Интерсос и Комесаријат за избеглице Републике Србије.

У свету 42 милиона избеглица

У првих шест месеци ове године број избеглих и расељених у свету је порастао за стотине хиљада оних који су морали да напусте своје домове у Пакистану, Шри Ланки и Сомалији. Према извештају УНХЦР, укупан број избеглица и интерно расељених крајем 2008. износио је 42 милиона, што је 700.000 мање него у 2007. години. У свету је прошле године било 15,2 милиона људи који су због сукоба и насиља били приморани да напусте своју домовину. Још 26 милиона људи широм

света чине интерно расељена лица, подаци су УНХЦР-а. У 2008. години се само 604.000 избеглица вратило кућама.

С Косова расељено 23.000 Рома

Према подацима Високог комесаријата Уједињених нација за избеглице (УНХЦР) у Србији има око 23.000 регистрованих интерно расељених Рома са Косова. Према проценама УНХЦР-а, велики број ових лица нема лична документа - извод из матичне књиге рођених и личну карту, и није у могућности да оствари основна права на здравствену заштиту, школовање и рад. Према истраживањима из 2007. године, које су организовали УНХЦР и Програм УН за развој (УНДП), 26,6 одсто је интерно расељених Рома због недостатка документације.

ДЕЛЕ СУДБИНУ ПРЕЗАДУЖЕНОГ ХОТЕЛА

Правда, Датум : 26.8.2009, Страна : 21

РАСЕЉЕНИ СА КОСОВА И МЕТОХИЈЕ У КУРШУМЛИЈИ ЖИВЕ БЕЗ ВОДЕ И СТРУЈЕ

После затварања Рехабилитационог центра „Жубор“ у Куршумлији, неколико расељених породица са Космета смештених у околним баракама око јединог хотела остале су без воде, а од пре два месеца искључена им је и струја. Старији памте и горе дане, али нестанак струје највише погађа неколико школараца. Сви расељени су приморани да деле судбину овог, јединог бањског хотела. Од његовог затварања пре готово пет година, овај крај је опустео, остала су само старачка домаћинства.

- Поред свих потешкоћа, недостатак струје додатно нам отежава живот. Немамо где да чувамо намирнице, а још нам је теже што немамо на чему да кувамо храну - каже Витомирка Гајић, самохрана мајка троје деце, избегла из Лебана код Приштине. Она подсећа да тежак животни пут у расељеништву за њу и њено троје деце Марију(14), Мирослава(18) и Бранка(24) и даље траје. Шиптари су јој 1999. на радном месту убили њеног супруга Грујицу(49), и од тада њихов живот окреће се наглавачке.

- Била сам приморана да еа троје деце избегнем из родног Лебана. Дошли смо у Куршумлију. Једино што смо добили је смештај у овој бараци, без најелементарнијих услова за нормалан људски живот. Најжалије ми је деце која одрастају без оца, али и основних услова - жали се Витомирка. Осим породице Гајић, у суседним баракама без струје су и Анчићи, старији брачни пар, као и супружници Јована и Оливер Влашковић са осмогодишњом кћерком Јованом. Искључење струје надлежни у ЕПСу правдају великим дуговањима хотела који не ради већ пет година.

БОШЊАЦИ ПОЛИТИЗУЈУ ПОПИС СТАНОВНИШТВА

Политика, Датум : 26.8.2009, Страна : А4

Иза одбијања бошњачких политичара да подрже закон о попису је покушај стварања „босанске нације”, оцена је Младена Иванића

Бошњачки посланици у Парламентарној скупштини Босне и Херцеговине најавили су да ће блокирати усвајање закона о попису становништва ако у њему буду одредбе о националној, језичкој и верској припадности. Своју намеру објашњавају тврдњом да би се на тај начин „легализовало етничко чишћење”, једна од најстрашнијих последица рата вођеног у БиХ. Такође, позивају се на правила Европске уније у којима, тврде, изјашњавање о националној, језичкој и верској припадности није обавезно. Са друге стране, српски и хрватски посланици неће подржати закон ако у њему не буду и три спорне одреднице.

„Ни један рационалан разлог није на страни бошњачких посланика. По мојој оцени, овде је посредни чиста политизација и покушај стварања имагинарне ‘босанске нације’. Ако не буде пописа становништва 2011. године, слика стања у БиХ ће остати замагљена. Такво стање би проузроковало, поготово са економског аспекта, несагледиве последице, јер без пописа становништва, које обухвата и многе друге показатеље – од привредних потенцијала, до броја грла стоке – немогуће је озбиљно планирати развој било које земље. У озбиљним државама знају број кокошака и крава, а у БиХ се не зна ни број становника. Такву државу нико у свету не би узимао за релевантног партнера ни у чему”, рекао је за наш лист председник Партије демократског прогреса и професор на бањалучком Економском факултету др Младен Иванић.

Посланик Хрватске демократске заједнице БиХ у Парламентарној скупштини БиХ Иво Миро Јовић је за „Политику” изјавио: „БиХ је мултинационална, мултикултурна и мултиконфесионална држава. Изостављањем одредница о националној, језичкој и верској припадности њених становника, изгубило би се њено основно обележје, које у свету називају ‘богатством различитости’. Пописом без националне, језичке и верске припадности дерогирала би се уставна одредба по којој у БиХ живе три конститутивна народа – Срби, Хрвати и Бошњаци.”

Коментаришући бошњачку тезу да би попис са националном, језичком и верском припадношћу значио „легализацију етничког чишћења”, Јовић је истакао: „Највеће жртве етничког чишћења били су Хрвати. Подаци кажу да данас у БиХ живи 43 одсто Хрвата мање него што их је било почетком 1992. године. Мислим да бошњачки политичари помало зазиру од овог податка, чије би и формално озваничавање показало да је над хрватским народом у БиХ извршен својеврстан геноцид. Ко је за њега одговоран, друго је питање.”

Професор демографије на Филозофском факултету у Источном Сарајеву др Стево Пашалић је нашем листу казао да „у свим вишенационалним европским и другим државама попис обухвата националну, језичку и верску припадност”.

„Мултинационалност, мултиконфесионалност и мултијезичност би требало да буду елементи који красе БиХ, а не да буду њен ‘камен спотицања’. Како би Белгија знала колико у њој живи Валонаца а колико Фламанаца када би пописивали становништво без изјашњавања о националној припадности. Дакле, са стручног гледишта, бошњачка аргументација је апсолутно неодржива, чак бих рекао и антиуставна, јер Устав БиХ признаје три народа и три језика. Што се тиче верске опредељености, она је лична ствар сваког појединца и на њему је да се изјасни да ли је верник, и које конфесије”, нагласио је др Стево Пашалић.

БЛАЖИЦА ДАБИЖЉЕВИЋ (16), ИЗ ПОЖЕГЕ, КОЈА ЈЕ ИЗБЕГЛА ИЗ ДРСНИКА КОД КЛИНЕ, ИЗАБРАНА ЗА МИС ПУБЛИКЕ НА САБОРУ ТРУБАЧА

ПОЖЕГА - На овогодишњем Сабору трубача у Гучи за мис публике проглашена је шеснаестогодишња Блажица Дабижљевић из Пожеге. Била би то тек једна вест са све бројнијих избора за мис да њена круна није попут сунца обасјала избегличку собу породице Дабижљевић у колективном центру „Ратко Митровић“. Окачена са лентом поред иконе Јована Крститеља, потврдила је да су чудни путеви Господњи, те да је, заиста, могуће преко трња стићи до звезда. Више од насловница, сличних признања и славе, млађана лепотица сања да своју породицу извуче из избегличког чемера који траје већ деценију.

Породица Дабижљевић била је једна од бројних која је пред НАТО бомбама и шиптарским терором морала да напусти огњиште. Без ичега. Једини пртљак: страх, очај и голи животи. Па и они начети. - Петоро деце. Све једно другом до увета. Блажица најмлађа, четири године. Упамтила и она рањеног оца. Били неколико месеци у Берановцима код Краљева.

- Нас педесетак у школи. Потом кажу: морате даље! После неколико дана проведених у трактору, стигли у Пожегу. Плаче деда, муж, ја... Деца пиште, хоће натраг... Кажем: само док сване, па ћемо видети... Сместили нас у колективни центар поред базена. Хвала богу одмах су нам притрчали у помоћ добри људи. Никада им нећу заборавити, па је некако било лакше. Али Блажица нам се разболела. Због те тескобе, влаге. Мислила сам неће преживети. Зато је пре седам година почела да тренира кошарку - прича мајка Борка.

Последњих пет година, породица Дабижљевић смештена је у колективном центру „Ратко Митровић“. На петнаестак квадрата, на којима је тесно и стварима, стисли се деда Јован (73), родитељи Миломир (50), и Борка, и старија сестра Десанка (19). А места мора да буде и за брата Марка (22), када дође из Београда, где ради. Но и поред те тескобе, свих мука, па и година када су сви они живели од помоћи Црвеног крста и неких 20.000 динара очеве плате и дедине пензије, Дабижљевићи могу за себе да кажу да су срећни. - Хвала богу, деца су ми добра. Старије ћерке завршиле средњу школу и удале се, Десанка била најбољи ђак, сад је студент, Марко се запослио, а Блажица ме није изневерила. Ово признање не сме да је пољуља. Школа мора да јој буде најбитнија! - прича мама Борка. Поносно и са одушевљењем породица Дабижљевић гледа слике са проглашења за мис.

- И мене је титула изненадила. Скакала сам од узбуђења. Увек сам сањала да будем позната, да постанем манекенка, међутим, на првом месту ми је школа. Сада сам други разред Медицинске школе у Ужицу, а жеља ми је да завршим медицину, постанем свој човек, да имам свој динар, и помогнем својима - каже Блажица не кријући да је боју, уместо на мору добила берући малине.

Антрфиле : КАРИБИ

Блажица, као мис публике, мис Сабора, две пратиље и мис шарма, треба да представљају нашу земљу на избору за Мис Балкана на Карибима у септембру. - Још никакво обавештење нисмо добили, ни када ће то бити, ни шта треба да спреми. Ако буде сама морала да плати пут неће моћи да иде! - каже њена мајка.

ХРВАТИ СЕ ИЗЈАШЊАВАЈУ КАО СРБИ ДА БИ СЕ ЗАПОСЛИЛИ

Политика, Датум : 26.8.2009, Страна : А4

Гламоч – Начелник општине Гламоч Радован Марковић изјавио је да је живот око 2.500 Срба повратника у овој општини постао неодржив због дискриминаторског запошљавања, јавља Тањуг. „Хрвати у Гламочу се приликом запошљавања у јавним установама и предузећима изјашњавају као Срби само да би формално био попуњен број о националној заступљености”, рекао је Марковић медијима Републике Српске, додајући да у Пошти, Телекому или Електродистрибуцији нема ниједног запосленог Србина.

Он је изнео податак да је у Гламочу запослено око 500 радника, међу којима је занемарљив број Срба, иако су они већинско становништво јер их тренутно има око 2.500, Бошњака 1.200, а Хрвата 1.000.

„Ми овде чак и не знамо где и када се објављују конкурси за запошљавање у јавном сектору, јер се објављују у неким интерним (хрватским) гласилима сакривеним од Срба”, каже Марковић. Он је подсетио да је, због неподношљивог положаја Срба повратника и неодрживог економског стања у Гламочу затражио састанак са председником Владе Федерације БиХ Мустафом Мујезиновићем, од кога ће затражити помоћ за решавање проблема те општине. „Ако не буде успеха од тог састанка, ја одлазим са функције”, рекао је начелник општине Гламоч.

МЕСИЋ И ГУТЕРЕШ О ПОВРАТКУ ИЗБЕГЛИЦА

Дневник, Датум : 26.8.2009, Страна : 23

Хрватски председник Стјепан Месић и високи комесар Уједињених нација за избеглице (УНХЦР) Антонио Гутереш разговарали су у Загребу о проблемима повратка избеглица и решавању питања избеглих особа с подручја бивше Југославије.

Гутереш борави у Загребу, на почетку петодневне турнеје по југоисточној Европи. Месић је после сусрета изјавио како је "високи комесар свестан да Хрватска има проблеме због задужености, али да је питање избеглица и прогнаних за Хрватску и људско питање". Месић је посебно нагласио да је то питање тема којом се његова земља може и жели бавити, као и да је за Хрватску важно да се избеглице врате у своје домове. Хрватски председник је додао да Хрватска не може вратити станарска права избеглима, али да на други начин може збринути оне који се длуче на повратак у Хрватску.

Високи комесар Гутереш је изнео идеју о оснивању фонда за повратак избеглих и прогнаних на подручју бивше Југославије, у којем би учествовале Хрватска, Србија и БиХ, уз финансијску помоћ међународне заједнице, а који би се бавио решавањем стамбеног питања избеглих и њихове интеграције у друштво. "Хрватска се својевремено носила с милион избеглица и на томе желим да јој честитам", рекао је Гутереш и додао да је охрабрен разговорима које је с хрватским представницима водио у Загребу, јер је "исказана спремност за одржив повратак избеглица". Гутереш је истакао да "још увек постоји много тога што се може учинити по том питању у блиској будућности, а УНХЦР је спреман да помогне у решавању тог проблема". Непосредно пре састанка са председником Месићем,

Гутереш се састао са премијерком Јадранком Косор, а свој обилазак региона наставља посетом Сарајева, где ће са представницима власти разговарати о истом проблему.

„ИДИ – ВИДИ” ПО ХРВАТСКОЈ
Дневник, Датум : 26.8.2009, Страна : 14

Под патронатом Фонда за помоћ избеглицама Војводине вечерас ка Хрватској креће аутобус у оквиру акције „Иди – види“. Избеглице ће боравити у четвородневној бесплатној посети предратним хрватским местима пребивалишта, како би могли да се информишу у о остваривању својих стечених или имовинских права. У првој посети, у јуну, избеглу су били у Грачацу, Книну, Зрмањи, Обровцу, Госпићу, Бенковцу... и већина је веома лако и једноставно започела процедуру добијања потребних докумената.

ПОКРАЈИНСКА ВЛАСТ ОБЕЋАЛА НОВЧАНУ ПОМОЋ
Данас, Датум : 26.8.2009, Страна : 20

Протест избеглих породица испред Извршног већа Војводине

Више од десет избегличких породица из Сремске Митровице протестовало је јуче испред Извршног већа Војводине, тражећи да им покрајинска власт исплати једнократну новчану помоћ која им је обећана пре месец и по дана, након чега су их примили покрајински секретар за социјалну политику и демографију Новка Мојић и директор покрајинског Фонда за пружање помоћи избеглим, прогнаним и уручена новчана помоћ за куповину књига и школског прибора за децу, као и да ће Секретаријат у наредном периоду учинити све да овим малишанима побољша услове живота.

- Окупили смо се да бисмо још једном указали покрајинској влади на то да имамо огромне материјалне проблеме. Ове породице немају никакве приходе, а школују између два и четири ђака. Једном смо већ тражили помоћ и разговарали смо 2. јула с Новком Мојић, која нам је обећала једнократну новчану помоћ од 50.000 динара, што нам још није исплаћено. Тражимо и да нам се реши стамбено питање, пошто неке од ових породица живе без струје и воде, а немамо довољно новца ни да нахранимо децу, ни да их школујемо - рекао је Милован Гуслов, председник Удружења избеглих и социјално угрожених породица из Сремске Митровице. Он је навео да породице које су протестовале примају једино дечији и материјални додатак, што заједно износи мање од 10.000 динара и није довољно за преживљавање.

PRESS CLIPPING

Петак 28.08.2009. год.

ИЗБЕГЛИЦЕ „ГОРУЋИ“ ПРОБЛЕМ

Преглед, Датум : 28.8.2009, Страна : 2

Кркобабић предложио организовање регионалне конференције о решавању проблема избеглих. Србија је једина у Европи у којој након 14 година од ратних сукоба статус избеглих и протераних Срба није решен

Србија је једна од пет земаља у свету и једина у Европи у којој након 14 година од ратних сукоба статус избеглих и протераних Срба није решен, истакнуто је јуче у Београду у разговору потпредседника Владе Србије Јована Кркобабића и високог комесара УН за избеглице Антонија Гутереша.

У саопштењу Владе Србије наводи се да је Кркобабић упознао Гутереша са напорима које Србија улаже за решавање проблема избеглих и протераних као и са бројним проблема које имају Срби из Хрватске, пре свега када је реч о одузетој имовини и становима, тајним оптужницама и трагањем за великим бројем несталих Срба. Он је навео да се ти проблеми у Хрватској „решавају веома споро и друга страна одбија да о њима разговара“. Кркобабић је рекао да је важно да се одржи регионална конференција посвећена проблемима избеглих и протераних.

Гутереш је похвалио напоре Србије у решавању проблема избеглих и протераних лица и изразио наду да ће се и на хрватској страни наћи начин за ефикасније и брже решавање ових проблема. Он је подржао организовање регионалне конференције и нагласио да ће УН активно учествовати у њеној организацији. Саговорници су се сагласили да је горући проблем у Србији 70 колективних центара у којима људи живе и по 15 година у врло тешким условима. Помоћ кроз посебан донаторски фонд, који је Кркобабић договорио са Гутерешем у Женеви у децембру 2008. године, треба да омогући да се и последњи колективни центар затвори до краја 2010. Кркобабић је нагласио да је „најтрагичнија ситуација 210.000 интерно расељених лица са КиМ“, а повратак није могућ с обзиром да не постоје услови за остваривање елементарних људских права и позвао Гутереша да искористи мандат УНХЦР који му даје Резолуција 1244 у погледу надгледања повратка и помоћи интерно расељених са Косова.

Гутереш се састао и са председником Србије Борисом Тадићем, а у разговору је оцењеноли да није прихватљиво да 17 година после сукоба на Блакану и даље постоји нерешен проблем избеглица. „Најприхватљивије решење је добровољна репатријација“, рекао је Гутереш, а Тадић је нагласио да питање власничких и станарских права не сме зависити од тога да ли људи желе или не да се врате, јер та права морају бити заштићена у сваком случају.

СРБИЈА ЈЕДИНА У ЕВРОПИ У КОЈОЈ НИЈЕ РЕШЕН ПРОБЛЕМ ИЗБЕГЛИХ

Борба, Датум : 28.8.2009, Страна : 6

Председник Србије Борис Тадић и високи комесар УН за избеглице Антонио Гутереш, изразили су јуче спремност да сарађују на питању затварања колективних центара и решавању проблема избеглих из Хрватске и интерно расељених лица са Косова и Метохије.

Тадић је рекао да ће Србија наставити да ради на решавању проблема избеглих лица, градећи добросуседске односе, као и да ће наставити политику европских интеграција, јер је уверена да је таква политика важна за решавање избегличког питања. „Србија на проблеме избеглица из Хрватске гледа као на заједнички проблем две земље и сматрамо да је то решење од пресудног значаја за изградњу најбољих могућих односа између Србије и Хрватске и претпоставка помирења“, рекао је Тадић новинарима после разговора са Гутерешом. Он је, како преноси ФоНет, поручио да Србија по том питању жели сарадњу са регионалним институцијама, Хрватском и УНХЦР.

Говорећи о проблему интерно расељених лица, Тадић је изразио забринутост због недовољног повратка људи у своје домове на Косову и Метохији. „Очекујемо да све институције које функционишу на КиМ допринесу повратку интерно расељених лица“, поручио је Тадић и нагласио да се пажња мора посветити и расветљавању судбине несталих лица на простору бивше Југославије. Гутереш је оценио да је неприхватљиво да после толико година од завршетка ратних сукоба на Балкану постоји значајан број избеглица чији проблеми нису решени.

„Наш став је веома јасан - најпожељније решење за проблем избеглица је добровољни повратак у земљу порекла и увек наглашавамо право на повратак као кључно право и нешто што је у центру наше политике“, рекао је он.

Гутереш је истакао да Србија може рачунати на сарадњу и помоћ УНХЦР када је реч о повратку интерно расељених лица на Косово и додао да је потребно олакшати процес повратка, али и створити услове за интеграцију повратника. Гутереш се претходно састао са потпредседником Владе Србије Јованом Кркобабићем, као и са министром спољних послова Вуком Јеремићем.

РЕШИТИ ПИТАЊЕ ИЗБЕГЛИХ И РАСЕЉЕНИХ

Глас Јавности, Датум : 28.8.2009, Страна : 2

СРПСКИ ЗВАНИЧНИЦИ РАЗГОВАРАЛИ СА ВИСОКИМ КОМЕСАРОМ УН ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ АНТОНИОМ ГУТЕРЕШОМ

БЕОГРАД - Србија је, са више од 86.000 избеглих и око 205.000 расељених особа, једина земља у Европи у којој ни 14 година после рата статус избеглих и расељених није решен, констатовано је јуче у одвојеним разговорима српских званичника са високим комесаром УН за избеглице Антониом Гутерешом. Министар спољних послова Вук Јеремић указао је Гутерешу на неопходност што скоријег безбедног повратка свих избеглих у Хрватску и интерно расељених на Косово и Метохију, као и да им се омогући коришћење њихове имовине. Јеремић и Гутереш сложили су се о неопходности одржавања Међународне конференције о решавању избегличког питања у региону, која би требало да буде одржана у Београду до краја године.

Потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић упознао је Гутереша с напорима које наша држава улаже у решавање проблема избеглих и расељених и предочио му списак проблема Срба из Хрватске, а који се односе на одузету имовину, разорене објекте на територијама на којима никада није било ратних сукоба, тајне оптужнице и потраге за несталим Србима. У саопштењу са састанка наводи се да је Кркобабић истакао да се ови проблеми у Хрватској решавају веома споро и друга страна одбија да о њима разговара. - Србија је отворена за решавање ових проблема и сматра их заједничким проблемима две земље и озбиљном препреком на путу ка ЕУ. Србија жели да се отворена питања решавају уз присуство међународне заједнице као гаранта да ће се договорено и спровести - нагласио је Кркобабић.

Гутереш је одао признање напорима Србије у решавању проблема избеглих и расељених лица. Изразивши наду да ће се и на хрватској страни наћи начин за ефикасније и брже решавање ових проблема и указао да ће УНХЦР и међународна заједница наставити да активно помажу Србији у том процесу. Антонио Гутереш посетио је јуче гроб стручњака УНХЦР који је изгубио живот на раду у Пакистану Александра Воркапића и колективни центар Крњача, где је разговарао са представницима удружења избеглица и расељених, а затим се састао и са оснивачем Хуманитарног фонда Ана и Владе Дивац, Владом Дивцем и амбасадорима земаља донатора.

РЕШИТИ СТАТУС ИЗБЕГЛИХ И ПРОГНАНИХ

Правда, Датум : 28.8.2009, Страна : 5

ВУК ЈЕРЕМИЋ И ЈОВАН КРКОБАБИЋ РАЗГОВАРАЛИ СА ПРЕДСТАВНИКОМ УНА

Вук Јеремић, министар спољних послова, у разговору са високим комесаром УНа Антониом Гутерешом нагласио је да је неопходан што скорији повратак свих избеглихлица у Хрватску, као и интерно расељених са КиМ. На састанку је констатовано да сва избегла и расељена лица морају добити могућност безбедног повратка и коришћења своје имовине која им је у овом тренутку ускраћена. Јеремић и Гутереш сложили су се о неопходности одржавања Међународне конференције о решавању избегличког питања у региону, која би требало да буде одржана у Београду до краја године - наведено је у саопштењу министра спољних послова Србије.

Високи комесар УНа састао се и са потпредседником Владе Јованом Кркобабићем који му је предочио да је Србија једна од пет земаља у свету и једина у Европи у којој након 14 година од ратних сукоба статус избеглих и протераних Срба није решен. Кркобабић је навео да се проблеми у Хрватској решавају веома споро и да хрватска страна одбија да о њима разговара.

КАД УТИХНУ ТОПОВИ, ГДЕ ДА СЕ ВРАТЕ ЉУДИ

Дневник, Датум : 28.8.2009, Страна : 14

У ЕВРОПИ САМО ИЗБЕГЛИЦАМА ОД ХОРГОША ДО ДРАГАША НИЈЕ РЕШЕН СТАТУС

Високи комесар за избеглице Антонио Гутереш и председник Србије Борис Тадић су оценили како је неприхватљиво да је и 17 година после сукоба на Балкану и даље нерешен проблем избеглица. “Најприхватљивије решење је добровољна репатријација и ми истичемо да је право на повратак једно од кључних људских права”, рекао је Гутереш, задовољан досадашњим радом српских власти у пружању помоћи избеглицама из Хрватске, подршци интерно расељеним лицима са Косова, као и активностима везаним за регулисање положаја Рома у Србији.

“Избеглички проблем један од последњих тешких који је задесио све земље бивше Југославије након ратних збивања деведесетих година. То је и наша политичка обавеза и део поштовања елементарних вредности цивилизације, али и претпоставка коначног помирења свих народа на овим просторима”, рекао је Тадић и додао да је питање избеглица из Хрватске заједнички проблем и Београда и Загреба, а његово решавање “претпоставка за пуно помирење”.

Србија је једна од пет земаља у свету и једина у Европи у којој након 14 година од ратних сукоба статус избеглих и протераних Срба није решен, истакао је вицепремијер Јована Кркобабића у разговору са Гутерешом. Као горући проблем у Србији навео је 70 колективних центара у којима људи живе и по 15 година у врло тешким условима. Помоћ кроз посебан донаторски фонд, који је потпредседник Кркобабић договорио са високим комесаром у Женеви у децембру 2008, треба да омогући да се и последњи колективни центар затвори до краја наредне године. Кркобабић је нагласио да је “најтрагичнија ситуација 210.000 интерно расељених лица са Косова и Метохије, где постоји 17 колективних центара”, а повратак није могућ, јер нема услови за остваривање елементарних људских права. Министар спољних послова Вук Јерemiћ и Гутереш сложили су се о неопходности да се до краја године у Београду одржи Међународне конференције о решавању избегличког питања у региону.

КОНФЕРЕНЦИЈА О ПРОГНАНИМА

Вечерње Новости, Датум : 28.8.2009, Страна : 6

У ПОСЕТИ СРБИЈИ КОМЕСАР УН ГУТЕРЕШ

СРБИЈА је једна од пет земаља у свету и једина у Европи у којој после 17 година од ратних сукоба статус избеглих није решен. У Београду би до краја године требало да буде одржана регионална конференција о проблемима избеглица. Ове две теме биле су кључне током јучерашњих састанака у Београду, које је Антонио Гутереш, високи комесара за избеглице УН, имао са званичницима Србије. Гутереш се састао са председником Србије Борисом Тадићем, потпредседником Владе Јованом Кркобабићем, министром спољних послова Вуком Јерemiћем, комесаром за избеглице Владимиром Цуцићем и Владом Дивцем.

Гутереш је изразио задовољство досадашњим радом српских власти у пружању помоћи избеглицама из Хрватске и подршци интерно расељеним с Косова, као и на активностима у вези с регулисањем положаја ромске заједнице. Председник Тадић се захвалио УНХЦР на досадашњој помоћи и поручио да је питање повратка избеглица у своје домове на простору бивше Југославије "поштовање елементарних вредности цивилизације и претпоставка коначног помирења свих народа на тим просторима".

- Неприхватљиво је да још постоји проблем избеглица и људи који живе у колективним центрима на самој ивици егзистенције - рекао је председник Тадић. - И политичка је обавеза свих влада у региону југоисточне Европе да тај проблем коначно буде решен. Потпредседник Владе Крқобабић упознао је Гутереша с проблемима Срба из Хрватске и поручио да Србија жели да се та питања реше уз присуство међународне заједнице као гаранта.

Антрфиле : ПОТРЕБНИ И ПРИТИСЦИ

ВИСОКИ комесар УН Гутереш, приликом обиласка избегличког кампа на Панчевачком путу, оценио је разговоре с највишим државним функционерима Србије конструктивним, прецизирајући да су били фокусирани на три главна циља - обнову кућа, остваривање права на пензију и стварање услова за повратак избеглих и расељених. Према његовим речима, током разговора с председником Тадићем, разматрани су и додатни притисци на Хрватску да убрза обнову кућа и омогући дугорочни повратак.

ТРАЖИ СЕ ЛОКАЦИЈА ЗА ИЗБЕГЛИЧКЕ СТАНОВЕ

Данас, Датум : 28.8.2009, Страна : 8

Одржана деветнаеста редовна седница Градског већа

Доношење закључка о именовању и овлашћењу лица (Дејан Илић, начелник Градске управе) за депоновање потписа по захтеву републичке изборне комисије од 28. 07. 2009. године, информација заменице градоначелника града Пожаревца у вези са реализацијом пројекта Подршка интеграцији избеглих лица и побољшање услова живота интерно расељених лица у Србији, давање сагласности на потписивање Меморандума о разумевању за Еколошки пројекат за пречишћавање отпадних вода и алтернативних извора водоснабдевања града Пожаревца у оквиру ФАСЕП програма, нека су од 31 тачке дневног реда 19. редовне седнице Градског већа Пожаревца. Након седнице одржана је конференција на медије на којој је говорила Вукица Васић, заменик градоначелника Пожаревца.

- Разматрали смо предлог меморандума који би био потписан између Избегличког комесаријата за избеглице, Центра за социјални рад, града Пожаревца и Министарства за рад и социјалну политику. Национални инвестициони план је од предвиђених средстава из буџета за 2009. годину определио за градове који имају урађени Акциони план за избегла и интерно расељена лица средства у висини од 45- 50 милиона динара која иду преко Министарства рада и социјалне политике. Потребно је обезбедити локацију и инфраструктурно опремање простора, то је обавеза града. Тим поводом сутра у наш град долазе представници Комесаријата за избеглице када ћемо разматрати евентуалну локацију за изградњу стамбеног објекта који би био површине 1000 метара квадратних за двадесет породица ове категорије становништва, а све то у циљу реализације пројекта везаног за побољшање услова живота ове категорије становништва, односно избеглих и интерно расељених лица, нагласила је Вукица Васић.

-Такође смо разматрали Меморандум о разумевању за Еколошки пројекат за пречишћавање отпадних вода и алтернативних извора водоснабдевања града Пожаревца у оквиру ФАСЕП програма. Донатор је француска Амбасада, фирма је

ФАСЕП, консултант је француска Еурека, донаторство је од 400 до 750 000 евра, а учешће града је техничко опремање и сва подршка у том смислу, али не и финансијска. Ја сам одређена испред града за будућу координацију, добила сам сагласност три министарства- Министарства за државну управу и локалну самоуправу, Министарства за НИП и Министарства за заштиту животне средине.

-Једна од тачака била је и мишљење Одељења за привреду, финансије и трезор о коришћењу средстава корисника буџета који раде инвестиције. Ради се о томе да сви буџетски корисници углавном раде своје премере и предрачунае тако да се у току године појави потреба за недостајућим средствима која су углавном до 25 посто, али да би смо избегли притиске на буџет и на непланирано трошење средстава, донели смо закључак да сви буџетски корисници убудуће детаљније планирају своју инвестициону изградњу, премере и предрачунае који ће садржати све елементе који би евентуално довели до стављања објекта у функцију, а сва евентуална недостајаћа средства мораће да финансирају из сопствених извора. Још само да кажем да смо на Организационом одбору 46. Љубичевских коњичких игара разматрали неке три недифинисане тачке као што је место одржавања Љубичевске ноћи. Дефинисано је да то буде Љубичин конак, истакла је заменик градоначелника Пожаревца.

КРОВ НАД ГЛАВОМ ДОБИЋЕ 2012.

Данас, Датум : 28.8.2009, Страна : 4

Избегличко „Картон насеље“

Породице Рома, избеглих са Космета, већ 10 година живе у неусловном насељу, склепаном од картона и најлона

Пресељењем станара објекта „Касарна“ у нову стамбену зграду у Петровцу на Млави, у октобру ће бити затворен и последњи колективни избеглички центар на територији Браничевског округа. Међутим, након тога ипак ће остати још једно избегличко насеље, подигнуто „на дивље“, које се налази на Лучичком путу у Пожаревцу. Ово насеље никло је 1999. године, када су после НАТО бомбардовања пристигле ромске избеглице са Космета. Породице које су прве дошле сместиле су се илегално у баракама предузећа „Рад“, а остали су касније у близини подигли учерице, немајући другог избора, јер су првих дана спавали на улици и железничкој станици. У почетку је овде живело 46 породица, али је 25 успело да се збрине, било продајом својих кућа и земљишта на Косову, било уз помоћ УНХЦР-а.

Они који су остали, укупно 21 породица, живе у неусловним објектима, склепаним од картона, линолеума и најлона. Воду захватају на само једном шмрку, а струју су обезбедили тако што су сами довукли каблове из оближњих барака. **Због тога стално стрепе од болести и зараза, јер у насељу има преко 100 деце, од којих је 30 старости до седам година.** „Најтеже нам је што су нам на располагању само сезонски послови, којих је из године у годину све мање. Због тога једини извор прихода наших породица представља продаја старог гвожђа, које сакупљаног по градским депонијама. Ипак, реч је о симболичним сумама, недовољним за живот и школовање деце. Зато већина од њих не иде у школу, што значи да их чека тешка будућност“, рекао је координатор насеља, Рамадан Бериша.

Осим због беспарице, станари „Картон насеља“ непрестано стрепе и од пожара, јер су њихове учерице подигнуте од лако запаљивог материјала. Они се и данас сећају

пожара од пре две године, када је изгорела већина њихових импровизованих објеката. Уз помоћ невладиних организација, тада је обављен попис станара уништених страћара, како би им се обезбедила нова лична документа, јер су стара изгорела у пожару.

Овим породицама локална самоуправа обећала је решење стамбеног питања, али тек до 2012. године, у склопу „Локалног акционог плана унапређења положаја избеглих и интерно расељених лица“. Међутим, за испуњење овог обећања неопходна је помоћ домаћих и страних донатора, јер за реализацију поменутог програма треба обезбедити 556.000 евра.

Антрфиле : Сва су деца уписана у редовну школу

У склопу пружања помоћи угроженим станарима „Картон-насеља“, Црвени крст је сву децу уписао у редовну школу, уз доделу бесплатних уџбеника и прибора. Међутим, у међувремену је већина напустила редовно школовање и посветила се сакупљању секундарних сировина.

PRESS CLIPPING

Субота 29.08.2009. год.

УЈЕДИЊЕЊЕ ТРИ СРПСКЕ СТРАНКЕ

Борба, Датум : 29.8.2009, Страна : 7

Челници три странке српске националне мањине у Хрватској најавили су јуче уједињење као алтернативу Самосталној демократској српској странци (СДСС), чије посланике критикују да чувају „властите позиције“ и заборављајући због чега су у Сабору и Влади Хрватске. Уједињење су најавиле Демократска партија Срба (ДПС), Српска народна странка (СНС) и Нова српска странка (НСС). Председници СНС и НСС Милан Родић и Светислав Лађаревић и председник Програмског савета ДПС Вељко Цакула саопштили су да заједно имају боље шансе за решавање кључних питања Срба у Хрватској.

Они се, како јавља ФоНет, надају да ће и СДСС једног дана бити „за укрупњавање“. Као основна питања српске бивших носилаца станарског права, објављивање листе потерница за ратне злочине и спровођење Уставног закона о правима националних мањина, посебно одредбе о пропорционалној заступљености у телима локалне самоуправе.

ПОЛИЦИЈСКЕ СНАГЕ ПОМОГЛЕ ДА СРБИ ОДУ ИЗ ЂАКОВИЦЕ

Борба, Датум : 29.8.2009, Страна : 7

Група Албанаца онемогућила је јуче групи расељених Срба, која је дошла у Ђаковицу у цркву на обележавање хришћанског празника Велика Госпојина, да напусте црквену порту.

Између 200 и 300 Албанаца окупило се испред цркве Успење Пресвете Богородице у Ђаковици и уз повике „четници“, „криминалци“ и псовке онемогућило Србе да, са три комбија, напусте црквену порту. После доласка полицијског појачања расељеним Србима је, како су рекли очевици, успело да уз полицијску пратњу крену супротним улицама ка путу за Високе Дечане.

Неки косовски медији на албанском језику јавили су у четвртак да се мајке несталих Албанаца из Ђаковице противе да ђаковички Срби дођу да обележе црквени празник. Расељени Срби, јавља Бета, присуствовали су свечаној литургији у српској православној цркви Успење Пресвете Богородице коју је по благослову епископа Артемија служио игуман манастира Зочиште, отац Стефан.

Представник расељених Срба Ђокица Станојевић изјавио је Бети да је више од 250 Ђаковичана аутобусима дошло до манастира Високи Дечани, али да је из безбедносних разлога у родну Ђаковицу отишло само њих седамдесетак. Он је најавио да ће расељени Срби наредни пут захтевати да обиђу своја огњишта и разговарају о коначном повратку.

Антрфиле : Министарство за КиМ осуђује инцидент

Министарство за Косово и Метохију Србије осудило је јучерашњи инцидент у Таковици уз оцену да такви поступци не доприносе смиривању ситуације, већ провоцирају даље сукобе и нестабилност и навело да је паушално оцењивање и називање било кога злочинцем, без икаквих доказа, потпуно недопустиво и неприхватљиво. Министарство је саопштило да жали за свим недужним жртвама на Космету и подржава акције на проналажењу несталих и расветљавању њихове судбине, ма које нације и вере они били, као и привођење одговорних за злочине пред лице правде.

ЛИВНО ТЕШКО ПРИХВАТА ПОВРАТАК ИЗБЕГЛИХ СРБА

Политика, Датум : 29.8.2009, Страна : А28

Већина српских повратника живи у сеоским насељима, док је тај број на градском подручју занемарљиво мали

Ливно – На подручју општине Ливно у послератном периоду из избеглиштва се вратило 55 српских породица односно 250 људи, што је само шест одсто од предратног броја српског становништва, преноси Тањуг.

„Већина српских повратника живи у сеоским насељима, док је тај број на градском подручју занемарљиво мали”, рекао је медијима Републике Српске ливањски парох Жељко Ђурица.

Срби повратници у овој општини у Федерацији БиХ живе, како кажу њихови представници, у веома тешким условима, јер радно способни немају право на посао, пензионерима су ускраћене пензије које су зарадили пре рата, а ученици су принуђени да прате наставу на хрватском језику и према хрватском програму. Прошле седмице су на свим саобраћајним знацима исписани латинични називи насељених места на подручју Ливна, иако су оба писма по закону равноправна у употреби.

МЕНТАЛНИ ПОРЕМЕЋАЈИ РЕГИСТРОВАНИ

КОД 80 ОДСТО РАТНИХ ВЕТЕРАНА

Данас, Датум : 29.8.2009, Страна : 4

Држава без јединствене политике за решавање проблема болесних од посттрауматског стресног поремећаја

- Без јасне стратегије лечења ратних траума
- Не постоји јединствен регистар болести
- Оболели често прижељкују поновна узбуђења
- Најтежи ратни стрес присуство нечијој смрти
- Излечење у већини случајева није потпуно

Иако је Србија учествовала у бројним ратним сукобима током деведесетих година, питање посттрауматског стресног поремећаја (ПТСП) и даље је табу тема. Пажњу јавности овај проблем привлачи само неколико дана након што особа оболела од ПТСП

убије неког од комшија, пријатеља или породице. Није познат ни тачан број особа које живе у нашем окружењу „као темпирана бомба“.

У Србији не постоји ни јединствен здравствени центар који би пратио стање и збрињавао особе са тим поремећајем. Проблем је далеко значајнији ако се зна да је ПТСП најизраженији код припадника оружаних снага, као што је војска или полиција. **Забрињавајуће је то што те наоружане особе након психијатријског прегледа приликом заснивања радног односа, нико не обавезује да редовно посећују психијатра.**

Наиме, припадници војске имају преглед код психијатра приликом уписа у школу, као и уочи ступања на посао. Ти прегледи су предвиђени и у оквиру редовних годишњих систематских прегледа. Међутим, ванредни психијатријски прегледи ретко се спроводе. Слична ситуација је у полицији. Психијатријски преглед се обавља приликом заснивања радног односа, док ванредни преглед може да наложи једино старешина, уколико примети неадекватно понашање појединаца. Психијатријски прегледи нису редовни и када је реч о специјалним полицијским јединицама, упркос њиховим отежаним условима за рад. Већина одреда има свог психолога, а током претходних осам година припадници Жандармерије су имали само једну систематску контролу. Наравно, приликом заснивања радног односа тај преглед је обавезан.

Самоубиства у војним и полицијским редовима протеклих година нису занемарива појава. Из тог разлога војска је 2003. увела Програм превенције суицида. Те години забележено је 15 самоубистава међу припадницима оружаних снага. Наредних година приметан је тренд смањења суицида у војсци.

Како за Данас каже психолог Миланко Чабаркапа, професор војне психологије и психологије рада на Војној академији, непостојање јединственог здравственог центра за последицу има да се особе које посумњају на ПТСП лече у више независних установа, тако да не постоји јединствен регистар о овој болести.

- Војна лица упућена су на Војно медицинску академију, полиција на своје психијатре, грађани на редовне медицинске установе, а избегла лица су у надлежности више невладиних организација. Значајну улогу у лечењу ветерана и избеглица са ПТСП имали су и Институт за психијатрију у Палмотићевој и Клиника за психијатрију Клиничког центра Србије. Међутим, раштрканост установа отежава лечење које је иначе компликовано - објашњава Чабаркапа.

Он додаје да се ПТСП код нас најчешће манифестује као хронични поремећај, али да ако симптоми потрају више од шест месеци то прераста у трајни поремећај личности. Међутим, да ли ће поремећај достићи највећи стадијум зависи од личности, околности под којима је он настао, начина на који окружење гледа на поремећај, као и да ли се он лечи. Чабаркапа зато напомиње да оболели најчешће реагују на два начина, односно да прижељкују поновна узбуђења која су изазвала поремећај (такозвани „пси рата“), или узрок потискују са јасним хтењем да да им се ситуације које су изазвале поремећај не понављају.

Истраживање, које су током прошле године спровели стручњаци Министарства рада и социјалне политике, Медицинског факултета у Београду и ВМА, **показало је да 54,1 одсто ветерана, оболелих од хроничног ПТСП, пати од најмање још једног психијатријског поремећаја, најчешће депресије и алкохолизма.**

Према речима Жељка Шпирића, шефа одељења на Клиници за психијатрију ВМА, присуство неког поремећаја менталног здравља установљено је код 81 одсто ратних ветерана, а од ПТСП пати 8,8 одсто испитаних, док је 20 одсто њих преболело тај поремећај. Говорећи о факторима ризика, Шпирић је рекао да појави ПТСП доприноси време проведено у рату (просечно 12 месеци), боравак на предњој линији, као и интензитет преживљених стресова, при чему је најтежи ратни стрес присуство нечијој

смрти. Запажено је и да је овај поремећај знатно чешће присутан код учесника ратова на простору Хрватске и Босне и Херцеговине него код учесника НАТО интервенције и сукоба на Косову и Метохији.

Ветерани ратова последње деценије 20. века склони су да, нагло и неадекватно агресивно, одговоре на безазлен повод или провокацију, а уколико им се оружје (од којег се ретко одвајају) нађе при руци, може доћи до погубних последица по њих саме, чланове породице или друге људе.

Неретко су отуђени од осталих људи, раздражљиви, пате од несанице или кошмарних снова, доживљавају дневне „флеш бекове“, оштећена им је концентрација, а имају и реакције трзања или претеране опрезности. Са друге стране, већина стручњака из ове области сматра да је најбољи приступ у лечењу ПТСП комбинација психотерапије, узимање лекова, као и психосоцијална терапија кроз ангажовање у друштвеној заједници. Међутим, излечење у већини случајева није потпуно, поремећај се само потискује, а понављање ситуација које подсећају на узрок болести могу изазвати бурну реакцију, па чак самоубиство и убиство.

Антрфиле : Мирнодопски услови

Како истиче Миланко Чабаркапа, професор војне психологије и психологије рада на Војној академији, посттравматски стресни поремећај није уско везан само за ратне околности, већ је приметан и у мирнодопским условима. Наиме, њега изазива стрес који може бити последица губитка вољене особе (најчешће детета), губитак имовине као последица пожара и природних катастрофа, али и стрес изазван савременим начином живота у великим градовима.

Послератна стимулација

Добитак рата и осећај победника, као и стимулација друштва за учешће у сукобима опробани су рецепт за умањење последица учествовања на ратиштима. Управо је то један од разлога због којег ПТСП није био изражен на нашим просторима након Другог светског рата. Наиме, становници тадашње СФРЈ били су на страни савезника, а социјалистичко уређење је учесницима рата дало важан статус у друштву, што је пропраћено бројним признањима и доделом станова.

Број тренутно оболелих од ПТСП

- САД (Вијетнам): 15,2 одсто (војних ветерана)
- Заливски рат: 9 - 24 одсто
- Ирак, Авганистан: 6-12,5 одсто
- **Република Српска: 45,5**
- (незванично)**
- Хрватска: 15 одсто
- **Србија: ветерани 8,8 одсто,**
- **Избеглице 20 одсто,**
- **Жртве тортуре у логорима 65 одсто**

PRESS CLIPPING

Недеља 30.08.2009. год.

СПОМЕНИК НЕСТАЛИМ

Курир, Датум : 30.8.2009, Страна : 5

БЕОГРАД - Коалиција удружења избеглица у Србији саопштила је јуче да се, 14 година по завршетку ратова на Балкану, још не зна судбина 15.781 особе које се идаље воде као нестале. У саопштењу поводом 30. августа, Међународног дана несталих особа, коалиција је подсетила да се као нестала воде 2.283 лица из Хрватске, 11.583 особе у Босни и Херцеговини и 1.895 особа са Косова и Метохије. "Изражавамо своје дубоко незадовољство динамиком којом се одвија ексхумација и идентификација посмртних остатака", наводи се у саопштењу. Коалиција удружења избеглица апеловала је на градску власт у Београду да донесе одлуку о постављању спомен-обележја на које би породице несталих особа могле да полагају цвеће.

PRESS CLIPPING

Понедељак 31.08.2009. год.

СЛАВА У СРУШЕНОЈ ЦРКВИ

Глас Јавности, Датум : 31.8.2009, Страна : 2

ПРИЗРЕН - Стотинак расељених Срба пореклом из села Живињане код Призрена, обележило је јуче на темељима разрушене цркве Света недеља сеоску славу. Славље је за тренутак било прекинуто јер су свечари затражили од припадника немачког Кфора да провере спорогорећи фитиљ за активирање експлозива нађен у близини темеља разрушене цркве у селу Живињане. Припадници Кфора су после краћег увиђаја рекли да је реч о старом, безопасном, спорогорећем фитиљу. Свечану литургију за око стотинак расељених Срба и двадесетак гостију из села Средачке жупе служио је парох брезовичко-призренски Александар Нашпалић. Село Живињане разрушено је 1999. године после доласка међународних мировних снага на Косово, а црква Свете недеље минирана је и уништена у мартовском насиљу албанских екстремиста 2004. године.

НАЧЕКАЋЕ СЕ

Куир, Датум : 31.8.2009, Страна : 15

Избегличке породице које 10 година живе у страћарама склепаним од картона и линолеума свој кров над главом могле би да добију тек 2012.

ПОЖАРЕВАЦ - Пресељењем станара Касарне у нову стамбену зграду у Петровцу на Млави у октобру ће бити затворен и последњи колективни избеглички центар на територији Браничевског округа. Преостале избеглице, станари „дивљег“ насеља на Лучичком путу у Пожаревцу, мораће да се стрпе до 2012. године, ако локална самоуправа буде одржала обећање.

Насеље је никло 1999. године, када су после НАТО бомбардовања с Космета избегле десетине циганских породица. Они који су први дошли сместили су се илегално у бараке предузећа „Рад“, а остали су касније у близини подигли какав-такав кров над главом. У почетку је ту живело 46 породица, али је 25 успело да се снађе, било продајом својих кућа и земљишта на Косову било уз помоћ УНХЦР.

Преостала 21 породица живи у учерицама склепаним од картона, линолеума и најлона. Воду захватају на само једном шмрку, а струју су обезбедили тако што су сами довукли каблове из оближњих барака. Стално стрепе од болести и зараза, јер у насељу има више од 100 деце, од којих је 30 млађе од седам година.

- Налазимо само сезонске послове, којих је из године у годину све мање. Нама је једини извор прихода продаја старог гвожђа, које сакупљамо по градским депонијама. Али, то није довољно за живот и школовање деце. Зато већина и не иде у школу, што значи да их чека тешка будућност - каже координатор насеља Рамадан Бериша.

Станари „картон насеља“ непрестано стрепе и од пожара, јер су њихове учерице од лако запаљивог материјала. Пре две године у пожару је изгорела већина њихових страћара. Уз помоћ невладиних организација тада је обављен попис станара да би им се обезбедила нова лична документа.

Локална самоуправа обећала је да ће им решити стамбено питање, али тек до 2012, у склопу „Локалног акционог плана унапређења положаја избеглих и интерно расељених лица“. Међутим, за испуњење овог обећања неопходна је додатна помоћ, јер треба обезбедити 556.000 евра.

Антрфиле : Депоније уместо школе

У склопу пружања помоћи угроженим станарима „картон насеља“ Црвени крст је сву децу уписао у редовну школу, уз доделу бесплатних уџбеника и прибора. Међутим, већина деце је у међувремену напустила редовно школовање да би с родитељима сакупљала секундарне сировине.

СМЕДЕРЕВО ЗБРИЊАВА ИЗБЕГЛИЦЕ

Правда, Датум : 31.8.2009, Страна : 4

Пројект смедеревске градске управе за збрињавање избеглица добиће финансијску подршку Владе Србије у износу од 3,5 милиона динара, којим ће помоћи реализацију доделе грађевинског материјала избеглицама. Такође, очекују се да ће ускоро бити прикупљене све неопходне дозволе за легализацију започетих и изграђених објеката. Захваљујући овом пројекту, до краја месеца 28 избеглица напустиће избеглички центар у Радинцу, јер ће стећи властити кров. У центру „Радинац“ смештено је 160 породица избеглих и интерно расељених.